

Павло Конч

СВІТЛО РАЗУМА

Ужгород, 2020

УДК 821.161.2(477.87)'06-94

К 65

Рецензенти:

Рогач Олександр Янович, доктор юридичних наук, професор,
проректор з науково-педагогічної роботи УжНУ.

Лазур Ярослав Володимирович, доктор юридичних наук,
професор, декан юридичного факультету УжНУ.

*«Світло РАЗУМА» – третя книга трилогії Роз-Думи про
головне...*

*Головне у кожного своє, але, є речі, категорії, що являються
головними для Всіх: Дух, Душа, Творець, Абсолют, Разум,
Свідомість, Матерія, Істина, Любов...*

*Є речі нижчого порядку: інстинкт, пізнання, зрада, честь,
совість... що також важливі і, які також розуміються кожним по
своєму, в силу наявних можливостей ума, інтелекту, відчуття...*

*У думках, роздумах цієї книги викладено бачення багатьох
категорій, понять з погляду, трохи інакшого за загальний
погляд...*

*Автор не претендує на істину своїх поглядів, формулювань...
Навпаки! Думки викладені таким чином, щоб завжди, майже
завжди, у кінці поставали питання... Нові, Ваші питання... Щоб
наштовхувати Вас на щось нове, небачене, нечуте...*

Щоб Ви Думали, роз-думовували...

Читайте і – думайте...

ISBN 978-617-7868-37-7

© Конч П., 2020
© ТОВ «РІК-У», 2020

Думки Друзів

Книга «Світло РАЗУМа», про яку буде йти мова, є продовженням серії творів-роздумів мого товариша Павла Конча.

Про що ж насправді ця книга? Це – оповіді про життя, філософське сприйняття свободи, істини; про зустрічі і розлуки, про людей і почуття, які ми щодня переживаємо і не замислюємося, що у світі існує багато речей, які ми не помічаємо, ігноруємо, не хочемо звертати увагу.

Книгу не можна назвати класичним твором. Швидше вона сподобається тим, хто любить занурюватися з головою в думки і роздуми, кому подобається осмислювати сенс життя, хто не женеться за раптовими поворотами сюжету і загостренням пристрастей. Ця книга для тих, хто хоче мислити, пізнати себе, подивитися на світ іншими очима, навчитися сприймати його душею і серцем, а не тільки розумом.

Читаючи «Світло РАЗУМа» П. Конча, не можна не відчувати, що автор неординарна людина: йому в рівній мірі притаманні і висока поетичність і специфічна прозаїчність; сарказм, а подеколи і надзвичайна серйозність, лірика й іронічна мудрість, ідеалізм і життєвий досвід. Хто він? Романтик? Філософ? Задаєшся цим питанням – і не знаєш, як точніше відповісти. Ясним є одне – Павло Конч не є типовим автором, що яскраво відображається в його поетичних рядках :

Спочатку я читав, бо ще не міг писати ...
Потім мовчав, бо думати почав...
Писати я почав, бо було, що сказати...
Я ще пишу! Хоч, - краще б помовчав!

Ми фанатично віримо чужим думкам, навіаним інтернетом, соціальними мережами, засобами масової інформації. Ми втрачаємо здатність аналізувати інформацію, ми лінимося думати, читати книжки, ми губимося в нетрях потоку інформації і часом не бачимо реального світу навколо себе. Це є інтелектуальна хвороба сучасності, яка призводить до втрати здатності глибоко мислити. Надзвичайно приємно, що ця «хвороба» пройшла мимо Павла Івановича. Автор намагається в своїй творчості міркувати про розуміння спрямованості свого життя. Людина здатна пристосуватися до будь-яких умов, якщо вона має мету. Особисто для мене така мета ,зокрема, може полягати в реалізації задумів. Тому, Павле Івановичу, не мовчи, закрий двері для сумнівів і продовжуй творити, мислити, сумніватися, стверджувати, критикувати, писати вірші !!! Пам'ятай слова великої української поетеси Ліни Костенко:

*Ой ні, ще рано думати про все. Багато справ ще у моєї долі.
Коли мене снігами занесе, тоді вже часу матиму доволі. А поки що — ні провітку, ні дня. Світ мене ловить, ловить... доганя!*

Що мені найбільш сподобалося в книзі? Безперечно, авторський погляд на нетривіальні для людства речі. Він особливий, інколи спірний, але без сумніву – цікавий. Читати книгу хоч і не завжди просто, але захопливо. Я не буду переконувати у її користі та унікальності. Читач вирішить самостійно, адже кожен з нас є неповторною особистістю. Люди з різними парадигмами мислення неоднаково сприймають одні й ті самі речі. Саме тому, відповіді на «свої» питання ми повинні знаходити не в чужих роздумах і міркуваннях, а в собі. Насамкінець скажу, що книга мені відверто сподобалася, і завдячуючи їй я зрозумів, що вислів «мисли і вдосконалюйся», який сповідується автором, має стати кредом і для всіх нас.

Олександр Рогач

Потується до друку книга Павла Конча «Світло РАЗУМа», яка належить до плеяди творів автора, які вже є популярними та заповнили увагу та інтерес громадськості.

З усіх творчих та конструктивних енергій найвищою залишається думка. Хтось думає, що точні знання будуть вершиною міркування, але це не завжди так. Повинно бути істинним те універсальне твердження, відповідно до якого, за весь час роздумів людини про світ, події, які мають найбільш далекі наслідки, часто з'являються в момент взаємодії двох різних систем міркування. Ці системи можуть охоплювати і поєднувати різні епохи, релігійні та культуральні традиції, різні області знань. Їх взаємодія породжує щось надзвичайно цікаве та нове.

Так само книга Павла Конча «Світло РАЗУМа» демонструє цю магічну взаємодію та народження чогось нового. Автор книги, як сміливий дослідник і мислитель, яскраво продемонстрував це. Допитливий читач порине в чаруючий світ гри розуму і відкриє нові планети пізнання, де взаємодіють містика, мистецтво і наука. Кожен читач, як і автор, випробовують на собі це відчуття творчої філософської думки, що призводить до написання творів або поглибленого їх читання. Це не просто і нелегко. Коли людина споглядає і відчуває вібрацію всесвіту, то занурюється в роздуми про вічне, істинне. Це не прості інтелектуальні вправи. Це подолання прірви між раціональним і містичним, між аналітичним і інтуїтивним. Це процес розширеної свідомості та духовного прозріння. В значній мірі вдається за можливе стверджувати, що шановний автор робить досить аргументований

крок до актуалізації метафізики як методології пізнання, яка на противагу звичному для сучасного суспільства методології класичної діалектики, часто дає відповіді на питання які не піддаються раціональному осягненню за допомогою експерименту чи інших методів конкретних наук.

Ця книга адресована допитливим читачам в сфері пошуку істинних знань про буття. Тому висловлюю велику вдячність і глибоке визнання автору за його титанічний труд і намагання показати читачам плідотворну суть інтелекту і роздумів. Кожен шлях в пізнанні - це шлях пошуку, де потрібно бути дуже уважним, вдивлятись і переглядати, читати і перечитувати, охоплювати підтвердження, продовження і оновлення древньої мудрості.

Павло Конч - щирий і в той же час надзвичайно компетентний в своїй доступності і дохідливості, в своїй майстерності донести зміст своїх роздумів, своїх текстів. Він обрав нелегкий шлях. Але віримо і сподіваємось, що його парадигми Віра, Любов, Добро, Дружба зачеплять розум і душу кожного і дадуть свої позитивні плоди.

Ярослав Лазур

*Присвячується тим,
Хто шукає...*

Про книги... про свої, книги...

Подумалось :

Коли починались Думки, не думалось про видання книг!
Абсолютно!

Ставши на Путь, на початку йдеться навпомацки, потихеньку, не бачачи і не відчуваючи під ногами тверді...

З часом обрій наближається, вимальовується щось конкретніше, приємніше, доступніше і ясніше...

Перша книга «Книга: ПУТЬ ...Роз-Думи про Головне...» була виготовлена як реалізація початку невизначеного процесу Роз-Думів, що надходили; спочатку спонтанно, а потім, у погодженні з наміром, волею та частково бажаннями внутрішнього єства...

Друга книга – «Шляхами Мудрості...» стала продовженням процесу спроб і прийняття невідомого з глибин Разума... До неї включено певну частину неопублікованих Думок. Неопубліковане – це досить глибше і ближче автору... Публікується на загальне, що більш зрозуміле і ближче читачу.

Один із розумних рецензентів на другу книгу написав, що це друга книга трилогії... я помітив цю думку, але видалив її на той час із тексту рецензії. Очевидно він бачив далі чим я. Бо третя книга все-таки написана!

Третя Книга із серії про Роз-Думи, можливо завершить трилогію написаних мною Думок!

Вона відрізняється від попередніх тим, що в ній Думки не згруповані в розділи за тематикою. Прийшла думка про те, щоб залишити послідовність їх написання у хронології. Так як було написано. Початком книги буде крайня думка, а завершенням – початкова думка. Тобто, початок книги з думки написаної «сьогодні», а кінець завершується думкою написаною в жовтні минулого року. Через це зміст вийшов трохи об'ємним (шість сторінок), зате в ньому можна легко знайти думку про те, що зацікавить читача.

У цій книзі наявна певна частина Думок написаних для себе раніше... не публікованих. Це Думки про внутрішні переживання та певне внутрішнє відношення до них... Це, якби мінімальне відображення відтворення процесу часткової внутрішньої трансформації ... Думаю, буде цікавим декому...

Щодо назви!

Логіка всього підказувала, що назва має продовжити лінію попередніх назв. Прислухаючись до логіки та, враховуючи якісь внутрішні відчуття, була думка назвати книгу – «Кінець Путі...» Дійсно! Це певний кінець, певного Путі! Уважний читач, прочитавши книгу може зрозуміти про що йдеться!

В котрись із ночей прийшла думка про іншу назву, яка, очевидно і стане остаточною назвою.

«Світло РАЗУМа!» Так буде називатись третя книга.

Про суть, причини та сенс такої назви описано у думці про «Назву книги», що опублікована нижче.

Але!

Думається важливо не це!

Можливо хтось, колись прочитає всі три книги, проаналізує, можливо обдумає, зважить, пороздумовує над їх змістом ...

Можливо – це буде не простим захопленням якоюсь окремою думкою на зміст якогось слова, якусь конкретну ситуацію, якість чи визначення...

Можливо вони попадуть в руки Людини, що прагне Мудрості, яка спрагла і ненаситна Істини... Людини, яка трохи інша, яка дивиться на світ відкритими очима, яка не задовільняється «шлягером» від літератури...

Ці книги, – не «шлягер»!

Шлягер недовготривалий! Він приємний, легкий... Його не потрібно думати... Шлягер, як пиво... Випив і забув, або хочеш іще...

Це зовсім інше і це, часом важке... Його не завжди піднімеш зараз... Часом необхідно повторювати підходи, пробувати знову і знову... Але, якщо прийшло розуміння, усвідомлення прочитаного... Тоді це приємно і, це надовго...

Не можу, і не хочу багато писати про написане, як про щось надзвичайно важливе чи особливе...

Але!

Три книги!

Три роки!

Тріада!

Один – це Все!

Двоє – це Все на Двох!

Троє-це основа Всього!

Але, є і інші виміри!

Що відкриється?! Коли? Чому і для чого?

Світ прекрасний, коли чекаєш, коли не знаєш і, коли знаєш..., що воно – буде...!!!

Більшість не розуміє написаного, і, не може зрозуміти! Більшість не читає ...

Не пишу про причини цього! Це нічого не дасть і стане ще більше не зрозумілим!

Одиниці, що прочитають і відчують сенс того, що хотілось написати, передати Вам, отримають задоволення і, певне захоплення думками...

Ці думки не несуть чогось виключно нового в Уми... але! Ці думки – це нова інтерпретація вічних думок... Це вічні думки викладені новими словами, формами, фразами, зворотами, прикладами чи притчами...думками...

Це сьогоднішні думки для теперішнього Ума, сучасного, балуваного, заповненого всім... переповненого...

Ці думки трохи не від цього світу...

І це, – питання! Одвічні питання про одвічні Істини!

Прочитавши питання, задаєшся питанням!

Питання породжує питання! Народжені питання, деколи дають відповіді! Отримані відповіді штовхають в глибину пізнання! Пізнання наближають до Істини!

В цьому Путь, Шлях... Дао...

Разом з тим!

Не могу і не хочу пояснювати звідки, чому і для чого роз-Думи написані!

Вони дані для того, щоб бути написаними!

Я їх написав! Можливо, через мене вони написані!

Не це важливо!

Важливо, що виконано те, що повинно бути виконаним!

Для чого, для кого?

Відповідь найде той, що буде читати!

Можливо найде!

Ніхто не став дурнішим від читання!

Не кожен став Мудрішим прочитавши!

Написане – це Мудрість! Мудрість яку шукають! Шукає багато, знаходить... ще менше!

Чому так?

Мудрість, як найгарніша Дівчина – її бажать усі, але дістається вона – Одному!

Деколи – нікому...

Що буде далі?

Думки будуть, Роз-Думи – також...

В що реалізуються?

Можна сказати, що знаю?!

Але для чого казати, для кого...?

Для інтриги?

Я не інтриган!

Але, буде те, що повинно...!!!

Час ще є...!

Можливо...

03.07.2020

Про назву книги...

**(для гурманів – подумати...)
Чому «Світло РАЗУМа» ?**

Назва першої книги «Книга: Путь ...Роз-Думи про Головне...» прийшла сама по собі: я роз-думовував про різне, потім зрозумів, що в цьому різному, є Щось! Щось таке, про яке думає багато людей, але не завжди воно відображається в текстах.

Назва другої книги «Шляхами Мудрості...» якби, стала продовженням суті першої: якщо думаєш, то приходить розуміння Чогось; з розумінням, відбувається поглиблення суті цього, Чогось; а потім, можливо, десь і проявляються зачатки мудрості.

Над третьою книгою певний час думалось. Приходили різні варіанти назв. У свідомості проступали нотки завершення такого напрямку викладення Думок в силу заповнення ними свого місця у Бутті.

«Світло РАЗУМа»!

Може комусь здатися пафосною і завищеною назва, можливо, не зовсім вірною з боку відповідності вимогам суті та формі слів ...

Можна нічого не пояснювати! Це бачення і реалізація, які мають місце бути і, вони є!

Але!

Коли прийшла думка про назву, прийшли і Думки глибші за просте розуміння цих двох слів!

Спробую викласти розуміння їх суті !

У даному випадку слово «Світло» варто розуміти не як пучок фотонів, направлених у певному напрямку: як, наприклад, спрямоване світло ліхтарика... Таке розуміння дуже вузьке і воно абсолютно не відображає повноту самого слова.

Слово «Світло», думаю, походить від слова «СВІТ-ло »(Всесвіт... Все Світ). Все (усе) є Світ (Буття, цілий Світ і т.п.).

Тому, у вказаному, такому контексті це слово варто розуміти, як – Буття, Душа, Дух... Усе, що було, є і завжди буде! Що – Вічне! Те, з чого Все створене!

Слово «РАЗУМ»...

Прийшла Думка, розділити його на два слова: «РА» та – «УМ»..

«РА», - це Бог Сонця, Світла...! »УМ», якби по змісту – зрозуміло...

Але!

Знову – Але!

В українській мові є слово «РАЗОМ» (рос. – вместе) . Зверніть увагу на співзвучність слів – *разум, разом*... і різницю у смисловому навантаженні! Скоріш за все, букви «у» та «о» виділялися, акцентувалися протягом довгого періоду часу з одного слова в результаті чого слова розділились за звучанням і за змістом...

Але!

Слово «РАЗОМ» можна також почитати у подібному вигляді – «РАЗОМ»! Тим хто в темі уже багато зрозуміло: «РА»- це БОГ, – «ОМ»- це основна мантра східних традицій, згідно яких Світ був створений завдяки цій мантрі. У назві і звучання самої мантри є певні тонкощі, але для даного випадку – «ОМ» думаю, достатньо.

Склавши їх разом, можна дійти до висновку про те, що «БОГ, через (посредством) Звук створив Світ!» «РА-з-ОМ»

У Біблії це звучить приблизно так: Першим було Слово і Слово було в Бога і Слово було Бог!

Думається – зміст один, але, – різна кількість слів і різна глибини відображення однієї Суті.

Хоча: народжена дитина спочатку створює звук, – коротенький, потім довший, а потім, через певний час, вимовляє Слово...

Це написано без спроб переконати когось у чомусь.

В цілому, назву книги – «Світло РАЗУМа» можна розуміти, як – звучання, що вийшло із Буття і, створило Його...

Дякую за розуміння...

24.09.2020

Про оргазм в Усьому... і – проблеми...

Подумалось:

Оргазму хоче Все!

– комар, квітка, слон, кит, людина, земля, вода, вогонь, повітря...

Завжди, вічно Одне прагне Іншого... Плюс потребує мінусу...

Все хоче оргазму, все має потенцію оргазму і ВСЕ, що розвивається – отримує оргазм...

Без нього, – не буває зародження...

У Всього свій період, частота та протяжність оргазму: від доли секунди до тижнів, часом і довше...

Оргазм – це вершина, максимум, пік... Це найбільша сила Творення і найбільша сила розрушення...

Оргазм людини приносить позитив, задоволення...Хто розуміє, – не все так просто...

Оргазм вітру – приносить бурю...

Оргазм води приносить шторми...

Оргазм землі приносить землетруси, деколи – серйозніше...

Оргазм вогню – пожежі...

Оргазм Творця породжує СВІТИ!

Це, так би мовити – односторонні оргазми...

Бувають одночасні, спільні оргазми ...

Наприклад – у людей; води і вітру; землі і вогню;

Це сильніші оргазми..

Коли Повітря зятагує у себе Воду, з'являється Смерч, який нагадує дещо, і цей оргазм найвеличніше і найстрашніше, що може

споглядати людина... Коли Вогонь поглинає Все і виділяє страшну енергію, людина не може сприймати це як задоволення... Коли земля струшує із себе пил, зміщує частини себе, рухається, у неї щось, десь «свербить», людина не може сприймати це як задоволення...

Людина не може зрозуміти оргазму Природи вищої, масштабнішої за неї... Людина сприймає це як біду для себе, знищення середовища ...

Але!

Чи задумовується людина над проблемами чогось маленького, меншого від неї у час свого оргазму?! Чи відчуває, або чи відчує людина смерть метелика, комара... в процесі перебування на піку насолоди?!

Погляд в інший бік, вниз: чи відчуває людина щось, дивлячись на спарення черв'яків, що просто прилипнуті одне до іншого?!

Людині – пофіг проблеми інших! Особливо у такий час!

Чому Іншому, Іншим не має бути пофіг до проблем людини?!

Період оргазму, – це час забуття, самадхі...

Одним словом : кохайтеся чорноброві... але не забувайте про кохання інших, Іншого...

Поважаєте себе, поважайте інших!

І, їх оргазми...

30.09.2020

Про потребу...

Подумалось:

Все і всі потребують чогось: ... одному треба хліба, іншому – з маслом, третьому з маслом і ікрою...; один хоче іграшку, інший авто, другий будинок, а хтось – літак...; земля хоче сонця, дощу і вітру...; вода прагне льоду, пари і крапель...

...хтось хоче жити, а хтось – померти...

І все це є... І всього достатньо... І кожен може це отримати...

Але!

Чи є задоволені?!?!

Хто задоволений наявним? Чи довго задоволений придбанним?

Тіло у кожного одне! Шлунок один і об'єм його майже однаковий! Сідниця одна і вона не може сидіти на двох місцях одночасно!...

Колясочка у пологовому будинку одного розміру, як і «розпашонка»... навіть розмір чи площа останнього прибіжища – однакова!

А тягар життя – різний!

Чому і для чого, для кого...?

Невже сидіння на золотому унітазі зручніше ніж на простому?

Доба закінчується 24 годинами, або – 00 год...

Тиждень, місяць, рік, століття... закінчуються пройшовши коло, круг...

Коло може бути різного діаметру чи довжини! Але ВОНО завжди було, є і буде – КОЛОМ!

ВСЕ починається з нуля і нулем закінчується!

Ніколи, ніщо і нічого не буде інакше!

Але!

Щасливим можна бути і в багатстві і в бідності... Ніщо не «попорок»!

Просто, варто пам'ятати про – коло...

25.09.2020

Про біду...

Подумалось...

Біда буває всякою:

- зламаний ніготь, після покриття лаком... у жінок...
- зубний біль у суботу ввечері...
- «відходняк» у понеділок...
- смерть когось...
- народження когось...

У багатого велика біда, у бідного – маленька...

Але!

Маленька біда бідного, деколи, більша за всі біди багатого...

Буває навпаки! А це, уже трагедія!

Найбільша біда це непотрібність!

Вона не компенсується нічим... ні багатством, ні бідністю... її можна компенсувати тільки смертю!

Смерть – компенсатор Всього і всього!

Не добре бути бідним...

Не завжди добре бути багатим...

Найкраще – бути щасливим і, – живим...

25.09.2020

Про Перше, Дуальне та Тріаду...

Подумалось:

Перше! Знак – пусте коло, Сонце... Це знак Творця – Все у Всьому; Пустота у Повноті; Все і Ніщо... Абсолют; Бог; Всесвітній Разум... Єдність; Один; цифра – 1;

Дуальне! Знак – розділене навпіл коло; Душа- Дух; Інь-Янь; Час – Простір; чорне – біле; Добро-Зло; Цифра – 2;

Тріада! Знак – рівносторонній трикутник... поєднання Двох породжує Третього; Дух і Душа породжують – Матерію; Цифра – 3;

Чотири! Знак – хрест! Простий Хрест розділяє Творення на: чотири частини у передній площині, чотири у задній; всього – вісім; Об'ємний Хрест (має вертикальну і дві горизонтальні лінії, що перетинаються в одному місці (точці)) розділяє Творення на шістнадцять частин і ще на дві – верхню і нижню (матерія і свідомість, дух)

...

06.09.2020

Про бозон Хіггса...

Подумалось, чомусь :

Неможливо знайти Творця, навіть частинку Його науково!
Усі потуги науки будуть зведені нанівець!
Наука навіть пояснити, розсудливо, суть Творця не може!

Поки що – ніхто не може!

Хоча! Навіщо шукати! Частинка Його є у кожному!

Але! Яка частинка, скільки їх, можливо всі? У кого більше – грішника чи святого?

Для більшості Творець – абстракція! Його не можна побачити!

Для вірників, Він живий і Він постійно тут! Але ті Його також не бачили!

Творця можна відчути, усвідомити... але не вирахувати!

Не може дерево вирахувати садівника!

Не може крапля води, перебуваючи окремо, пізнати океан!

Влившись, розчинившись – може! Інакше – ніяк!

Поки у людини сильне Его, вона не може пізнати Творця!

З послабленням «я», Его, проступає легеньке розуміння Творця!

З розчиненням Его і посиленням усвідомлення «Я» відбувається наближення до Творця!

Повне усвідомлення, прийняття і перебування у «Я» дає певну можливість Єднання, часткове перебування у Єдиному та деякі можливості Його...

19.09.2020

Про класиків...

Подумалось:

Класик томУ класик, що мав свою Думку!

Він не повторював когось... Він думав, аналізував, співставляв... приходив до своїх висновків...

Повторення чіхось думок – це не показник Ума!

Озаріння, нестандартність, оригінальність, новий підхід і інший погляд... так народжуються Класики!

Чужими думками не можна бути багатим! Враховувати їх потрібно, часом важливо... Але, це скоріше для того, щоб не наступати на граблі, не повторювати пройденого і чіхось помилок... Своїх також!

І для збереження часу – не варто проходити вже пройдений Путь!

Є дещо вічне і воно незмінне незалежно від того хто його описує – класик чи студент!

Є речі змінні, короточасові... але без них не обійтися! І про них також пишуть – і студент і класик!

Якщо класик не бачить те, що під ногами, дрібно, але необхідне для життя, тоді як можна вірити його високим словам?

Хліб можна розірвати руками, але для чого тоді ніж?

Їздити можна на конях, але їздять на авто!

Життя багате різноманітністю, протилежностями і, схожістю... подібністю...

Виставляти червоний колір вище зеленого... ?!!!

Чи Мудро це?

Всі кольори рівні, потрібні, гарні... але розташовані так, як їх розташував ХТОСЬ...

ВІН не питав нашої згоди про їх порядковість у веселці (Радужі)...

Ми не класики, але, можливо хтось стане в їх ряд! Колись!

Варто вірити!

18.09.2020

Про Повноту та Баланс..

Подумалось:

ВсеСвіт досконалий, Повний... самодостатній...
В цілому, – ВсеСвіт повністю збалансований, врівноважений...
Ніщо, ніхто і, ніколи не виведе Його з рівноваги...В межах впливу людини.

У масштабах Творця, Абсолюта, Буття... зовсім інші впливи, можливості...

Там, – можливо все!

На тому рівні колювання, зміни, переміщення, катаклізми... смертельно важливі для людства, – це переміщення піщинок в пустелі... навіть менше.

Дванадцятибальний шторм на поверхні,- ніколи не сколихне товщу вод в глибині...

Зрозумівши, прийнявши, усвідомивши і тільки ставши Цим, цією Повнотою і Балансом можна говорити про те, що Життя пізнано... Можливо, пізнано, до певної міри...

15.09.2020

Маленьке Чудо...

Поїхав у село на похорон . Купив квіти для небіжки і два букети, по дві квітки, для Мама та Вітчима. Зайшли в хату померлої із знайомою) у прихожій я поклав ті два маленьких букети на диван, щоб забрати пізніше, а потім пішли в кімнату де лежала померла і поклали туди куплені для неї квіти. Трохи постояли, і вирішили піти на кладовище попереду в процесії похорону, щоб покласти квіти і запалити свічки Мама. Вийшли у прихожу, квітів на дивані не було. Хтось забрав і, можливо поклав їх в домовину.

Нема, то і нема. Відбулася церемонія на подвір'ї і померлу понесли на кладовище. Метрів за двадцять від будинку, йшовши поміж людьми, я побачив на землі один букет квітів (дві перевязані квітки) та здається почув, як ззаду, з правого боку хтось сказав: випали квіти... Я відразу впізнав свій букет, нахилився і взяв його в руки. Ступивши три-чотири кроки я побачив другий букет, який також впізнав! Обидва букети лежали квітами в бік кладовища. Я підняв і другий букет. Я зрозумів, що це букети куплені мною для Мама та Вітчима. Я відчув, що повинен покласти їх на визначені могили. Але були сумніви і не хотілось щоб люди думали про те, що я приніс квіти небіжці, а несучи і кладу їх на інші могили. Якби, проявляю неповагу до неї. На кладовищі я стояв з квітами, підійшла знайома і здивувалася побачивши в мене в руках квіти. Я розповів їй, як квіти повернулися. Вона відразу сказала, що померла віддала їх бо знала що вони принесені не їй. В мене була трошки інша думка про це, але я нічого не сказав знайомій. В мене майнула думка про те, що мені просто показано, що ВСЕ може бути, будь-коли і будь-яким чином. Незалежно від зовнішніх обставин. Слова знайомої підтвердили мою думку про те, що квіти потрібно поставити Мама та Вітчиму. Що ми пізніше і зробили!

Дякую за маленьке Чудо!

14.09.2020

Про дистанційність... віртуальність...

Подумалось:

Дистанційне навчання... дистанційне спілкування, дистанційна дружба... дистанційне виховання...

Дистанційний, віртуальний світ...

Хочеш чи не хочеш – живи дистанційно... хворий – не хворий, давай у – віртуальність... Хочеш помирай, дистанційно, можна – реально!

Не життя, а кайф: працюй – дистанційно, отримуй гроші, дистанційно, витрачай їх – дистанційно...

А як із самим немаловажним? Як із сексом?!

По телефону, віртуально, за гроші... може – безплатно???

Може по зуму, скайпу, міту...???

Дистанційне навчання, – це як секс по зуму... якби є і, якби – немає... Процес, формально проходить, а результатів немає і не буде: ні через дев'ять місяців, ні через десять... ні через п'ять років...

Всі люблять секс, але, навряд чи по міту або зуму...

Всі хочуть бути розумними, але навряд чи, вони такими будуть по зуму...

Всі хочуть краще, а отримують, як завжди...

Я за реальний секс...

Я за реальне навчання...

Я за реальну освіту...

Хтось може думати інакше...

Будь ласка!

13.09.2020

І про – погоду...

Подумалось:

Кожен любить іншу погоду... інакшу...

Кожен любить іншу Людину... інакшу...

Найбільша стабільність погоди – її нестабільність!

У цьому її краса, непередбачуваність, чарівність, дратівливість...

Погоду часом не люблять якраз через її нестабільність... часом – навпаки...

Кому подобається стабільність – старим і німецьким...

Що стоїть за стабільністю?... застиглість, засуха, нерухомість...

Щоб зрозуміти і відчути тепло, затишок... вогонь, – необхідно промокнути, промерзнути... необхідно прочувати декілька годин по мокрому снігу, щоб промерзли до кісток ноги, щоб, майже розлізлися і сповзали з ніг чоботи, щоб руки задерев'яніли і не слухались, не могли застібнути чи розстібнути куртку, щоб не відчувалось обличчя... щоб... щоб...

Коли настане відчуття повного «пофігізму» до всього, повної апатії і відсутності сил і на кінець відкриються двері до хати... тільки у такому разі відчувається Життя...

У всякому разі – відчувається величезна різниця між крайностями тепла і холоду, комфорту і дискомфорту, добра і зла... може навіть – Життя і Смерті...

Люди подібно!

Тільки живі Люди – цікаві!

Тільки активні, позитивні, часом – негативні... тільки з такими – цікаво і весело...

Маски людини... зміна масок ... міняйте маски, бувайте різними, відчувайте життя у всій багатогранності... відчувайте і давайте можливість відчувати це іншим... це ключ!

Застигла маска – це кінець!

Похмурі, серйозні, сердиті, невдоволені, знаючі, всезнаючі, критикуючі... люди, – не цікаві!

Вони, як вічна, нескінченна похмура і дощова погода... ніякого просвітку, завжди одне і те... це, як у сирій, необігритій кімнаті на протязі (сквозняку) у якої відсутні , або не закриваються вікна і двері...

Не будьте такими! Обходьте таких!

Любіть різну погоду! Любіть різних Людей! Любіть різність, різноманітність в Людях! Будьте самі багатовекторними, непередбачуваними із своїми «бзиками»...

Просто, – не виходьте за деякі, маленькі рамки пристойності, відчуття такту, поваги, взаємоповаги, моралі...

Бо Ви, ще не святі!...

А може?...

01.09.2020

Про свободу ...
(як відповідь на питання)

Подумалось:

Лаконічне питання, що таке воля, свобода без прив'язки до суб'єкта волі, не зовсім точне.

Воля є у всього і у всіх. Як і свобода.

Очевидно, що воля людини, як розумної Сутності, найбільш глибоке і широке поняття! Разом з тим, Людина, не відокремлена

від Природи частинка і, її воля відрізняється від волі будь-чого тільки якісно і з врахуванням наявності та стадії розвитку її ума, емоцій, виховання, вірування і т.п.

Камінь, Дерево також мають свободу! Вітер має свободу! Море! Навіть Земля має свободу і, коли вона проявляє її, свою свободу, Людині, навіть з прописної букви – непереливки!

Тому!

Коли йде мова про такі категорії, важлива прив'язка до волі суб'єкта чи носія цієї волі.

Багато написано, думано і передумано про це!

Самий простий приклад, думаю, прояснить ситуацію у моєму розумінні волі та свободи (частковому...).

Це якби, продовження думки у вчорашньому пості.

Свобода дерева! Дерева, що росте в лісі, на узліссі і, у полі!

Напевно уже все зрозуміло, але, все – таки:

- Найбільше свободи у дерева, що росте окремо. У полі.

- Менше, але достатньо її у дерева на узліссі.

- Найменше, зрозуміло, – у дерева, що росте посеред дерев.

Але не все так просто, бо окрім свободи у дерева є потреба жити, виживати, захищатись...і тому:

- Найбільше свободи обумовлює, найменшу захищеність.

- Перебування поряд з кимось сильним, передбачає певну захищеність, але меншу свободу.

- Життя в колі когось, посеред когось, в колективі, соціумі... посеред лісу – забирає найбільше свободи, але забезпечує найбільшу захищеність...

І, у Природі немає виключень: дерева, кущі, соціум, народи, країни... органи людини...

У всьому, частинка підпорядкована Цілому!

Існує Ієрархія Всього! Від кванта до скупчень галактик і глибше, наскільки ум може сягнути!

І, у цьому Житті Все вільне у певних межах і, Все невольне, в певних межах!

Люба частинка цього ВсеСвіту Життя, яка хоче, або вже перебуває у повній свободі – загине! (За певного виключення – у разі підпорядкування частинки вищому Ієрарху, навіть маючи повну свободу у вказаних межах розвитку, вона житиме і покине тіло тільки за своєю волею, виконанням задач, або по закінченню визначеного часу перебування тут!)

У всьому іншому, тільки врахування волі і інтересів Цілого дає право частинці на Життя !

І, тільки Творець має повну Свободу!

Творець у широкому розумінні: Творець, що створив Вас і, навіть Ви, якщо Ви Творець чогось маленького (пишете маленький твір...) абсолютно вільні у його написанні: об'єм, стиль, зміст, аудиторія...обмеження визначаються тільки можливостями Творця!

І, все відносно! Абсолютно Все!

Окрім Абсолюта!

Навіть Абсоют відносний, у кожному з нас!

У Собі, Абсолют Істинний, Абсолютний!

06.09.2020

Іще про свободу...

Подумалось:

Немає повної свободи і, не може бути!

Людина – це частинка Єдиного...

Частка мусить виконувати волю Цілого, виконувати свою місію, задачі, алгоритм, функції!

Інакше Ціле не буде функціонувати стабільно!

Уявіть повну свободу роботи вашої печінки?!

Уявили?!

Вона робить те, що сама хоче! Зовсім не те, що потрібно організму, тілу... Вона відмовляється виконувати свої функції!

Що буде з вами, з вашим тілом?!

Отак і суспільство! Кожен робить що хоче, а при цьому, хоче щоб було добре, був порядок, достаток і все інше...

Не буде цього!

Не може бути!

Повинна бути спільна мета, ціль, повинен бути план, кроки, фінанси і робота! Робота кожного на благо Цілого! Тільки у такому ракурсі можливе підняття суспільства, його розвиток!

Бути часткою Цілого і, бути вільним від Нього – неможливо!

На даному рівні відносин, розуміння і в цілому – розвитку!

Виключення, як завжди – є!

05.09.2020

Про свободу волі... вкотре...

Подумалось:

Свобода волі наявна у тих, хто ще не розуміє, що це таке...

Свобода волі наявна у тих, кому вона вже не потрібна...

Тим, хто хоче, потребує і жадає її, – ні свободи ні волі, ніколи недостатньо...

Вони хочуть керувати нею, збільшувати собі і зменшувати іншому...

У такому разі, її не буде...

Не можна керувати тим чого немає, що не розумієш...

Свобода в одному не гарантує, не забезпечує свободи у іншому: художник вільний творити... поет вільний писати... композитор вільний в музиці... Всі вони вільні у Творчості! Але, часто вони, абсолютно не вільні у житті...

Виконавець вільний у виконанні чужої волі... Він навіть вільний в межах цієї волі творити свою волю... Віртуоз у рамках розписаної композитором партії, встигає створити чудо імпровізації... Глядач рідко усвідомлює це, але, Віртуоз створює своє маленьке чудо, що деколи вище самого дійства...

Волю завойовують бажаючи свободи...

Свобідними стають завдяки сильній волі...

Глибинне усвідомлення свободи та волі дають змогу зрозуміти їх природу та марноту їх досягнення... Не можна досягнути того, що вже є!

Усвідомлення наявного та максимальне задоволення тим, що є, – ознака Мудрості...

05.09.2020

Афоризми...

Подумалось:

Щоб побачити, треба подивитись...

Щоб більше побачити, треба піднятись на гору...

Щоб піднятись на гору, потрібно витратити сили...

Ніщо не буває даремно!

Сидячи в кріслі, бачиш одне...
Стоячи, бачиш більше...
Піднявшись на гору бачиш горизонт...
Що змінилось від зміни бачення?

Проживаючи в селі – знаєш село...
Живучи в місті – бачиш більше...
Об'їздивши світ, маєш уяву про світ...
Як змінився ти від побаченого?

Бідний, бо не було вражень...?
Багатий, бо отримав багато вражень...?
В чому різниця...? У враженнях...?
Але ж! Враження це чуттєве, емоційне сприйняття умом...

Дуб, що росте в Карпатах, секвоя, що росте в Канаді, баобаб, що
росте в Африці...

Вони що, ущербніші один від іншого через місце перебування
чи росту...?

Не місце визначає людину... може навпаки?

04.09.2020

Про чудо...

Подумалось:

Кожен хоче чуда...
Не кожен знає, що таке – чудо
Ніхто не знає, що таке чудо... Все відносне і чудо – також...

Хтось ходив по воді і – це чудо...
Когось вилікували від раку – чудо...
Хтось народив – о чудо!
А хтось говорить що все це – не чудо!

Хтось їздить на Афон, в Єрусалим, Голгофу в очікуванні чуда...
Їздить щороку, два рази на рік і, – не бачить чуда!

Всі говорять, що там є чудо, а він не бачить... Може він ходить не на той Афон?!

Може він не там шукає?

Кожен хто їздить, їздить туди зі своїми проблемами. Він чекає чудесного вирішення своїх проблем... Він думає, що там тільки і чекають його та його проблеми.

Не можуть дочекатися! У них немає проблем і ось, вони в очікуванні проблем інших і відразу беруться вирішувати їх!

На Афоні також море проблем! У кожного свої проблеми! У ченців більше проблем ніж у тих хто приходить! У них просто інші проблеми! Але вони є і їх багато!

Хтось прийшовши на Святу Гору зустрічає товариша дитинства! Чудо! Вони не бачились півстоліття і зустрілися тут! Ну, як не чудо! Таке буває тільки на Афоні!

Хтось загубив щось, і через день йому повернули це! Чудо! Так буває тільки на Афоні!

Хтось запитав монаха чи одружиться. Той відповів ствердно... і через декілька років той одружується... Чудо!

Немає чуда!!!

Ні там, ні тут, ні десь інде...!

Наявне індивідуальне сприйняття якоїсь події, факту суб'єктом, що трактується ним як чудо! Це важливо для нього і – це чудо!

Інший, для якого ця подія байдужа, абсолютно не побачить в ньому чуда! Він скоріше скаже за людину, що той чудака!

Якщо ви чекаєте чуда, вийдіть в місто і пройдіться пішки...!

Ви зустрінете знайомих з якими не бачилися роки, побачите новобудови, яких раніше не бачили, побачите чайок, качок, лебедів та

рибок під пішохідним мостом, які мирно співіснують і ловлять крохи хліба, що кидають їм з мосту... побачите індусів, деколи негрів, яких ніколи не бачили в Ужгороді раніше... ви побачите красу якої не бачите з вікна автомобіля... вийдете ввечері на набережну і замилуєтесь... можете побачити навіть мера, часом... Вибори на носі...

Ужгород не Афон, але і Афон – не Ужгород!

Чудо в тому, що все різне! І ми – різні!

В різності – ЧУДО!

04.09.2020

Про Душу, Духа і Ум...

Подумалось:

... У серці? В умі? В животі? В тілі чи поза його межами?
Може душа – це дух?! Але! Дух – це ж не душа?! А може дух і душа – це Ум?!

Де мешкає, перебуває душа?!

Що таке – душа?!

Померло тіло. З нього вийшла, вилетіла душа... душа покинула тіло...

Говорять по різному, розуміють, по суті, – одне!

Згусток енергії вийшов з тіла. Його навіть зважили. Здається вага близько 21 грама.

Вийшла Душа! А де, куди подівся Дух, Ум?

Дурні питання, немудрі роздуми...

03.09.2020

Про зміни... навколишні і, внутрішні...

Подумалось:

Зміни внутрішні тягнуть за собою зміни зовнішні...Деколи навпаки, з невеликим уточненням – зовнішні зміни не тягнуть за собою внутрішні, а – впливають на розвиток внутрішніх...

Якщо Сутність змінилася... що змінилось у навколишньому?!
Нічого! Дуальний світ, існуюча реальність не змінилися...

... Стоїть Гуру на перехресті, заглиблений в Себе: змінюється світло світлофора, люди проходять повз нього в один чи інший бік, світить сонце, шумить місто, авто зупиняються і рушають, дотримуючись ритму світлофора, хмарки летять небом, часом прикриваючи сонце, асфальт нагрівся і пече підшви... Що змінилось від присутності тут Гуру?!

Що Він тут чи в Індії... Нічого не міняється!

Зовнішній світ не міняється через внутрішні зміни когось!

Не може вплинути, не впливає одна Сутність, навіть Велика на більшість людей... Навіть на одну людину... особливо на середовище...

Тільки сама людина, тільки самонастрій і бажання змін, можуть дати зміни!

Ніяке випромінювання ... високі частоти, Дух... мантри, релігія... не змінюють суть окремої юдини!

Якщо людина підготовлена, готова... якщо її роль визначена, як роль із змінами,- тільки тоді людина змінюється...

Тільки у разі появи Учня, з'являється Учитель, Гуру...

Наявність навіть найвищого Учителя, не завжди народжує справжнього учня...

Учителя використовують, його проходять.. а лише потім, можуть стати Людиною...

03.09.2020

Про принципи створення всього...

Подумалось:

Творець не творив Всього...

Творець придумав правила, рамки, Закони...

Творець вдихнув енергію у сутність цих правил, законів, меж та безмежність...

Потенціал Сутності, Буття створив Усе в межах встановлених правил...

Усе створене, створено для виконання закладених у нього функцій... будь-то камінь, або – людина...

Щодо можливості розвитку, росту будь-чого: можливо все... Якщо це належить чи входить до кола функцій...

Людина, як і будь-що, це механізм, прилад для виконання покладених на нього функцій... Хтось думає що : для себе, для сім'ї, для роботи, народності, суспільства, держави, цивілізації...

Інші думають, що для вироблення енергії.. різної, для різних цілей...

Все простіше!

Значно простіше!

Людина, сім'я, суспільство, цивілізація, – це пазл, що займає своє місце у загальній, спільній мозаїці частини Буття...

Він, пазл, гарний у загальній картині ВсеСвіту і, він – ніщо, сам по собі!

Буття існувало без людини, існує з нею і, може існувати знову без неї...

Людина – це щупальця Буття завдяки яким Воно усвідомлює ту реальність, яку створило...

Хоча ця реальність, абсолютно нереальна для нього, Буття!

Людино!

Дивися, слухай, відчувай... Ти ніщо і ти – Все!

Ти тоненький промінь, що пронизує безмежну темінь сплячого Буття... Ти смак, легенький смак і присмак всього неспокійного створеного для забави... Тебе створено для Гри, Тобою грають і, Тобою закінчать Гру... Певну Гру у певний час..

Насолоджуйся тепер, зараз.. Ти жива, Ти граєш, Ти живеш, Ти відчуваєш...

Радій, Люби... бо не знаєш, що завтра...

01.09.2020

Про «Темні» і «Світлі» сили...

Подумалось:

Все відносне!

Все – наявне!

Усе реальне!

Навіть нереальне – десь реальне!

Розуміння темних чи світлих сил підпорядковане закону відносності і може розумітись тільки з його врахуванням...

Світлі сили люблять світло і справи, добрі, у їх розумінні...

Темні сили – навпаки! Але, вони також люблять!

Світлі не розуміють любові темних! Ті – навпаки!

Баланс світла і темряви підтримується законом збереження енергії і, тому, якщо хтось робить більше добра тут, то, десь-інде хтось, так само чинить більше зла... Баланс витримується!

Інша справа сприйняття певних дій, як добрих, не дуже добрих чи поганих...

Це сприйняття виховується з народження і до смерті: батьками, сім'єю, школою, друзями, вулицею, релігією, традиціями і т.д...

Нааявність темних чи добрих не варто заперечувати... Чому вони відчуються, впливають... це інша історія, але в більшості це залежить від суб'єкта який сприймає чи відчуває це..

01.09.2020

Втомився писати

Написано більшість того, що приходить в думки...

Часом приходить розуміння марності всього... І написаного також!

Ти розумієш – тебе не розуміють...

Ти спрощуєш – здається розуміють, але, може не цікаво...

Писати для себе?!

Так і робиться, але, хочеться поділитися...

ВсеСвіт до кінця непізнаний (непознаваєм)! Але можна хоч трохи пізнати Його!

Той, що пізнає ненаситний... Він хоче ще, хоче далше, глибше...

Йому дають... по трошки, порціями... більшість з отриманого викладається, дещо – ні...

Більшість не зрозуміє, а тих хто зрозуміє, поряд немає...

Викликати нерозуміння, це – викликати заздрість ... Не мудро...

Мовчати ?!

Можливо – вихід! Але, чаша наповнюється і потребує випивання... Не можна інше, нове налити у повну чашу!

Може повнота чаші, з часом, настоявшись перейде, стане новою якістю?!

Може так! Може – ні!

01.09.2020

Про голову...

Подумалось:

Голова вершина всього... Але, вона вершина не завжди тому,
що вона – Голова, а просто тому, що вона найвище!

У когось голова носить шапку... у когось – хустку...

Буває, що шапку, носять на голові...

У кожній голові є щось! Зате, не у кожній є розум!

У деякій голові є розум, але він не Мудрий!

Розум буває : дурний, розумний і Мудрий!

У когось в голові взагалі – тільки мозок... А мозок – це ще не
Розум!!!

Голову видно! Її видно навіть тоді, коли не бачать!

Тоді її чують! Чути голову приємно, якщо вона творить Мудрість!

Якщо голова не бачить те, що під ногами, тоді – це не та голова!

Це голова, якій краще бути між ногами...

Голова голові різниця!

І за розміром і, за наслідками...

Хоча, наслідки обох – можуть бути плачевними...

Все залежить від наповнення... Голови!

Вище голову... ! Нижче погляд...!

24.08.2020

Про парадокси... всякі... і судової влади також...

Подумалось:

Зазначаю відразу: я не противник, я не підтримую нічого і нікого... я просто констатую принципи роботи дечого і декого, дивлячись на дещо трохи під іншим кутом, ніж інші.

Чи думалось комусь про вартість судового рішення?!

Не через хабарі чи щось подібне...

Просто вартість однієї-п'яти чи трохи більше сторінок тексту рішення?!

Конституційний Суд: зарплата одного судді близько чотирьох тисяч грн в місяць. Їх там, здається – дев'ятнадцять. Якщо перемножити виходить 7 млн. 600.000 грн в місяць (дуже приблизно...). Не рахуючись, приміщення, витратні матеріали, відрядження... інші витрати – помічники, секретарі... та інше...

Протягом місяця суд приймає декілька рішень!

Уявляєте вартість цих рішень?!

Сім млн. грн. і декілька рішень?!!!

Верховний Суд – двісті суддів!

Зарплата трохи менша! Але суддів значно більше!

Не хочеться рахувати! Але кому цікаво, заугугліть зарплату одного судді Верховного Суду за місяць, перемножте на цифру «200».

Цифри вартості цих рішень також здивують...

Алгоритм зрозумілий...

Є ще апеляції і суди першої інстанції... Є ще інші суди...

Рішення судів – золоті... може – позолочені...

Бог з ними: суддями... їхніми рішеннями...

Чи є справедливість?!!!
Чи справедливі ці рішення?!!!
Можете загуглити ще рішення ЄСПЛ, щодо скарг з України...
Там Україна на перших позиціях... (хоч у чомусь ми не останні...)
Де справедливість, справедливі суди?!!!
Для чого це все?!!!

29.08.2020

Про незалежність...

Подумалось:

Небагато думають про те, про що говорять...
Говорять тому, бо говорять усі...
Говорять, бо це – тренд, на даний час!
Говорять тому, бо якщо не говориш, то ти інакший, може ти – проти?!...
Говорять тому, бо розуміють, – була подія, були зміни, було народження, зародження чогось інакшого...
Але! Чи розуміють те, про що говорять?!

Є залежність!
Є, – не – залежність...
Частка «не» заперечує певну категорію, певну якість будь-чого...
В даному випадку, вона заперечує залежність!
Але!
Залежати, значить не бути в змозі, не могли жити, існувати без чогось, когось: без хліба, без волі, свободи, без сюзерена, короля, допомоги...

Залежні діти від батьків, до повноліття... залежні інваліди, перестарілі... бо вони потребують допомоги...

Від кого чи від чого залежить країна?!

Вона не залежить ні від кого!

Ні від північного сусіда, ні західного.... Вона вільна в розумінні суверенітету в рамках держави!

У 1991 році республіки мирно розійшлися уклавши угоду, навіть не вийшли, бо Союз розпався, перестав існувати, ! Вони стали вільними, а не незалежними!

Агресія, анексія... не буває незалежності від них!

На залежних не нападають! Залежними керують, на них впливають!

Нападають на вільних: на Грузію, Україну...

Слово Свобода, його наповнення, зміст повніше відображають стан речей: вийшовши із спілки, Союзу країна стала вільною від певних зобов'язань...

24.08.2020

Про ум і, мозок... (туман...)

Подумалось:

Права і ліва півкулі головного мозку.

Східна і західна півкулі Землі.

Схід і Захід у містичному розумінні (Індія, Китай, Японія і Західна Європа...)

Що спільного і, які відмінності у них?!

Сонце народжується на Сході! Майбутнє, духовність в більшій мірі перебувають у правій півкулі головного мозку... Захід – більш

матеріалістичний, ліва півкуля мозку відповідає і формує логічні ланцюжки сучасного, матеріального...

Індія це дух, Європа – це матерія...

Думається:

Просвітлення настає у правій півкулі мозку. Вона більш широка, об'ємна і відкрита для прийняття та розуміння космічного... Це як резонатор широкого спектру частот... Він сприймає у себе і фільтрує високі частоти, що поступають з Космосу... Ця інформація надзвичайно об'ємна і глибока. У такому вигляді фізична сутність людини не може сприймати її. Тому, вона трансформується у правій півкулі мозку в нижчі, сприйнятливі для тіла частоти, об'єми та імпульси і передається у ліву півкулю мозку, що призначена для роботи якраз з такого роду інформацією. Ліва півкуля ще більше звужує діапазон частот і, лише після цього розшифровує та дає можливість розуміння, усвідомлення та використання її умом людини.

Якщо просвітлення повне, тоді обі півкулі працюють у синхронному режимі, без реструктуризації імпульсів інформації. Повна відкритість та прозорість структур мозку дозволяє проникнення частот Космосу, сприйняття та відтворення їх умом та речовими органами людини.

Тоді виникають питання можливості розуміння озвученої інформації просвітленим, іншими людьми. Непросвітленими.

Отут виникає нерозуміння вищої Істини і обмеженими розумовими можливостями людей та, часом, не сприйняття її.

І це, скоріше питання фізичної організації мозку, ніж досягнення певного ступеню Мудрості. Хоча, можливо – це дуже пов'язані моменти.

Досягнення Мудрості передбачає певні зміни якостей мозку і ума в цілому.

Це, як би, досягнення однієї цілі різними шляхами...

...

25.08.2020

Про призначення...

Подумалось:

Призначення людини!

Не у розумінні людини, що визначає себе, як фізичне тіло з розумом, емоціями, психікою...

У розумінні трошки вищому за зазначене!

Людина – це сутність, прилад наділений інтелектом, в міру автономний, але, функціонально вмонтований у частину суспільних відносин, що призваний виконувати певні функції протягом певного періоду часу в межах певної території; з можливостями розмноження, самовдосконалення, певного розвитку та розширення наперед закладених можливостей; з обмеженням потужностей інтелекту, певною межею дозволених знань; фізично майже досконала, а ментально – ущербна і несамодостатня, через, що перебуває у вічному пошуку чогось чи когось; максимально схильна до волі та свободи, але не до кінця розуміюча, що це таке;...

...

19.08.2020

Хочеться йти! Куди?

Хочеться думати! Про що?

Хочеться пізнати! Що?

Чому хочеться? Для чого? Заради чого?

Ніхто не знає! А Той, що знає – мовчить! Він придумав все для всіх і всього, щоб був мотив, була невідомість...щоб Всі були трошки

не цілісні, ущербні, не самодостатні...В такому разі, ніколи не буде спокою... буде вічний пошук себе, чогось, когось...

Через це – існує життя!!!

Его – ненаситне!

Одвічна боротьба ума і его перебувала і займає передові уми містиків, езотериків... Всі бажають перемоги і отримання спокою...!

Ум і Его – це одне! Це різні якості одного! Не можна перемогти себе, самому...!

Всі хочуть і не розуміють – досягнення перемоги над Его, це смерть! Це тиха, блаження, спокійна і умиротворена смерть!

Тому, і це – ілюзія!

Ілюзія – це ВСЕ!

Не Ілюзія – це усвідомлення себе тут і зараз і Життя, саме в такому розумінні... Може це складно для розуміння, але – думається, що певна істина якраз в цьому!

Глибше розуміння Ілюзії є, але це ще складніше для розуміння!

19.08.2020

~~~~~  
Все дурниці: вчення, релігії,  
медитації, мудрість, дурість...  
~~~~~

Подумалось:

Все!

Тільки сьогоднішнє життя, тут, зараз... Тільки відчуття життя і його усвідомлення своїми органами, без прикрас ума, емоцій, мрій чи пам'яті...тільки тут і тепер, можна назвати справжнім життям!

Все інше – ілюзії!
Просвітлення, досягнення, Дао, Старцтво, Нірвана... все – ілюзія!

Те, що у Вас – Ваше!
Те, що в іншого – іншого!
Неможливо досягнути досягнення іншого! Це Його межа, ступінь, щабель...
Хтось ходив по воді! Він міг! Ви – не можете! І не зможете!
Це не Ваше!
Ваше – пити пиво!
Він не пив пиво! Він не хотів і не міг пити його! Він був створений для іншого і, Він був іншим!
Але Він Один такий! На весь Світ! На сотні і тисячі років!
Не кричіть – я зможу! Не зможете!
Не волайте – я дойду, досягну, переможу...! Не зможете!
П'ять хвилин без повітря і Тебе нема!
Хто Ти?!
Що Ти?
Для чого Ти?

Чого не вистачає білорусам?!!!
Волі, Свободи?!!!
Її ніколи не буде достатньо!
Розуму, Мудрості?!
Маси, натовпи людей ніколи не діяли Мудро!
Революції, жертви?!
Цього завжди було в надлишку! Чи стало краще?!
Чого треба людині?!
Вона не знає! Ніхто не знає!
Це незнання використовують і направляють...
Хто, чому і для чого?!
Дехто знає і використовує! Але він сам помиляється...!
Використання вітру не дає влади над ним...
Вогонь можна розпалити, але пожежу погасити важко...
Неконтрольована пожежа спалює все... не варто гратися із сухою травою та сірниками...

Варто контролювати не тільки сірники... Контролюйте думки!
Свої думки, свої дії, свої бажання...
А ще краще – живіть свідомо, усвідомлено...
Живіть – Мудро...

18.08.2020

Читаю нове:

Подумалось:

!!! Прийняття ВСЬОГО таким як воно є!
Відмова від Всього, що є (всіх залежностей (привязаностей)
Абсолютна воля ума, неприв'язка ума та відсутність оцінок..
Думки тільки про БЕЗМЕЖНІСТЬ ВСЬОГО...

...

13.08.2020

Щодо Білорусії... (думка в нікуди...)

Подумалось:

Час не зупинити!
Є емоції, бажання, досвід... є прожите життя і висновки, що ви-
пливають з нього...
Це не може змінити, зупинити нічого... Поступ часу невмолимий...
Білоруси романтики, як і українці...

Українці – неодноразово обмануті романтики... Білоруси – наївні початківці, романтики...

В чому різниця між нами?!

Чи є різниця?!

В суб'єктивному сприйнятті – так! Відмінності є!

Об'єктивно – немає. Або, різниця не значна!

Весна приходить незалежно від того хоче її хтось чи ні!

Вона може прийти скоріше, може – затриматись... Може бути вчасно...

Це її право! Не наше!

Може бути з паводками, льодоходами, бурями... може прийти спокійно!

Це її прихоті!

Чи добрі ці зміни?!

Для більшості – не дуже... Для когось – так!

Якість змін народ оцінить пізніше! Але назад вже нічого не повернеш!

Жорна історії жорсткі, жорстокі і крутяться тільки в один бік... У них відсутні емоції, співчуття, жаль чи, тим більше, Любов!

Зміни не бувають добрі чи погані!

Зміни це просто – все інакше!

Тримайтеся Сябри! Ви вийшли з тихої гавані на простір! У відкритому морі надія тільки на себе!

Будьте мудрішими за нас! Не варто довіряти тим, хто багато і голосно кричить, тим, хто найбільше голосить про Ваші інтереси...

Дуже часто вовки обілюють овечок і одягають їхні шкури...

Бійтеся шустрих «ягнят» і «других» на барикадах...

Зазвичай «перших вбивають», а «другі стають» першими...

Не варто забувати вираз про те, що революції здійснюють романтики, а їх результатами користуються негідники!

Варто пам'ятати, що гірше революції буває лише – контрреволюція!

А Мудрість – за еволюцією!!!

...

16.08.2020

Мудрість обтяжує більше всього...

Біль неподіленої Мудрості значно більша будь чого...
Не поспішайте пізнати Мудрість...Це часом тяжче за незнання...
Можливість пізнання, – попереду, воно дає сенс життю!
Знання того, що не знають інші, позбавляє сенсу цього життя!
Мудрість незрозуміла іншими – схожа на дурість!
Коли пізнається те, що пізнано небагатьма, перебування у фізичному тілі – перестає бути задоволенням...

Цей світ тримається на нерозумних...
На Мудрих він існував би не довго...
Відсоток нерозумних завжди підтримується високим, бо вони гумус життя!
Через те, Мудрих небагато... гумус важко подолати...
Зате, з хорошого гумусу виростає, деколи, щось хороше...

16.08.2020

Ум – це Все!

Подумалось:

Навіть направлення ума в серце, направлення енергії, субенергії...концентрація, алхімія...

Тільки максимальне розслаблення тіла і Духа, – усвідомлення їх відчуттям мінімальної активності Духа, найтоншим, найнепомітнішим рухом подиху, максимально можливим відчуттям, нерухомиим об'ємом Душі, – можна назвати істинним відчуттям та медитацією...

Про медитацію...

Подумалось:

Головне – відключення ума!!!

Переключення на серце!

Верхній Трикутник перевернутий вниз! Нижній трикутник розташований правильно, гострим кутом вгору!

Перетин трикутників гострими кутами в районі Анахати! Вісім кутів! Безкінечність!

Після цього – виключно відчувати відчуття!!!

Не форматувати енергію, не покращувати, не переплавляти її!

Це можна буде пізніше, коли стабілізується повне розчинення та повністю зникнуть відчуття!

Тоді, можливо, виникне необхідність та можливість концентрації енергії і створення Творення! Бажаного! З врахуванням беземоційності, повного розуміння Добра для ВсеСвіту, неупередженості, врахування та збалансування інтересів максимально можливих розумінь та усвідомлень Буття...

...

Про вихід на круг певного рівня...

Подумалось:

Немає ніяких рівнів пізнання!

Пройдено Гру, що являється частиною більшої Гри! Повторення Думок може свідчити про покращення якості старої Гри, або необ-

хідність у перерві роз-Думів на певний час. Перерва необхідна для повнішого осмислення, усвідомлення пізнаного... Якби, обживання отриманої квартири... Після ознайомлення, вивчення її прийде час для вивчення сусідів, поверху... Можливо, якщо точніше : перерва необхідна для освоєння поверху на який вийдено... Для цього потрібен певний час... Потім можна думати про сходи на поверх вище...

...

04.08.2020

**Прийшла серйозна думка:
про вихід на круг певного рівня!!!**

Для себе:

Декілька разів ловив себе на тому, що в один день (через рік) я пишу пост про одне і те саме. Сьогодні виставив пост про історію написаний вчора! ФБ викинув мені згадку за 28.07.19 року про «Творення історії...» Вже не пам'ятаю про що, раніше декілька разів було подібне!

Постійні цифри перед очима 12:12; 21-12; 13-13 і т.п.

Чому? Для чого?

Це знак? Який?

Думки: очевидно я вичерпав можливості цього рівня розвитку! Різні інтерпретації одного і того! Це не розвиток! Це зупинка у розвитку! Це вже просто, гра слів!

Десь раніше приходили думки про те, що Третя книга завершить мої писання!

Чим зайнятися:

Цілительство, лікування? Пісні? Лекції, виступи?

Раніше не думалось над цим! Просто робив, що хотілось. Писав, говорив...

Тепер, якби, стою перед вибором! Тобто, є розуміння можливості вибору! Але якого, куди, для чого і чому?

Поки не знаю!

Допоки?

Медитації на енергії! Анахата, Сонце, покращення енергій всередині тіла і навкруг...

Медитувати на перехід, пізнання вищого рівня розвитку?!!!

Прийшла думка і прийняв рішення три доби побути самому в лісі. Сергій організував будиночок у лісі! Якщо не помішають зуби, піду!

Поголював біля річки Уж! Прийшла думка про закінчення печатання своїх думок... Очевидно я досить сильно прив'язаний до фб та публікування. Потрібно відпустити це! Повністю!

Напечатати третю книгу і писати тільки для себе. Можливо колись це опублікується. З'явилось розуміння переходу на вищий, або інший рівень Буття! Необхідність його... Інакше – застряну тут, на цьому...

Потрібен поштовх! Хоча є розуміння пустоти всього цього!

Правила Гри є і, я повинен виконувати їх! Як і всі інші!

По страху:

Книга Смерті рекомендує не вступати в контакт із страхами та образами, що можуть появитися! Дивитися, якби збоку, пропускати. Пропускати все: добре і погане...

Подумав: контакту уникати але: визнати їх право на існування, право на певні дії їхнього напрямку...

Чітко заявити про свою свободну волю та автономію від них чи будь-кого... Віддачу себе тільки Найвищому...

28.07.2020

Поїхав у гори! На три дні!

Фактично перебував там майже три дні, а спав дві ночі!

Підвозили на УАЗику. Екстрим!

Рішив нічого не їсти, окрім меду та води. Потім додав сюди трохи яфини та малину.

Коли їхав у Волосянку прийшли гарні думки про духа будиночку, духа лісу, а потім і духа гори! Розчинився і просив їх по черзі, прийняти мене, не сердитися, якщо щось зроблю не так, навчити мене чомусь ... не лякати мене...

Скажу наперед: впевнений, що це спрацювало!

Один у незнайомому лісі... Звідти недавно чоловік і дружина виїхали переночувавши одну ніч, бо злякалися шумів і всього іншого...

Очевидно, духи прийняли моє прохання і прийняли мене!

Трохи привів у порядок будиночок та прилеглу територію. З дозволу Духа Будинку!

Підготував дрова і під вечір розпалив багаття перед будинком та піч у будинку. Внутрішньо готувався до ночі! Хоча, загалом був спокійний! Правда, не сильно пробував виходити на дуже тонкі енергії. Десь в глибині – трохи боявся!

І чомусь, не виходило розчинятися! Всі відчуття були дуже поверхнісні! Я думав що буде навпаки! Потім прийшли думки, що це, через зміну місця медитації і нових вражень від лісу, звуків... Можливо мене оберігали від можливих потрясінь...

... прийшла беззуба жінка... ввечері, біля 20 години... сказала, що посварилася вдома і хотіла переночувати в будинку... я не міг заперечити, бо хата не моя... Хоча всередині був проти цього.

Вона пішла наверх ще нарвала яфин. Ми сторгувалися і я купив у неї близько літра . Потім вона чомусь передумала, сказала, що переживає за дочку і пішла додому! Залишила пусте відро, щоб ранком забрати його, як буде знову йти по яфини. Розповідала про поганого чоловіка і нероботящу дочку. Я чомусь підколов її тим, що вона може мольфарка!

Ранком я почитав яфини і десь півкружки з'їв. Через якийсь час мені стало погано. Я пішов і вирвав. Полегшало. Подумав, що в неї погана енергетика. Може через сварку з чоловіком! Ранком вона не з'явилася.

Ранком мене розбудили крики людей! Я виглянув : близько дванадцяти циган йшли по яфину. Я дав їм декілька пляшок пустих, вони просили, показав де набрати води... вони позривали, пообламували малину... я трохи накричав на них... Це, як згряя горобців...

Пізніше підійшла літня жінка! Побачивши її захотілось чимось допомогти їй.

Дуже мила, спокійна, розважлива жінка! Подумалось, що вчителька чи викладач. Але вже десь за сімдесят!

Сказав їй про циган. Вона розповіла, що має внучку 28 років від сина та циганки. Дуже гарна.

Вдень коли йшов за водою знайшов гриба. Перед вечором коли ця жінка поверталася віддав гриба їй. Вона була задоволена.

Сьогодні вранці мене розбудив чоловік тої першої! Прийшов за відром, бо йшов наверх! З виду – не дуже! Коли спускався вниз в село, посередині спуску зустрів цю жінку та дочку, вони шли в гору.

Щодо пережитого вночі!

Сергій сказав мені, що в хаті є лоскурик, звір схожий на білочку. Добре що розповів, бо він дошкуляв найбільше! Перша ніч пройшла морально, духовно не важко! Важче було фізично: спав на дошках у спальнику. Дуже твердо і була дуже тоненька подушка, яку я взяв із собою. Через це ранком дуже боліла шия, плечі і голова. На другий день під обід я прийняв таблетку цитрамону .

День пройшов відносно спокійно. Коли голова перестала боліти стало веселіше. Вечері підїхав на мотоциклі чоловік, який представився і оказалось що ми знайомі. Майнула думка: повернутися з ним в село. Але не хотів напрошуватися, та й хотілось ще раз перевірити себе вночі.

Друга ніч була не така спокійна, хоча, в цілому – спокійна. Просто приходили декілька разів думки такого порядку, що ставало не пособі. Приходилось медитувати на позитив і захист Зверху! Вночі побачив цього лоскурика... від шуму прокинувся, засвітив і побачив його. Схоже на білку, але не білка!

Булим деякі думки, але не багато. Записав нижченаведене.

Резюме:

Хотілось випробувати себе, свій страх перед страхом..

Зрозумів, яким чином можна уникнути його, страх... У крайньому разі при подібних ситуаціях...

Повністю страх не пройшов, зайти в гліб лісу вночі я не наважився... але дещо усвідомив і, напевно, врахував на майбутнє...

Зрозумів, що нічого не може статися зарАз... Усвідомлював це досить давно... Переконався ще раз... *Поїздки у святі чи не святі місця самі по собі нічого не дають! Якщо прийшов час, тоді отримається не залежно від місця перебування!*

В іншому разі, можна хоч чоло розити об Гроб Господній, але навряд чи це спрацює...

Не може енергія низької частоти сприйняти енергію високочастотну.

Однозначно!

Тільки піднявши свою енергію до належної частоти, можна дещо відчутти...

Зустрівшись з трьома сутностями паротягом цього часу чи належно я повівся?

Не впевнений:

Першу Жінку сприйняв нейтрально, хоча зовнішньо оцінив – не в позитиві... у розмові вислуховував, але трохи повчав... спочатку понизив ціну, але об'єктивно, а потім заплатив трохи більше чим вона просила... думки десь 1x1, нейтрально (в душі, трохи гірше...)

ЦигАн сприйняв спокійно, трохи накричав на них, був чуточку зверхній; показав де вода і дав пусті пляшки... Очевидно 2x2, нейтральна позиція!

Із старшою жінкою – думаю +2

Із чоловіком першої жінки – думаю -1

Всього: +2-1=+1.

Якщо об'єктивно, можливо десь + 0,5... або нейтрально...

Ще подумалось:

Потихеньку закінчувати писати. Випустити третю книгу... І очевидно вибирати із того, що хочеться, або вибрати те, що дадуть Зверху!

Із трьох варіантів може бути один, або більше...

Думаю, що негативного варіанту не буде. Я ще трохи потрібен...

Думаю!

Подивимось!

Хочеться писати і , не хочеться. На сьогодні закінчую...

...

Думки в лісі:

Не шукайте змісту Життя!

Поки не знаєте Його, Він є!

Це найвища ціль, досягнення якої відкине Вас далеко назад!

Живіть не знаючи сенсу!

Так краще, цікавіше і, – довше!

02.08.2020

Все наперед визначено! (предопределено...)

А свобода волі, Як?

Свобода волі, це Ваша можливість імпровізації в межах життєвої партії...!

Задано відрізок і напрям у просторі та час!

Ви рухаєтесь у ньому (напрямку) і, незалежно від того, що Ви робите під час руху, пройшовши Путь, у визначений час, Ви помре-

те! Не раніше і не пізніше! Своєю чи насильницькою смертю... Не важливо!

Але! Якщо життя відбувається таким чином, тоді можна виправдати Все що твориться в Житті?!

Виправдовуйте чи ні, нічого це не змінить!

А як же Зло?

Зло, як і Добро існують у Вашій імпровізації... Це Ваші визначення... Будете Злими – помрете... Будете Добрими – помрете... Справа у часі і місці не Вами визначеним...

Не може бути, щоб від нас нічого не залежало?

Від Вас залежить тільки те у що Ви вірите, допоки вірите... З часом Ви починаєте вірити в інше і, перше уже не залежить від Вас... воно Вам уже не цікаво...

01.08.2020

Для себе:

Згадав про метеликів біля хатки в лісі! Коли я почав розмову з духом хатки появились два дуже гарні метелики. Вони літали біля мене не боячись... один навіть сідав коли я просив його про це. Подумалось, що це духи хатки та лісу.

Були думки про написані мною книги!

Деколи думаю, що там певна Мудрість, часом – глибока...

Очевидно через це, деколи був про себе високої думки....

Була думка, що там нічого надзвичайного: комусь Мудрість, комусь – дурість... комусь взагалі незрозуміла фігня...

Я ніхто, як деколи думав і писав про це!

Не принижуючи себе, я НІХТО!

Через те, не варто викладати думки в подальшому, давати поради...

Якщо питають, варто відповісти! Не більше!

Щодо заритого таланта!

Поки думав, що це в мене Талант, я писав! Тепер розумію, що я нічого не розумію і тому, не можу писати те про що – не розумію!

Певний час ще потрібна перерва, хоча вона і так затягнулась! Але є розуміння, що всьому свій час і цей час визначений не мною! Тому – не поспішатиму!!!

...

02.08.2020

Згадав про красу диму в лісі!

Вперше побачив дим у стереоформаті! Під вечір кинув у вогонь щось сире і звідти повалив дим! На фоні лісу дим, закручуючись ставав прозорим і мені вдалось побачити його, якби в об'ємі! Зараз говорять про 3,4 Д формати... Не знаю точно, що це таке, але стереоефект пам'ятаю і були відчуття чогось подібного: дивишся на клуби диму і бачиш його на всю глибину... Це навіть інакше ніж дивитися у воду, бо вода прозора або не дуже... Тут я бачив весь об'єм диму: передню частину, найдальшу і всю середину...

Надзвичайно гарно!

Зазвичай, люди дивляться на Життя як на дим! Скоріше відчують його гіркоту...сірість, непередбачуваність...

Варто змінити ракурс, погляд і бачення... Все встає в іншій площині, або об'ємі...

03.08.2020

Про... просто про Все...

Подумалось:

Чому вірус?...

Чому золотий мільярд?

Чому погіршення клімату?...

Ніщо не вічне, але Все повинно бути...

Добро- так! Зло – так! Народження – так! Смерть – так!

.....Любов повинна бути! Але її мало! Дуже мало! А скоро майже не буде!

Мета певних сил Світу про зменшення кількості людей?... Вона є чи це, лише ілюзія, майя, придумка, дурість когось...?

Важко повірити, але, логічно і не лише логічно, це є... Це повинно бути!

Як людина бореться з відходами, мусором, бур'яном... чимось іншим, що заважає, загаджує навколишній світ?

Правильно – знищує!

Чи вибирає людина краще з некращого?

Навряд!

Коли вона вимітає сміття, знищує бур'ян, разом з поганим вимітається та знищується і щось хороше... адже воно перебуває серед поганого... З часом, від впливу навколишнього воно саме стане поганим. Краще викинути його!

ВсеСвіт, Земля переповнені терпінням і перебувають перед вибором: стати клондайком відходів, звалищем, померти, або – насильно зменшити вплив людства, що вийшло за межі розумного життя і не може зупинитися і, таким чином, вирівняти врятувати Себе, ситуацію...

Знищення частини людства! Чи не велика ціна?!

Людство карає злочинців... Часом знищує їх! Це законно і справедливо, на думку людства!

Разум, Природа, Сутність Землі вправі захистити Себе!
Терпіння батька має межу, і він проганяє сина, що перейшов її!
Природа вибирає свої шляхи захисту Себе!
Це не тільки цунамі, землетруси, хвороби, мори, коронавіруси...
...це і штучний інтелект, роботизація, айті технології... це і на-
ші-не наші мільярдери, масони і іже з ними...

Незвичним, можливо, є саме використання Природою людини
для знищення її самої... людини!

Процес відбувається таким чином, що виконавці впевнені, що
працюють для себе і на себе! Вони не можуть осягнути глибини сво-
го призначення! Позитивного! Позитивного у вищому, за їх шкурні
інтереси, розумінні! *Вони пішаки у великій грі під назвою – Велике
рятується ціною Малою!*

«Золотий мільярд» людей потрібен сильним світу цього для їх-
нього блага! У їхньому розумінні.

*«Золотий мільярд» потрібен Природі для її нормального
функціонування! Для чистоти довкілля, для добрих дій і добрих
думок добріших людей, що залишаться...*

Залишаться кращі?

Ніхто не впевнений...

Але! Хто дає оцінку і хто буде проводити відбір?!

Відбір буде жорсткуватим: один вознесеться інший помре...

13.08.2020

Чому Мудрі багато не читають...

Подумалось:

Мудрість може прийти в любому віці!
Може не прийти ніколи, у цьому житті!

Добре, коли Мудрість приходиться у зрілому віці!
Краще, коли Вона приходиться до зрілого і освіченого...
Найкраще, коли Вона приходиться до ерудита, інтелектуала у зрілому віці!

Розумний постійно читає і йому завжди бракує часу, або нових знань...

Мудрий не читає! Він думає, роздумовує...

Весь багаж його освітніх, інтелектуальних знань формується до Мудрості!

Після, Він просто використовує отримані знання для кращого спілкування та можливості доступно і повно формулювати свої думки...

Він не знає Всього, що знає світ!

Він не знає, може не знати: теорем, аксіом, категорій, поглядів, тонкостей релігій, вчень... Він може багато чого не знати! Того, що знають навчені, виучені, високоосвічені... Це Йому не потрібно...

Він може не знати будову атома, але він знає і використовує енергію таким чином, що фізики-ядерщики далекі від цього...

У нього просто, – немає питань!

Ні до кого, ні до чого, ні з приводу чого...

Але! У нього про Все є своя думка! Інформативна, ненав'язлива... Мудра Думка!

13.08.2020

Про Садівника і сади...

Подумалось:

Наявний сад, існує завдяки Садівнику!
Який Садівник, такий і сад!
Якщо Садівник не займається садом, той заростає, дичавіє!

У саду ростуть різні дерева, квіти, кущі...
У Садівника існують пріоритети, слабкість до чогось, любов...
Він також, з різними почуттями підходить до різних рослин...: когось підтримує, прикрашає, підгодовує, когось обрізає, підстригає... когось зрізає...

Планета Земля – сад!
Держави, як дерева...
Творець – Садівник!

Є держави гарні, ухожені... є багаті є, бідні... є мирні, є войовничі...
Є країни де посеред піску, створюють оази... Є країни де посеред оази – роблять пісок, пустиню...

В чому проблема? Чому так?

- Питання у помічниках Садівника, керівниках держав...тих, що на місці... тих, що щоденно поливають, обрізують, підгодовують... обхажують...
- Питання у призначенні країн... чиєсь призначення бути трояндою... чиєсь – будяком...
- Питання у терпимості одних до інших... не варто засівати поле іншого своїм сім'ям... У іншого своє сім'я, яке також потребує посіву і народження...

Не варто закривати Сонце іншому... він також потребує його...
Є ще воля Садівника!

Це найважливіший фактор!
Садівник вправі, в любий час зрізати, як троянду, так і – будяка!

28.07.2020

Про дитя гріха (Дитя порока...)
як афоризми

Подумалось:

Все найгарніше народжується з любові!
Тільки максимальні почуття, емоції народжують – найкраще!
Тільки за максимально можливої напруги, страждань та розривів може народитися шедевр!

Різна любов – різний результат!
Є любов моральна, законна, загальноприйнята: така любов народжує Все і – Всяке;
таку любов можна пояснити, а частіше, вона не потребує пояснень!

Грішна любов!
Є грішна любов! Якщо вона існує, значить вона дозволена Зверху і, значить – вона також любов!!!
Є любов чиста і, любов через зобов'язання!
Чиста Любов не визнає зобов'язань!
Любов через зобов'язання – не надто чиста!

Любов через зобов'язання засуджують не часто!
Чисту Любов – часто навпаки!

Зобов'язальна любов для більшості і – публіки...
Чиста любов – скоріше тайна, таємна...

Любов гріха часом народжує геній...
Поети, актори, художники, композитори...
Рідко хто створив щось геніальне не упиваючись гріхом...
Правда гріх, в даному випадку, розуміється у широкому аспекті...

27.02.2020

Про цифру «5»... абракадабра думок...

Для себе
Подумалось:

Є цифри легкі для написання... з найменшим прикладенням зусиль : 1,6,9... є – середньої важкості : 2,3,7... є, відносно важкі: 4,5... є цифра 8...

П'ять – середина розряду!

П'ять – п'ять кутів, п'ятикічна зірка... Нестабільна у своїй статистиці фігура, але досить стабільна у русі...

П'ятикічна зірка – це графічне зображення Людини! – верхній кут – голова; кути правого та лівого боків – руки; нижні два кути – ноги;

Як не крути нею, тільки один кут виступає Одним і, він завжди буде на місці голови...

Розміри: кратність! Всюди кратність!

– Відстань від плечей до макушки голови вписується у всі інші розміри: ширина плечей- одна; ширина рук і плечей – п'ять; висота(довжина) тулуба – дві; довжина ніг (одної) – дві; довжина (висота) всього тіла – п'ять;

Висота (довжина) всього тіла дорівнює – розмаху рук!

П'ятикінечній зірці хтось додає містичного, масонського значення... як і зірці Давида – шестикінечній ...

Хоча, думається, це всього-на-всього відображення порядку створення видимого Світу!

Створення Людини за черговістю створінь під номером «5» символічне, оскільки перебування посередині розряду дає можливість розвитку вперед, або регресу – назад!

Це у разі наявної віри у порядок створення ВсеСвіту за Святим писанням...

У іншому разі, можливі інші підходи чи інтерпретації його створення, існування та, можливо – розвитку!

27.07.2020

Про історію...Всього...

Подумалось:

Історія – це фіксована і нефіксована пам'ять про те, що було...

Те, що було – об'єктивне! Воно протікало тим чином, яким було задумано і створено!

Історія, яку ми знаємо, – Істинна чи ні?!

Чи залежить від чогось, когось Історія?

Об'єктивно – хід історії не залежить від когось чи чогось!

Об'єктивно – фіксація історії, в більшості – суб'єктивна!

Через те, об'єктивну чи суб'єктивно записану історію ми знаємо?!

Історія, розвиток протікають за об'єктивними законами розвитку цивілізацій!

Спотворюють її люди! Спотворюють не сам хід історії! Спотворюють своїми записами, фіксуючи цей хід, вносячи свої суб'єктивні правки, оцінки, судження...

Не буває історії з певного відліку часу! А до цього, – що?

Не може нізвідки з'явитися народ, народності, племена у значній кількості, не маючи до цього історії!

Не може бути істинною історія Київської Русі, до прикладу, якщо до часу Хрещення, її майже не було!

Не можуть з'явитися діти, онуки, якщо не було батьків, дідів, прадідів, пра... пра...

Суб'єктивізм?! Пишеться те, що хочеться... Про те, що хочеться, про час, про який потрібно...

Кому, для чого ...?

Чому так?

До чого все це...?

Ні до чого!

Просто Думка, для роз-Думів...

27.07.2020

Про досконалість (совершенство) декілька слів...

Подумалось:

Абсолютна більшість впевнена у своєму розвитку, можливості свого розвитку...

Дехто, не впевнений!

Кожен – творіння Творця з певними задатками та якостями...
Кожен – створений за образом і подобою...
Кожен – протягом свого життя створив щось...

Питання:

Чи створилось щось без участі людини... чи розвинулось, будь-що із вами створеного, самостійно... без вашої участі, волі чи бажання...? Чи покращився текст написаний вами минулого року без ваших правок? Чи народилися та чи виросли діти без вашої участі? Чи покращився асфальт поставлений владою два роки тому?...

Навіть штучний інтелект стає ефективнішим не із своєї (його) волі!

Невже хтось думає, що він особисто, без участі Творця може розвинути чи деградувати...?

Невже, хтось думає, що у нього стільки свободи волі, щоб самостійно вибирати будь-що в житті?

Можна роз-чарувати вас!

Але!

Поки ви за-чаровані: вам легше, іншим простіше... Природі – пофіг...

А життя? Життя йде своїм шляхом за-чаровуючи та ро-чаровуючи вас, раз-заразом!

Жити легше перебуваючи у сні!

Пробудившись, потрібно щось робити!

Дехто примудрюється робити щось уві сні!

Хтось нічого не робить! Він просто – Живе!

А більшість – спить!

26.07.2020

Думка про тепер і, можливо... завтра...

Подумалось:

Світ, у теперішньому вигляді, буде існувати до часу поки більш-менш сталими будуть слов'янські народи! Як варіант...

У цих народів надзвичайно стабільними, сталими є відносини в сім'ї та – між чоловіком і жінкою, в порівнянні з іншими, економічно розвинутими народами...

Ці відносини почали розмиватися! Вони вже не ті, що були трохи раніше!

Адже, ніщо не стоїть на місці!

Чому на нашій території, у північного сусіда, думаю у меншій мірі (може комусь здасється дивним...), на Балканах, довгий час не встановлюється стабільний мир, порядок, баланс? Саме через цей дисбаланс, боротьбу різного з різним існує Світ! (Ну не лише через це... є і інші, можливо вагоміші причини...).

Але! Тим не менше! Саме через певні особливості цих народів, значна увага основних країн світу прикута до них! І до Близького сходу, також!

Західні цінності загублять цивілізацію (так звані цінності... особливо зменшення, а потім і повне знищення відмінностей, різниці між статями...)!

Чому це важливо!

Світ існує завдяки протилежностям! Тільки завдяки їм можливий розвиток! Із скрипом, болем, проблемами... але, Світ розвивається тільки таким чином!

Коли настане час однаковості, однополярності... одноосібної переваги одного чогось над іншим, можна «зливати воду...». По-тихеньку!

Природа, Разум розуміють це, відчувають і Ними приймаються, застосовуються деякі заходи!

Не випадково велика кількість громадян Близького Сходу, арабів та слов'ян з власної волі, чи безвиході проникають на територію Заходу!

Це не просто економічні проблеми деяких країн чи декого!

Це питання глобальніші і вони призвані відстрочити загибель цивілізації частково асимілюючи, а у більшості із збереженням своїх цінностей, нових людей з новими, своїми принципами, звичаями серед старої, загниваючої, стаючої однорідною масою, безликими, безполими сутностями Західної цивілізації!

Це довгий процес і він повторюється в різних формах: Моголи, Чінгісхан, Македонський, Рим... масштабно менші – Наполеон, Гітлер... Переселення народів...

Якщо Захід поглине, встановить монополію влади над слов'янами, противагами йому стане Китай та Індія, вага яких поволи збільшується! З Китаєм простіше, трошки! З Індією – складніше...

Природа, Разум бачить ситуацію наперед і, ще певний період часу Світ не стане монополярним!

Надзвичайно сильно на ці процеси вплинули релігії!

Наявність чотирьох основних і, як не дивно, багато дрібніших напрямків, відгалужень релігій, навіть деякі секти, позитивно впливають на підтримання стабільності нашого нестабільного Світу!

Стабільність Світу, в цілому, залежить від стабільності нестабільних одиниць, складових цього Світу!

Головний критерій: нестабільності одної полярності не повинні, набагато, переважати нестабільності іншої полярності!

Екуменізм релігій закладе початок довгого кінця цивілізації!

Частина релігій противляться цьому! Свідомо чи не свідомо!

Частина – навпаки, бажає чимскорішого об'єднання!

Шкода, що небагато розуміє істинну основу цього протиріччя!
З обох боків!

На даний час, кожна із сторін переслідує свій інтерес! На жаль!

За Істину не згадують! Поки що!

Згадають!

Шкода, якщо буде запізно!

26.07. 2020

Думка на думку...

Подумалось:

Люди, що досягли Гармонії зустрічались на моєму шляху! Неодноразово!

Існує декілька типів людей, сутностей, що досягли Гармонії:

- Маленькі діти! До віку, коли в них пробуджується Его, вони, в більшості гармонійні. Так, вони плачуть, але – це плач через якусь причину: найчастіше, голод, прохання уваги, бажання якоїсь забави... Вони досить швидко повертаються у стан гармонії...
- Рідше закохані... протягом певного періоду часу, коли бажання віддавати переважає жадобу отримання...
- Найвища гармонія і, найкороткочасніша в момент екстазу! Але краще, якщо це відбувається одночасно!
- Мерці! Найбільше гармонійних по кількості! Правда, якщо хтось вірить, Душа, ще певний час шукає гармонії, деякі, досить довго... Тіло отримує гармонію відразу після біологічної смерті. Йому все по барабану!

Щодо того, що буде, якщо після досягнення гармонії не настає кінець і шлях пізнання продовжується?

Кінець, часом варто сприймати алегорично!

Наприклад дітки. Після гармонії раннього дитинства, вони втрачають її і вступають у полосу пошуку гармонії, яка продовжується все життя!

Закохані, подібно! Гармонія не продовжується довго! Хтось трохи розлюбив, влюбився в іншого, не хоче одружуватися... Де вже тут Гармонія?...

Про екстаз, тим більше, одномоментний, взагалі окрема розмова. Він зустрічається не часто! Можливо – рідко! Через те, часто, люди шукають інших партнерів, міняють одних на інших... Шукають і, рідко коли находять!

Простіше мерцям! Вони нічого не шукають! Вони вже чекають!
Їх пошуки закінчилися тим, що Гармонія сама знайшла їх!
... найкраще тим, що не народилися... сказав хтось Мудрий!
Напевно Він був правий! І є, прАвим!

25.07.2020

Про втому (усталість...)

Подумалось:

Можна йти, рухатись, бігти, досягати...Можна дійти (дожити)
до Втоми!

Душа направляє тіло в різні боки... Їй хочеться пізнати більше,
глибше... Вона максимально використовує можливості тіла і кидає
його у різні ситуації, випробування: Вона не дає йому спати, багато
їсти, пити... Часом навпаки – обжиряється, обпивається, перепра-
цьовує, кохається до нестями та дурості... Душа веде тіло в рай по-
тім в пекло... в гори, долини і моря... Душа відшукуює мертві зони
та животворящі ділянки...Деколи шкода бідного тіла...

Все це робить Душа, не тіло...Тіло виконавець... В міру належ-
ний, чемний, старанний... часом лінивий, слабкий, непунктуальний...

Тіло також втомлюється!

Але! Це не та втома! У тіла короткочасна втома! День – два, рід-
ко більше! Тіло відновлює енергетику! І, у тіла завжди є обмовка : я
хворе... Хвороба – це паличка- спасителька фізичного тіла...

Втома Душі – це інше!

Тіло може бути здоровим, повним сил та бадьорості...Але!
Якщо Душа втомилася... Ніяка сила фізичного тіла не допоможе...
Втома Душі – це втома Життя!

Коли Душа пізнає багато, насититься, помудріє – Їй стає сумно... Вона ще хоче чогось, але Тут, на Землі, вона не може знайти нового... Їй не вистачає емоцій, стресів, пізнання... Вона дійшла до Гармонії. Вона стала Гармонією! Все збалансувалось і, – померло!

Досягнення Гармонії – це Смерть!

Все, до чого йшли, йдуть, пробують іти святі, не дуже святі, по-свячені, просвітлені...

- Це Гармонія!

Хтось – дійшов! Хтось в Путі! Хтось шукає Путь! Хтось поняття немає, що це таке!

Але ніхто не сказав, що Гармонія – це Смерть!

Це найвище із можливого! Але – це кінець!

Вищого нема!

Хоча!

За найвищим народжується найнижче і, очевидно це найвище – найнижчого стає найнижчою сходинкою нового росту, нової якості. Нового рівня!

Але – це вже інше!!!

На цьому рівні Втома відсутня! Там вирують нові вітри, нового моря, **НОВОГО ЖИТТЯ!**

21.07.2020

Про звук... (можливо трохи складно...)

Подумалось:

Думається, що основою відчуттів у людини є очі! Вони основа всього і через них отримується більшість інформації...

Можливо...

Але!

Подумалось про звук!

... на початку було Слово і слово було в Бога і слово було Бог...
Слово – це звук, це певна кількість звуків, що складають слово...
Звуки – це ноти...
Ноти – це частоти...
Частоти – це енергія...
Енергія – це частинки або хвилі...
Частинки, або хвилі – це основа Світо Створення (Мирозданія).

Вигляд (хвиля чи частинка) основи Світо Створення залежить від направлення, концентрації уваги Глядача, Свідка, Споглядача...

До створення Слова, думається, був намір, потім думка... Слово виникло, як результат наміру та думки, що вилились, реалізувались у Слово (Логос)...

Слово реалізувалось у матерію... Не тільки у матерію, а і у інші форми енергії... Але нас цікавить матерія!

Як розуміється вираз:

... на початку було Слово і слово було в Бога і слово було Бог...

Думається:

- На початку не могло бути Слова, бо, по змісту, ще не було Бога! Тому -
- На початку був нестворений, вічний, невидимий і не проявлений БОГ (...слово було в Бога...), Цей Бог -вимовив Слово (Логос) і – це слово було – БОГ!

Тобто – у не проявленого Бога, з часом, виник намір, думка... і Він реалізував цей намір, вимовив Слово... і це слово було – Бог! Слово, що своїм змістом описувало свого Творця!

Іншими словами : Бог Отець (Душа) думав, мав намір і, створив Духа Святого! Свою активну частину, яка реалізувала намір у реальну форму – Слово.

Таким чином: Бог, своїм словом, створив Самого Себе!

А Всі інші Творіння – похідні від цих трьох перших Дій!

Тому!

Не зовсім вірно, коли говорять : людина створила Бога... Якщо б не було Бога, то Його потрібно було придумати...

Хоча, можна сказати що, Творець створив людину, а людина придумала Творця, не розуміючи, при цьому, що Він і створив її, людину...

Не варто нічого придумувати!

Творець Сам створив Себе! А потім створював все інше! І нас в тому числі!

Просто Творець – це настільки неосяжно, безмежно і вічно, що таке творіння як ми з вами навіть не можна порівняти з чимось! Це, навіть не порівняно у порівнянні нейтрини, кварка ізлюбою із систем галактик!

Якщо хоч трошки відчувається співрозмірність, тоді можна уявити наші відчуття до Творця: чи відчуває комар швидкість Землі навколо Сонця?!

Звук – це вібрації!

Вібрації поширюються у певному середовищі!

Творець – це Середовище, ВсеСвіт, Разум, Абсолют...

Поки Творець перебував у самадхі, спокої... не було нічого...

Було просто Середовище, Буття...

У потенції Творця було Все!

Але! Основа основ – це Його воля! Воля – це застигла потенційна можливість будь-чого!

Щоб вийти із стану спокою, необхідна Воля!

Воля зародила намір!

Коли у Творця появився намір, зародилися найменші вібрації... зародок активного Життя ВсеСвіту!

Думки – трохи сильніші вібрації!

Звук сильніший за думки!

Окремі звуки збудовані у певному порядку, певною протяжністю, певним тактом, періодом, певною силою... мають надзвичайну створюючу чи деструктивну силу...

Недаремно деякі мантри наділяють великою силою!

А мантру Ом (АУМ) на Сході, взагалі вважають початком СвітоСтворення!

26.07.2020

Ще раз про лінь...

Подумалось:

Різні думки, враження, питання...
Приємно, що багато нас, не дуже ліниві...
Може ліниві, але, ще у змозі керувати нею, лінню...

Всі явища, емоції, думки, рухи і дії ... – це прояв живої Людини!
Якщо скривається, приховується лінь – це вже не ви, це маска!
Якщо приховується злість, невдоволення, гордість – це також маска!

Навіть любов до пива, чи чогось сильнішого, – це не страшно...
Страшна боязнь цього!

Боротися з лінню...?! Ну, поборися, якщо ти лінивий...Як будеш боротися...?

Лінь всесильна... всеперемагаюча...

Тільки інстинкт самозбереження, виживання може побороти її!
Або «підстрачник» нанесений кимось виведе із заціпеніння та ліні...

Релаксації в період ліні... Надважливо!
Тоді, це вже не лінь! Але це треба розуміти і знати!

Друзі! Мені приємна Ваша участь у обговоренні такого явища...
Важливо ділитися думками, запитувати... але не варто сперечатися і доводити комусь щось!

Ми всі розумні! Просто, в дечому трошки різні! Але ця розмова, зайвий раз доводить те, що ми ще ЖИВИ!

Бажаю Всім живого Життя, цікавості, допитливості, побільше питань і роздумів... Ум варто тренувати, як м'язи... Тоді він заточується...

Але! Не варто забувати і про лінь та відпочинок... День сьомий не працюйте... лінуйтеся...

17.07.2020

Про лінь-матушку... (одна гарна Жінка наштовхнула на Думку...)

Подумалось:

Всі щось люблять, або когось люблять...

Лінь люблять всі і, найбільше... Лінуються працювати, лінуються прибирати, лінуються бігати, ходити...

Лінуються читати... Читають один, максимум два невеликих абзаци...

Більше не хочеться! Більшості! Дехто читає більше! Мало хто, читає багато!

Хтось читає і пише...

Що сталось?

Лінивці були, є і будуть – завжди!

Трудоголіки також є, але їх мало, у порівнянні з лінивцями...

Чому так?!

Лінуватися легше...

Працювати важче!

Автомашина, що не їздить, але зберігається в належних умовах та обслуговується, працюватиме довше за ту, яка щодня їздить багато кілометрів... по наших дорогах!

Людина та ж машина!

Не варто думати, що тіла спортсменів, різних, котрі максималь-но тренуються, або тренуються на максимальних навантаженнях, що виглядають у 20-35 років відмінно, завжди будуть такими... Тіло зношується як дерево, як залізо чи інший матеріал...

Хочеться писати більше, але хто читатиме?

Лінь читати! Скоро буде лінь, писати...

Залишаться Думки... Думки не важкі, але – Думати важко!

Якщо думати те, що треба!

А хто знає, що треба думати?!

Думати дурницю – легко! Мріяти, згадувати... приємне, пога-не...минуле, майбутнє...

Обмежувати Думки і, думати те, про що треба – важко! Дуже важко!

Це – медитація! Внутрішня робота, про яку дехто чув, а хтось, можливо – знає!

Спробуйте молитися одну молитву і не відволікатися...

Але думайте! Думайте про зміст молитви, навіть короткої, про-тягом 2-3 хвилин! Не відволікайтеся і відганяйте інші думки! Відчу-єте, як це не легко, можливо – важко!

Карантин розслабить людей до нестями!

Скоро лінь буде їсти! Скоро буде лінь займатися коханням!

Лінь – найсолідше, після сексу, але найдовше, що можна про-жити або відчути!

Лінуйтеся, але! Не забувайте, що лінь потихеньку приносить го-лод, скруту...

Голодуйте, але не довго! Все, чого багато – не на користь!

Може хтось дочитав?!

Дякую, Руслана!

Думаю, що Ви лінуєтесь в міру!)))

16.07.2020

Про гадання чи бачення майбутнього...

Подумалось:

Уже десь були думки з цього приводу...
Це складно для розуміння... Досить складно...
На рівні розуміння більшості: медіум, гадалка, мольфар можуть бачити майбутнє ...

Але!

Майбутнього немає, бо воно твориться тут і зараз...
З іншого боку, майбутнє залежить від дій в минулому та теперішніх дій (втілення закону карми, або причини та наслідків...)
На рівні Душі : минуле, теперішнє і майбутнє – це одне Ціле. Воно не розривне!

Окрім того!

Медіум своєю силою може створити ваше майбутнє! Він не бачить його, а створює. Тому не варто ходити до них. Він сказав і, його слова реалізувались, створивши ваше майбутнє!

Як тоді бути?

Життя просте, як відчиненні двері...
Якщо хочеш, можеш зайти, якщо не хочеш – не заходь!
Але двері всерівно – відкриті!
Якщо віриш, тоді воно є, існує! Якщо не віриш – його нема!
...По вірі вашій воздасться вам...
Віра – це складніша категорія чим її сприймає більшість людей!
Віра в те, що тобі хтось щось дасть чи зобов'язаний дати – це не зовсім та віра, яка дає результат!

Якщо є Віра в розумінні того, що Ти твориш її... Що ніхто тобі нічим не зобов'язаний, але Творець чекає на Тебе і Твої дії... Він нейтрально Благодушний і Благоналаштований... Він, як пластилін з якого можна виліпити Все, або – Все, що ти хочеш! Він виділяє із

Себе те, що тобі потрібно! Проблема у Тобі, Твоїх бажаннях, можливостях і потребах!

Надглибоке розуміння того, що Ти частинка Творця, Його Дух у Тобі, Його можливості це частинка Твоїх можливостей... дає безмежні можливості реалізації Тебе!

Але!

Є ще Закони, або правила, які не можна переходити чи порушувати!

Якщо ти виходиш за рамки встановленого, тоді ти ніколи не отримаєш того, що хочеш!

Тоді, мрії і бажання такими і залишаться!

Чому встановлені ці обмеження чи Закони, Правила?!

Не можна задовільняти всі бажання чи прихоті більшості людей!

Уявіть що буде, якщо більшість ваших мрій та більшість мрій ваших знайомих збудуться! Відразу наступить Армагедон! Все стане, зупиниться через нерозумність, ненаситність та дурість і непотрібність більшості бажань!

От у цьому всі проблеми! Творець знає це і Він стримує реалізацію значної більшості наших бажань! Для нашого ж блага!

14.07.2020

Про сенс життя...

Подумалось:

Скільки людей, стільки сенсів...

Скільки людей, стільки відсутність сенсів...

У одного сенс – щоб добре поїсти, поспати... у іншого – багатство... у третього – секс... у когось – вчення... у когось віра... у когось... ще щось і, мільйон чогось...

Тот хто втратив сенс, шукає новий сенс... хтось уже не шукає і, стріляється...

Хтось пише вірші, хтось малює... Ще хтось сідає за руль і гасає як навіженийй...

Хтось шукає жінку, жінка шукає чоловіка... хтось іде по руках, хтось ходить на руках...

Кожному своє у цьому, не його світі...

Жити для когось – сенс?

Допомагати – сенс?

Віддавати – сенс?

Вимагати – сенс?

Щирість, філантропія ... – сенс?

Здоров'я, щастя... – сенс?

Влада... – сенс?

Біда для всіх окрім тебе – сенс?

У сусіда здохла корова, ой шкода – сенс?

У іншого сусіда, ще не здохла корова, ой шкода – сенс?

Не варто шукати сенсу життя...

Він сам знайде вас... Ваш сенс!

Ваш сенс, як ваш секс... може буде, а може і не буде...

Це залежить багато від чого!

Трошки і від вас! Деколи!

П.С.

Є маленький сенс, є Великий!

Кожне бажання, мрія... все чого хочеться – це сенс! Це сенс, бо, воно придає сенс життю!

Тому, поки ви ще живі і можете – радійте, мрійте, ставте цілі і йдіть... йдіть кудись, для чогось, до когось... йдіть і побачите сенс!

Важливо не розчаровуватись у досягненні, досягнутому... розуміти, що все фігня... Все являється сенсом, поки не досягнуто... Потім потрібен новий сенс, деколи секс... і все... по новому колу!

Деколи і сидючи, можна побачити чи відчутти його...

Кожному своє! У кожного своє! Для кожного по-своєму!

14.07.2020

Про долю ...

Подумалось:

«... від чуми і суми – не зарікайся», «... от судьбы не убежишь...»
Доля – це напрям, директриса, дорога... Це життя в певних рамках встановлених кимось за які не можна виходити, або – неможливо вийти...

...Така його доля...

Доля буває важка, легка...

Досить часто людина, яка проживає життя «прожигая» має легку долю. Це важко пояснити. Деколи – неможливо! Але, таке стрічається!

Буває навпаки: людина порядна, чесна, справедлива, трудолюбива... але у неї завжди все не так... в неї важка доля.

Від чого залежить доля?

Чи залежить вона від чогось, когось?

Більшість людей не думають про суть питання. Вони просто висловлюють своє незадоволення несправедливістю їхньої долі. Так вони думають!

Справедливість – це інша, також об'ємна тема!

Але, все-таки, хто визначає справедливість? Справедливість долі?!

Чи може проста людина об'єктивно визначити справедливість, ступінь справедливості себе, своєї оцінки, свого ставлення до чогось чи когось?

Думається – навряд!

Через те, невдоволення своєю чи чияюсь долею – скоріш за все – необ'єктивне, не повне і не розумне...

Чи може розумна людина повно і об'єктивно відноситись до випробувань долі?

Також, навряд чи!

Розум – це Его! Его майже ніколи не об'єктивне! Воно завжди на сторожі своїх інтересів! Воно, майже ніколи не може допустити справедливості іншого, утиснувши себе.

Чи може Мудрий зрозуміти істинність різних проявів долі?

Може! Він не вірить в долю! Він знає те, що повинен і у нього не виникає питань щодо різності долі у одного чи багатьох ...

Різний підхід, різні оцінки однієї категорії?!

Абсолютно – ні!

Все одне! Але різний підхід, різне розуміння...

... збирається на дощ. Один одягає плащ і бере з собою зонтик...

Інший вийшов легко одягнути...

І перший і другий попали під затяжний, холодний дощ... Перший трошки промок, але в цілому не отримав великих неприємностей від дощу... Другий промок і промерз до кісток... простив, захворів і ледве вижив...

У кого краща доля???

У кого гірша доля???

Якщо є віра в долю, значить є віра у карму!

Якщо вірите у генетичні наслідки – повірите у долю!

Якщо не вірите ні у що, тоді не повірите і, у долю!

Але повірте в одне! Від долі не втечеш... віриш ти в неї чи не віриш...

Втекти можна, але – куди?

13.07.2020

Про Україну і про жінку... (байка про сучасність...)

Подумалось:

Україна, як гарна жінка!

Гарна жінка подобається всім! Її хочуть усі... А «мають» її ті, хто може...

Інші – облизуються і зляться...

Ті, що не можуть – зляться, облизуються і брешуть... брешуть
будь-що, будь-де і будь-кому...

Гарна жінка буває у гарного чоловіка... Гарна жінка буває у п'яниці... Гарна жінка буває самотня...

Гарна у гарного, не потребує нічого і – нікого...

Гарна у п'яниці – потребує багато чого і, багато кого...

Гарна самотня – рідко, самодостатня... часом потребує забагато... всього і всякого...

Україна!

Якщо, гарною жінкою керує невідомо хто, без роду і племені, без історії, знань та вмінь і можливостей... тоді, така жінка самий ласий кусочок серед всієї округи...

Спочатку вона витримує дистанцію, дотримується честі і гідності, береже сім'ю, дітей...

Але! Час іде! Жінка виростає, дорослішає... а з Голови-чоловіка – толку як не було так і немає!

Діти, старі хочуть їсти, якість жити... Що робити їй бідній, нещасній, знедоленій жінці???

Як прокормити таку ораву, як вижити...

На початку соромлячись, потім вживши спиртного, а далі – зі звички жінка – продається!

Кругом багаті, що пропонують кредити, пільгові кредити... Чоловік не бачить, навіть якщо бачить, то «не хоче бачити...», бо в сім'ї

з'являються гроші... Яка різниця яким чином? Жони «не убуде», а ще один день прожито. Потім, така ситуація, подобається чоловікові і він сам шукає кредиторів...Він стає посібником, звідником і «продавцем» Жінки...

На Неї накидуються з Сходу, з Заходу, з Півдня... з усіх сторін...

Вона продається... А що робити? Коли Вона комусь відмовляє, той погрожує, нападає, забирає частину двору... Інші навпаки – засипають подачками...

Так проходить певний час... десять, п'ятнадцять, двадцять років... Але! Жінка приїдається, свіжість тьм'яніє, запал згасає...

Жінка зношується... А Голова-чоловік тратить чуття міри! Він разом із своїми друзками пропиває, прогулює все, що зароблено і дано Жінці!

Він живе за рахунок Жінки, але вже все присвоює собі і вважає своїми заслугами отримання подачок Жінці!

Сусіди на Сході і Заході замучилися неадекватною поведінкою Голови-чоловіка! Можливо їм шкода Жінку! Але ж, керує не вона, а – Голова-чоловік!

Що робити?

Жінка приваблива до певного віку!

Потім, за неї ще згадують, перестарілі «бійці»!

Пізніше, за неї забувають всі і, вона, як стара «шкапа» бродить по землі шукаючи притулку...

Чоловік помирає спившись, діти розбрелися по світу у пошуках кращого життя... А батьки доїдають крихти, що падають їм із столів трошки краще живучих людей ...

Песимізм!?

Поки що не видно оптимізму!

Або, Голова-чоловік візьметься за голову і почне думати про Жінку та сім'ю в цілому!

Або – він передчасно помре!

Або, йому потрібно допомогти померти!

Або, Жінка вижене його до бісової матері і візьме керування сім'єю у свої руки! Поки ще молода і має сили та красу!

Інакше – песимізм, як єдино можливий оптимізм нашого без-
перспективного песимістичного буття!
Не Життя!

12.07.2020

Про сумніви ...

Подумалось:

Хто не сумнівається?
Чи є такий, щоб не сумнівався !

Той, що помер, уже не сумнівається!
Навіть, якщо за життя його долали всякі сумніви !
На днях розповіли такий анекдот:

Прийшов Мойсей до Господа і питає: Господи чи довго ще тер-
піти нещастя єврейському народові...?

Господь подумав і сказав: сорок років по пустелі... потім ... по-
тім.. Тисячу років...!

Не доживу, подумав Мойсей, і пішов!

Прийшов до Господа Француз і також спитав про строк нещастя
для свого народу: Господь відповів – п'ятсот років... Не доживу, по-
думав Француз і, пішов...

Прийшов до Господа Українець і спитав те саме. Господь поду-
мав... потім подумав ще... потім довго думав і, тихо сказав... мабуть
не доживу...

Про суть анекдота подумайте самі!

Чому, майже все найкраще у нас, а у нас все найгірше!

Чому розумні і мудрі серед нас є, а керують нами далеко не Мудрі!

Чому ми такі, що навіть Творець думає, що буде з нами, що робити з нами, чого ми варті, або, можливо, ми взагалі нічого не варті?!!!

Ми знаємо те, чого ніхто не знає!

Ми можемо те, чого ніхто не може!

Серед нас є такі, яких ніде немає!

А може нас взагалі немає???

Сумнівайтесь, але не переборщьте « ...не переусердсуйте...».

12.07.2020

Про Петра і Павла... (з привітаннями до Всіх, хто має відношення...)

Подумалось:

Петро, Павло...

«Камінь» і «Малий»...

Можливо : Малий Камінь...

ПершOVERХОВНІ Апостоли!

Ніколи не розчаровуйтеся у своїх можливостях! Ніколи не думайте, що Ви чогось не можете, не зможете! Що, хтось кращий, гідніший за Вас! Хтось інший – розумніший, Мудріший...

Все на своєму місці! Всі – на своєму місці!

Петро тричі зраджував Христа, але Він – ПершOVERХОВНИЙ і, на Ньому побудована Церква! Це говорить про єство, природню суть Петра, як людини!

Павло взагалі не був з Христом! Він притісняв і вбивав християн! Але Він – ПершOVERХОВНИЙ Апостол!

Петро йшов до просвітлення три роки разом з Христом!
Павло, пройшов ініціацію протягом трьох днів, йдучи в Дамаск!
Не надзвичайно розумний Петро рівний з, можливо, надрозумним, Мудрим Павлом!

Фактично, основа Нового Завіту написана Апостолом Павлом!
Інші Апостоли, тільки переповідували, згадували події зв'язані з Христом! Окремо стоїть Апостол Іоан із «Апокаліпсисом»!

Очевидно, не від Вас, не від нас залежить призначення та виконання призначення в цьому житті!

Іуда також був серед апостолів! Найнижчий серед найвищих, за результатами життя!

Був Фома, невіруючий...

Були жінки, була – Магдалина...

Часом – найнижчі бувають найвірнішими за всіх інших...

Вітання Всім із даним святом!

Хоча! Що в імені Твоїм?!

Не від імені залежить Ваша доля!

Не від цифри чи дня народження ...!

А тоді від чого???

Може у когось є ідеї чи питання?

12.07.2020

Про Духа, як оператора (керівника) життя...

Подумалось:

Тільки Дух, як активна частина Буття створює, керує і розпоряджається Життям у всіх його формах!

Це, як оператор, який понаставляв багато відеокамер по всьому місту, за своїм бажанням включає будь-яку з них і бачить те, що там відбувається...

Але, перед тим, Він створює Світ (видимий і невидимий...) , запускає його в дію (дає Життя) і споглядає за Ним... Якщо хоче...

Не варто думати про те, що наш Світ єдиний створений реально...

Світів безмірно багато... Різних...

Дух дав нам розум і можливість думати, розду-мовувати, мріяти, передбачати....

Але Він обмежив наші можливості матеріальним Світом... Все, що поза цими межами, знають окремі, яких небагато... Підсвідомо це відчуває більше, але відчуття рідко підтверджується... Це, скоріше інтуїтивне бачення, знання...Тому – багато сумнівів...

Через це, Людина ніколи не може заспокоїтися і задовільнитися наявним, належним їй, або тим, що вона бачить у інших... Коли приходить розуміння суєтності всього цього, людина а потім і – Людина вдвляється в Себе і шукає, шукає не знаючи, що...для чого, чому...

Очевидно, що більшість, тільки перед смертю прозріває... Їй дається розуміння Життя, але вже занадто пізно...

Хоча! Думається, що не пізно, а саме враз!

Якщо б людина знала, що вона Людина раніше, то це було б дуже важко для неї... і життя такого було б нестерпним... Часто, незнання про хворобу, допомагає побороти, перемогти її...

Знання Суті Життя, можна порівняти з хворобою, але не у звичному для всіх розумінні хвороби, а у особливому розумінні Суті, як особливого знання, можливо – надзнання Всього...

Проблема у тому, що – знати і не могли донести до інших глибоке, можливо вище знання про Знання, стає хворобою того, хто знає... Це не порівняти навіть з онкологією чи чимось іншим... Це великий тягар про який говорять : не відомо це – Дар чи Прокляття...

Життя дається не для того, щоб розвиватися, добиватися, досягати...

Дух втілив нас сюди для того, щоб пройти цей Путь... Просто пройти! Прожити, щось відчуті... Можливо, найбільше для того, щоб ВІДЧУВАТИ, ВІДЧУТИ Все, що можна в цьому Путі. На цьому Шляху...!

Щоб було простіше зрозуміти : втілення у інших формах життя (безтілесних, нефізичних...) не дають змоги побачити, почути, відчуті всі ті, яскраво, різнобарвно насичені кольори емоцій, переживань, які дає фізичне втілення. Очевидно, це зв'язано із занадто повільним плином часу у матеріальному Світі, через що, кожна емоція проходить через всі мембрани складових частин Сутності неспішно і наливає, наповнює цими вібраціями Себе і всю Сутність Творця.

У безтілесних Сутностях все відбувається відразу. Зараз! Ти подумав, я відчув! Там немає емоцій. Або вони штучніші чим тут.

Ось чому наше життя тут, Навіть Життя Тих хто розуміє, часом занадто складне, складене із протиріч, боротьби, досягнень, перемог...

Розумієте?!

Зрозумівши Суть Життя, можна проживати його спокійніше, приймати і сприймати Все , як належне (Нехай буде воля Твоя...)!

Але! Не зовсім для такого життя нас втілено Тут!

Тут Ти для того, щоб відчуті ВСЕ! Радість, Добро, Зло, Любов ...

В інших вимірах, місцях цього не відчуті... Радуйся цьому! (Радійте, все життя радійте, радуйтеся життю... із прочитаного, десь...)

12.07.2020

Про замороження (криогенне) тіла (думка на думку...)

Подумалось:

Чи знає людина своє тіло? Думаю, частково знає...!

Чи знає, або, що знає людина про свою душу, дух...? Майже нічого...! Щось таке є...!

Заморозити можна все...! Любий кусок тканини, м'яса, води, чогось іншого... навіть метал можна заморозити...

При абсолютному нулю... рух атомів припиняється... Напевно...

Питання в іншому:

На який строк, термін заморожують тіла? Не вивчав і не «гуглив» з цього приводу, але із загальної інформації пам'ятаю, що на 50,100 і більше років. Тобто, на даний час, ще нікого не оживили, не розморозили і не оживлять скоро.

Чому?

Тому що, через сто років нікого із тих хто заморожував тіла, родичів тих кого заморозили не буде в живих... Хто буде знати, що відбувалось сто років тому назад... хто буде знати де зберігались ці тіла? Чи будуть існувати в той час ті країни, чи не пройде війна в тих місцях???

Тіло, це костюм для душі... Уявляєте, який вигляд матиме цей костюм через двісті років... А Душа, що, буде чекати двісті років, поки розморозять тіло? А що Вона буде робити і де перебувати... У тілові їй буде холодно...)) Без тіла, вона якби не може... (хоча поле для простору думок тут значне...)

Розвод на гроші ?

Якщо хочете я організую вам купівлю ділянки на Місяці, за Ваші гроші! Великі гроші! (Жарт)... Але хтось знає, що вже продають і вже оформлені купівлі таких ділянок...

Не можна заморозити Душу!

Душа – це такий глибокий і непізнаний рівень Буття, до якого нам ще дуже далеко...

Спробуйте заморозити свою думку, свою уяву, мрію, емоцію...

Про Душу можна говорити окремо і багато...

Але, ніхто не може ствердити чи заперечити написане чи сказане... Святі і не дуже святі розкривають суть цього поняття... Але – це знову ж таки їхні слова, відчуття, бачення... Вони часом різняться, часом співвідносяться і співзвучні...

Прийняття, сприйняття цих думок, визначень чи понять, багато в чому залежить від Вашої віри, вірування, традицій в яких Ви вирости і були виховані... Якщо вірити у перевтілення, реінкарнацію, тоді Душа сприймається по одному... Якщо не вірити у вказане, тоді сприйняття і розуміння інше...

Якщо вірити у суд Божий, тоді всі тіла воскреснуть і предстануть перед Судом... Не важливо – заморожені чи ні...

11.07.2020

Про інтелект (продовження...)

Подумалось:

Дякую за дописи, Ваші думки з цього приводу... надзвичайно приємно, коли думка породжує нову думку, десь заперечує, доповнює...

Істин багато, бо наш рівень розвитку такий... Десь вище – істин менше. Найвище вона Одна!

Ніколи не стверджував і не стверджую, що я правий чи не правий!

Я ніхто! Але! Зачатки інтелекту в мене, як і у всіх, є! Думаю!
Трохи пороз-думовував про інтелект! Хочу відмітити – це мої думки. Просто – думав!
Що з того вийшло:

Найвища, найцілісніша субстанція – це Разум (Розум). Вона охоплює Все!

Его, більша частина Разума. Вона призначена для збереження єдності, цілісності Разума і тіла!

Інтелект – певна частина Разума, що відповідає за взаємодію менших Його частин ; отримує інформацию, аналізує, оцінює її, регулює взаємодію частин Разума; самостійно приймає рішення і розпоряджається функціями складових Разума і тіла, з обов'язковим врахуванням позиції та пріоритетності інтересів Его та Разума в цілому;

Інтелект, як складова Разума є у всьому!

Але!

Інтелект один від одного відрізняється за своїм призначенням. Скоріше за функціями!

Інтелект конюха, абсолютно якісний, прекрасний, самодостатній...
Як і інтелект водія мерседеса...

Але!

Їхнє призначення – різне! Функції подібні, але різні.

Інтелекту конюха достатньо вміння прораховувати можливі ситуації та наслідки на швидкості до 20-30 км/год...

Інтелекту водія авто – 150-200 км/год...

І справа не у тому, що інтелект конюха може вивчити функції вищого, чи – навпаки.

Якщо буде потреба – вивчать обидва. Це дрібниці!

Справа у тому, що інтелекту конюха за визначенням чи призначенням не потрібно знати більше ніж він знає!

На цьому все!

Це його рівень і його призначення!

Візьміть філософа, математика, астронома... будь-кого!

В більшості- це інтелектуали! Обширний, просторий, всеоб'ємлючий ум...

Але, більшість з них не зможе усунути неполадки у розетці чи замінити лампочку...

Їх ум охоплює половину Світотворення, Світ... але він – слон у лавці посуду, якщо це стосується чогось дріб'язкового, прикладного...

Дивно?!

Абсолютно ні! Є призначення всього і, інтелекту також!

Ваші очі! Вони виконують одну основну функцію – відображають те, що перед ними в полі зору!

Вуха – аналогічно, що стосується звуків...

Інші відчуття – смак, тактильність, запах...

Це, як фари чи парктронік в авто!

Інтелект вправі і зобов'язаний, прийнявши сигнал (очі, вуха, ніс, шкіра, язик), проаналізувати, зважити, оцінити інформацію, прийняти відповідне рішення і віддати команду на виконання!

Це процесор, від швидкості роботи якого залежить здоров'я, деколи і життя Его та тіла.

Таким чином – штучний інтелект, це надшвидкісний процесор, придуманий нашим, нештучним людським інтелектом, для допомоги собі у своєму розвитку на майбутнє!

Чи вийде він з-під контролю?!

Питання в тому, хто і кого хоче контролювати!

Все досить просто!

Розвиваючи штучний інтелект до значних висот, Людина також буде змінюватись! Штучний інтелект буде складовою Людини! Але це вже буде зовсім інша Людина і з вигляду і з його можливостей!

«Штучний», так званий інтелект, це і буде Людина, Сутність вищого порядку!

А конюхи завжди були є і будуть! Або – їхній рівень інтелекту! Поки будуть коні, або, щось подібне! Бо це призначення!

Не можуть всі бути богами!

Бог – Один!

А все інше – лише Його частинки!

Не варто хвилюватися про те, що попереду!
Воно не дуже відоме! І, воно, має здатність змінюватися...
Варто думати про сьогодні, сьогоднішнім інтелектом, який наявний!

Все інше, буде залежати не від нашого інтелекту, теперішнього... Бо він – обмежений!

Дякую і, буду вражений Вашими питаннями чи просто – думками...

09.07.2020

До Діаманта...

Хтось Тобі сказав про мене...
Хтось тобі авторитет...
Ти створив портрет про себе,
Мій портрет... не автопортрет...

Ти до часу думав інше...
Про відносини, про нас!
Вмить змінився... погляд винний...
Я дивуюся із Вас!

Прийде час ти зрозумієш,
Що сказав авторитет...
І чому створив ти інший,
З свого, мій автопортрет...

Моє ставлення до тебе,
Не змінилось, ні на мить...

Пошукай, можливо в себе,
Зміни ті, ...що Ти приніс...

09.07.2020

Про – хочеться...

Подумалось:

Кожен щось хоче...!
Кожен думає, що він знає чого хоче!
Чи знаєте Ви чого хочеться, Вам, зараз...?!

Звичайно знаю... подумає більшість – бо немає вибору (значного...)!
Меншість задумається – очевидно є вибір!

Меншість з меншості подумає – нічого не треба...!

Чому так?...

Чому найбільше потрібно тому, що має найменше?

Чому, тому у кого є – додасться, а у того, у кого у наявності мало, відбереться і те, що є?

- Хочеться гарної жінки... а чи є можливість дбати про неї?
- Хочеться класної авто... а чи є гроші на її утримання?
- Хочеться багато кохання... а чи хватить здоров'я?

Мало наявних проблем?

Для чого проблеми, яких поки-що нема?

Для чого вантаж, що не під силу нести?

Хочеться! Чому, хочеться? Для чого – хочеться?!

Хтось вважає : в бажанні – розвиток...прогрес, поступ...
В чому розвиток ? В накопиченні хлама? Коштів, Коханок...?

Бажати необхідного – розумно
Задовільнятися наявним – мудро...
Напевно...

09.07.2020

Про зброю... (із розмов з друзями...)

Подумалось:

Пацифізм — ідеологія осуду будь-якої війни, відмови від неї як інструменту зовнішньої політики. Пацифізм засуджує всіляку війну в будь-якій формі, заперечуючи доцільність будь-яких воєн (із Вікіпедії)

Я пацифіст!

Але : зброю люблю і, маю!

Зброя це засіб!

Засіб це зброя! Любий засіб! Камінь – це також зброя!

Слово – зброя! Поведінка, також може бути зброєю!

У руках дурня, будь-що може слугувати зброєю, і будь-чим він може вбити чи нашкодити іншому!

Розумні придумали різну зброю: ядерну, хімічну, бактеріологічну...

Чому Розум придумав засіб знищення розуму?

Не через дурість! Дурний не придумає... Він використовує наявне...

Его, гордість, нетерпимість, заздрість... п'янство, жорстокість... ці, і інші якості людини спонукають і дозволяють застосування різного виду зброї...

Якщо у вас на кухні є ножі, виделки, скляний посуд... у вас є зброя!

Якщо ви йдете по гриби, на рибалку, охоту і ви берете з собою різні пристрої... ви озброєний...

Чому тоді, частина людей, вас, боїться законного дозволу на зберігання та носіння вогнепальної короткоціркової зброї?!

Невже пістолет небезпечніший за «Сайгу» 12 калібру, за нарізний карабін... чи щось інше...

Якщо ви не «псих», не наркоман і не алкоголік... чому вам не дозволити зброю?!

Чому всяким... які ніколи не служили, не тримали в руках і не користувалися зброєю дарують кулемети, автоматики, »Глоки»... Ви розумієте про що я!

Якщо ви не любите зброї – не купляйте її!

Якщо ви не любите жінок – не приділяйте їм увагу!

Дивіться на кривоногих «мужчінок» і забавляйтеся олівцем, авторучкою...

Може це ваше?!

Але!

Не забороняйте нормальним «мужикам» нормальних речей!

Дурні постріляються незалежно від наявності дозволу на зброю! Вони також, можуть постріляти чи порізати розумних! Ніщо не зупинить їх!

Розумні ніколи не застосують законну зброю просто так!

Продумайте процедуру обмежень, недопущень ... унеможливіть попадання в руки нерозумних зброї і все!

Зброя – це свобода! Розумна свобода!

06.07.2020

Про Себе... істинного...

Подумалось:

Хто знає себе?

Чи знаєте Ви Себе?!

Чи знаєте Ви когось?!

Що Ви хочете узнати про Себе?

Що дасть Вам це знання? Вам стане краще, легше?

Чому не можна пізнати Себе, іншого?

Що це за таємниця така?

Хтось, пізнавши Себе – помирає!

Хтось – сходить з розуму і сміється!

Хтось сміється і щось розповідає, але йому ніхто не вірить!

Хтось тратить дар мови і мовчить до смерті!

Хтось, помираючи прозріває, але не встигає нічого сказати!

Хтось стає безтурботним і легко сприймає все...

Хтось стає Гуру, Старцем і пробує пояснити щось всім, кому цікаво...

Хтось лікує, хтось співає, інший бачить минуле, майбутнє...

Більшість ніколи і нічого не пізнає... Вона переконана у реальності свого життя і, їй до лампочки інше бачення, інше розуміння чи усвідомлення про реальність іншого реалістично нереалістичного Буття!

Така більшість перебуває найглибше у своєму найбільшому невігластві і, вона переконана у розумності та доцільності такого існування.

Несвідоме життя переважної більшості перешкоджає покращувати свідоме життя певної меншості, яке могло б підняти на вищу сходинку життя всіх.

Але!

І це – ілюзія!

05.07.2020

Про потрібність...

Подумалось:

Кожен комусь, колись, для чогось потрібен...

Так думається!

Реально – ніхто нікому не потрібен!

Потрібні лише чиїсь можливості! Сам він нафіг не потрібен!

Якщо думається, що коханий потрібен? Заспокойтесь! ВАМ потрібна його присутність, щоб ВАМ було добре! Не йому!

Може потрібна робота? Потрібні гроші, краще просто так! Без виконання роботи!

Може потрібні батьки?! Тут трошки складніше, але, в цілому, вони потрібні для допомоги, для росту! Коли виростеш, батьки стають даліше і, вже не такі потрібні!

Може потрібні викладачі?! Вихователі? Вчителі?...

Декому – так! Більшості вони нафіг не потрібні!

Може потрібні поліцейські, судді, президент чи представники інших гілок влади?!

Взагалі, дурне питання!

Може потрібні Гуру, духівники, просвітлені... – дивися вище...

Кожен потрібен сам собі! Заглибіться в себе, пізнайте себе... спробуйте.

Чи є винятки! Звичайно є!

Сонце світить і гріє не потребуючи нічого!

Музика звучить для добрих і не дуже!

Квіти пахнуть і радують кожного хто поряд!

Літо змінює весну, як старість змінює молодість...

Серед Людей також є такі! Але, їх не багато!

Більшість хоче собі... навіть якщо зовнішньо висловлюють, навіть – випромінюють любов, – це не завжди чисто, істинно і, душевно...

Можна проаналізувати свої відносини і переконатися ...
Тільки, якщо щиросердечно (искренне) зважити відносини, без прикрашення себе та своїх якостей та спонукань...
Ви можете бути вражені...Якщо ніщо не вразило..., тоді ви не зовсім щирі...
Можливо...

05.07.2020

Іще про роль в Грі... життя, як футбол...

Подумалось :

Якщо твоя роль захисник, у цій грі, ти ніяк не можеш виконувати роль нападника!

Одноразово, чи спонтанно, випадково, в силу складення обставин, можна ненадовго побігти вперед замість нападника... Можна навіть забити гол і отримати оплески чи похвалу за ці дії...

Але!

За своєї ініціативи не можна із захисника стати нападником! Це не за правилами!

Можна бути дискваліфікованим! Такими діями послаблюється загальна гра... Дезорганізовується загальна картина гри та задум тренера...

Протягом гри, тільки тренер може зробити заміну, рокіровку гравців з врахуванням та виходячи із інтересів гри...

Якщо тренер захоче, захисник може виконувати функції нападника... Він може, в процесі самої гри змінювати внутрішні правила, тактику, стратегію гри та розстановку гравців...

Він керівник своєї команди... Його влада розповсюджується тільки на гравців своєї команди...

В другій, іншій команді свій керівник, свій тренер!
Цей рівень в ієрархії компетентний у своїй команді і своїй грі,
він не може змінювати загальних правил гри!

Ці правила гри встановлені не ними і вони, зобов'язані дотримуватися їх!

Ніяка роль в грі не краще і не гірша!
Краса гри у наявності всіх гравців та їх якісній грі!
Яшин і Пеле дві крайності у ролях гри у футбол і вони, якнайкраще характеризують значимість певної ролі у загальній грі.

Навіть у разі великого потенціалу гравця, він зобов'язаний дотримуватися правил гри!

Тільки пройшовши встановлене грою, він може змінити роль...
Тільки виконавши попередню роль, можна перейти до іншої... Тільки виконавши функції попередньої ролі, тільки підготовленому, надають іншу, можливо вищу, кращу роль...

Але!

Зміна ролей відбувається тільки за рішенням тренера!

Ти, або граєш у команді командну гру, або вилітаєш із команди...

Тоді, – Ти одиночка! І Тобі краще грати в індивідуальну, а не командну гру.

А це, вже інша історія!

04.07.2020

Про однаковість...

Подумалось:

Схожість, однаковість життя вражає...

Афоризм – «...нічого нового під сонцем...» абсолютно повно і істинно відображає стан речей та характеризує життя як Гру...

Пригадайте і проаналізуйте ваше життя протягом часу, з моменту закарбування чогось в пам'яті до сьогодні...

– пробудження від сну, зарядка (деколи), ванна, сніданок, навчання або робота, обід, знову робота, кінець роботи, прихід додому, відпочинок, ванна, сон...

Що змінилося у житті протягом ... 50 років???

– місце проживання, перебування, навчання, роботи... ви постаріли на певний час...

Все! Більше нічого!

Життя виконує своє коло, круг... сонце летить по колу, земля летить по колу, стрілки годинника йдуть по колу, день іде по колу, тиждень, місяць, рік...

Людина – годинник: поїв, зарядився енергією, попрацював, знову поїв, зарядився і знову пішов...

Годинник – накрутили пружину і він пішов... пружина повернулася до стану спокою – годинник зупинився... Періодична підкрутка пружини, додавання кінетичної енергії, забезпечує роботу годинника на певний час...

Людина бігає, ходить містом, районом.. по області... (у кожного своя величина кола), а стрілка годинника бігає по циферблату...

Людина народилася, пробігла життя і померла! Коло? Звичайне коло! Сансара!

Але!

Коло незмінне!

Може, до певної міри змінюватися площа і, таким чином, довжина окружності кола! Більше нічого!

Коло життя, – абсолютно тотожно!

Хтось переміщується більшою площею, хтось живе більше... хтось має більше, хтось -менше...

За межі кола не вийти!

Обов'язкова умова народження – пройти своє коло, свій час, свій маршрут... і померти, завершивши сеанс даного втілення...

Чи є сенс у всьому цьому?

Чи є сенс гри у футбол, більярд, шахи...?

Всюди вічно одне і те ж: один розклад, одні правила і... один кінець!

Гру можна розпочати заново і... повторити все по новому, але за таких самих правил і розкладів...

У чому сенс гри у футбол – у несподіванках ходів, тактики гри, стратегії, індивідуальностях гравців...

У чому сенс життя – подумайте...

Може сенсу життя і немає...?

А може він у тому, що Ви зараз читаете?..

04.07.2020

Про життя, як Гру...

Подумалось:

Життя – це Гра у якій кожен виконує свою роль!

Важливо усвідомити різницю важливості ролей Гри! Це дає змогу розуміння чому ти там, де ти є...

Ще важливіше розуміння неможливості зміни правил, на цій сходинці розуміння і перебування...

Надважливе усвідомлення і прийняття цих правил та життя по них... Без серйозних бажань їх змін... Це зменшує страждання в цьому втіленні...

Архіважливе усвідомлення того, що тільки внутрішні зміни виводять на зовнішні ...

Внутрішні – це намір, воля, цілеспрямованість увага, концентрація і розслаблення... В цілому – причина... Зовнішні – наслідок, або результат виконання внутрішньої роботи...

Якщо чекаєш зовнішніх змін і можливостей без внутрішньої роботи – не дочекаєшся...

Отримання внутрішніх можливостей, як і видимих, зовнішніх, не обов'язкове...

Значна чи, зовнішньо відчутна трансформація тіла не обов'язкова, хоча має місце...

Анігіляція, левітація, можливість впливу на буття різного характеру не обов'язкові... Але, можуть бути супутними проявами розвитку... Можуть мати місце при необхідності, або бути результатом інших навмисних, внутрішніх дій...

Володіння надможливостями та їх застосування – не найвищий рівень розвитку Сутності...

Вище за Це – перестати бути Сутністю...

Якщо зрозуміти написане, можна зрозуміти сенс всього...

Якщо зрозуміти на рівні розуму, інтелекту, – це нічого не дасть...

Якщо відчути всім своїм Єством, свідомістю, Душею, тоді можна стати учасником Гри... Можна відчути вічне щастя перебуваючи в тілі...

Якщо стати учасником Гри і проїнятися моментом тут і зараз, – можна створювати правила Гри...

Усвідомивши Все і перебуваючи в ньому, можна стати Всім і перебувати у Всьому одночасно: творити Гру, бути Грою, виконувати ролі Гри... можна, навіть бути вище, – поза цією Грою...

03.07.2020

Про владу... і лайно (можливо трохи вульгарно...)

Подумалось:

Перепрошую надзвичайно чутливих чи цнотливих до наведених висловлень...

Хто не знає цього слова, може «загуглити» і почитати пояснення. (Можна замінити слово і написати гарно, але, це не змінить його суті а, лише завуалює своєрідну «красу» надзвичайно некрасивого...як за формою так і за змістом.)

Настали часи, коли «лайно» в обгортці краси, порядності, чесності... доброти вдає турботу, піклування про тих хто не воно, але немає гарної обгортки, або взагалі без неї! Про більшість!

Лайно не відчуває свій поганий запах... Воно не відчуває того, що всім, над ким воно стоїть,висить – дискомфортно і їм, смердить...

Воно настільки ввійшло в роль, що вважає себе незамінним і таким, що несе всім добро і хороший запах...

Воно не розуміє своєї гнилі і того, що воно існує, відносно, недовго...

Але! Поки воно на горі, воно горде і щасливе і «ощаслиблює» всіх, хто нижче, своїм буттям...

На жаль гівна багато!

Його багато і воно підтягує своїх... їх стає ще більше!

Воно переформатовує, змінює свої форми, території, одиниці...

Воно просякає всюди!

Його запах (вонючий) стає домінуючим... Ця вонь витісняє інші запахи і вони скоро взагалі зникнуть!

Буде один, самий класний і вишуканий, самий вонючий, але –
владний запах!

«Слава КПРС!»

А що ті, хто не переносить цей класний запах?!

А нічого!

Вони вже ходять у масках, рукавицях... Скоро будуть одягати
протигази... Вони вже не пізнають один одного... Скоро не будуть і
бачити через спітнілі скельця, віконця масок ..

Скоро їм засунуть у їхні дупи труби їх же протигазів, і вони бу-
дуть «балдіти» від своїх запахів... Свій запах, не воняє!

Хто крайній!

Крайні всі, бо вони багато їдять і багато, вибачте «какають», а
ці, їхні «каки» стають владою, яка потім, народившись вонючою,
гниє ще і в середині себе, сама в собі, і стає невиносимо вонючою...

Але – це гівно – наше! Рідне!

Воно народилось з нас!

Бачили очі, що купляли? Бачили!

Знала дупа, чим «какає»... знала!

Де Асенізатор?!

Невже його взагалі у нас немає?!!!

Очевидно (Очам видно...) що лайно настільки просякло всюди,
що чистий тут уже просто не може, не те, що жити!

Навіть – народитися!

03.07.2020

Про жаб і українців...

Подумалось

Для українців головна хвороба не коронавірус – головна хвороба – жаба!

Жаба успіху, незалежності іншого...

З усім можна змиритися! З усім, але не – жабою!

Не тільки бідні хворі цим!

Багаті мають ще більшу ЖАБУ!

Багато жаба душить навіть відносно бідного, якщо той нічого не просить!

Жаба невелика тварина!

Жаба – хвороба може вирости до велетенських масштабів!

Її ріст може вийти з-під контролю!

Контролюйте жаб, ще більше контролюйте жаби-хвороби...

Безконтрольні жаби-хвороби душять... Спочатку – тихенько, не примітно...

З часом, – можуть – задушити...

02.07.2020

Про те, що буде...

Подумалось:

З чого вийшли туди і підемо...

Круг замкнеться, людство зникне... у теперішньому вигляді!

Це реально і, неминуче!

Питання в часі! У часі і, просторі, оскільки – це Одне!

Експеримент з людством підходить до завершення і завершиться!

Вдалий чи не дуже експеримент?!

Для розумного – невдалий!

Для нерозумного – нейтральний!

Для Мудрого – такий, як повинен бути!

– Заміщення, витіснення штучним інтелектом природнього, людського...? Буде?

В більшості – так!

– А як емоції, біль, страждання, повага, любов...? Це притаманне тільки людині!

Дурниці! Це притаманне всьому живому! В більшій чи меншій мірі!

Заміна відбудеться не тому, що переможе штучний інтелект, або програє людський...

Заміна буде тому, що час людини, як творіння закінчується...

Залишилось менше чверті того, що пройдено, прожито...

Можливо і менше, в силу прискорення плину часу...

Вищі вібрації, частоти, зростання швидкості розвитку іншого виду інтелекту, його об'єму, масштабу, швидкості оброблення інформації, можливості передбачення, прогнозування, розробки і

вдосконалення самого себе... не дає ніяких шансів фізичному тілу на трохи дальшу перспективу...

Це як порівняння біплану і реактивного СУ-35 чи В6-Стелс...

Наш розум не може і не хоче прийняти цього... Він заангажований традиціями, вірою, переконаннями... Він знає, що світ стоїть на ньому, через нього і, заради нього...

Він буде вести спротив до кінця...

Так і повинно бути!

Все старе не здається добровільно! Навіть в агонії воно хоче жити...

Але!

Дід помер, народився онук!

Онук може бути схожим, а може бути абсолютно іншим ніж дід!

Але, він буде жити незалежно від того, що хотів чи бажав його дід!

Він буде жити так, як він того хоче, і, з врахуванням вимог навколишнього середовища, оточення ... Він пам'ятатиме діда, можливо, і, можливо десь згадає його...

На тому ВСЕ!

Не більше!

01.07.2020

Ще раз про штучний інтелект (Ші)...

Подумалось:

Хто придумав вираз – штучний інтелект?...

А що таке, не штучний інтелект?

Хто пояснить толком, що таке – просто інтелект... штучний, нештучний...

Де знаходиться ваш інтелект?

Що воно таке інтелект : хвилі, частинки, кванти, нейрони, вібрації...енергія, вода, повітря...???

Лише не говоріть що це все десь в мозку... Проаналізуйте, що представляє собою мозок, як речовина... м'ясо, як речовина, печінка і т.д....

Порівняйте живу людину і мертву і той факт, що у мертвої людини інтелект кудись пропав, а мозок залишився... ! Куди, Чому... Для чого і навіщо? Може інтелект також помер ?

Можливо ваш інтелект також штучний? Його вставлено вам у мозок, як ви думаєте і, ви користуєтесь ним, поки живі!

Але питання встає: а хто живий? Хто користується інтелектом?

Про що йдеться?

Подумалось : можливо наш інтелект також штучний, а той, що створюється зараз – штучний у нашому розумінні, але він не штучний, він просто вищий, якісніший за наш!

Це, як конюх не може зрозуміти водія мерседеса, що сам паркується... розумієте розрив інтелектів?

Хто може оцінити штучність інтелекту конюха і космонавта...?

Інтелект не буває штучним... Штучним буває те, чим керує інтелект...

Але! Все складніше, бо інтелект також належить комусь...

Кому???

Ієрархія інтелектів...?

Думайте...тестуйте, напружуйте свій інтелект...

06.07.2020

Про ієрархію... судову... і всього що контролює...

Подумалось:

Все нижче підпорядковане вищому...Хоча – вище виходить з нижчого, народжується нижчим!

Створення одної ланки вищого, виправдано для виправлення можливих помилок нижчого...

Створення третьої і більше ланок вищого, створено, в більшості, для задоволення інтересів вищого і інших вищих...

Створення окремого суб'єкту найвищого – найхитріше рішення вищого і інших вищих для введення в оману найнижчих та маніпулювання їх свідомістю, створення вигляду демократичних «начал» основ вирішення, ніби-то ненавмисно допущеної несправедливості нижчими ланками структур...

Створення драбини (лестниці) вищих судових органів та КСУ, сам факт їх створення, явно допускає можливість помилятися нижчими ланками судової гілки та органами законотворчості. Навіть провокує їх до певної міри, робити те, що заманеться чи що потрібно комусь!

Народ!

Маєш право на оскарження: апеляція, касація, КСУ, ЄСПЛ

Там розберуться! Десь там, розберуться! І через п'ять – десять років ти отримаєш моральне задоволення, що ти правий!

Кому потрібна така справедливість?!

Структурі – так!

Народу – не думаю!

Як і хто може тлумачити Конституцію, якщо вона основний закон?!

Який орган чи посадовець вправі давати висновки щодо правильності чи не правильності статей Конституції?

Якщо є такий, тоді Конституція – це не Конституція, – це рядовий закон...

Вчіться у США!

Там не тлумачать ! Там вносять поправки, доповнення до раз і назавжди прийнятої Конституції! Їх всього 27!!! З 1787 року! За 233 роки. !!!

Там немає КС США!!!

Там виконують Конституцію ВСІ і, не тлумачать її !!!

01.07.2020

Про Конституцію... і не тільки...

Подумалось:

Більшість чули про неї!

Частина знає, що вона таке...

Конституція це, як дах над головами... Вона найвище, найглибше і найстабільніше... Повинна бути!

Але Конституція, як дах має межі! Має міцність, надійність! Має слабкі місця! На кінець – місцями вона протікає! Часом – тече!

Найкраща вона всередині, посередині: вона там найвища, найкомфортніша, найстабільніша...

Але! Посередині живуть ті, хто рівніший за інших: депутати, урядовці, судді, службовці...слідуюче коло за цими, їх обслуга... їх багато і їх, просто так не перерахуєш... Вони займають купейні місця, теплі...

Коло йде за колом і на краю території, що вкривається дахом-Конституцією живе найбільша більшість тих, хто найменше знає про Конституцію... Хоча, якраз вони і є носієм влади ...

В цих місцинах дах, Конституція, дуже потріпаний... місцями порваний, місцями його зовсім нема...

Та й навіщо? Посередині все нормально!

Для нормальних – все нормально! А кого цікавлять – ненормальні, «неякісні»?

Хто гідний для привітання з таким святом?!

Я не вирішую!

Я вітаю Всіх, незалежно від місця під «кришею», дахом, Конституцією...

Вона призвана захищати всіх, але у неї, як мачухи – є свої Діти і чужі, не свої... і їй, часом, байдуже до несвоїх...

Якщо маєш сили, хитрість... пролізеш до середини... якщо ні, – не розмокнеш... скільки того дощу...? Одне життя!!!

Всього, навсього!

Не хочеться жити все життя під дощем!

А може хтось хоче?!

28.06.2020

Про право на ... існування чи Життя...

Подумалось:

Все існує...

Не Все – Живе...

Існувати – рухатися, куди вітер понесе...

Жити – вибирати напрям і рухатися в ньому...

Рослини існують... деякі – живуть, борються за місце під сонцем...

Люди, як дерева – більшість існує. Частина виживає. Ще менша частина – Живе!

Країни, як люди – частина існує. Частина – живе і, маленька частина – Живе!

Право на Життя є у кожного!

Користується правом на життя – більшість!

Усвідомлено і повно використовує природне право – маленька кількість!

Не можна Жити повно і усвідомлено замкнувшись на собі!

Жити в суспільстві, усвідомлено обмежувати себе в природних правах...

Жити у країні, що свідомо віддала і продовжує віддавати свої права і суверенітет – наражатися на перспективу повної втрати своїх природних і вужчих прав...

Країна, що управляється ззовні немає перспективи розвитку...

Така країна може існувати, як феномен, ширма... зовнішня форма...

Але своєї суті вона не матиме...

Форма без суті – таке життя уготоване тим, що поступаються своїми правами...

Делегування прав іншому... найнемудріше, що видумало людство...

Отримання і використанн делегованих прав – найшахрайніший із обманів, які видумали шахраї...

Напевно...

27.06.2020

Чому справедливість у несправедливості, або, у чому найвища справедливість...

Подумалось:

Низи не знають правити, зате вміють працювати...

Верхи вміють правити, але не вміють, може не хочуть працювати...

Але вони проживають разом!

В цілому – це не справедливо!

Але! Одні без інших – помруть!

І, у їхньому спільному проживанні, що, в принципі – несправедливе – найвища справедливість!

Ще вища справедливість у тому, що періодично, Творець перемішує, міняє місцями членів низів та верхів (перевтілення, реінкарнація) і, тому, – перші стануть останніми, а останні першими...

Не варто заздрити тОму, що сьогодні зверху...

Положення – знизу краще тим, що попереду положення у якому ти будеш зверху...

Положення зверху гірше, бо вище – нікуди... Куди не глянь –
всюди – вниз!

А рухатися необхідно, бо життя – це рух...

От і – рухайся, або котись, або – падай... вниз, в болото... у май-
бутнє...

Своє майбутнє...

26.062020

Робити ДобрО – добре!

Подумалось:

Робити свідоме Добро – краще!

Найкраще – бути Добром!

Мудрість в останньому!

Щоб стати на дорогу Мудрості, часом не вистачає життя...

Рідко, народжуються в Ній..

Дехто, іде Нею, не усвідомлюючи цього...

Хтось шукає і знайшовши, свідомо обирає її...

Позитивно: усвідомлено ставитися до будь-якої дороги і, з ча-
сом, вона виведе на Шлях Мудрості...

...

26.06.2020

Про «неякісних дітей... людей...»

Про виступ депутатів...

Подумалось:

Не слухав виступу, але, яким би він не був, це слова, що характеризують якраз, «якісний» стан самої промовиці (промовця) і, багатьох депутатів, що перебувають «там»...

Чи може розумна людина обізвати когось?

Чи може розумний зневажливо ставитись до будь-чого?

Чи може розумний оцінити свій статус, якщо він не відчуває статус-кво іншого... будь-кого...

Не йдеться про Мудрих... Там таких немає!

В чому біда суспільства?! Особливо у теперішній час!

Існує природній відбір...

В суспільстві існує і діє не природній, а цілеспрямований відбір...

На шкоду всім і суспільству в цілому оцей, другий відбір знівелював природній (можливо не найкращий, але, хоча б природній...)

Хитрі, розумні, непублічні сутності використовуючи оцей другий, неприродній відбір проштовхують наверх «неякісних, закомплексованих з дитинства... » які, як сомнамбули виконують і створюють потрібні рішення.

Були «собачки», було ще дещо... дійшло до дітей...

Що ще можна очікувати?!

Від негоди можна очікувати будь-що...

Це докір!

Докір всім і всьому!

Докір культурі, традиціям, віруванням...

На жаль, немає Пастуха в отарі!

Немає Пса в отарі!

Немає Вогнища посеред отари!

Пастушки є! Песики – є! Вогники, також –є!
Є навіть Мудрість в Отарі!
Але – немає Життя!
Немає Гідності, нема Путі, Нема Світла...

Буття в пітьмі!
На жаль!

25.06.2020

Про нудьгу (скуку)...

Подумалось:

Творцю також буває нудно...
Кожному буває нудно...

Просто – нудьга кожного, стосується тільки його...
Нудьга Творця, впливає на кожного...

Нудьга, апатія виводить з рівноваги і хтось : запиває... закривається... пише... співає...

Кожному своє і у кожного своє...

Коли нудно Творцю – все завмирає... замирає світ, Все Світ...
Природа, Розум... навіть любов замирає, до певної міри...

Коли нудно Творцю – настає : коронавірус... засуха... штиль...
деколи – смерть...

Чому так?!!!

Тому, що Творцю нудно...!

А людство без Його активності – ніхто і, ніщо!
Коли людство добре і радісне, тоді і наверху хороший на-
стрій!
В іншому разі – маємо те, що маємо!
Напевно...

24.06.2020

Чим більше віддаєш
тим більше отримуєш...

Подумалось:

Афоризм, що часом стверджується як духовний постулат, мотивуючи людину до надання допомоги, пожертви...
Інша думка...

Не можна отримати більше ніж віддати...

Баланс енергії у Природі витримується, або відновлюється не дивлячись ні на що...

Навіть Любові не можна віддати менше, а отримати – більше...

На перший погляд все не так: Творець віддає кожному Любові більше ніж всі разом віддають Йому!

Тобто – людина може отримати набагато більше ніж віддає!

Думається це не так!

Творець дає стільки Любові скільки хоче! Йому видно і очевидно, хто і скільки потребує...

Але!

Людина здатна прийняти рівно стільки на скільки вона здатна!

Людина це чаша, «сосуд» який приймає в себе не більше ніж

дозволяє його об'єм...У літрову чашу не можна налити два літри!
Навіть один грам, понад літр, буде зайвим і виллється!

Творець може дати, але Він розуміє, що ти не приймеш... Бо не можеш прийняти... Через свій фізичний стан, духовний, емоційний та душевний ступінь розвитку...

А Творець не розкидується нічим!

Він Всемогутній, але, не транжира!

Через те, – можна прийняти рівно стільки скільки віддав... можна віддати рівно стільки, як потім прийняти...

Не пропагую не закликаю будь-кого економити, не роздавати не допомагати...

Якщо не віддаєш – не отримаєш...

Якщо віддаєш – поповнишся до своєї міри...Але Творець все фіксує, бо бачить діла Ваші...

І завтра, (у слідуєчому втіленні, реінкарнації...), можливо, Вам буде дано більше... Вас буде втілено більшою чашею «сосудом» не порушуючи викладений вище принцип...

Напевно...

22.06.2020

Про реінкарнацію...

Погляд з іншого боку, як підтвердження чи спростування певних поглядів:

Хтось вірить, хтось не вірить, хтось, взагалі вважає дурістю поняття перевтілення, реінкарнацію...

Простий приклад, або, скоріше питання: чи народжується або, чи проростає щось з нічого?

Чи виросте пшениця, якщо не кинути в землю зерно...?

Чи народиться дитинка, якщо не було злиття певних частинок чоловіка та жінки...?

Чи буде продовжуватися рід, якщо на певному етапі він виродиться...?

Чи буде існувати вічно те, що поєднано насильно (Імперії... Римська, СРСР...)

Питання риторичні...

Але, можна відслідкувати закономірність: тільки смерть одного народжує інше; смерть одного не означає кінець, а лише, перехід одного в іншу субстанцію (закони : заперечення заперечення, перехід одного виду енергії в інший)...

Якщо пшениця проросла із зерна, вона перейняла майже всі властивості, якості його!

Це, те саме зерно! Відбулося перевтілення, реінкарнація!

Селекція можлива... Але – принцип залишається!

Щодо Людини!

Принцип той самий, що і з зерном!

Він просто розбавлений статевим створенням, щільнішою природною селекцією та задіянням декількох поколінь у перевтілення... (у Ваших дітей, онуків перевтілюються Ваші прадіди, бабки та деякі інші кровні родичі, а не Ви самі...)

Напевно...

22.06.20 20

Чому існує несправедливість...

Подумалось:

Найвища справедливість – це її відсутність...

Кожен хоче і вимагає справедливості... Кожен впевнений, що знає її...

Але!

Кожен розуміє справедливість по своєму і вважає, що тільки його справедливість справедлива!

Чому Творець допускає несправедливість, адже Він – найсправедливіший?!

На Його рівні – все справедливо!

Все просто: Він знає чому, до вас віднесли несправедливо!

Ви також знаєте, або догадуєтесь!

Але!

Ви навіть собі не хочете признатись у тому, що десь поступили неправильно... В глибині душі, людина знає і завжди допускає несправедливе ставлення до себе когось, бо сама поступає саме так!

Творець не солдат і не начальник!

Він – Творець!

Слово походить від усвідомлення творчості, творення...

Творча Людина не може мислити шаблонно... Через те в армії, поліції, в інших подібних місцях творчим людям не знаходиться місця. Вони не можуть вільно жити у чіткому розпорядку, алгоритмі, жорстких обмеженнях та спонуканнях...

Творчості потрібна воля, свобода, простір...

Якщо б Творець створив Усе з математичною точністю, в жорстких геометричних фігурах... тоді Все Світ був би нудним, неясним, одноманітним...

Творцем допущено люфт в житті і діяльності Природи! І, Люди-ни, як її частини!

Існують загальні закони розвитку, але у їх межах наявна можливість волі, свободи: можна пришвидшити рух, можна звернути, можна, навіть повернути назад, на певний час (регрес, деградація...). У цьому сенс життя тих хто трохи розуміє ...

Найвища справедливість якраз у наявній можливості тієї, маленької несправедливості в межах цих законів... Це несправедливість, наприклад: тертя уламків криги під час льодоходу, можливість з'їсти кращий кусочок торта за столом, образа одного іншим, заздрість, гордість, багатство, показовість... Творцю, як і кожному з нас не цікаво, якщо все передбачувано...

Якщо зрозуміти дріб'язковість проявів цієї несправедливості з безмежними масштабами існування Природи, тоді всі наші земні проблеми стануть іграшковими, смішними і такими, що не вартують часу та нервів...

Бажаннями і силою людей не повернути течію Гольфстріму... не можна зупинити дощ, вітер... Не можна зупинити народження, пологи, що почалися... Не зупините Смерть, що прийшла до Вас у свій час...

Несправедливість допущена для цікавості, колоритності, яскравості та різносторонності життя...

У справедливості багато рівнів, проявів... через те – вона різна!
Не варто вимагати від іншого справедливості! Вона скоріше за все, відмінна від вашої!

Вимагання від когось своєї справедливості постає несправедливістю до нього!

Виникають уже дві несправедливості!

Краще сприйняти все як даність і бути трохи вище... тоді на дві несправедливості у світі стане менше!

Ось у цьому у є сенс Вашої справедливості відносно несправедливості іншого!

Напевно...

20.06.2020

Про Життя, життя...

Подумалось:

Думалось, думалось і от – надумалось!

Виставляю на розсуд, або просто на перегляд, розгляд питання, можливо частину питань, що виникають в процесі роздумів.

Питання породжують питання! Кому цікаво, варто неспішно читати і вловлювати свої думки, що виникають в процесі читання. Усвідомлення суті питання наштовхує на виникнення нових питань, відповідей та усвідомлення іншого погляду на деякі речі...

Для когось – це набір слів, белетристика...

Когось це може наштовхнути на щось нове, цікаве...

Якщо виникають питання, що зацікавили, можна запитати в коментарях, приват чи в блог... Все залежить від Вашої сміливості думати і писати, висловлювати Ваші думки відкрито чи, не дуже відкрито.

Можливо прийде відповідь, що задовольнить Вашу цікавість...

Якщо виникли інші питання, що не вказані тут... Будь ласка пишіть, питайте, або давайте самі відповіді... Із задоволенням ознайомлюсь!

В принципі! Не може не виникнути питань!

Але – питань може не бути!

Для зручності пронумерував питання.

1. Від чого залежить стан, якість, функціональність та потенція і, взагалі – можливості тіла?
2. Чи одне джерело народження, виникнення можливостей тіла та свідомості?
3. Чи залежить розвиток тіла від свідомості і, навпаки?

4. Чи існує реінкарнація, інкарнація, карма, причина та наслідок?
5. Що таке Буття, Творець, Абсолют, Першопричина...
6. Що таке Енергія? Позитивна, негативна?
7. Чи є енергія Пустоти?
8. Що таке і для чого існує Пам'ять?
9. Чи існує і, що воно таке Ноосфера, Акаші?
10. Що таке думка, намір, бажання?
11. Яким чином відбувається реалізація всього?
12. Чи можлива левітація, анігіляція? Перебування у декількох місцях одночасно?
13. Чому існують непорозуміння?
14. Для чого виникають сварки?
15. Чому одружуються і народжують?
16. Чому не можуть народжувати?
17. Що таке дружба, любов, секс, захоплення...?
18. Що таке хвороби і для чого вони?
19. Для чого коронавірус?
20. Чи існують таємні правителі? Якщо так, – хто вони?
21. Що таке Добро, Зло?
22. У чому суть тривимірності, Триєдиності?
23. Що таке чакри і, чому цифри 6 та 9 абсолютно однакові з вигляду, лише перевернуті?
24. Чи можна досягти абсолютного Щастя?
25. Що таке Істина і скільки істин існує?
26. Що таке Гармонія?
27. Чому Людина бажає знати те, що не може досягнути?

Якщо дійшли до кінця – дякую!

Якщо є питання – прошу!

18.06.20 20

Про Зло...і Добро...

Подумалось:

Зло – це енергія, що має відмінні, нижчі від ваших, частоти...
Добро – навпаки – це енергія частот вищих за ваші ...

Тому зло сприймається, як негатив різного характеру та проявів і, понижує вібрації ваших частот... Пониження вібрацій сприймається як відбирання частки добра від вас, як відщеплення частки від цілого... через те, воно неприємне, а деколи страшне...

Зло не можна викоринити!

Його можна зменшити, але не знищити!

Знищення Зла приведе до знищення Добра!

Це надзвичайно пов'язані якості! Як тепло і холод!

Без відчуття одного, не буває відчуття – іншого!

Добро сприймається як позитив тому, що це вищі вібрації...
Вищі в різних шкалах : як по вертикалі так по якості, наповненості або активності та по потенції того, що людина розуміє і відчуває як добро...

Це, якби дарунок чогось кращого чим те, що у вас уже є... : Ви п'єте хороше вино, а вам дарують ще краще, настояне, давніше... іншого сорту...

Абсолютне Зло перебуває на іншому боці від абсолютного Добра...

Це максимально рівновіддалені значення на шкалі Життя Людини...

Це абсолютно не застигли, а навпаки, надзвичайно рухливі (по-движные) значення...

І, ця рухливість, перебування значення залежить від температури та інших складових характеру людини...

Навіть у однієї людини вони міняються, з часом.

18.06.2020

Про Добро...

Подумалось:

Добро! – Це енергія, яку передають, або приймають...

Існують певні розуміння Добра, що мають різні відтінки чи особливості...

- Розуміння добра в дитинстві...
- Розуміння добра виробленого в традиціях, релігії...
- Розуміння добра самою сутністю, як відчуття якогось обов'язку, або заслуги...
- Відчуття добра як можливості винагороди у майбутньому, або розуміння його як закон бумеранга, карми...
- Відчуття добра, як необхідності віддавати, якщо просять...
- Наповнення Добром Сутності, коли Вона переповнена Ним і не може не віддавати Добро... Будь-коли, будь-кому і будь-де!

Коли приходиться розуміння за крайнім пунктом тоді Сутність розуміє, що вона не віддає щось, вона не допомагає комусь, вона не робить Добро.... Вона є Добром і, Вона не може інакше...

Це, як сонце – Воно світить і гріє незалежно від того чи відчуває це тепло хтось... Воно просто випромінює енергію бо не може інакше... У випромінюванні – Його Життя! Якщо Воно перестане випромінювати – Воно помре!

Оце і є найвище розуміння Добра!

18.06.2020

Про судову владу... (думка не юриста...
без намагання чи спроб применшити вагу
та значимість системи ...)

Подумалось:

В думці про владу навмисно не згадував про судову владу...

Суд придумано для нерозумних...

Точніше: до суду звертаються – нерозумні, якщо не сказати більше...

Розумні вирішують свої проблеми без суду...

Мудрі не мають питань які потребують допомоги у вирішенні, тим більше – судовому...

Чому так?

Тільки нерозумний може вважати, що хтось, просто так, об'єктивно, справедливо і істинно вирішить його спір з кимось чи вирішить якусь іншу проблему...

В судах працюють такі ж люди, як і ті, що звертаються до них...

Чим вони кращі? Чи розумніші... чи мудріші???

... Тільки тим, що вони працюють там!

І тим, що у декого з них в руках молоток...

Більше нічим! (за деяким виключенням. Як завжди!)

Молоток, правда, специфічний і ним, навряд чи забивають цв'яхи...

Ним «забивають» долі, продовжують чи скорочують час, милують і засуджують...

Сила у молотка містична! Часом!

Якщо це, третя гілка влади, тоді вона повинна врівноважувати дві інші...

Тоді вона повинна вирішувати неузгодження між ними...

Але ! Судова гілка майже не вирішує проблем, що виникають між законодавчою та виконавчою гілками...

Хоча, хто тільки не пробує займатися цим: суд загальної юрисдикції, адмінсуд, господарський суд, антикорупційний суд... – Конституційний суд...

Хоча це все складніше і не зовсім так...

Важко знати, вгадати... У нас тих судів...

Гілки влади створюють замкнутий круг проблем для народу, що делегував їм свої повноваження:

- парламент приймає закони, що йдуть в розріз з інтересами народу;
- виконавчі органи поглиблюють ці проблеми непрофесійністю, або – своїм баченням вирішення проблем;
- судова гілка влади не знімає ці проблеми... хоча, за логікою повинна була б врівноважувати, балансувати...

Кожен займається чимось, створює ворох питань та проблем, постійно вирішує, але ніколи не доводить до їх вирішення, переносить ці питання в нові площини...

Кожного року ростуть витрати на ці структури, а толку від них, як з козла молока...

Нерозумні люди звертаються до цих органів з надією на вирішення проблем, а там : постійно щось вимагають, завжди не вистачає доказів, або вони неналежні... відмовляють, перенаправляють, рекомендують звертатися до інших структур, вимагають якихось дозволів, ліцензій, частина з них роздає чи створює умови для необхідності цих дозволів...

Резюме:

Парламент приймає закони, що встановлюють певні обмеження...

Кабмін і всі, що нижче формалізують ці обмеження і вимагають їх дотримання та виконання...

Людина хоче жити по закону, прийнятому їй в збиток, бігає і збирає, отримує ці дозволи... бігаючи і, потім виконуючи ці обмеження, проживаючи у них, людина створює собі і ще комусь проблеми ...

Для вирішення цих, створених штучно проблем, людина звертається до суду за їх вирішенням...

Суд, приймає нові рішення, що створюють нові проблеми...

Утворюється коло... самсара... країна чудес... країна – проблем...

Зате: ... Система влади... всі її гілки задіяні у роботу... всі отримують зарплатню, що і не снилась простому смертному...

Бідна і немудра людина, що володіє природнім правом волі і свободи, добровільно, або через довірливість, шахрайство та свою дурість загнала себе у круговорот проблем життя... скоріше – виживання...

... Всім добре, окрім самої людини...

Усі покликані вирішувати проблеми людини, хоча, допомога їх всіх, їх, так звана робота і являється найбільшою проблемою нещасної людини...

... Біг по колу, по колу без кінця... (Макаревич В.)

Думка... риторична... ?!

Дурна, Мудра?!...

16.06.2020

Про владу... (інший погляд... можливо більше для юристів...)

Подумалось :

Влада від Творця..
Не просто слова!
Повірте!
Але!
Не кожна влада від Нього!
Більшість влад на землі – не від Творця!
Більшість влад – це сурогат, це подібність, це... але – це не та
влада, про яку йдеться!

У тривимірному часі-просторі всі основні категорії – тривимірні...
Влада – не виключення!
І формально, або за видимістю, майже всюди ця вимога дотри-
мана: влада розділена на три гілки...
І, це основна парадігма якою стверджується демократичність
влади. Будь-якої і, будь-де...

Але!
Чорт заритий в деталях... або у повноваженнях, які викривили
правильність, можливо істинність існуючих форм влади...
Здається Черчіль сказав, що демократія не найкраща модель
влади, але кращої не придумали (з пам'яті).

Тривимірність влади це не система противаг, як думають і гово-
рять більшість свідомих чи не дуже...

Тривимірність – це система доповнень, заповнень прогалин
допущених в процесі роботи... система контролю, виявлення та усу-
нення виявлених неполадок у роботі механізму влади...всіх її гілок...

Тільки у разі командної роботи, допомоги, активності та взаємовиручки в роботі, тільки робота на благо нації, на благо народу, що дозволив створення влади... тільки у разі таких цілей, пріоритетів та задач можлива продуктивна робота влади... можлива довіра людей до влади... можлива взаємодія народу та влади...можлива тісна співпраця всіх гілок.

Коли гілки влади борються, конкурують між собою – це не робота... Це боротьба за першість, за потрібність, за повноваження... за б'юджет!

Боротьба ніколи не приводить до добра! Боротьба – це завжди біда і горе і проблеми...

Тільки співпраця, допомога, загальна мета і ціль влади та народу можуть привести до , порівняно, вищого стану розвитку країни...

На даний час влада, взагалі – ракова пухлина на тілі народу!

Це – абсолютно замкнута система, що виродилася, як система представництва та механізм вирішення проблем суспільства. Це, ненажерлива, абсолютно автономна від народу система, що готова вичавити останнє з людини, задля свого збереження, свого росту та свого забезпечення... Це система шахрайства і ницості, що за ширмою демократії та показової рівності можливостей сплющила виборчі системи і унеможливила попадання туди не своїх... Це система, що створює проблеми і героїчно пробує вирішувати їх, заганняючи суспільство у ще глибшу безвихідь... Це система, яка заганяє народ у економічну кабалу, не соромлячись наживатися і на цьому... Це система абсолютної безвідповідальності, безкарності її членів та безпardonний їх захист ... Це система безпринципного обвинувачення нелояльних до неї...Це система геноциду народу...

Аналогія системи:

Людина!

Механізм Людини складніший за механізм будь-якої країни!

Людина керується із трьох центрів: Розум; Серце; ШКТ (шлунково-кишковий тракт).

Можна уявити, що станеться, якщо ці три центри будуть боротися, конкуруватим один з одним...

Розум – це Парламент (за задумом);
ШКТ – це виконавча гілка влади;
Серце – Король, Президент...

Розум, Парламент розробляє, планує стратегію розвитку та правила Гри...

ШКТ – виконує все прийняте у рамках Гри запровадженої Парламентом ...(їсть, з'їдає те, що подано парламентом, Розумом...)

Серце – Король, Президент – споглядає, аналізує, розмірковує, порівнює і співставляє придумане Парламентом з процесом творення та виконанням і дотримання Правил Гри, свободою, незалежністю, добробутом всього народу, належністю та фаховістю всієї влади...У нього мало видимих, але, достатньо неявних важелів впливу на Розум та ШКТ...

Дві перших гілки : Розум і ШКТ (Парламент і Виконавчі органи) зацікавлені у результатах своєї роботи тому, вони часто бувають не об'єктивними. Вони часто видають бажане за дійсне, перебільшують показники своєї роботи і т.п.

Тільки Серце, Король, Президент можуть, мають право і – зобов'язані зважувати, оцінювати... Це орган, гілка, що менше роздумує, а більше відчуває... Почуття, емоції, відчуття ... це більше ніж розум. Це ближче до інтуїції... Ближче до Істини...

Єлизавета II ! Британія, думаю, найкращий взірць функціоналу гілок влади, стабільності суспільства та самодостатності країни і людей!

Можна не погодитись з наведеним прикладом! Можна привести в приклад Іспанію! Або ще якое королівство де ситуація не зовсім «британська».

Я не історик і стараюсь не спорити ні з ким про будь що.

Я дивлюсь в проблему глобально і пробую пояснити її через своє бачення...

Але!

Тільки та влада, що існує тривалий час і задовільняє, в більшості, суспільство...; та, що в міру своєчасно змінюється, враховуючи зміни суспільства; в міру стабільна і передбачувана; мобільна, часом –

інертна, терпима; часом жорстка, але не жорстока; та, що захищає своїх перед іншими, свої інтереси перед інтересами інших країн...

Та, що запобігає бідності і жебрацтву та стримує безмірні апетити безмежно багатих...

Держава за сутністю, а не за формою!

Держава де Конституція – це не формальні гасла за якими ховаються безпринципність, ницість, свавілля, вибірковість, протиріччя ... це найвищий Закон, що застосовується і виконується на рівні будь-якого закону...

Вимог багато і, часом вони – мало реальні...

На жаль!

Небагато знають своє тіло!

Ще менше усвідомлюють його функції, функції його органів, систем...

Майже ніхто не знає істинного призначення тіла, Тіла і його значення для Душі, Духа...

Тіло ставлять : або на першу сходинку, або – просто використовують як механізм не задумовуючись...

І це знаючи, що тіло – це ми, це наше... найближче...

Визначати ставлення будь-кого до влади... особливо тих хто уже там...?

Ще більше про тих, хто рветься туди...?

Не варто! Це зайва трата часу та думок...

Щоб знати куди йти, потрібна ціль!

Щоб знати як досягнути ціль, потрібно знати шлях!

Щоб знати шлях, потрібно вивчити: право, економіку, географію, топографію... біологію, геометрію, математику, фізику...

Потрібна ціль, одягнута в мораль, етику, естетику, культуру, мистецтво...

Потрібна сила Духа, діяння Тіла та глибина добра Душі...

Якщо інакше, тоді буде – Україна!

...

14.06.2020

Про друзів...

Подумалось:

Пам'ятаєте Висоцького : ... Если друг оказался вдруг, и не друг и не враг, а так... (по пам'яті...)

Друзів, багато не буває...
Багато буває не друзів...

Не друзі – не значить – вороги...
Деколи, вороги краще ніж – не друзі!

Часом ворог, краще не друга...
З ворогом відомо, як поводитись, з не другом – невідомо...
... Ви не холодні і, не гарячі... ви – теплі... з Писання...
Від теплого можна чекати всього: як холоду так і жару...
Від ворога чекають тільки поганого...
І готуються ... А бути готовим, – це половина перемоги...
Буйте готові – завжди напоготові...

14.06.2020

Імпровізація...

Подумалось:

Хтось читав Думку про : Життя, як оркестр...

Цікава, як на мене думка, що наштовхує на питання, на які не завжди можна відповісти.

Можливо у продовження цієї теми, Думка про імпровізацію, музиканта чи інструмент, які перебувають у оркестрі-житті, але грають не тільки визначену, написану Кимось мелодію чи партію...

Вони настільки вжиті у життя, настільки свої серед своїх і чужих, що допускають собі вольності відхилитися від написаного, виходити за межі ритмів, пауз чи нот виконання яких вимагає Дирижер...

Це визначні Особистості, це таланти, це діаманти... це не такі, як всі...

Вони грають чужу мелодію, вони вкладаються у цикл, такт, період визначений помахом руки Дирижера...

Але, вони настільки віртуози, що встигають вкласти у цей цикл багато свого, іншого, вищого, можливо – нижчого... Вони грають настільким філігранно, що, навіть Дирижер, що відчуває, чує і бачить Його свавільність – не зупиняє, а, ніби не бачить і не чує цього... можливо, навіть підштовхує на продовження цієї самовольності, якимось рухом очей, рук...

Дирижер розуміє і відчуває неперевершеність цієї гри... Він усвідомлює красу і індивідуальність почерку... Він знає, що мало хто чує диво цих додаткових, інших, але таких гармонійних звуків... Він знає, що це значно підвищує красу Твору в цілому...

Таких терплять... Їх поважають... Їх цінують... Їм заздрають і їх, часом – ненавидять...

... Це родзинки життя, родзинки оркестру...

... це сіль і – це цукор ...

08.06.2020

Про Життя, як оркестр...

Життя – це симфонія звуків... звуки – симфонія нот; ноти – це симфонія музики...

Буває – какофонія... і, – це неістинно, невірно, несправедливо, деструктивно і – негарно...

Істина у музиці: гарній, чистій, неспішній, мелодійній, звурушливій...

Ніхто, достеменно не знає, що таке життя...!

Це таємниця дана Зверху і, воно буде продовжуватись до часу, поки її не буде розгадано...!

А її не буде розгадано! Ніколи!

Хто розгадає її, той помре! Помре у нашому розумінні! Фізичному!

Абсолютна більшість не може розгадати суть цієї таємниці! І, у цьому також її таємниця!

А поки є таємниця – життя продовжуватиметься!

Чому життя – це оркестр?! Музика?! Какофонія?!

Я не музикант за освітою! Душею – можливо, так!

Але!

Знову – подумалось:

В оркестрі є : духові, ударні, струнні та інші. Чотири види інструментів. (дивився Вікіпедію...)

В індійській традиції є чотири стани- касти (сословия): брахманів (жерців), кшатріїв (воїнів), вайшіїв (землероби), шудрів (слуг).

Влюбій країні, в принципі, суспільство можна поділити, умовно, на: працюючих у фізичному секторі, тих що займаються розумовою працею – інтелігенцію, службовців різного роду та правлячу верхівку.

Це також, трохи умовно – чотири стани, касти.

У оркестрі для кожної групи інструментів розписана партія. Всередині групи, можливі ще детальніші, окремі партії для деяких інструментів...

Деякі інструменти звучать постійно, створюють якби фон...

Інші вступають періодично, але зично і звучно...

Ще якісь, звучать особливо душевно, на високих тонах, виділяючись серед інших...

Частина з них вступає лише деколи, ніби вставляючи якісь вкраплення, акцентуючи увагу на чомусь...

Якщо учасники оркестру навчені, розуміють музику, ноти, періоди, інтервали, голос і мовчання... тоді це називається ОРКЕСТР!

Тоді музику Його слухають, хочуть слухати і – стоять в черзі, щоб послухати!

Варто розуміти, що ніхто з учасників не грає свою особисту партію... партію придуману собою...! Щоб оркестр ЗВУЧАВ, категорично необхідно виконання уже написаної партії, не відступаючи від неї ні на мить, ні на йоту, ні на ноту...!

Тільки тоді – буде Гармонія! Гармонія яку організував Дирижер!

В іншому разі все буде так, як у нашій країні! Або у басні Крилова!

Дирижер – це сутність, обличчя якої не видно!

Він стоїть спиною до всіх, до залу!

Його обличчя можна побачити тільки на початку і, тільки в кінці... Деколи – тільки в кінці...!!!

Символічно?!!!

Дирижер головний на сцені життя оркестру! Від поруху його руки, погляду, деколи – пальця, залежить Гармонія всього і всіх!

Без Дирижера , або – з поганим дирижером замість Гармонії буде – Какофонія!

Оркестр, життя, суспільство не може без Дирижера, його знань, звичок, волі, професіоналізму, моралі, духа...

До Нього високі вимоги! У нього – високі вимоги!

Але!!!

Дирижер також ВИКОНАВЕЦЬ!

Всього- навсього виконавець, що на відмінно вивчив написаний кимось Твір і який, завдяки знанням... професіоналізму зайняв і займає місце Дирижера!

Від нього залежить життя всього оркестру, всіх складових: наявність, настроїв, настроїв кожного інструменту, ритм, темп... початок і – кінець !

Але він – просто Виконавець!

Цікаво?!

Резонно виникає питання: а хто Автор?! Хто Автор Твору під назвою симфонія, життя...?

Де цей, Автор?!

Живе? Помер?

Перебуває у залі посеред глядачів...?

Може перебуває у іншому концертному залі життя і, слухає там іншу симфонію, у виконанні інших артистів, інших інструментів, під керуванням іншого Дирижера...?

А може Він і є – Дирижером?

А може Він заховався і, інкогніто перебуває посеред музикантів на сцені життя...? І грає партію однієї із скрипок...?

А може Він, з таким самим, як Він Автором, сидять, мило бесіднують, випиваючи каву і роздумовує над новою симфонією, над новим Життям, про нового Режисера, Дирижера, музикантів та інструменти...

Запитань багато, сподівань – багато, думок – ще більше...

В чому чи у Кому Істина?!

Як Вам життя, як Оркестр...?

Хто чи що Ви, у цьому оркестрі-життя...?

Дивні діла Твої!

Господи!

07.06.2020

До журналістів...

Подумалось:

Журналіст – це хірург...
Якщо він справжній!
Журналіст – це анестезіолог...
Якщо він розумний!
Журналіст – це медсестра...
Якщо у нього є душа!

Три в одному! Один у трьох!
Це нагадує щось!
Словом можна вилікувати, словом можна поранити, словом
можна вбити!

Не вбивайте словом...
Можете ранити, можете лікувати... але – не вбивайте...
Бажаючих убити – і так багато...
Ваша професія гуманна, будьте і Ви – гуманними!
Будьте чистими... будьте – яскравими... будьте – вірними...
Шукайте істину посеред неістини...
Шукайте Мудрість посеред дурості...
Відкривайте те, що закрито...
... деколи закривайте те, що занадто шокує і може вбити...
В таких випадках, шукайте інший шлях...
Будьте терпимими і терплячими... терпітимете Ви, терпітимуть
і Вас...

Друзі!
Будьте Собою і пишіть так, як велить Вам Серце!
Більшого, думаю, не треба!
Із святом Вас!

06.06.2020

Про силу віри...

Подумалось:

...Якщо віриш і скажеш горі цій, зійди з місця – вона зійде... (з пам'яті...)

Сила думки... Сила наміру... Сила бажання...

Чи реальні ці сили?

Чому деколи ці сили спрацьовують, а частіше – ні!

Що таке переконання, впевненість?

У кожного є своя відповідь!

Кожен має думку про реальність чи ілюзорність всього!

Більшість сумнівається і, має рацію у своїх сумнівах...

Чому так?

Найбільша сила, це сила знання Істини!

Якщо є знання Істини – тоді можна ВСЕ!

Тоді змінити навколишнє – як випити каву...

Питання лише в одному : для чого і чому змінювати створене...

І, чи варто робити це...

Розуміння Істини, окрім всього, включає в себе і прийняття створеного, тому, змінювати щось, не хочеться і, не варто... Ви причетні до його Створення і відповідальні за нього... Для чого змінювати свою думку і своє Творіння... Якщо виникає бажання змін, для цього мають бути важливі підстави, бо вони можуть зачепити інтереси великої кількості людей, або, навіть, частини Буття...

Це зміни, не просто – зміни себе і все кругом зміниться!

Це надглибоке розуміння Буття...

Воно доступне небагатьом, але, навіть розуміння його, не завжди дає змогу реального впливу в глобальних масштабах...

Зміни, що реалізуються медіумами, екстрасенсами, колдунами... – це зміни, навіть не локального, а мізерного рівня... Це, як пересипати пісок у дитячій пісочниці ...

05.06.2020

Афоризми:

Подумалось:

Хто кричить – тому садинок...

Хто вдає пофігізм – той найбільше прив'язаний...

Хто стверджує, що щасливий, той самий нещасний...

Хто мовчить, тому є що сказати...

Хто віддає, той сам потребує...

Хто кричить про свою віру, у того найбільше сумнівів...

Хто захищається, той самий беззахисний...

Хто кричить про просвітлення, той найдалі від нього...

05.06.2020

Про молодість...

Подумалось:

Щастя не буває довго...
Все приємне – короткочасне! Все гарне – зів'яне! Все приємне
– закінчується!
Поки на вулиці молодість – життя прекрасне!
Молодість – це і є – щастя!
Варто цінувати і користуватися молодістю...
Прийде час і захочеться плакати ... плакати за тим, що не зроблено, що упущено...

Молодь!
Варто жити, поки хочеться і можесться!
Не варто відкладати дії, поступки... Цим відкладається життя...
Не варто боятися помилок!
Пожалкуєш зробивши... пожалкуєш, не зробивши...
Але!
Краще з'їсти чим бути голодним...

Пожалкуєш, якщо будеш розумним... Перебуваючи в Мудрості
– жалю не буває...

04.06.2020

Про самогубство...

(за фактом самогубства у Мукачево...)

Подумалось:

Людина покінчила із життям... Сама... Як в кіно...
Чому і, що не так?!

Життя!!!

Життя дАрується людині! І людина проживає його, життя, на «шару»... даремно...На жаль!

Життя організоване таким чином, що, навіть ті, що започатковують життя, отримують задоволення... Коли кохаються, ніколи не думають про можливі наслідки та їх важливість для ВсеСвіту...Тоді – не до того...

Любе зародження, любий початок: будь-чого, будь-коли, це викид енергії і це – задоволення!

І все, майже все, має ціну... не все цінне, але все має свою ціну...

Разом з тим все, що приходить даремно, немає цінності... воно має ціну, але немає цінності!

Життя цінне! Воно – безцінне, але не багато хто – цінує його. Знає йому ціну!

Самогубство найбільший гріх!

Убитого ховають з усіма, а самогубцю хоронять за межами кладовища!

Його не відспівують!

Десь раніше були думки про причини смерті...

Думаю, що існують три основні моменти :

- Сутність виконала свою задачу тут;
- Сутність не може виконати своєї задачі тут;
- Вийшов час відведений сутності для перебування тут;

При першому варіанті помирають мирно і у благості;
У другому варіанті найбільше насильницьких смертей;
У третьому можливі різні варіанти, але переважають раптові смерті різного плану;

На побутовому, релігійному і інших рівнях можна говорити про багато інших причин: нещасна любов, нещасне життя, образи, утиски, хвороба, гріх, страх... Це дрібні причини...

Самогубця це привид, негативна енергія, вампір... неприкаяна душа...

Для більшості людей смерть і тим більше самогубство – це страшно!

Здійснити це – потрібна воля. Сильна воля!

Не варто вірити в те, що самогубці слабкі!

Вони сильні! Їх воля, намір і бажання реалізувати задумане – сильні!

Не даремно самогубця завжди доводить свою ідею до завершення. Майже завжди! Навіть, якщо йому чинять перешкоди!

Можна взяти маленького ножика і свідомо порізати пальчик... Маленька процедура перевірки своєї волі. Сили волі, або її відсутності! (це не рекомендація для вчинення якихось дій чи бездій !!!)

Зародження, народження і смерть – це складні процеси... Це цикл який проходять усі! Кожен по різному, кожен сам... Найскладніше те, що тоді – ти завжди САМ!

Друзі, рідні, родичі... добре якщо вони є, але! Вони просто поряд! Вони не можуть допомогти! Ніхто не може допомогти!

Один прийшов! Один – пішов!

Найскладніше в таких ситуаціях те, що змінити п'єсу подій майже не можливо!

Альпініст хоче досягти вершину Евересту... і готовий іти на смерть заради цього...

Самогубець, заради тільки йому відомої мети, всовує голову у петлю, стрибає з обриву, стріляє в свою голову ...

Чи велика різниця у досягненні мети... ?

Очевидно – так...

Але!

Лише у тому (майже), що самогубці легше...

Хоча... Для кожного по-своєму...

Хтось не бачить сенсу у діях альпініста... більшість не розуміє дій самогубця...

А, взагалі: хтось розуміє когось, щось, або – самого себе ???

Варто думати...Роз-Думовувати...

Напевно...

02.06.2020

Про вплив...

Подумалось:

Буття визначає середовище...

Середовище визначає характеристики своїх складових...

Складові не можутьбути відмінними від середовища...

Перебування в болоті визначає все і у всього, що перебуває в ньому...

Болотом буде навіть те болото, що висохло...

Те, що падає у болото, набирає ознак болота...

Навіть діамант, алмаз, кинутий в болото, виглядає болотом...

Суть може бути інша, але форма – повинна відповідати середовищу.

Жити серед вовків – вити по вовчому!

На жаль – болото всюди...

Все... просякло болотом!

Від низу – до верху...

Із сходу до заходу і, із півдня до півночі!

Болотних справ майстри живуть прекрасно на своїх пагорбах!

Вони блищать і випромінюють любов!

Але душа у них сира, вона з болота зроблена...

Вона – це фальш... болото, жуть і пустота...

31.05.2020

Про залежність ... (і наркотичну...)

Подумалось:

Любий механізм має відсоток, або – запас міцності (прочности)

Є розуміння втоми, «усталости» матеріалу...

Людське тіло не виняток!

Довгожителі живуть довго не через їх заслуги... Хоча, трохи і через це...

Тіло має гарантований запас міцності, інерційний запас та існування, експлуатацію з підтримкою та певним ремонтом...

Тіло – це самовідновлювальна система, до певної міри та певного часу його експлуатації...

Ресурс тіла визначається :

- задачами, що стоять в житті перед Сутністю;
- генетичною пам'яттю;
- способом життя (образом життя)...

Перші два пункти не залежать від нас.

Розуміння останнього дає можливість, певною мірою, вплинути на тривалість життя тіла.

Алкоголізм, особливо – наркотична залежність дає змогу протягом короткого часу використати закладені можливості фізичного тіла та привести його до кінця!

Емоційні переживання та трансформації тіла розраховані на весь період його життя. Тобто, років на -70-90 ...

Наркотики та алкоголь у, трохи меншій мірі, у разі активного їх застосування забезпечують отримання цих відчуттів протягом короткого часу.

Протягом 2-10 років, завдяки такому способу життя тіло і дух отримують все, що могли отримати протягом всього життя! Сенс перебування тіла ТУТ, пропадає! Тіло зношене, емоції виснажені...

Тіло помирає за допомогою власника, або просто від передозування, голоду, іншого виснаження...

31.05.2020

Просіть і дається...

Подумалось:

Дається те, про що проситься...

Дається з часом... після перевірки, як дар за роботу... Часом, як випробування...

Отримавши – хочеться ще! Більшого, вищого, глибшого...

Деколи дається ще... Не завжди і не все, що просять...

Очевидно, – є межа... Межа можливостей, межа потенціалу...

Верхня межа!

Є межа можливостей Сутності... Є межа розуміння і можливостей спільноти...

Це різні межі!

Якщо межа можливостей Сутності вища, її не розуміє суспільство...

Якщо – навпаки, тоді суспільству не вистачає героїв...поводирів...

Якщо межі розвитку та потенціал Сутності і суспільства співпадають, і поєднуються, тоді відбувається бурний розвиток, розквіт даної спільноти...

31.05.2020

Про розвиток...

Подумалось:

Все розвивається...

Природа розвивається...

Людина розвивається...

Всесвіт – розвивається...

Ніщо не розвивається!

Усе в русі і, все рухається!

Так!!!

Але – не розвивається!

Рух від А до Я ... Це рух, але не розвиток!

Народження і ріст – це ріст, але не розвиток!

Навчання і освіта – це накопичення, але не розвиток!

Научні тези, праці, теорії – це інтерпретації відомого, це не розвиток!

Теорії фізики, хімії...Ентштейн, Менделєєв... це фантазії, сни, версії... це фіксація того, що було вічним, а тепер стало відомим...

Теософія, духовність, релігія, езотерика, містика... – усе було, є і буде...

Міняються персонажі, переставляються слова, створюються нові мови та діалекти... істина не міняється!

Тоді!

Що є Життя?!

В чому ціль, мета, доцільність та сенс її?!

Для чого жити, йти, рухатись...?!

Оце і є – таємниця Життя!

Оце і є – ціль, мета і сенс! Які кожен шукає і майже ніхто не знаходить!

Хтось розуміє, але не усвідомлює!

Хтось відчуває інтуїтивно, напівсвідомо, але, не розуміє до кінця!

31.05.2020

Не для Всіх... (як афоризми...)

Подумалось:

Піднімають стільки, скільки можуть понести...

Дають стільки, скільки необхідно...

Допускають туди, де безпечно...

Дозволяють те, що не зашкодить...

Для чого знання, що незрозумілі іншими?

Для чого ділитись тим, що не потрібно іншим?

Що робитимеш з тим, що окрім тебе не усвідомлюється ні-
ким?

Можна померти від великості Знань!

Ти впевнений в тому, що є потреба у більшому?

Що робитимеш з Великим, якщо нікому не потрібне і мале?

Не варто захоплюватися глибиною, бо глибина може затягнути
в себе..

Пірнувши в глибину, можна не виплисти!

31.05.2020

Про пошук...

Подумалось:

Всі шукають...Кожен своє...Кожен собі...

Хтось знаходить! Таких не багато!

Більшість не може знайти того, що хоче!

Об'єкту пошуку нема, а коли він вже ніби-то є, він вислизує і –
знову пошук!

Варто визначитися з тим, що шукається!

Більшість не знає, що, чого, або кого шукає!

Неконкретна, розмита ціль – марні пошуки!

Лебідь, Рак та Щука тягнуть в різні боки, а віз стоїть!

Країни, як люди – немає цілі, немає руху!

Якщо керманич немає мети, немає бачення та цілі – куди він
веде всіх?!

Народ – це барани, що йдуть за вожаком!

А сліпий вожак, що веде людей, впаде у яму і весь нарід за ним!

Сліпий не може бути вожаком!

Його місце в ар'єргарді!

Авангард очолюють «Вовки», що бачать, відчувають, мають знання і силу...

Перехід зграї завжди очолюють сильні «Вовки», що відпочивають тільки після переходу...

Чи є у нас сильні люди, вожаки?!

Щоб хоч походили на «Вовків»?!

Поки, що не видко!

25.05.2020

Плач за раєм...

Подумалось:

Карантин не рай...

Але!

Ще поплачеться без карантину...

Пройде трохи часу і дехто буде з ностальгією згадувати час проведений в карантині.

Сутність людини в тому, що минуле згадується у кращому світлі ніж сучасне... Як правило...

Наступить час, коли будуть нові правила, нові вимоги і нові обмеження...

І, будуть нові незадоволення, нові ремствування...

Можливо таких буде не так багато, але – будуть...

24.05.2020

Афоризми...

Подумалось:

Велика любов до дитини – невелика до чоловіка...

Постійна критика – вирощення недовіри та збільшення відстані...

Обмеження свободи – збільшення сили відштовхування...

Постійні вимоги – збільшення втоми та зародження відсутності бажання йти додому...

Надзвичайний порядок ззовні – збільшення холодності всередині...

Велика зайнятість – зменшення любові...

23.05.2020

Про ініціативу...

Подумалось:

Хороша риса – ініціатива... Якщо вона розумна!

Краще, якщо – Мудра!

Ініціативні – буйні і, їх мало... Тільки незалежний, самовільний і, в міру «хуліган», може бути ініціативним...

Ініціатива потребує мислення і дій!

Їх реалізація – це виклик і вихід із зони комфорту...

Цього не люблять і цьому противляться...

Спротив іде найбільше від впливових... Тих, кому добре «сидиться» і, ініціатива їм ні до чого...

Ініціатива витравлювалась роками і ми стали країною без ініціатив...

Ініціативи пропонують, але такого масштабу, щоб не сколихнути нічого... Щоб навіть вітерець змін не промайнув у головах...

Таких ініціатив, щоб вислужитися, хоч греблю гати...

Часом пропонуються дурні ініціативи...

Це із серії : застав дурня молитися, то він і голову розіб'є...

Досить багато таких «ініціаторів» посеред нас...

Що не зроблять заради того, щоб виділитися, щоб – помітили... : запощу мудрого і, виставлю; сфоткаюся майже голою, хай дивуються ; напишу щось , хай думають; народилося маля – виставлю; випив пива, з'їв рибу, поїхав у ліс, випив каву, поїхав на відпочинок, в інше місто, на іншу вулицю...

Є речі, якими можна ділитись в сім'ї, чимось – на роботі, в колі друзів; чимось взагалі не бажано ділитись, або – демонструвати для загалу...

Не варто радити щось...

Кожен – розумний, часом – занадто...

Якщо не вистачає спілкування, уваги, розради, співчуття... наряд чи замінить їх ФБ, інстаграм...

Людина, якщо вона Людина – не шукає їх у когось... особливо у незнайомих, чи малознайомих...

Не багато тих, хто поспівчуває...

Більше тих – хто посміється...

Варто думати, роз-думувати перед тим, як щось чинити...

24.05.2020

Про матрицю Буття...

Для себе...

Подумалось:

Матриця... визначені правила, межі, рамки, способи, шляхи розвитку, розвиток частини природи в межах певного чи певних вимірів...

Творець, Універсум у Собі, створив матрицю і дозволив свободу розвитку обмеженої частини Себе у її сутності... Розвиватись може усе, в будь-якій формі, напрямку, часі, просторі та швидкості, але виключно в межах об'єму матриці.

Сенс цього дійства у тому, що Творець, становиться, якби Свідком того що відбувається в матриці (кіно) і, таким чином відпочиває, або проводить час, відпочинок, дивлячись на те, що відбувається...

Насправді ніякого розвитку не відбувається і не може бути... Не може Геній розвиватися у початковій школі... Це все віртуально...

Сенс для учасників Гри в матриці – досягнення максимально можливого, дозволеного розвитку серед собі подібних, з певною вірою декого в те, що можна вийти за межі матриці завдяки своїм зусиллям, або з дозволу Творця...

Всі досягнення в цих межах – міф, надзвичайно реальний для її учасників (нас з вами) і тому, ніщо надзвичайне не може трапитись з вами реально... навіть святість чи просвітленість не дозволяє нікому вийти за межі матриці... Навіть Христос і Будда підкорялись матриці (нехай буде воля Твоя, а не моя...) Стається тільки те, що передбачено матрицею... Навіть, якщо хтось і відчуває щось більше і неясне, таємниче... Якщо воно за рамками матриці, воно не відбудеться...

Щодо реінкарнації Душі...

Були думки про те, що ніякої реінкарнації немає... Після смерті фізичного тіла душа розчиняється у Великій Душі! Про баланс кількості душ в Бутті писав десь раніше. Пам'ять про минулі життя, це просто вкладені в пам'ять епізоди, які, можуть бути відтворенні гіпнозом, регресивно, якщо це є у програмі матриці. Фізична схожість людей виникає через генетику фізичних тіл. Тобто тіло дитини може бути схожим на батьків, дідусів, прадідусів... але це все відбувається по пам'яті тіла і до Душі немає відношення.

Пам'ять Душі це зовсім інше. Але вона також обмежена матрицею. В матриці можливо Все, що дозволено Нею і, у її межах! За її межами є інформація про ВСЕ (інші матриці... порядок, мета їх створення та результати їх існувань... Сутність Творця певного рівня...)

П.С. Кожне умозаключення, версію, гіпотезу необхідно прив'язувати до часу, сходинки, періоду розвитку чи стану Буття про який йдеться... Інакше, більшість сказаного може бути невірно сприйнята, столкована, стлумачена...Через це багато, або навіть більшість не розуміє Біблію, Коран, Веди чи інші Писання... Там написано для тих хто розвинув свої здібності до певної сходинки і, ці розуміють... іншим – зась!

Це, як дати першокласнику читати «Війну і Мир» Толстого Л.

17.05.2020

Про сім'ю...

Подумалось:

Сім'я!

Сім- Я...

Семеро в Одному і Один із сімох...

Раніше, коли світ був відкритий, але обмежений, сім'ї були великими, що компенсувало, у якійсь мірі, недостаток спілкування з іншими...і вирішувало інші проблеми...

Тепер світ повністю відкритий (не беремо до уваги карантин), але сім'ї занадто малі...

Семеро людей! Це не багато: дід, бабка, батько, мама і троє дітей!

Це гарантія відтворення і невелика перспектива росту населення.

Тепер все в мінусі! Спілкування, в більшості – віртуальне, дід і бабка – окремо, батьки – також...Дитина одна, максимум – дві...
Більше – рідкість...

Всі працюють, а діти самі по собі!

Інформації багато, думок – не дуже...

Може, завдяки карантину зміцніють сім'ї?

Можливо, не завжди розумні задачі початкової школи згуртують мам і діточок?

Можливо гряде бебі-бум, через певний період часу?

Чоловік і Дружина!

Це день і ніч! Плюс і Мінус! Добро і Зло!

Не варто вираховувати хто є ким!

У кожних по своєму! Часом все міняється містами...

Головне, що сім'я – це доповнення, підтримка одного іншим...

Часом хтось хоче домінувати, деколи – часто...

Але!

Чи домінує день над ніччю, сонце над місяцем, добро над злом...

Може здатися, що так! Але! Це не можливо!

Як би сонце не бажало світити і вночі, це – не можливо...

Як би не хотілося відчувати тільки щастя, це також – неможливо...
во...

Одне змінюється іншим... часом різко, деколи повільно...

Краще еволюція ніж революція... Краще повільно ніж – бігом...

Найкраще доповнювати і допомагати одне одному і уникати різких змін...непорозумінь...

Сім'я – це найцінніше, що є... ?

Не кожен погодиться з цією тезою...

У кожного своє найцінніше і, це не завжди сім'я...

І кожний правий по своєму...

Бажаю Вам співпадіння цінностей у Ваших сім'ях!

Бажаю не розмінювати сімейні цінності на цінне поза їх межами...
ми...

Ви створили, Ви розвивайте: поливайте, підживлюйте... часом – терпіть, але зберігайте і охороняйте створене...

Не завжди нове, краще за старе...

Ніч завжди – ніч! А день завжди буде – днем!

Правда, деколи з холодком і дощем... але, деколи з сонцем...

15.05.2020

Про сенс...життя...

Подумалось:

Сенс життя, як Святий Грааль...

Всі шукають і, ніхто не може знайти...

Часом навпаки – сенс життя знаходять у найпростішому: робота, хобі, мистецтво, відпочинок, мандрівки, секс, любов...

Чи є сенс Життя???

Очевидно, є певні рівні розуміння сенсу життя...

В дитинстві сенс – відсутній... Там – найбільше щастя...

Ближче до статевої зрілості та завдяки вихованню і нав'язуванню певних стереотипів поведінки, моралі, релігії з'являється сенс певного роду...

З досягненням повноліття, студентські роки і, якийсь період після навчання – сенс життя часто змінюється...

Зі створенням сім'ї сенс життя часто конкретизується, у певному розумінні звужується, задля досягнення комфорту сім'ї...

Ближче до сорока років сенс сім'ї розмивається, виникають інші сенси, що створюють проблеми у загальному сенсі життя...

Потім настає час сенсу-хобі... це цікавий період життя... Уже щось розуміється, ще хочеться і можеється, деколи вистачає часу і ресурсу... Деколи уже приходиться розуміння сенсу життя і це оберігає від певних дій...

А потім...

Настає час, найбільшого і навідповідальнішого сенсу усього – досягнення розуміння, що сенсу немає!

Дивність цього твердження у тому, що нічого дивного в ньому немає!

Пройшовши максимально все, що можна пройти приходиться саме таке розуміння...

Це велике розчарування і нерозуміння, на початку...

Потім приходять розуміння Гри... Життя, як – Гри...
Це найбільше розуміння...
Часом це можна порівняти з Мудрістю, Істинністю...
Якщо є повне розуміння Цього – Ви щасливі...
Коло пошуку сенсу життя замикається : старики, як діти! ... Будь-
те, як діти і, ввійдете в Царство Небесне...
Щастя після народження схоже із щастям перед смертю...

Є ще один сенс! Самий найвищий!
Може хтось знає, який?
Цікаво...
Сенс прихований Тим, хто придумав пошук сенсу...

13.05.2020

Про мам...

Подумалось:

Не вітаю мам з святом!
Не тому, що не хочу!
Хочеться і, дуже!

Але! Я не був хорошим сином!
І не рахую за можливе кривити душею, вітати тих, кого не вар-
тий!

Найнещасніша любов – показна любов!
Справжня Любов – мовчазна, тиха, несподівана, лагідна і тепла...
Для чого кричати, що любиш, коли, навіть не знаєш про стан
здоров'я?

Для чого кричати, коли провідуєш раз в рік, а може і рідше...?

Часто кричать про любов, коли уже пізно...

Часто кричать про любов тоді, коли уже свої діти не приділяють уваги і, відчувається самотність, потреба Любові...

Часто кричать тому, що кричать інші... без почуття, без поваги...

Просто – кричать, щоб хтось почув твій крик!

Варто любити поки є кого!

Варто любити з надією, що любитимуть Вас!

Варто мовчати, коли хочеться кричати про Любов...

Крик Душі голосніший за будь-який інший!

Не кричіть, не пишійть...

Поїдьте, зателефонуйте, поцікавтесь, поспівчуйте... якщо є кому...

Завтра може бути пізно...

І, ваші крики про любов почує лише Пустота...

(думаю, що є і хороші діти...)

З повагою до тих, хто мали, мають і матимуть дітей... і надією на те, що у них будуть справжні, добрі і хороші діти!

10.05.2020

Про випробування (випробовування)...

Подумалось:

Кожна перешкода – випробування...

Кожного випробовують...

Кожен – випробовує...

Випробовують одного, сім'ю, колектив, народ, державу, людство...

Випробовують для того, щоб пропустити вище, або – залишити на місці...або...

Методи випробовування різні: різке підняття... різке опущення... радість, горе... багатство, бідність... здоров'я, хвороба... Мудрість, дурість...

Кожному свій час і кожному свій метод...

Теперішнє випробовування, масштабне... одне з наймасштабніших, які знає людство...

Можна вірити в Провидіння, можна не вірити...

Можна сміятися, можна плакати... можна радіти, а можна – готуватися до смерті...

Кожному своє...

Біблейська історія про випробування Іова дуже явно характеризує теперішні часи у вселенських масштабах...

Іов пройшов випробування...Пройшовши Путь з найвищого до найнижчого, не втративши віру і зберігши Любов... він отримав винагороду – седмицю того, що мав... (з пам'яті)

Чи пройде випробовування людство?!

Містична теорія про світову змову, Гейтса і тих, що з ним та за ним... ???!!!

Хто підтвердить чи заперечить?

Можливе все! Ніхто не може, ні заперечити ні, ствердити.

Але!

Нічі не відбувається без волі Зверху: Диявол просив Творця дати йому владу над Іовом, Творець погоджувався, але обмежив можливості Того, сказавши: Душу Іова не чіпай... ((з пам'яті)... Хто не читав, варто!)

Не Мудро давати поради! Тим більше, якщо їх не просять!

Життя надзвичайно просте у своїй складності...

Якщо є розуміння Його, Життя!
Якщо розуміння нема, – тоді життя, надзвичайно складне у
Його простоті!

Можна стверджувати одне: дощ іде незалежно від вашої волі...
Але!
У вашій волі виходити під дощ чи ні... або вийти, але – під зон-
тиком...

09.05.2020

Просто, Думка...

Подумалось:

Говорити про Мудрість і жити за Мудрістю – це різне!
Така ситуація не зовсім звичне, але не виключне явище!
Чому так?
Перебувати у фізичному тілі і жити Мудро, важко... Можливо –
неможливо!

Мудрість перебуває за межами Его... Тому, перебування в Му-
дрості, повній, призводить до втрати фізичного тіла!

А, на енергетичному рівні, мудрість трохи не та! Вона існує, але
там інші задачі, умови...

Через те, повної Мудрості, у фізичному втіленні, досягнули не-
багато Сутностей!

Повна Мудрість – рівна – повній Істині!

Але, пропагування Мудрості необхідне!

Незалежно від розуміння її більшістю...

У людини завжди повинна бути ціль, мета...

Мудрість – це серйозна мета, ціль...

Правда, не варто опускати рук, якщо Вона довго не приходять...
Мудрість лінива, неспішна... Її довго чекають, скоріше – шукають, точніше – досягають...

Найточніше – отримують в Дар... як – Дар!

Частково цим і займаються ті, що говорять про Мудрість...
Можливо...

07-08.05.2020

Про Досягнення...

Подумалось:

Кожен бажає досягнень! Кожен бажає свого, досягнення!
Досягнення іншого – це не досягнення для вас! Деколи – це на-
года, привід для заздрості!

А заздрість – це, не завжди – позитив...

Досягнення – це нова якість...!

Досягнення матеріального плану – це одна якість виражена у
різних кількостях, об'ємах...

Через те, бідний і багатий, навіть дуже багатий, у матеріально-
му плані перебувають в одній якості... правда – на різних кінцях яко-
сті, через різну кількість наявного у них багатства...

Це якості, або рівень Его!

В чому інші досягнення?

В чому інша, вища якість?

Якість душі і духа...

Це інший вимір!

Може це фантазмагорія, міф, майя...
Ніхто не може перевірити це... Ніхто не може довести правдивість цього...
Все, що торкається душі і духа не піддається перевірці!
Песиміст ніколи не повірить, оптиміст вірить без доказів...
Але, навіть вірити – це ще не знати...
Навіть знати – це ще не все!
Знання потребує переконання... Переконання – потребує впевненості...
Сумніви...?
Хтось говорить, що сумніви найбільше зло на шляху пізнання!
Але, як без сумнівів, якщо все тільки в умі?
Що відбувається?
У кожного свій шлях! Шлях до Творця, Бога, Просвітлення...
Основна теорія чи бачення досягнення вершин Духа – це віра, релігія, духовність...
Думається все значно простіше і ширше...
Людина створена Творцем і вона йде до Нього! Аксиома!
Але! Творець настільки різнобарвний і різносторонній, що Він кожну сутність створив індивідуальною... Пам'ятаєте про папілярні узорці на пальцях, рогову оболонку ока і т.д.... Ці відмінності можна взяти і застосувати до кожної людини і ніщо не буде однаковим! Абсолютно! Кількість органів в тілі однакова, але кожен орган, кожної людини відмінний від собі подібного іншого...
Суть в тому, що, як кожен орган відмінний від іншого так і Путь, Шлях людини до свого Джерела абсолютно окремий, індивідуальний...
Інакше не може бути і, інакше було б не цікаво... Ні Творцю, ні людям...
Тому!
Один накопичує багатство, знаходить щастя в ньому для того, щоб померти так як і інший...
Другий бідний і не має бажання бути багатим... Йому і так добре... Він взагалі не думає про смерть...
Третій вірить і дотримується віри... Він вчить догми, правила, писання... належить до котроїсь релігії і надіється на життя після смерті...

Інший містик, хтось атеїст, хтось езотерик, сектант, маг, ворожит... хтось бачить минуле, майбутнє... хтось сильний, хтось – слабкий... хтось любить секс, хтось – солодке...

Кожному своє і, у кожного своє...

Не варто думати, що той, хто щонеділі ходить в церкву, кращий за того, що не ходить туди...

Той, що не ходить в церкву, ще не пройшов того шляху, тому і обходить її...

Шлях до Мудрості довгий! Часом надзвичайно довгий!

І у кожного він свій!

Путі до Господа невідомі (Пути Господни неисповедимы) Довільний переклад.

Щоб зрозуміти думку уявіть Пекін, столицю Китаю. Там проживає близько 20 млн. людей. Доріг для в'їздів і виїздів з нього сотні, якщо не більше. В центрі розташована площа Тяньаньмень. З різних сторін в місто заїжджають тисячі людей і всі хочуть потрапити на площу. Уявляєте скільки маршрутів, різних, буде пройдено кожною людиною для того, щоб добратися до площі?

Чи можна уявити кількість шляхів, доріг 7 млрд. людей, що проживають на Землі до Творця???

І у кожного свій шлях! Навіть перебування у одній вірі не приводить всіх вірників до Бога разом! Думаю, це розуміють усі!

До Бога йдуть по різному, протягом різного часу, з різними випробуваннями...

Через це : не засуджуйте іншого... ви не знаєте його шлях, його випробування... Не гвалтуйте і не тягніть когось за собою... ви не знаєте чий шлях кращий...Приймайте любого, любу у тому стані в якому вони є... Не допомагайте без прохання, бо ваша допомога може збільшити шлях випробувань... Дбайте про себе, свій шлях, не робіть зла, не шкодуйте і не розкидуйтеся, піднімайтесь і йдіть...

Ваш шлях можете пройти тільки Ви!

Не поспішайте і шукайте свій маршрут до Площі у центрі Всесвіту!

Ви обов'язково дійдете! Питання – коли?

Але – це не залежить від Вас!

Піднімаючись на Говерлу ви не знаєте точний час підйому, але,
Ви знаєте, що дійдете до Вершини! У Вас є мета, ціль, бажання!
Ідіть за внутрішнім покликом!
Ідіть і – дійдете!
Можливо!

05.05.2020

Найбільший порядок – це хаос...

Подумалось:

На початку був хаос... Потім прийшов- порядок...
Що краще?
Краще все, що краще...
Але!
Немає кращого серед гарного... Все в пору там, де повинно
бути!
Життя виникло з хаосу, якому не потрібно було іншого життя!
Але!
Розуміння життя у кожного своє! Навіть у таких субстанцій, ка-
тегорій як – хаос та порядок...
Час хаосу вийшов і у свої права вступив порядок... Потихеньку,
несміливо, але впевнено! Протягом міль'ярдів років...
Що таке хаос ?!
Хаос – це повна свобода... Максимально можлива і максимал-
но реалізована...
Очевидно, прийшов час, коли Творцю приїлася ця свобода і, Він
вирішив спробувати, випробувати інший стан буття...
Порядок – це упорядочений хаос! Це обмежена свобода!
У межах порядку є часткова свобода, або – певний хаос!

Правда, такий хаос в межах Порядку, не приймають!

Але це, уже питання ієрархії буття... різних порядків, степенів, сходинок його (буття) розуміння та перебування в ньому...

Творець – це Воля, Свобода, але...

Встановивши порядок, Він дивиться на життя у ньому та чекає часу, коли людина (малесенька частина Всього) пройшовши Порядок, піднявшись над ним досягне, (якщо досягне), стану найвищого порядку – Хаосу... Найвищої свободи Творення...

Тому!

Найбільший Порядок – це Хаос! Бо Він, Хаос – Свобода!

02.05.2020

Коли це закінчиться...

Подумалось:

Коли це закінчиться, почнеться інше...

Будуть шукати винних у безпідставному дурдомі... будуть виправдання та доказування необхідності всього...Буде розчарування, жаль і біль... Будуть крики про те, що тільки так, можна було вижити...

Будуть і розумні думки, але їх майже не буде чути...

Буде багато чого...

Спокій!

Одвічний спокій важливіше всього! Того що було, того, що є і, того що буде!

Ніхто не міг врятувати тих, що померли!

Ніхто не зміг загнати в могилу тих, кому – жити...

Немає заслуги когось в тому, що ви живі...

Немає недопрацювання когось в тому, що ви не померли...

Гра завершується... Частково!
Хто виграв?!
Ніхто!
Зате, програли всі!
Хтось більше, хтось менше...
Вчинено фальшстарт і, продовження гри – буде...
Ніщо не зникає просто так в небуття...
Щось змінить форму, прийоми, методи...
Що було явним, стане неявним... але, продовження буде...
Воно вже є...

01.05.2020

Про рай... (без зазіхань на чийсь почуття
чи переконання...)

Подумалось:

Не поспішай у рай, поки ти ще не в пеклі!

Кожен хоче у Рай! У всякому разі той, що чув про нього!
Не кожен може потрапити туди... більшість навіть знає, чому...
Ніхто не знає, що таке Рай!
Хоча, кожен може уявити собі щось!

Чому хочеться у Рай?!
Чому Тут так не добре?!

Нікому, ніде не буде добре!
Навіть у Раю, якщо він є!

Навіть вище РАю, якщо це можливо!
У всякому разі – надовго!

Чи надовго добре у відпустці?
Чи надовго добре на морі?
Чи надовго добре у ліжку?
Чи надовго добре кохатися?
(останнє – дискусійне, але, надовго сил не вистачить...)

Здатності людини настільки високі, що вона, навіть з Раю зроби-
ть пекло...

За останні часи, на Землі, люди створили становище близьке
до пекла...

Всім було погано... Всі хотіли у Рай!
Вони не знали, що були у раю...

Творець почув благання...
Природа надіслала вірус... За ним введено – карантин...
Настав Рай!
Чим не Рай?!
Сиди, лежи, спи, пий, їж...співай, малюй... не роби...
Рай та й годі...
Але! Кому потрібен такий рай?

На землі не може бути Рай...
На землі і рай буде, як карантин...

Ніщо не вічне під місяцем...
Все пройшло і це пройде... Пройде навіть те, чого ще нема...
Не поспішайте до раю, поки ви ще не у пеклі!
Не бійтеся пекла, бо ви не знаєте, що таке рай!

Все у Вас! Всередині!
І, тільки Ви знаєте місце у якому перебуваєте!
Якщо – знаєте...

01.04.2020

Про теорію Великого Вибуху...

Подумалось:

Великий Вибух – наукова гіпотеза, теорія про виникнення Всесвіту сформована у 1931 році.

Теорія струн і інші теорії, спроба уточнення першої теорії...

Big Bang Theory) — фізико-космологічна **теорія** про ранню стадію еволюції Всесвіту з надзвичайно щільного та гарячого стану, який існував приблизно 13,8 мільярда років тому. **Теорія** ґрунтується на екстраполяції в минуле факту розбігання галактик за законом Габбла та на моделі Всесвіту, запропонованій Георгієм Гамовим. Витяг з Вікіпедії .

Іншими словами : Всесвіт на початку розріджений, безформений... Він все і всюди... потім він спресовується в крапку (точку) досягає максимально можливої температури і – вибухає!

Після вибуху Всесвіт розширюється... Що відбувається і зараз... Чому і для чого це відбувається, ніхто пояснити не може!

Інша думка, як завжди ... : теорія Великого вибуху – як наукова гіпотеза і її описання виникнення світу це – описання статевого акту, як зародження життя з наукового, тобто – розумового, егоїстично налаштованого, феноменального боку...

Цю теорію можна пояснити і зрозуміти на значно простішому прикладі статевого розмноження людини...

Це трохи незвично для сталого ума, але, можливо не всі розсміються, а спробують абстрагуватися, співставити і, зрозуміти написане...

Цивілізація, якби – розвивається! Людство приходить до певної межі і йому підкидуються різного роду теорії з тим, щоб пояснити фе-

номен життя та задати певні задачі з метою зайняття розуму людини чимось, на її думку корисним, перспективним... Оце і є теорія В.В.

Людина не може без мети, задач, цілей.... Цивілізація – аналогічно!

Чим би дитя не тішилось, аби не плакало... Це якраз із тої серії...

Теорія не повна і не відображає реального стану речей! Ніяка, однозначна речовина не може змінитись сама по собі! Для зміни стану будь-чого необхідний вплив на цей стан іншого стану, іншої субстанції! Тільки взаємодія дуальностей дає зміни! Навіть наявність дуальності, але без взаємодії між ними не дає змін!

Тому, одна речовина з якої складався Світ не могла стиснутися і вибухнути!

Можна розглядати глибшу теорію про виникнення дуальності, але, це вже поза межами матерії ...

Інше бачення цієї теорії зародження ВсеСвіту...

Чоловік і жінка. Дві субстанції всесвіту з протилежними зарядами (+ і -). Поки вони окремо і не взаємодіють на ментальному і фізичному планах, вони нейтральні одне до одного...

Коли, через якийсь час між ними виникає цікавість, інтерес одне до одного починається зближення спочатку в думках, бажаннях, а потім і діях. Тобто : час і простір, ВсеСвіт починає стискуватися, (сжиматься). Енергія взаємодії виростає, збільшується... Енергія концентрується у чоловіка і у жінки. Поки – окремо.

Процес зближення і взаємодії пішов! Не варто розписувати все в деталях. Але, максимальна накачка енергії наступає в кінці статевого акту і завершується піком – вибухом...

Результатом поєднання, з'єднання сперматозоїда і яйцеклітини є вибух, або, створення, зародження Життя!

Ембріон – це зародження ВсеСвіту після В,В, Він розвивається до зрілого плоду 9 місяців. Цифра 9 – це кінець періоду і перехід у нову, вищу якість – народження дитини.

Тіло людини розвивається до 21-27 років... До 36 років тіло перебуває у рівновазі, а потім починається повільне згасання. Серед-

ній вік життя тіла – 90 років. Це також кінець стадії і перехід у нову, деколи вищу стадію, а деколи повернення на нове коло (перевтілення, самсара...)

Якщо вірити думкам вчених про те, що Всесвіт розширюється і галактики розлітаються, значить розвиток ВсеСвіту продовжується і він якраз досягає кінця свого розвитку – 27 років нашого відліку часу. Тобто – десь на протязі 1 млрд років розвиток ВсеСвіту припиниться... Він ввійде в стадію рівноваги, галактики призупинять свій відліт, і через певний час почнуть зближуватися... Всесвіт стабілізується...

Аналогія зародження, народження, розвитку, стабілізації, початку загасання та повного згасання, або смерті людини і ВсеСвіту наяву!

Різниця тільки у часі та масштабах!

Що було до і, що буде – після...

Закон збереження енергії, переходу одного виду в інший дає відповідь на це питання!

Ніщо не зникає і ніщо не виникає додатково!

Через обмеженість нашого Розуму і обмежене розуміння принципів існування Всього, людство не бачить далі, або глибше Великого Вибуху, або створення Творцем того Світу, що даний нам у відчуття чи навіть розуміння, уявлення!

Звідти розпочато відлік часу!

Але це не істинно! Час безкінечний, як і простір!

Максимально дозволене розуміння людства – Бог є все, всюди і завжди; Він всезнаючий, всюдисущий, всемогучий і вічний...

Це максимально широке і обмежене визначення для розуміння людини. Людина просто не зможе зрозуміти більше!

Вона навіть цього не розуміє .

Якщо дуже просто – Все не закінчується на цьому...

Все, або Ніщо не можна описати і зрозуміти!

Ніхто і ніщо не може пізнати Творця до кінця!

Недолік теорії В.В. – не зазначена полярність Всього. А речовина, сутність одного заряду не може змінюватись без впливу іншого.

Теорія струн також обмежена розумінням взаємодії та взаємодію впливу кварків, квантів...

Теорія ВСЬОГО, яку пробують сформулювати, визначити передові уми цивілізації неможлива в межах тільки матеріалістичного підходу до її визначення.

Написано сумбурно і важкозрозуміло...

Може хтось зрозумів!?

30.04.2020

Про заборону...

(виїзду за кордон через вірус...)

Подумалось:

Не можна поїхати за кордон...Заборонено!

Хтось їздив за кордон, щоб витратити ...

Більшість їздила туди, щоб заробляти...

У тих, що витрачали, Жаба дуже велика і вона задушить їх, якщо вони будуть сидіти тут, а хтось поїде...буде працювати і жити...

Але! Вони не Мудрі у своїх діях!

Від натуги Жаба може тріснути! Нутроці, що розлетяться, забруднять усіх...

Бути голоним і займатися голодуванням – це різне...

Оберігати цнотливість зі своєї волі це одне, а забороняти секс – це зовсім інше!

Тримати біля себе любовницю подарунками це одне, а пробувати тримати біля себе дружину, що хоче піти – це зовсім інше!

Мудрий відкриває двері, щоб випустити дим, пар з хати!

Дурень закриває двері і вікна з бажанням зігрітись димом чи парю!

В чому Розум?

Добре гуляється тоді, коли всім добре: і господарю і гостям...

Коли господар бідний, гордий і ще – дурний... коли він створює видимість турботи, радості за гостей, а реально злий за їх присутність та свою слабкість щось зробити для них... коли він закриває вихід зі своєї садиби і примушує гостей сидіти там голодними... Результат очевидний – гості потерплять, а потім плюнуть господарю в обличч'я, зламають огорожу, поб'ють сторожових псів і підуть хто куди...

Навіть раби небезпечні, коли голодні...

Якщо не має провіанту, відпусти барана в поле... Він сам прокормиться, але не поламає твоїх воріт і, можливо, ти пострижеш його... потім... восени!

Напевно...

Боже! Даруй Мудрість баранам, а ще більше – великим баранам від влади!

29.04.2020

Про високе та низьке...

Подумалось:

Високі думки, високі помисли, бажання, потреби...
Високі посади, крісла, великі масштаби...

Все високе і велике містить у собі – максимально найнижче...

Олександр Великий – із відомих, один з найвищих... що доброго залишилось за ним???

Наполеон – куди поділась Велика Франція після нього?

Сталін – навіть Берлінська стіна та ГУЛАГ зникли...

Китай – ще стоїть, але час прийде...

...

Навіть королі, що їдять із золотого посуду особисто ходять в туалет... часом і цього не можуть...

Навіть Рокфеллери помирають і, тіла їхні згниють, як усіх простих...

Що вище, а що – нижче?

Хто вищий, а хто – нижчий?

Все пройде... і це, також... думаю це сказано усно, задовго до Соломона, просто він був хитрий і записав це на обручку... Він був трохий гордим, думав про вище і, хотів залишитися в історії!

У нього це вийшло!

Якщо хочеться бути вищим і ввійти в історію – записуйте...

Якщо вам пофіг, або Ви Мудрі – тоді,... Ви все розумієте!!!

Напевно... розумієте...

29.04.2020

Як допомогти світові...

Подумалось:

Більшість не думає над цим.... Хтось задумовується і, бачить допомогу по-своєму...

Світ буде жити до часу поки добро бореться із злом!
А що буде, якщо добро поборє зло?
Світ буде жити поки зло бореться із добром?
А що буде, якщо зло поборє добро?

Чи може бути Світ тільки Добрим, або, тільки – Злим?
Куди подінеться пекло, якщо буде тільки рай?
Якщо переможе зло, чи буде рай місцем заслання? І чи буде він взагалі?

Якщо переможе зло тоді що, чим більше зло тим воно буде більше благодатним???

Чим більшим буде добро, тим воно буде більшим злом?
Шкала цінностей перевернеться?

Не варто допомагати Світові стати кращим чи гіршим!
Наша допомога Світові тільки зашкодить Йому!
Благі наміри приводять до пекла...
Проживати життя у спокої та мирі із совістю... своєю, – найбільша допомога Світові і, собі...
Напевно...

29.04.2020

Про релігійність і духовність...

Подумалось:

Релігійність і духовність – це зовсім різні категорії...

Хоча, вони не заперечують одна одну...

Релігійний може бути духовним...

Духовний – не завжди є релігійним!

Релігійний може бути фанатом, духовний – ні!

Духовність вище за релігійність!

Духовні можуть бути у кожній релігії! Навіть атеїст може бути духовним!

Дух – це дія! Це активність!

Зрозуміти духовність будь-кого, можна за його діями!

Але!

Дії духовного ніколи не завдають шкоди іншому!

Дії релігійного часто шкодять!

Духовність немає гордості!

Релігійність часто – горда!

Найбільша гордість релігії у її першості, істинності, справедливості...близкості до Творця!

До Творця можна прийти тільки індивідуально! Групою до Бога не приходять!

Релігія – це етап, сходинка, частина шляху який повинно пройти на Путі до Творця!

Зрозумівши, відчувши і прийнявши єдність Всього, як данність, досягається сходинка вища за релігійність! Тоді можна допускати, думати про зародження у сутності духовності!

26.04.2020

Про справедливість та небезпеку...

Подумалось:

Вище того, що можливо – це справедливість!

Чи справедливе те, що найвище?!

Що вище закону?

Чи може утискувати (ущемлять) закон?

Чи справедливий закон, що утискує...?

Чи буває закон несправедливим?

Закон справедливий! Для всіх разом!

Для кожного окремо – закон, часто, не справедливий!

Навіть в межах сім'ї існує різна справедливість!

Кожен розуміє справедливість по-своєму і, у кожного вона своя!

Справедливість злодія у тому, що він немає і краде, щоб мати...!

Справедливість багатого у тому, щоб мати більше... незалежно, яким чином...

Справедливість поліцейського у рівному застосуванні закону!

Але, часто, закон застосовується не рівно... Для нього є рівні, є рівніші, а є, просто – горбаті. Таких – більшість...

Справедливість релігії у тому, що вона вважає себе найбільш справедливою...люба релігія!

Справедливість однієї держави, зовсім інша ніж у іншій...

Справедливість дурного у його розумінні її...

Справедливість Мудрого у розумінні справедливості кожного!

Найвища справедливість – прийняття справедливості кожного і, ненав'язування своєї...!

Все існує як данність і, усі потуги будь-кого, змінити цю данність – не справедливі...

Навіть коронавірус справедливий у своєму існуванні...Його не-справедливість у тому, що він доказує свою справедливість... не справедливим шляхом, як думають люди...

Справедливість одного, часом, становить небезпеку іншому...
Через те, так багато розумінь та застосувань справедливості і, тому, вона часом стає несправедливістю!
Напевно...

26.04.20 20

Відповідь на коментар...

Розуміння змісту залежить не від того хто пише...
Потенціал інтелекту читача дає можливість усвідомити глибину тексту чи його відсутність, або не дає її... Це вже залежить від читача...
Будь-яка думка глибока для одного і безтолкова для іншого...
Деколи це абстрактний погляд на певні речі, події, суть...

Афоризми про щастя...

Подумалось:

Щасливі нещасні, бо вони ще пізнають Його...
Нещасні щасливі, бо вони вже пізнали...

Не поспішайте до щастя!
Досягнувши Його станете нещасними!

Тільки в нещасті є можливість досягнути щастя!
Будьте щасливими у вашому нещасті досягнення щастя!

Будьте щасливі в дітках, бо щастя в них!
Не забирайте щастя в них, не давайте всьОго, що вони хочуть зарАз!

Вдивляйтесь в очі дитини, там можна побачити Все:
питання і відповідь; радість і біль; поклоніння і відразу; розу-
міння і нерозуміння; Любов і ненависть... навіть – засудження...
У них є Все... Ви просто не бачите... бо не вдивляєтесь...

Слухайте дітей!
Їхні питання – це питання Творця! Питання простенькі, але, де-
коли глибокі! Через них питаються Вас і, Ви, часом не знаєте, що від-
повісти... на прості, дитячі питання...

Чому?

*Відірваність від життя! Пошук складного у простоті! Ство-
рення проблем там де їх нема! Поспіх і нетерпіння! Страх і жа-
дібність! Боязнь завтрашнього, майбутнього! Боязнь показати-
ся смішним, дурним чи нерозумним!*

Діти мудріші за нас! До певного часу!

З віком вони стають дурнішими! Такими, як дорослі, завдяки їм!

Мудрість затихає з досягненням статевої зрілості і, деколи повер-
тається із закінченням цього потягу! Деколи – не повертається взагалі!

Тільки відчуття росту дає можливість відчутти щастя!
Тільки отримання частинами дає тривалу радість!

Не поспішайте ставати Мудрими, бо Мудрі нещасні!
Тільки немудрий може досягти Мудрість!
Напевно...

25.04.2020

Про собак, людину та «намордник»...
(можливо, як жарт..., але, можливо
глибше...)

Подумалось:

«Собака друг человека»...

Часи помінялися, помінялися думки, фрази, вирази... Навіть ситуації змінилися...

Вказаний афоризм повинен звучати в теперішніх умовах як : людина друг Собаці... Колись Людина вигулювала собаку і собака мусила бути в ошейнику та «наморднику».

Тепер, людина, що немає собаки сидить вдома і думає, як би купити того собаку... бо інакше не вийти в парк...

Той, що має собаку – гуляє...

Але, це він думає, що гуляє. Насправді Собака гуляє з ним: собака без намордника, людина в ньому, наморднику...

Світ здурів! Можливо не весь?!

Подумайте:

В СІЗО перебувають люди обмежені в пересуванні. Розмір камери – це межі їхньої волі. Це обмеження визначно слідчим суддею на певний строк. Тобто в рамках визначених законом і, на підставі закону.

На волі, тобто в місцях, де ми перебуваємо, ми, якби – не обмежені судом. Ми ж не порушили закон! Але, ми також обмежені розмірами квартири, будинку, двором... Без суду і слідства, як казали колись!

В чому бачимо різницю між правопорушником і законопослушником???

Різниця у тому, що, у СІЗО кожного дня підозрюваного чи обвинуваченого зобов'язані виводити на прогулянку. Кожного дня на певний час!!!

На волі, ти не маєш такої привілеї!

Якщо у тебе є собачка, то вона може вигуляти тебе! Але, обов'язково у масці (наморднику). Інакше зась! Штраф – 17000 грн!

Строк обмежень також встановлюється на дурну голову: було до одієї дати, продовжили до іншої... буде потреба – продовжать до осені...

А як закон? Запитають цікаві.

Продовження тримання під вартою потребує спеціальної процедури : відповідних підстав, клопотання, погодження, а потім судове засідання і прийняття відповідного рішення суддею...

За продовження карантину я вже сказав! Взагалі без проблем!

Я не ратую за те, щоб всі пішли в СІЗО! Туди, деколи, декому важко потрапити!

Скоро СІЗО буде волею, а все навколо буде СІЗОм! Можливо ШІЗОм!

Якщо хтось багатий, подумайте про приватизацію СІЗО... Благо, наверху уже думають над цим!

Варто бути другом собаки... Поки живий друг, можна ще погуляти!

Напевно...

23.04.2020

Про категоричність...

Подумалось:

Читаєш думки людей і часом дивуєшся: наскільки все категорично, безапеляційно... з максимальною впевненістю своєї правоти, справедливості, розуму та мудрості...

Звідки це? Чому це? Для чого це?

Категоричність – це прояв гордості! Люба категоричність: в будь-чому, будь-якій сфері, діяльності, словах... навіть – думках...

Гордість може виникати із заздрості, невпевненості в собі, відчуття меншовартості...: просто тому, що хочеться показати вагу, вартість, важливість, розум...

Категоричність буває у: патріотів, вони стають націоналістами; у віруючих, вони стають ортодоксами; у вчених, вони стають всезнаючими, ствпами від науки;

Категоричність буває навіть у дурнів: вони стають Наполеонами, Неронами, Калігулами...

Категоричність не переконає навіть інша категоричність... Це два цапи, що буцаються на вузькому мосту, з якого обидва впадуть...

Більшість бідних – категоричні...

Більшість багатих – категоричні...

Більшість дурних – категоричні...

Більшість розумних – категоричні...

Страх – категоричний...

Самогубці – категоричні...

Страх вірусу, це фобія, клаустрофобія навпаки... це, також категоричність...

Категоричний переконаний у своїй правоті...

Але! Чому??? Звідки така впевненість?

Ніхто не скаже! Бо ніхто і не знає!

Баран б'є рогами, бо він – баран...

Дятел стучить в дерево, бо він – дятел...

Дурак талдить, що він Наполеон, бо він – дурак...

Не варто стверджувати щось категорично... Це не Мудро!

Навіть Ваше життя не категоричне!

Похвалитесь ним і, завтра Вас скосить вірус... може – коронавірус...

Або – Смерть... Вона всюдисуща, всечюча і її право, справедливність та, можливо – категоричність забрати Ваше життя, чи ще дати Вам трохи помучитись...

Тільки Смерть має право на категоричність! З волі Творця, правда!

Вона не відступить поки не переконається у якості наслідків своєї роботи... а там, уже і без категоричності результат наяву...

21.04.2020

Для чого ми тут...

Подумалось в продовження попередньої думки:

Більшість впевнена, що Творець занадто серйозний..., що Він дивиться на нас, як серйозний вчитель; завдає завдання, слідкує за їх виконання і, за порушення дисципліни – наказує... Порушення дисципліни визначено як гріх, з чого і випливає покарання...

Думається трохи інакше: Творець любить все і всіх такими як ми є! Він же створив нас за образом і подобою Своєю! Значить Його якості притаманні і нам! Або навпаки: наші якості є і у нього! Можливо не всі!

Через те, сенсу перебування людини тут на Землі, немає! Для людини!

Для Творця сенс звичайно є! Він нічого не створює без сенсу! Навіть Гра для нього має сенс!

Людина створена Ним, як витвір мистецтва: трохи живий, трохи гарний, добрий, часом – злий, недобрий, заскоружілий...

Кожен народжений Творцем через батьків і, як батьки вирощують, виховують своїх дітей, так і Він вкладає у кожного певні задатки, ставить певні життєві задачі, часом проблеми, часом – радості і, дивиться, що ми робимо, як ми робимо, куди рухаємось...

Через те, ти не розумієш сенсу свого перебування тут... Ти пробуєш здогадатись, шукаєш правду, істину... шукаєш Бога... деколи здається, що ти вже щось розумієш, ти наблизився до розгадки... А тут, облом, ти знову на нулю... знову нічого не розумієш, знову в пошуках... Ти, як буйок на хвилях – тебе прибиває до берега, ти навіть черкаєш дна... а потім, поривом вітру тебе знову відносить в море... далеко від берега... і ти, знову просиш Творця про допомогу та направлення у бік берега...

І так – все життя! Ти думаєш, що сенс у тому, щоб пристати до берега, але там також сенсу не буде... Тебе поведуть вглиб берега і там будуть нові перепони, нові задачі і, новий пошук сенсу... через якийсь час, тобі знову захочеться в море... сенс зміститься і змінить твій напрям життя... Все повертається на круги своя...

Не так у Творця!

Він ставить задачі і дивиться, як ти вирішуєш їх... Вимучивши тебе проблемами Він дає тобі перепочинок... Ти відчуваєш щастя, радість, добро, ласку... потім знову Йому хочеться випробувати тебе: він одружує тебе, дає тобі вередливу дружину, вона народжує дітей... знову радість... потім проблеми з роботою, дитсадком... дружина заводить любовника... ти звертаєшся до Бога у пошуках втраченого щастя...

Творець любить сміх! Часом Він дивиться на нас як на комедійних акторів: Він дає можливість відчутти і радість і горе, чередуючи одне з іншим...

Замучивши тебе протягом життя, Творець позбавляє тебе цих мук надіславши свою знайому, нашу Смерть!

Через те, не дуже переймайтесь, що у Вас щось не так, погано чи навпаки – добре!

Творець, через Соломона сказав: ... все проходить і, це пройде...

Отакий сенс нашого перебування тут... якщо Ви все ще думаєте, що ваша доля у ваших руках...

Це, якщо коротко...

21.04.2020

Про нас, як ...

Подумалось:

Хто ми і для чого тут?...

Завдяки вірусу у кожного достатньо часу для того, щоб подумати...

Думаю, що хтось думає...

Подумайте:

До часу запровадження обмежень у кожного було обмаль часу і бажання думати... Кожен думав мінімум і, в більшості для вирішення нагальних, короткочасних завдань...

Ті, що думали глибоко і далеко – придумали, як заставити нас трохи задуматись... У них вийшло...

Правда вийшло не зовсім так як вони того хотіли...

Але, тим не менше, частина людей почала думати... з безвиході, від наявності вільного часу, в силу природного дару... Хто як...

Що ж приходить на думку:

... темп життя впав до мінімуму!

До цього, всі кудись бігли, щось вирішували, щось вимагали, потребували, допомагали, просили... мільйон справ ... мільйон справ вирішувалось ; п'ять мільйонів – не вирішувалось... але, якби – потребували вирішення...

Раптом: все стало... ніхто нікуди не біжить, бажання ... майже відсутні, або обмежені...

Світ встав на «паузу» (пригадалась написана раніше думка про «паузу»)...

Творець відпочиває: фарби відкладено, пензель встромлений у воду... все повисло на час відпочинку Господаря ВсеСвіту!

Що змінилось у Вас, з Вашим темпераментом, біготною, завданнями, питаннями, навчаннями... ???

Світ помер?! Ви, померли?
Ви голодні?

Світ стоїть, як і стояв! Ви живі і ситі!
У вас менше грошей?
Але, Ви менше купляєте всяких дурниць!
Варто навчитися вживати те, що необхідно і не плодити сміття і
не засмічувати ним природу!
Все ДОБРЕ!

Мінус, можливо, один – свобода пересування та прямого спілкування!

Але!

Творець поп'є кави, з'їсть «шетемені», шоколадку; відпочине і, знову візьметься за роботу: освіжить фарби, можливо, замінить пензель... придумав щось нове, новий сюжет, нових персонажів, нові кольори... нові правила поведінки... можливо, щось взагалі Нове...

Все залежить від того, як відпочинеться Йому, з яким настроєм Він продовжить свою роботу, своє хоббі... чи доброю кавою пригостили ми Його... чи наша кава така як і ми – не солодка і не гірка... не приємна і не противна...

Думайте, Друзі! Думайте!
Це, деколи, корисно!

21.04.2020

Христос Воскрес!

Друзі!

Щиро дякую всім Вам хто привітав мене! Я був у місці де зв'язок не дуже і, тому, не зміг своєчасно відреагувати та привітати Вас!

Вітань багато! Дякую всім за один раз!

Прошу не прийняти це, як неналежність моєї поваги до Вас!

Я поважаю і ціную Вас! Мені приємна Ваша увага!

Дякую!

Усі хто хотів, зустріли і святкують Воскресіння!

Кожен зустрів Його як хотів, чи як зміг!

Певні незручності не закрили віру більшості, не применшили її...

Зараза приходить і відходить!

Люди народжуються і помирають!

Так було, так є і, так буде!

Все минає, не минає лише Любов і Віра... Напевно – Надія!

Варто вірити, надіятись і Любити і – все буде Добре!!!

20.04.2020

Про ненависть, як щастя...

Подумалось:

У кожного своє щастя!
Хтось щасливий щастям, хтось нещасний ним!
Хтось нещастям щасливий, задоволений ним!

Стимул щастя – недосяжність!
Пік щастя – досягнення!
За щастям іде нещастя!
І це також щастя!

Деколи щастям стає незадоволеність, злоба, заздрість і неповага...

Хтось смакує їх, розтягує в часі... не хоче їх закінчення...
Ненависть додає сили... заздрість піднімає стимул...
Приниження, прискорює рух досягнення...

Бути щасливим навіть у нещасті, це верх щастя...
Не мати і бажати, притаманно бідному...
Мати і бажати – природньо багатому...
Не мати і не бажати; мати і задовольнятися наявним – це Мудро!

20.04.2020

Про дупу (задницю),
свободу і волю...,
або для тих кому нудно (скучно)

Подумалось:

Дупа не попка! Дупа – це задниця!!!

Найбільша загроза для людини – його свобода!
Тільки несвобода дає можливість розвитку сутності!
Тільки пошук, боротьба спонукає до руху...
Тільки рух посилює потенцію подальшого руху...

Свобода – найбільше зло, що придумане...
Тільки вільний може нічого не робити...
Тільки вільний може примушувати невільного...
Мудрість Світу у невеликій кількості вільних...

Вільного воля для вільного страх...
Тільки вільний не знає куди йти ...
Найбільші Вільні пропагували неволю...
Навіть Вони, були – невільні!

Тільки Творець вільний і Він творить вільно...
Творчі люди часом вільні, вони творять так, що їх творчість незрозуміла...

Чорний квадрат – ніхто не зрозумів, але більшість вдає, що розуміє...

Явні диспропорції Далі – це не витвір мистецтва, це не Геній, – це його бачення масок людей, наявних у більшості, що борються за свою волю...

Розвалити державу – дати волю людям...
Розвалити сім'ю – дати повну волю дітям...
Розвалити себе – потакати всім своїм похотям, слабостям...
Завалити духовність – дати повну волю думкам...

Все, що спробувало волю не хоче неволі...
Все вільне хоче жити вільно і добре...
Але добро, в більшості, створюється неволею...
Протиірччя волі і неволі – не вирішити...

Україна вільна? Якби – так!
Білорусія вільна? Якби – ні!
Україна в дупі? Якби так!
Білорусь в дупі? – якби, не зовсім!

Не варто говорити про свободу того, хто перебуває в дупі...
Чиясь дупа – це межі чиеїсь волі!
Така свобода – це міраж! Міраж із запахом дупи!
Не варто говорити про волю! Спочатку, може, варто вийти звідси?!

Перебування в дупі, комусь– комфортно...
Хтось звикає до меж дупи і її запаху...
Запах чужої, перемішується із своїм! Він стає, майже – рідним!
Яка воля?! І для чого?! Для заміни запаху?!!!

Дупа не попка! Навіть не сідниця! Дупа – це задниця!!!
Але! Це своя частина тіла! Вона важлива, як і всі інші!
Як і держава! Яка б вона не була!

На жаль!
Щоб відчутти потрібну кількість і якість харчів для свободи, необхідно відчутти біль в – задниці!
Щоб цінувати і дорожити країною, повинно відчутти не тільки хороший запах... Деколи варто, або приходиться нюхати природній запах того в чому живемо і, що продукуємо
Напевно...

Надмірна воля – це вже, неволя!
Залежність від волі – неволя!
Повна воля – це діарея волі!
Діарея волі, як і інша діарея – це боляче!

Смакуйте, волю, як і неволю!
Та не обжирайтеся!

У доброго господаря і кінь добрий!
Добрий кінь – це ситий, вигуляний, чистий у гарній конюшні...
Вільний, в міру кінь, повезе куди треба...
Повністю вільний кінь – понесе у пропасть!
Десь отак...

20.04.2020

Життя – це Гра!

Істинність цього твердження не потребує доказів... для когось!

Але!

Це твердження Істинно, у разі розуміння наявності рівнів Гри і рівня життя!!!

Для більшості : життя – це життя! Слово – Гра відносно життя, для них немає сенсу і Істини!

Для меншості – Ваше життя – це їхня гра!

Для декого – Життя це Гра, а Гра – це, Життя!

Найвищий Гравець грає в Гру, в якій граються ще декілька Ігор!
Напевно...

Ненадовго прийшла думка про створення Всього Умом, Разумом!
Найвищий Разум створював нижчі рівні Буття, аж до створення людини... потім, на рівні ума людини створив релігії, науку, культуру, мистецтво, будівництво... абсолютно Все відбувається в умі!!!
Навіть будівництво будинку: процес розтягнутий в часі-просторі від бажання, до накопичення коштів, проекту та будівництва.

На вищих рівнях ума, все простіше: там від бажання до втілення проходить значно менше часу ... Ще вище – все відбувається одночасно: подумав – реалізувалось, або – анігілювало...

Тобто – Творець зацікавлений у найменшому, найнижчому рівні ума, бо тут все відбувається довго і з усіма можливими нюансами, моментами...

Десь так...

19.04.2020

І знову про Жінок...

Подумалось:

Сила Жінки в її слабості!

Напевно так...

Так думають чоловіки..., бо хочуть відчувати силу! Свою силу...

Жінки так не думають... у всякому разі – не всі, так думають!

Слабкість жінки в її красі, безпорадності, непосредності, грації та, трохи – притворстві...

Сила жінки вимірюється ситуацією в якій вона перебуває: у разі кокетства та привернення до себе уваги – жінка слаба...

У разі захисту сім'ї, дітей, любові – жінка надзвичайно сильна, жорстка, жорстока, непередбачувана...

Больовий поріг жінки значно вищий за чоловічий, це відомо. Через це вона в змозі пережити муки народження... і не тільки...

Жінка неперевершена у вірності... Часом!

Згадайте страту Творця на Голгофі: всі друзі, апостоли розбіглися боячись переслідування, арештів. Біля нього залишились одні жінки! Ті, що любили Його. Все!

Їм було все рівно, що буде... Вони не думали про майбутнє, про себе... Вони йшли крізь стрій, штовхалися з солдатами... Вони хотіли допомогти і, очевидно – понесли б Хрест замість Нього!

Де була сила і відвага апостолів?!

Правда! Відсутність, втечу апостолів можна пояснити з духовної точки зору: ніколи, ні на кого не надійся... розраховуй тільки на себе... Допомога може надійти від того від кого не чекаєш, але – не чекай, не надійся на неї... Все буде так, як повинно! Не інакше!

Апостоли зробили свою справу... Пізніше! І майже всі були вбиті! Можливо і вбиті були за невірність! Так повинно було бути! І тоді, вони вже проявили свою силу Духа, стійкість та вірність!

Але – це було не тоді! Не на Голгофі!

Жінки – будьте слабкими у своїй силі і, будьте сильними у своїй слабкості!

Чоловікам варто цінувати і силу і, слабкість Жінки!

19.04.2020

Коли не спиться...

Для чого Ти дав мені знати багато?!
Для чого розкрив таємниці Буття!
Ти може не думав, що це вже занадто
Для мого ума в розуміннях Життя!

Пробач мені, Боже! Я сам напросився!
Пригадую як, я молився Тобі!
Просив і благав, щоб Ти знову приснився,
Прийшов, врозумив, Ум направив мені!

Ти довго не йшов, очевидно Ти бачив,
Складність Шляху, що треба пройти...
Не усім Його можна давати
Очевидно не всі, Туди можуть ввійти...

Поки йдЕш, Тобі дуже цікаво,
Що там далі...?! Що там, в глибині...?!
Двері впали, а очі відкрились...,
Ти ще тут, але вже в неБутті!

Ти побачив і правду й неправду,
Ти проснувся... побачив Зорю...
Ти пройшов за межу, ти побачив...
Те що зміг і не зміг ...і проблему свою...

Хочеш знову назад, в час безпечний,
Хочеш знову сюди, в суєту...
Бути завжди як всі, – це легко, безперечно,
Впасти в сон, як колись... В дрімоту!

Але так не бува! Напряма тільки один!
Не спинити Фортуни свавілля.

Йти вперед дуже складно, ти вічно один,
І ніхто не відчує, весь тягар, глибину і безсилля...

О боже, як складно !!!

19.04.2020

Про життя, як секс і про смерть,
як оргазм...(туман...)

Подумалось:

Назва трохи провокативна, але думка, думаю цікава... особисто, такого погляду із прочитаного не зустрів. Для тих кому 18+

Життя і смерть... в чому схожість і протиріччя?

Процес зародження життя відомий всім, хто втратив цноту!

Процес смерті невідомий нікому, окрім тих, хто помер!

Ті, що померли нічого не говорять і тому, процес переходу туди відомий лише з розповідей про клінічну смерть і, таких як я, що пишуть не знаючи нічого, але яким приходять думки і, які дещо відчують про подібне.

Чи вірити чи ні цим думкам, поглядам справа особиста кожного. Хтось посміється, хтось повірить, хтось просто прочитає, як марення (брід) нерозумного. Люба позиція вірна для кожного окремо. Абсолютно не переконую і не маю наміру комусь щось доводити. Просто пишу те, про що думаю!

... сексуальний контакт починається з бажання одного, краще – двох. Процес, що продовжується певний час піходить до завершення на максимумі напруги і закінчується виверженням

сіменної рідини (оргазмом). З боку жінки відбувається подібний процес.

Тут нічого нового! Відомо все!

Важливе внутрішнє розуміння. Оргазм – це найвищий стан збудження, пік емоційного переживання: вся душа там, всі сили там, вся енергія там... весь світ – там... у лінгамі, що перебуває всередині ... у жінці!

Частинка душі чоловіка зосереджена у сперматозоїді, що спішить вперед, що переможе...

У жінки все відбувається подібно за виключенням того, що вона зосереджена в собі... в середині себе, відчуючи там лінгам... вона, як помпа в якій рухається поршень закачуючи та викачуючи воду. Вона не пасивна, можливо частково пасивна, або менш активна за чоловіка. Досягнувши оргазму вона виштовхує яйцеклітину до якої летять сперматозоїди.

Отут сенс описаного!

- Сперматозоїд виривається з мошонки (раю) і трубою: сіменниковими каналами і каналом лінгама вривається у пустоту жінки направляючись до яйцеклітки;
- Якщо він пробиває її, зароджується життя;
- Якщо ні- тоді просто хтось отримав задоволення;

Процес смерті з розповідей про клінічну смерть. Коротко: Душа виходить з тіла , входить в темну трубу, в кінці якої сліпуче світло і летить до нього... Влітає в рай де її зустрічають, показують, розповідають, а потім вона повертається назад в тіло, бо Творець, або ангел чи ще хтось говорить їй, що час ще не прийшов. Деколи повертаються ще скоріше, не долетівши до кінця темної труби...

Можливо хтось уже побачив схожість процесу.

... Життя зароджується з Любові... секс, в принципі – це прояв Любові! Оргазм – пік цього проявлення! У кожному статевому акті в оргазм вкладається частка душі обох. Душа Людини складається з двох половинок. Тобто дві частинки: сперматозоїд і яйцеклітина чоловіка і жінки зливаються в одну і, зароджують Життя! Отут зароджується Тіло і Душа! Одночасно!

Через те, спори про те, коли, або до якого часу можна робити аборт, або чи є уже в тілі дитинки Душа, безпредметні! Душа і тіло зароджуються одночасно.

Логічне підтвердження:

Людина жила своє життя: бігала, моталася, вперед, назад, вправо, вліво, кругом... (чим не сексуальний акт...) Людина вибігала свій час, свою енергію... процес життя (сексуальний процес) закінчився. Тіло послабло, ерекція закінчилася. Прийшла смерть! Душа виходить з тіла (сперматозоїд з мошонки, раю..) входить у якусь чорну трубу в кінці якої світло (сперматозоїд рухається каналами лінгама до матки...) і летить туди...

Тобто: душа летить в рай... сперматозоїд летить також в рай (яйцеклітину)

Круг обох процесів замикається і стає ОДНИМ!

Якщо глибше, чи зовсім глибоко відчуті – це Все один нескінченний процес Життя шляхом переходу одного виду в інший. Хоча, на тому рівні, навіть різниці видів немає!

Ще важливо!

Ніхто не зародиться поки хтось не помре!!!

Вселенський Закон збереження енергії, Закон балансу чи Гармонії повинен витримуватися і він витримується! Якщо щось зникає, обов'язково інше появляється!

Думається:

Душа тіла, що помирає переходить до Творця, в Універсум і анігілює, якщо не представляє для Творця чогось особливого. Якщо вона досягла певних висот у своєму розвитку вона може перебувати у певному енергетичному форматі, або за волею Творця знову вселятися в зароджене. Якщо душа анігілювала, тоді створюється нова Душа із часток Душ учасників сексуального контакту. Баланс ВсеСвіту вирівнюється!

Чому перенаселення населення землі подібне до міфу! Саме через дію Вселенських законів, які ніхто не може порушити! Об'єктивно!

Скільки душ померло, стільки народжується!

Не можна налити у фужер води більше ніж вилито!

Навіть, якщо воду випарувати її не стане менше! В неї буде менша густина, але більший об'єм!
Закон Архімеда залізний!

*Не знаю чи зрозуміло написано! Про децю важко писати!
Думати – простіше!
15.04.2020*

Про свободу волі.. в масках...

Подумалось:

Людина відрізняється від тварини наявністю Розуму... Так говорять! Можливо ще – вірою у Бога!

Якщо трохи глибше – очевидно, що свобода волі , як і вільна свобода також виділяють Людину, як Сутність Розумну!

Тварина також має свободу волі! У неї вона визначається розміром тіла, силою, інстинктами виживання та можливостями використання цієї сили!

Людина – Розумна! Ніби так!

Чи відрізняється статус-кво людини від тварини?!

Мабудь – так!

Але!

Маски вирівняли Все і Всіх і прояснили ситуацію!

Ми рівні з ішими творіннями!!!

Інстинкт самозбереження, виживання, страх смерті і бажання жити переміг Розум!

Життя людей прирівнялося до виживання тварин!

Йти кудись! Не йти нікуди! Жити! Не жити!...

Свобода волі безмежна! У кожного!
Якщо вона вільна від волі іншого!!!
Чи можливо це?!
Можливе неможливо!!!

Найбільше волі, свободи в думках!
Найменше – у суспільстві! Суспільство – це ПОВНА несвобода!
Тому! Проживання у ньому – мовчазна згода на повну НЕСВО-
БОДУ!

Свобода визначається бажаннями і можливостями їх реалізації.
У суспільстві не можна реалізувати будь-що, не зачепивши волі
іншого!

Носити маски чи ні! Ходити в магазин, церкву, в парк... чи ні???
Відмічати і святити Паску: так чи ні?!
Це право і воля кожного!

Це не вільна воля, але – це воля, бо це бажання, це віра, пере-
конання когось у чомусь... !

Один переконаний, через страх смерті, страхом перед владою –
сидить вдома! Це вірно! Абсолютно вірно! Для нього!

Інший переконаний через інший страх – страх за світ...(не зійде
благодатний вогонь – світ загине... так кажуть...) Але, по суті – це
також страх за своє життя!

Для кожного страх різний!

Але все це – один СТРАХ!

Влада!

Там також люди, такі як усі!

Не розумніші, не мудріші... деколи – навпаки!

Долею, випадком вони попали туди!

Вони приймають рішення і... обмежують волю! Волю всіх і свою
волю!

І вони також бояться! Бояться ще більше... Їм живеться добре, а
добре жити, хочеться жити довше...

Рішення прийняті у страху – ніколи не бувають Мудрими!

Але іншого, на даний час – не дано!

Страх породжує страх... страх збільшується, росте комом...

Всі чули і, ніби-то знають про Любов!!!
Що чули... Що знають?!!!
Чули багато – не знають нічого!!!
Або знають – дуже мало і, дуже мала кількість людей...

Любов не примушує, Любов поважає!
Любов не зла, Любов – це Любов!
Любов співчуває, не злорадствує!
Полюбити Себе, як творіння Творця значить – полюбити Іншого, як таке ж Творіння!
Любити – значить поважати! Поважати свою волю і, волю та свободу іншого! Поважати своє життя – поважати життя іншого...
Тільки вільна воля вільної Людини може реалізувати вільну волю іншої вільної Людини!
Тільки Любов ОБОХ дає Життя Третьому!
Інакше не може бути...
Чи любите Себе? Чи любите – іншого???
Надіюсь, питання не риторичні...

15.04.2020

Армагедон не наступить протягом часу поки у світі борються дві сили...

Третя, своєю відсутністю, не проявленістю, якби урівноважує, балансує їх!

Коли у спір, боротьбу вступить Третя Сила – це і буде Армагедон! Його початок!

Вона, Третя Сила появилась на арені!

Вона з'явилася у Силі потенційно рівній кожній з Двох!

Тріада, Тріумвірат, Трійця!!!

Якщо Троє в Одному – це Творець! Творчість, творення, створення, розвиток, продовження Життя...

Якщо з Трьох – кожен за себе! Це, на початку: Лебідь, Рак та Щука...

В кінці – це Армагедон чистої води!
Колись – це закінчувалося загибеллю цивілізації!
Чи мине нас чаша сія...?

Навряд!

Якщо б розвиток засобів знищення перебував на нижчому рівні, була б надія, що Один з Трьох виживе: стравить Двох, допомагатиме обом до повного їх виснаження, прийме сторону Одного і знищать Іншого, або відсидиться збоку і потім продиктує свої умови...

Але!

Кожен з Трьох володіє арсеналом, що знищить все живе за бажання! Чи утримається Той, що буде програвати від його застосування... Чи хватить Мудрості всім Трьом не переходити крайню межу...

Розуму багато, Мудрості – не завжди достатньо!

Що буде?!

Побачимо!

Час ще є... певний, час!

12.04.2020

Про Ковчег... Заповіта...

Подумалось:

Ковчег Заповіта... Велика святиня, Великої Віри, Великого мало-го народу...Священний Грааль, Спис, Хрест...

Віками хтось прикладав максимум можливостей для знаходження цих Реліквій... Як і, можливо – Інших...

Хтось шукав, бо вірив у Віру... Інші шукали, бо хотіли придбати надприродню силу... Інші хотіли керувати Світом, використовуючи Їх...

Протягом століть накопичувалась певна Сила, ореол Духовності, недосяжність, містичність та Божественність цих Реліквій...

Тисячі невинних життів покладено на вівтар боротьби за Них... Війни, заколоти, змови, брехня, правда і напівправда... Все змішалось...

В чому загадка, феномен, магнітна сила до Цього?!

Хто знає і, чи знає Істину містерій навколо Великих Святинь?!

Чи бувають містерії істинними?

Навряд чи хтось знає!

Якщо хтось говорить, що знає, яка віра до його слів?! Звідки він знає, може знати?!

Хоча!

Хтось знає! Дехто знає природу, зміст і сенс всього релігійного, містичного та духовного значення Всіх Святинь! Або – Однієї! Але – це все рівно! Істина Однієї, Істина Всіх!

Знали Ті, що писали Талмуд, Кабаллу, Старий, Новий Завіти, Коран, Веди...

Знали Ті, що були справжніми учнями Великих!

І тепер знають! Їх не багато, але більше ніж можна подумати!

Знають, але не говорять! Не пишуть!

Для чого говорити те, що абсолютна більшість не сприйме!!!
Більшість не готова прийняти!
Меншості ще мало, щоб переконати більшість!
Добре вже те, що Мудрість досягла рівня розвитку, коли є розу-
міння не чинити неМудрість ...

Не варто повторювати хрестових походів, спалювання відьом,
різанини гугенотів та організації всесвітніх джихадів...

Мудрість і розуміння наступить еволюційно, або... дочекаємось
Армагедону...

Можливо...

12.04.2020

Про Ноя, ковчег і ... коронавірус...

**Подумалось: без претензій на чийсь віру, переконання, істи-
ну... чи ще щось...)**

Інший погляд, або – маленька увертюра, фантазія...

Не було великого будівництва, не було великого Ковчега... Не
було – Великого Потопу...

Був – Ной! Було якесь князівство, територія, область!

Були люди, що проживали в цій області: добрі, недобрі, щедрі,
заздрісні, чоловіки-жінки, діти і старі...

Все було, як всюди у певний період розвитку життя на певній
території...

Впродовж довгих років Ной вибудовував свою країну: творив
розумно, можливо – Мудро!

Він був у ладах з князями, керівниками інших областей, терито-
рій! Керівники завжди чимось схожі і, зазвичай вони дружать, або
– ворогують!

Але!

В силу своєї Мудрості, Ной розбудовував свою державу за своїм баченням: її територія, кордони, межі були чітко визначені (ковчег був п'ятдесят локтів у ширину, триста у довжину і тридцять у висоту...), очевидно, що кордони охоронялись... територія була розділена на територіально-адміністративні одиниці: кожна пара звірів мала свій закуток; очевидно політичний устрій мав вигляд сімейного керування: з ним були його сини з дружинами...

Князівство розвивалось, можливо було на піку свого економічного, політичного і, найважливіше – морально-етичного розвитку...

Але, настав час випробувань... На тодішній світ прийшов мор, зараза, вірус (хочеться написати – коронавірус)... Князівства почали закриватися одне від одного: закривати кордони, переїзди, переміщення людей, товарів...

Було страшно ... Страх гуляв світом, паралізував людей, правителів...

Горе і біда настали раніше там, де були слабі: влада, правителі, де були розбещені, розгнущдані, безморальні та недисципліновані люди...

У Ноя було не так: порядок, дисципліна, професійність, відповідальність, підтримка і мораль... Очевидно – віра... Віра у Творця і свого Правителя!

Ной закрив, жорстко, кордони, (... коли остання тварина зайшла на борт корабля, вікно було закрите...) ввів обмеження на переміщення людей в межах та поза межами адміністративних одиниць, його воїни та відповідні служби надавали необхідну допомогу та контролювали ситуацію (...кожна тварина на кораблі мала своє місце, спочинок харчі...)

Сорок днів князівство перебувало в самоізоляції (... дощ, безперервно лив сорок днів...)

Через сорок днів, Ной послав гінця в сусідню країну, але гонець не повернувся... (очевидно заразився і – помер...)

Вичекавши ще певний час Ной знову посилає гінця і, через деякий час гонець (голуб) повернувся...

Очевидно, на інших територіях всі вимерли і хвороба зникла, закінчилася...

Після цього Ной, поступово послабив обмеження, дозволив переміщення в середині країни, а потім відкрив кордони через їх непотрібність: земля була пустинна і вільна від людей...

Так почалася нова сторінка розвитку історії людства у часи, після – Великого Потопу та Великого Ноя!!!

Все буде добре! Старе закінчиться і прийде інше, нове...

Краще? Гірше?

Побачимо!

Шкода одного – немає Правителя, подібного до НОЯ!!!

І, шкода Тварин, загнаних у стійла, без можливостей самореалізації, допомоги ... Кинутих напризволяще...

Напевно...

12.04.2020

Про сон...

Подумалось:

Сон... розрив контакту свідомості, Его з центром управління фізичного тіла на певний час...з метою відновлення та накопичення енергії для майбутнього.

Свідомість Его – до певної міри автономна субстанція, що: відчуває, усвідомлює, бачить, аналізує і – приймає певні рішення в інтересах свого виживання та розвитку; використовуючи при цьому інтелектуальні можливості ума свого рівня розвитку та можливості фізичного тіла.

Проживання життя суб'єкта потребує енергії. Енергії потребує, як фізичне так і ментальне та інші тіла...

Життя Всього живого підпорядковане певним Законам ВсеСвіту одним з яких є – Закон збереження Енергії та переходу її з одного стану в інший.

До чого тут Сон...?

Проживши день, суб'єкт життя витрачає енергію: фізичну, ментальну і інші... Якщо він не буде спати декілька ночей підряд він надзвичайно ослабне, а за довгого періоду – просто помре від виснаження (відсутності енергії).

Принцип життя людини – принцип акумулятора... Накопичення-віддача, витрати...

Акумулятор заряджається одним видом енергії, тому він простіший...

Людина складніша і у неї різні види енергії, тому тут трохи складніше.

Для фізичного тіла необхідні фізичні харчі, що перетворюються тілом в необхідну енергію...

Для духовного, душевного тіла необхідна інша енергія... частково воно використовує енергію тіла, але йому необхідна тонка, духовна енергія...

Якщо зануритися глибше, можна сказати, що вся енергія одна.

Але! Енергія різночастотна, як фарби веселки, тому і різна.

12.04.2020

Розумні не дуже думки:

Чи потрібні Ви комусь ?...
Чи потрібні просто так?
Чи потрібні в радості, в горі...
Якщо потрібні, то чому?

Чи тепло у Вашій хаті?
Чи тепло у Вас в Душі?

Потрібність, як і не потрібність визначаються інтересом, корисливістю...

Навіть рідні – не рідні, якщо немає користі...

Щоб бути першим, ідуть на все!

Навіть перший іде на все, щоб залишатись першим!

Останній трохи інший... йому немає що втратити і, тому, у нього є совість!

Совість є у всіх, але вона проявляється лише у декого... і то, не завжди...

Найсильніша емоція – страх!

Страх паралізує життя, але, деколи, пришвидшує його...

Любов найвище почуття! Якщо – Любов до Всього...!

Коли любов направлена на конкретний об'єкт, тоді, це скоріше пристрасть...

Не шкодуйте себе... Не шкодуйте іншого...

Все рівно уже нічого не зміниш... лише порвеш серце...

Не бажай багато... Не бажай багатому... не бажай і – бідному...

Твої бажання – це гроза, що насувається... Вона може бути, може і не бути...

Це не у твоїй волі!

Поможи тепер і тут, якщо можеш і, чим можеш і, якщо просять...
Якщо не просять, подумай про можливі наслідки допомоги...
Без прохання допомагати можна, якщо є розуміння як...

Не роби зла: ніколи, нікому і нічим... якщо можеш!
Можна робити зло, якщо воно на користь...
Але, хто визначає користь чогось комусь?
Невже Ти?!

Не оцінюй: нікого, ніщо, ніколи...
Все цінне! І все має ціну!
Мудра гідність, найвища цінність!
Але! Хто оцінщик?!

Не літай в космосі! Ти не Гагарін!
Космос далеко, а життя – на землі!
Враховуй хто Ти, що Ти і – для чого Ти тут...
І, просто – живи!

12.04.2020

Про квіти...

Подумалось:

Творець придумав квіти в кінці творіння...
Напевно, так!

Все було закінчено! Бог наводив останні штрихи до Всього і, дивувався гармонії створеного: все на місці – сонце, місяць, вода, твердь, трава, дерева... Адам і Єва розгулюють галявиною, ма-

ленький песик грається із зайчиком... пташки цвірінкають... Лепота...!

Бог подивився ще раз, від піщинки до обрїю, від обрїю до піщинки і, ... відчув задоволення. Але щось ворухнулося всередині, здалося – щось випустив... усвідомилась якась неповнота, якесь внутрішнє, незбагненне, трошки пустотливе відчуття упущення чогось маленького, живого, незамінимого... якоїсь дедалі, що на цілу вічність буде вражати, дивувати Природу і прикрашати її...

Він подивився на Адама, що розмахував руками, розповідаючи щось смішне Єві... їм було весело, вони раділи Життю, немов діти, вони грались і виростили мов ... квіти!

Слово – КВІТИ, промайнуло в думці Творця і, припало Йому до Серця...

Бог зрозумів, що ще потрібно створити...

І Він, продовжував творити...

Творець творив, але, щось було не так! Творинь було багато, але... Все не те... Він забракував одну квітку за іншою... З Ним ще такого не було! Цілий Світ він створив за сім днів, а тут пройшло ще сім, а – нічого не виходило: появлявся, то терен з колючками, то будяк...то запах не той, то розмір, то колір ...

09.04.2020

продовження Думки про Квіти...

...

Творець мучився, розкидував створене по Світу: розкидане виростало тут же на очах і прикрашало все... і, тільки на дев'ятий день, під вечір, трошки змучений, але задоволений Творець поклав перед собою декілька одиниць того, що припало йому до Душі!

Він підняв Лотос, додав до нього тисячну пелюстку і поклав на воду... закинув мак в гори... посадив тюльпан в землю і, тільки троянду тримав найдовше в руках, милуючись своїм творінням!

Троянда жила у Нього в руках! Вона, мов молоденька дівчина червоніла і шарілася, тремтіла і, ніби соромлячись, котила каплю за каплею росу із свого нерозкритого бутона...

Крапля впала на руку Творця і він відчув: неперевершеність краси, внутрішньої гармонії, нерозкритих бажань і пристрастей; відчув тепло і прохолоду кожного пелюстка, його ніжність пружність та м'якість і, – податливість; Творець відчув жертвенність, віддачу та потенцію бутона, його здатність зароджувати та народжувати Життя, його цнотливість та розпущеність...

Троянда змінила колір, під поглядом Творця... з червоної вона стала рожевою, потім пурпуровою, бордовою... Вона випромінювала прохолоду тепла, ніжність та відданість, самопожертву та жадо-бу життя...

Дивлячись на Бутон Творець відчув усе те, чого до теперішнього часу не може відчутти ніхто!

Ніхто і ніколи не розгадає всього, що вклав Творець у своє маленьке творіння ! У КВІТКУ!

На кінець Він подумав щось, і, від бутона виріс довгий стрижень з листям і ... вирости гострі шипи.

Посміхнувшись, Творець уявив Адама, який буде зривати цю квітку для Єви, мучитися і ранити руки, чіпляючись за гострі шипи...

Любіть Квіти! Не зривайте їх, даремно!

Любіть Жінок! Не ображайте їх даремно!

Дивіться, споглядайте не поспішаючи, пробуйте відчутти ту глибину почуттів, які вкладені у Них Творцем!

Можливо, щось відчуєте!!!

07.04.2020

Про майбутнє...

Подумалось:

Буде чи не буде... кінець чи ні... скоро чи ні...

(для тих, хто Роз-Думовує...читати – не мало, але, не хотів розривати Думку...)

На перший погляд, все залежить від нас...

Смішно чи ні, але питання Світового порядку постає все явніше і явніше...

Можна все змінити і, багато говорять про наближення змін та настання періоду Любові...

Все буде, але не так, як було...

Інші говорять про Апокаліпис...

Що ближче і, що реальніше...?!)

Думається – всі варіанти реальні! Як окремо кожний, так і симбіоз деяких чи всіх разом!

Говорити про наявність якихось доказів будь чого – не варто... можливо, навіть – нерозумно...

Теперішня ситуація у Світі, як вагітність – ще ніхто нічого не знає, навіть майбутня мама, але – життя зачалось... першою відчує мама, хоча, може і не розуміти, в повній мірі, що відбувається. Потім тато, а потім лікар і ... інші...

Зло не спить! Як і Добро!

Але Зло завжди занадто явне, вип'ячене...!

Добро більш пасивне, інертне, внутрішнє, невидиме...

Все зовнішнє, всі обмеження, контроль, заборони ... це – мінус! Це Зло, що видає свої, оці дії за добро і боротьбу за благо і майбутнє людей! (... і прийдуть вони в овечій шкурі...)

Добро не видно і не відчувається... Як не дивно, Добро, приховане у глибині найбільшої кількості найбільш пасивного населення, яке послушне, як стадо овець...До часу!

Ніхто не знає, не відчуває і не може збагнути силу спокою, покори, мовчання, терпіння...

Поводирі Зла знають Правила!
Як і провісники Добра!
Ніхто не хоче, грубо, порушувати Правила Життя!
За це буде жорстке і, можливо, жорстоке покарання!
Верхи це знають! На відміну від нас!
І вони дотримуються, витримують, або стараються дотримуватися Правил!

Але !

Зовнішня видимість, дотримання звичаїв та створення видимості врахування свободної волі більшості – це фарисейство теперішнього часу, як і часів Христа!

Певний час, Зло перемагатиме!

Питання швидкості Його перемог у нахабності, почутті міри, або втрата її, врахуванні і оцінці своїх сил та можливостей ...

Періодичне, поступове і з часом все частіше впровадження та випробовування Ним своїх прийомів, методів... переконання у їх ефективності та відсутності серйозного спротиву... деякі інші ознаки поступового панування, або встановлення свого панування в світі дадуть змогу Цим силам прийняти рішення про прискорення, або неспішність дій з остаточного закріплення свого становища.

На певний час Зло переможе! З часом!

Так має бути!

Якість Зла більше відчують народи Західного світу!

Хоча, якість це відносна категорія!

Чим гірше живуть народи в даний час, тим легше вони перенесуть період панування Зла!

І – навпаки!

Добро мовчатиме! До останнього!

Воно, якби, не розуміє серйозності становища, часу перебування на межі... Добро, як Слон закований у ланцюги... Він працює і виконує вимоги до кінця, до краю... а потім – взривається!

Добро також буває Злом!
Зло Добра – гірше ніж просто – зло!
Воно вимушене бути таким і, Його обов'язок – знищити Зло, яке
змусило Добро бути Злом!

Правда, Добро також перестаряється у виконанні своєї місії
Зла! Перемігши Зло, Добро, своїми діями закладе паростки ма-
ленького зла, що колись виросте і знову ступить на Путь боротьби
за свою Першість у Світі!

Але- це буде не скоро!

Правила встановлені!

Правила – відомі!

Але!

Ніхто не хоче грати за Правилами!

Кожен хоче виграти! Кожен хоче бути Першим!

І – він не вибирає Правил!

Він бореться і – перемагає, або – програє!

Хтось зрозуміє написане, комусь воно не цікаве...

Напевно...

07.04.2020

Про борщ...

Подумалось:

У малому видно Велике...
Кожен народ має свою, національну страву...
Кожен народ, в міру, відповідає цій страві...
Є страви, що складаються з одного інгредієнту, інші з – двох,
трьох... деякі – з багатьох...
Є народи однорідні, однонаціональні, є дво, три і більше наці-
ональні...
Є народи гарячі, як і їх страви...
Частина народів холодні, як студень (холодець) ...

Творець перемішує народи, як повар борщ... ніщо, перебуваю-
чи окремо не важить того, що в порівнянні, або, разом з чимось...

«Бограч» вкусний тільки у разі наявності всього, що повинно в
ньому бути... І він, бограч бужде наваристим тільки після певного
часу «томіння» на повільному вогні...

Світ стане кращим тільки після повного об'єднання всіх і всього,
але не насильного об'єднання, а тільки за взаємної згоди, поваги та
Любові ...

А до цього що?

А до цього: війни, розділення, загарбання, роз'єднання, пере-
міщення, асиміляція, маски, хвороби...

Поки не прийде Розум, взаємоповага... поки не прийде розу-
міння краю, кінця, дна... Армагедона!

Чи буде це? Коли – буде?

Зачатки є...

Напевно...

05.04.2020

Про маски...

Подумалось:

Люди, як маски, Маски, як люди...
Звернув увагу на очі... Завжди звертав, але тепер – особливо,
бо, іншого не видно!
Здалося, що бачу, в більшості – гарні і добрі очі...
Навіть – Добрі очі! Особливо – жіночі!
Можливо, десь в глибині миготіє страх, невизначеність і невпевненість... але – це досить глибоко і – це не завжди побачиш...

Не побачив зверхності, зневаги...
Можливо – це добре, що не видно всього обличчя... міміку обличчя, складок, зморшок, згину губ, насупленість, вуха... Цілий (загальний) образ видає почуття, характер, емоції... Очі – на фоні цілого обличчя, основний елемент і вони підкреслюють, додають завершеності загальному виразу...

Але!

Інша справа, коли Очі одні...
Самі, (одні) очі незмінні... Вони виражають Душу, глибинну сутність Людини... А вона, ця Сутність – Добра...
Очі відчувають, що ви не бачите міміки обличчя, через це, вони дивляться відкрито, прямо... часом вони викличні, задиристі... вони не відхиляються вбік, а наче чекають якогось виклику, поруху, дії... Самі Очі, можуть видати відсутність Любові і, глибоку самотність навіть перебуваючи поряд з чоловіком чи дружиною...

Правда, ще кинулось в очі: різні маски, різні рукавиці... різні звички, рухи, манери: ходити, стояти, нахилитись...
Все різне, а Очі – все таки, в більшості – Добрі!

Маска зрівняла всіх, але відкрила ОЧІ!

Хвала МАСЦІ!

Дивіться в Очі! Відкривайте їх глибину... побачте там Нове...

Це врятує Світ!

Тільки Добро, Радість , Взаємодопомога і – Любов...

Допоможуть...

І – Очі...

05.04.2020

Про життя, як існування...

Подумалось:

Життя – це певний ріст, можливо – спрямований розвиток якоїсь одиниці певного виду життя...

Існування – це певний ріст, можливо мимовільний, спонтанний розвиток будь-чого...

У життя є мотив, ціль, бажання... і, завжди дефіцит часу...

У існування є насолода, неспротив, задоволення і... безліч часу...

....

05.04.2020

Про смерть...як – життя...

Подумалось:

Часу для Роз-Думів трохи Є ; карантин...
Можливо напишу непопулярне...

Хто з Вас обирав своє життя?
Хто з Вас гарантує собі здоров'я?
Хто з Вас в змозі уникнути хвороби?
Хто з Вас обере собі смерть?
Подумали?!

Друзі!

Смерть, як і Життя вибирає і обирає нас!!!
НЕ МИ!

Смерть грає в карти з Життям ... ставки різні: від миші до слона;
від тварини до людини...

Якщо Смерть прогала партію – Ви живі!

Будь Ви святим чи найгіршим грішником! Ви живі, до слідуючої
гри і ставки на Вашу Душу!

Якщо виграла – хоч спить у протигазі, рукавицях, в спальному
мішку... у танку...

Ви – її!!!

Вона не спорить, не благає, не дає фору, не дає часу... Вона не
чекає вірусу, карантину, хвороби... Вона нічого не чекає...

Смерть просто забирає Вашу Душу!
ВСЕ!

Любіть Життя! Але – поважайте Смерть!

Оберігайтесь, але не бійтеся!

Не засуджуйте іншого! Незалежно від проведінки! Може він
хоче померти?!

Може він хоче випробувати Себе, свою віру? Може він Прометей серед нас?!

Ви боїтесь?! Обходьте його! Але – не засуджуйте!

Ну, хто дав Вам право на засудження! ЦЕ його життя і це – буде Його Смертю!

Ви тут до чого!?

А ще краще: посміятися разом, в масці, на відстані двох метрів один від одного, голосно... але у різні сторони...

Посміятися в обличчя Життя і Смерті...

Напевно...

Здоров'я всім і, – спокою!

03.04.2020

Про повернення ... (через коронавірус...)

Подумалось :

Все повертається на круги своя...

Повернення, часом, означає – початок... Початок старого, деколи – нового...

У кожного своє...

Але! Навіть – старе, вже не буде таким яким було! Не може бути таким!

Нове?! А нове – це забуте старе...

Світ повторюється, повторюється процес, повторюються шляхи... Все повторюється! Міняються тільки Актори! Їх зовнішня форма.

Дві тисячі років тому повернулася в Назарет, вимушено, через перепис, Діва Марія і, народила Ісуса... Це змінило Світ?! Повинно було змінити!

Але!

Це змінило людей?!

А світ, змінився?! І, якщо змінився, то змінився в який бік?!

- Може став кращим, добрішим, щирішим?!...

Хтось змінився! Щось змінилося!

Повернулися люди додому із Світу! Чому повернулися? Бо хотіли? Ні?

Бо – змушені!

Щось змінилося? Зміниться?!

Звичайно змінилося! Змінилися влада, люди, порядки, звички, вимоги...

Світ змінився?!

Можливо Уж тече в бік Перечина? Може Сонце сходить над Селменцями?

Може Ви лягаєте спати вранці, а не ввечері?!

Навряд!!!

Але, може такий час настане і Ви : будете лягати і вставати за командою; їсти і ходити в убиральню – строєм; навіть кохатися будете за командою, або – не кохатися... або, якщо – дозволять...

А може повернеться Діва і народить...?! Народить Того хто зможе, або, постарается щось змінити... Змінити нас, змінити – в нас... Змінити життя, щоб воно стало ЖИТТЯМ... з Великої літери?!

Чи дочекаємось?

Чекаємо...

03.04.2020

Про рівні ума...

Рівень для виживання... рівень для творчості...

Існує загальна думка : є дурні, розумні і мудрі...

Якби – три рівні!

Але, розуміється також, що в межах тих рівнів є ще деякі особливості, або під рівні...

Не всі дурні – однаково дурні! ... Аналогічно – розумні та мудрі...

Є дурні до яких розумним далеко...

Є вузько направлені розумні... є розумні «широкого профілю»...

Мудрі зустрічаються не часто... але, вони також поділяються: мудрі, що лікують, інші бачать майбутнє, минуле, треті тлумачать святі писання; хтось розуміє Буття; хтось тлумачить розуміння Душі, Духа, тонкі енергії...

Найширший діапазон ума у розумних: від найпростішого...(забезпечення виживання) до найвищого (творчий ум)

Чи задумувався хтось про рівні свого ума?!

26.03.2020

Коли не спиться...

Про «паузу»... Подумалось:

Котилося життя у часі-просторі...

Куди котилося? Чому?

Ніхто не зна! Котилось з гумором,
На зло собі, на зло Всьому!

Все було добре! Довго, безтурботно -...
Стрічались дорогою бійці!
Бійці кричали... билися добротню...
Тепер здалося, – не бійці – мерці!

У битву з розумом втягнулося багато,
Всі били всіх... чужого і своїх!
Вже й перемога близько! Пірова!
Для чого, для кого скажіть!

Ніхто не скаже! Та й кому казати?!
Кому цікава доля і життя?
Живуть тепер... Живуть багато!
А завтра що? А завтра – пустота ...

Земля летить визначеним колом...
Мотаючи на себе небуття!
Життя скрипить, рипить!...Чи довге
Нам залишилося Життя?

Ніхто не зна! Це може добре...
Було б знаття Всі б з розуму зійшли!
Вже й так зійшли, куди ще даліше?
Ще є куди! І, ще не всі прийшли!

Земля рипить, іскриться, знемагає!
Їй надійло отаке життя!
Вона летить і, Космос вимагає:
Земля – спинись! Для чого, маяття!

Земля не може зупинитись!
Людей женуть і, люд кудись біжить!
Венера плаче: Боже зупини все!
Марс червоніє, як сльоза бринить!

Творець дивився довго і терпляче...
На суєту, немудрість, на наш ум...
Хочеться ТИШІ! Тиша буде!
Подумав Він, прибравши шум...

Натиснув клаву – «пауза» тихенько,
Творець задумався...Що далі? Світ завмер...
Не молиться, не просить! Світ чекає!
Просто чекає! Що, тепер?!

Чи довго думатиме Бог? Ніхто не знає...
Він сам не знає, бо ще не рішив!
Він дивиться на нас і, Він чекає ...,
На наші дії і, наші гріхи...

Немає дій! Активних, позитивних...
Нема гріха, бо грішне все життя!
Він не рішив, як бути з нами...
Заїла клава, «пауза Життя...

27.03.2020

Про книги...

Подумалось:

Сьогодні, після обіду був час і я, читав написану мною книгу...
Другу книгу.

Почитав сторінок 5- 7...

Отримав задоволення... деякими думками був здивований,
якщо не сказати більше...

Але! Прийшла Думка: не варто нікому нічого радити... поради сприймаються у разі співпадіння інтересу обох... в іншому разі – не варто! Пуста трата часу та енергії.

Світ, як і книги, часом не цікавий в силу різних причин! Не цікавий, в основному, якщо немає цікавості!

... час згаснув (потух), потьм'янів; телевизор, ФБ, телеграм...інстаграм...

Як часто заглядується всередину? В Душу?

Чи відчуються емоції молитви, коли відбувається молитва?

Серце ще живе чи вже – камінь?!

Ще Любитесь чи вже лише – кохається, мріється?!

А може, страх хвороби, можливої смерті потьмарив усе?!!!

Розум, ум згас?

Бажання, хоч якісь, (окрім поїсти, поспати... знову – поїсти...) залишилися?!

Ще не задовбало чекання?!!! Кого? Чого?

Як і для чого жити в таких умовах?!

А якщо прийдеться так жити не один і не два місяці?!... замість людей будуть – овочі?!

Для чого народжуватися щоб мертвими жити?!

Без роботи (от безделия) наступає тупість...

Варто читати, думати, роз-думовувати...

Але не варто читати без розбору та без обмежень...

Ум, як хода! Чим більше йдеш тим дальше пройдеши... чим більше думаєш тим глибший Ум...

Цінність буває у ТОму, чого небагато... те, що в надлишку, має ціну, але не завжди – цінне! Варто цінувати те, що цінне!

Честь і повага зайнятим і, думаючим!

Без закликів чи спонукань!

Напевно...

26.03.2020

Не чіпай ... вино – не пахнутиме...
(не про день насущний...)

Подумалось:

У тихому вирі (омуті) чорти водяться... так говорять, деколи.
Про жінку – також...

Взагалі, подумалось про спокій, комфорт, щось стале, на перший погляд – надійне.

Чомусь кожен бажає спокою... Я – також!

Чому?!

Спокій – це : штиль, безвітря; достаток, багатство; глибина і темнота; здоров'я і тиша; відсутність руху, або рівномірний, одноманітний рух..., кімната, квартира, будинок, двір... кінець-кінцем, спокій це –1х2х2 метри на кладовищі...

У спокої, нічого нового... все розмірено, виважено, статично, прогнозовано...

Це не Життя!

Це – існування!

Хтось жаліється – нам прийшлося жити у періоди постійних революцій, змін...

Але!

Тільки в русі, змінах (краще, правда – еволюційних...) розвитку!!!

Це прекрасно! Радіймо, бо ми розвиваємось!

Деякі країни значно відстали від інших у розвитку...Розвитку улюбій сфері!

Через це, у Природи виник серйозний дисбаланс і це, трусить світом!

Не може їхати довгий час засіб з розбалансованими колесами!
Світ також! Природа Розумна і Вона змушена вирівнювати дис-
баланс створений людиною!

Відсталий підтягується до успішного, або – помирає ! Успішний
допомагає відстаючому, або приторможує свій рух, щоб другий на-
здогнав!

Третього не дано: або – смерть, або поглинання успішним, що
також означає – смерть!

Тільки в період змін проявляються кращі і гірші якості людини,
колективів людей, громад і держав, також.

Тільки коли тяжко – допоможуть чи штовхнуть у прірву...

Допоможуть – Друзі! Штовхнуть – вороги!

Відділяються зерна від половини!

Якщо вижити коли тяжко, значить – перемогти! Перемогти:
себе, карму, гріх, рок, ворогів...

Перемогти – СПОКІЙ!

Жити краще в період змін! Еволюційних!

Напевно...

....

25.03.2020

Святий і грішний

Подумалось:

Поки є розуміння відмінності багатого і бідного, святого і грішника... святості нема!

Світ створений дуально, але – є рівень розвитку свідомості на якому дуальність відсутня!

Оце і є рівень Святості! У повному розумінні!

Все інше – це різного рівня розвитку (не найвищого) свідомості, що розвинулися вище загального рівня.

Грішний може стати Святим!

Чи може Святий стати Грішним?!

Рослина проростає і виростає із зернини (плоду)...

Людина народжується і виростає також із Плоду...

Святими не народжуються (за одинокими винятками), ними стають...

Грішними також не народжуються, ними стають...

Досягнення Святості грішним – це великий подвиг!

На це потрібно ціле життя! Деколи не одне!

Необхідно пройти все, випробувати себе у всьому, а потім, різними шляхами підніматися сходами життя... Роздумовування, усвідомлення, розуміння і очищення себе, досягнення поставленої мети, або місця призначення!

Тільки відкинувши все можна придбати Все!

Становлення Грішності Святим – це ще більший подвиг!!!

Це рідкісні випадки! На таке іде надзвичайно високого Духа ДУХ! Людина, що своїм Духом, Єством, часом, рятує людство!

Це свідоме повернення, втілення, інкарнація Великого Духа у немічне тіло грішника, щоб стати Великим Мучеником в новому колі

Життя... Тільки дехто із Великих може догадуватися, хтось знати про Велику, Значиму Сутність СВЯТОГО втіленого у Великого Грішника...

Це подвиг визначений тим, що Душа Святого свідомо йде на нестерпне життя, страшні муки грішника у фізичному тілі, народжується у самій простій сім'ї, невибагливих умовах та обставинах...

Таке рішення можливе тільки Свідомістю, що бере на себе гріхи людства і кожної людини... Вона Любить Світ і Людство більше Себе і Своєї Святості і – приносить Себе в Жертву...

Подумалось про Іуду, що продав Христа! Хто може стверджувати те, що Він не Великий Грішник?! Хто знає чому Він зрадив Христа?! Чому не допустити того, що у нього також була своя Місія! Місія великого зрадника, завдяки якому була можлива місія Спасителя Світу, Христа?! Не було б зради, не було б розп'яття!!!

Усіх Апостолів прославили! Його принизили найбільшеу світі, бо він зрадив Бога! Він знеславлений на тисячоліття!

Хто міг погодитися на таке приниження?! Може найбільший серед святих?! Може найбільший Святий?! Тільки надзвичайно Великий Дух міг втілитися в тіло Іуди і пройти Путь такого приниження і стати тим Іудою, про якого знає весь світ.

У східних традиціях подібне відбувається із перевтіленням Лам, Душі яких народжуються у наперед відомих родинах, на певних територіях... Відмінність в тому, що Лама народжується і виростає Ламою. Їх спеціальним чином, у спеціальних умовах готують, виховують... Це комфортні умови і відома перспектива...

Є відомі Святі і відомі грішники!

Є невідомі Святі і невідомі грішники!

Є свідомо невідомі Святі, що стали невідомими, можливо і відомими Грішниками!

Через це, – глибоке розуміння, усвідомлення і прийняття наведеного може привести до ПОВНОГО розуміння думок- висловів: не суди і, не будеш судимим;... – яким судом судиш, таким судитимуть тебе; – не засуджуй ближнього, бо не знаєш хто перед тобою...

25.03.2020

Про людину, як вінець Природи...

Подумалось:

Нас вчили, ми думали, ми знали... ми найвище організований Творцем вид Життя !

... ми знаємо, що таке – квантова невизначеність, розгадали атом... полетіли на Місяць, хочемо полетіти на Марс...

І, раптом!

Вірус! ... Маленький, невидимий вірус без запаху, зупинив життя людей на невизначений час... Нагнав страх, який не наганяла загроза ядерної війни...

Куди подівся гонор, гордість, першість людини?!

Що може людина?!

Ніщо зламало Все????!!!

Що залежить від нас?

Що є Мурашка і Людина?!

Що Вище?!

(Мурахам, між іншим – пофіг коронавірус...)

Хто, чи що є вінцем Природи?!

Варто задуматись і, можливо, переоцінити цінності своїх життєвих принципів і цінностей...

24.03.2020

Про посмішку... Пісня надихнула!

Подумалось:

Посміхайтесь!!!

Всім, Всьому і – завжди!

Сміх може поранити, вилікувати, підтримати...

Тому!

Посміхайтесь щиро, від Серця, від Душі!

Сміх – це викид гормонів щастя, позитиву, радості, бажання жити...

Розкидайте кругом себе Добро, Благо... дар-уйте себе Всім!

Від Вас не убуде, а комусь – додасться!

Вам не важко, а комусь придасть сил!

...

Може, коли буде важко Вам – хтось посміхнеться тихенько, глянувши Вам у вічі...без прохання, без заздрощів...

Просто посміхнеться по дар-увавши Вам крупинку радості, щастя, надії...

І, Ваше серце сприйме цю посмішку, загориться Любов'ю і ... Вам знову захочеться жити, творити...

Посміхайтесь Друзі!

Посміхайтесь!

22.03.2020

Думки не про вірус...

Роз-Думуйте на тему Мудрості:

Мудрість – це найбільш концентровані думки у найменшому розумовому вираженні!

Мудрість – це Дух Істини!

Істина існує незалежно від проявлення Мудрості ...

Мудрість дАрується! Її не досягають!

Мудрість дАрується Мудрому з метою донесення її до не Мудрих...

Спочатку усвідомлюється Мудрість, а потім Нею осягається Істина!

Істина – вище Мудрості, бо Друга ґрунтується на Першій!

22.03.2020

Хвороба... вірус...

Подумалось:

Усе, що виникає – зникає...

Усе створене нищить те, на що воно направлене...

Усе створене має свою потенцію, час дії і межі розповсюдження...

Минає час, знижується потенція ... залишаються межі...
Місяць (Луна) своєю потенцією визиває приплив...
Приплив досягає меж і... відпливає...
Є час, максимум припливу і – відкат...
Ніщо незмінно!
Бажання потребує задоволення... задоволення потребує реалізаціі... реалізація призводить до завершення...
Круг, самсара, причина і наслідок, дія і гріх...
Почався приплив!
Приплив поже не належне йому, досягне піку і – відкотиться...
Варто зробити все можливе, щоб бути за лінією припливу...
Але – приплив – це не цунамі!
Це не кінець!
Сидіть на берегові, не суйтеся у воду... перечекайте...

22.03.2020

Дякую друзі за Ваші Думки
про те, що відбувається...

Подумалось:

Ніколи не претендую на Істину...Я ніхто і, не маю права на неї!
Пишу те, що думаю...
Досить багато відреагувало на висловлену думку... Значить така думка не одна...
Це не значить, що всі згодні чи підтримують її... Я не думаю про це...
Не можна також заперечувати того, що вірус існує.... Він існує, люди хворіють ним...

Необхідно приймати можливі запобіжні заходи... для цього у людини розум!

Тільки дурак полізе в річку, якщо звідти виглядає голодний крокодил...

Я про інше : невже не варто брати в руки ніж, щоб порізати хліб тільки тому, що ножем можна відрізати палець, руку.... Можна і – голову...

Через певний час частина людей бути критикувати тих, що так боялися, що не виходили з хати, будуть говорити , що вони самі не боялися... або щось в тому дусі...

Люди не вимруть! Хтось – помре! Хтось народиться!

Але це що, новина?!

Народження чи смерть – новина?!

Так було, так є і, так буде!

Хто вправі чи у змозі заборонити смерті прийти до нього?!

Хто заборонить народження дитини?!

Кожен в черзі до смерті і, повірте, ніхто не змінить цієї черги!
Окрім самої Смерті!

Тоді, про що турбуватися?!!!

Використовуйте час для відпочинку, для прибирання дворів, садів і огордів... спілкуйтеся з внуками і отримуйте від цього задоволення...

Творець нічого просто так не дає...

Будете сидіти і чекати, Смерть прийде... Вона приходять до того, хто Боїться і хто чекає...

До того хто зайнятий, хто працює, хто мріє, хто кохає, Любить і Чекає Щастя, нещастя не може прийти!

Будьте зайняті і, будьте – Щасливі...

18.03.2020

Про те, що відбувається...

Подумалось:

Комусь захотілось випробувати поведінку людей в масштабах планети...

Раніше випробувались різні методи: ті ж віруси, війни, епідемії, погодні катаклізми, голод, землетруси... багато чого випробовувалось, але, все було, певною мірою – локально...

Прийшов час стратегічних дій...

Варто подивитися, що буде у великих масштабах...

І що?!...

Нічого!!!

Зайвий раз доказано, що людина – це тварина, що повірила в Бога! (без приниження, применшення значимості когось перед кимось, чи, навіть перед собою, або – Творцем...)

Я поважаю Всіх і Вся!

Людей загнали в домівки... ввели кримінальну відповідальність за порушення режиму, перекрили кордони, фактично ввели заборону переміщення...

По-барабану економічні втрати держав, людей...

Поки багатий схудне – бідний три рази помре!

Багатий втратив мільярд за день... яка дрібниця – у нього їх далеко не один!

Пенсіонеру не виплатять пенсію – він може померти протягом місяця-двох... яка дрібниця... їх так багато і, з них ніякого толку!

А як щодо свободи волі, переміщення, поведінки...

Коли баранів багато (велика отара) їх розділяють на менші отари, менші – на йще менші...

Так легше пастухові... А баранам здається, що за них переживають... Нерозумні!

І ще, так можна випробувати: а чи рипнеться хтось, якийсь баран за межі визначені прапорцями...?! Навіть вовків обмежують чевоними прапорцями (слухайте, здається – Висоцького...)

Не чути і не видно, щоб хтось рипався... і не буде видно!
Головне : застрашати, закрити, обмежити, залікувати...
Розділяй і властуй! Все старе, як Світ!
Нічого Нового під Сонцем!
Смішно?
Не було б смішно, якби не було так гірко!

(думати інакше – право кожного...)

18.03.2020

Про любов...

Подумалось:

Варто думати про любов... хоча б про – любов, якщо не про –
ЛЮБОВ!

Хвороби приходять і відходять... вони тимчасові...

Любов, навіть з маленької букви – тривала, позитивна, всепо-
глинаюча, загадкова, нерозгадана...

Якщо Ви закохані, якщо думки поглинаються тільки любов'ю –
ніякий вірус не страшний!

Гляньте в очі... подивіться з любов'ю, люблячи... споглядайте за
дітками, говоріть з ними (тепер є час)...

Менше читайте, пишіть та розповсюджуйте інформації про цей
вірус ... це не Мудро!

Займіться собою, своїм хобі, поїдьте в село (хто має куди)...

Я не раджу... я не можу радити...

Ніхто і нікому не указ і, не може радити...

Дії органів влади не можуть дати результату, якого, ніби-то че-
кають...Закривати воду решетом та ще і невимілими руками?...

Якщо страшно – сиди вдома!
Якщо не страшно – хто чи що, зупинить Тебе?

Подивіться в очі жінці... Вона задумалась! Але! Навряд чи про коронавірус...

16.03.2020

Про першість та першородність...

Подумалось:

Існує першість...
Існує – першородність...
Першість завойовується... Першородність – дАрується...
Першість з присмаком егоїзму, гордості, хитрості...
Першородність дорівнює: гідності, самоповазі, повазі іншого...
Першість з видимістю відповідальності...
Першородність відповідальна (майже...) ...
В теперішній час керує першість...
Колись правила першородність...

Що краще?!
Краще першородність дАрувана Мудрому!
Непогана першість, завойована Розумом близьким до Мудрості...
Найкраще те, що Є, бо іншого не дано!
Деколи – на жаль!
Напевно...

15.03.2020

Про мрії... і їх здійснення...

Подумалось:

Все збувається! Колись!

Чому – колись, а не відразу?!

Все потребує енергії!

Чим більша мрія тим більше енергії вона потребує для реалізації!

Будівництво будинку потребує багато коштів, енергії, нервів та часу...

Народження потребує багато енергії за відносно невеликий час...

Життя не може продовжуватись без енергії...

Накопичуйте і бережіть свою енергію!

23.03.2020

Що найтяжче в житті?!

Подумалось:

Є Душевний, Духовний, емоційний та фізичний біль...

Що найтяжче?:

...Дивитися на безпорадність і плач дитини...

...Дивитись у її чисті, глибокі і благаючі очі...

....Дивитись і... не могли допомогти!
...Дивитись в очі закоханого, що розуміє відсутність кохання...
...Дивитись в очі косулі (серни), що приречена на смерть...
...Дивитись у передсмертний погляд, чи його відсутність людини перед смертю...
...Дивитись в чорну бездонність зоряного неба і, відчувати безмежну самотність та непотрібність...

...Розуміти всю безмежну немудрість людини... Відчувати сутність Істини і усвідомлювати абсолютну байдужість Її розуміння, більшістю...

Кому потрібна Істина?! Хто зрозуміє Її?! Що змінить Вона?!

Істина не потрібна людям!
Знання Її спонукає до думок, роз-думів, до дій... певного спрямування...

Легше знати лише те, що хочеться... вірити і йти туди, куди хочеться...

Так легше, – але!

Чи передбачається результат за наслідками таких знань, дій?

Чи думається про наслідки, що наступлять?

А вони, наслідки, наступлять!

Уже наступають!

Може варто шукати Істину?! Може варто йти до Неї, а не туди, куди хочеться?!!!

Може? Варто?

Краще діяти чим – не діяти!!!

24.03.2020.

Про паралельні світи...

Подумалось:

Немає паралельних світів...Існує невизначена кількість світів...
Різних...

Чи паралельні вони?!

Якщо світи паралельні, тоді вони ніколи не можуть перетнутися!

Паралельні прями – не перетинаються! Аксиома!

Тобто: сутності нашого світу, ніколи не можуть перетнутися із
сутностями інших паралельних світів!

Але ж перетинаються! Віщі сни, привиди, осяяння (озарення),
НЛО, контактери...

Все є, але майже нічого не можна доказати.... Може і не треба?

За законами логіки : те, про що невідомо, не значить, що його
немає... те, що не доказано, не обов'язково відсутнє... те, що поба-
чено – не обов'язково існує...

Думається : різні світи існують. Існують серед них і паралельні...

Чому сутності нашого світу не бачать, або, майже не бачать сут-
ностей з інших світів?!

Проблема у різності густини (плотности), різності частот та різ-
ній чутливості сутностей різних світів...

Густина матерії з якої створена людина перебуває десь посере-
дині діапазону матерій, що можуть відчуватися нашою сутністю. В
один бік – матерії значно розріджені, в іншу навпаки – густіші.

Чому деколи хтось, все-таки бачить, наприклад – привида?!
(Привид – це менш густа за людську, матерія)...

Багато залежить від емоцій, психічного стану, релігійного та
духовного світосприйняття, сили бажання та чутливості душі ...
Відчуття тяжкої втрати, великий страх, віра у існування надлюд-
ського, сильне бажання та тонкі струни Душі – частина передумов,

що дозволять побачити чи відчуті сутності інших світів чи вимірів...

Значну роль відіграють частоти, вібрації... чим духовніша сутність тим у неї вищі частоти, вищі вібрації... Духовність розуміється у широкому розумінні – тіло, дух, душа, ум...

Деколи навпаки! Сутностей з іншого світу бачать люди з пониженими вібраціями: алкоголіки, наркомани... вони випромінюють такі низькі частоти, які притягують до себе сутностей з подібними...

Таким чином: діапазон частот життя «нормальної» людини, яких більшість у нашому світі – не дає змоги бачити сутностей інших світів чи вимірів.

Окремі люди у яких тонкіша структура душі, духа і тіла, емоцій, психічного стану... деколи можуть бачити представників інших світів. Навмисно чи ненавмисно.

Звикнути до цього часом страшно, хоча дехто – звикає.

Дехто спілкується і використовує це у житті.

Скептики скажуть, що це дурниці... інші – погодяться... хтось помовчить, бо розуміє про що йдеться...

Хто не вірить, тому простіше; хто вірить, той часом переконається; хто знає, той застерігає від жартів з цим!

Варто жити з вірою у невідоме, невідоме, і, не вірити у погане і страшне...

Краще осягнути, усвідомити і перебувати в Мудрому відношенні до Всього...

13.03.2020

Коротка думка, без натяків на свої книги: Чому варто читати...

Подумалось:

Читати можна будь-що...

Це краще ніж, не читати!

Читати варто розумне – це розвиває ум!

Читати варто Мудрісь – з цим стаєш Мудрим!

Читаючи, концентруйся на змісті...Тільки повністю заглибившись у зміст усвідомиш прочитане... Усвідомлене стане Твоїм... Ти не будеш повторювати прочитане, Ти станеш ним...

Перетворюй читання в медитацію... Перебувай у медитації коли пишеш, читаєш... не гуляй з думками... відпусти думки на волю, а сам перебувай у змісті, сенсі...

Читати краще книгу... паперову, класичну. З нею менше відволікаєшся, в ній немає зайвих подразників ... Подразники не подразнюють тільки Мудрого...

Щоб стати Мудрим, необхідно пройти, і залишити розум...

Думки коротають час, але продовжують немудрість...

Думати – добре, – не думати – краще...

Ще краще – читати... а потім – думати, роз-думовувати... а потім – не думати, а на кінець – ЗНАТИ!

12.03.2020

Про лайки, екстаз, задоволення та коронавірус...

Подумалось:

Декілька слів вважаю за необхідне написати про це:

Світ сходить з розуму через коронавірус... Це серйозно, але не настільки, щоб тратити здоровий глузд... Варто приймати певні міри, але – менше читайте, дивіться, слухайте новини про це... Це набирає форму істерики... Попасти під колеса автомобіля через неухважність на дорозі, у Вас шансів значно більше ніж захворіти на цей вірус...

Хто має померти, не переживайте, він помре... з вірусом чи без нього...

Варто зайнятися чимось хорошим, добрим, мудрим... наприклад – читати мої пости і, можливо лайкати... зрозумівши суть лайків у моєму розумінні (жартую...)

Лайк – посил читача автору чОгось про певне відношення...

Хтось лайкає не читаючи, хтось читає не лайкаючи, хтось лайкає прочитавши...

В чому різниця:

Лайкнучи не читавши, провокується певне задоволення автора, незалежно від пофігізма читача до прочитаного чи побаченого...

Це, як пропозиція до мастурбації – отримуй задоволення...

Прочитавши і не лайкнучи – це, як отримання оргазму сам із собою ... задоволений, але – тихенько...

Прочитавши і лайкнучи – це задоволення для обох... Це одночасний оргазм: отримав порцію інформації і тут же – віддав за це квант енергії, поставив лайк...

Що краще?!
Хто пробував інтим, той знає! Трошки знає!
Хто перебував в інтимі, але не один, той знає більше!
У кого інтим творчий, з кимось, і, коли задоволення приходить
одночасно, але, у когось три рази за раз – тоді – це блаженство!
І – це не гріх! Блаженство не може бути гріхом!
Гріхом можна назвати – зловживання блаженством!
Це не прохання про лайки!
Абсолютно!

Це прохання про екстаз, оргазм, задоволення і блаженство!
Народжуйте разом, живіть разом, нервуйтеся – разом, закін-
чуйте разом, блаженствуйте – разом...
Можна помирати чи не помирати разом... Це вже Ваші проблеми!
Не думайте про коронавірус...або, думайте менше...

10.03.2020

Про рух у потоці...

Подумалось:

Потік (потОк...) – це рух в межах якихось, кимось визначених чи встановлених обмежень, рамок, коридорів...: потік води в річці, трубі; потік машин, людей; Гольфстрім, вітрові пасати; рух криги, айсбергів...

Рух життя – різновид потоків Природи у межах якого відбувається життя визначене і встановлене Творцем для певних видів розумних і не розумних сутностей...

Як краще жити: у потоці чи поза його межами?!

Відповідь очевидна, хоча багато думає по іншому...

Серединний шлях – мудре рішення з невеликими особливостями...

Нетерплячі не змирюються з потоком! Спокійні плывуть в ньому і завжди прибувають до місця призначення разом з нетерплячими...

Чому так?!

Не можна перескочити через себе! Навіть, якщо перескочиш, втрадиш багато енергії, яку не надолужиш потім. В результаті, нестача якраз тієї порції втраченої енергії не дасть змоги прийти скоріше за спокійного.

Правда! Варто пам'ятати, що і у потоці є – середина і береги... рух посередині відрізняється від руху біля берега...

10.03.2020

Про Дурість, Розум та Мудрість...
(вкотре...)

Подумалось:

Немає Дурості...

Немає Мудрості...

Дурість це втаємничена Мудрість...

Мудрість – це розтаємничена Дурість...

Деколи Дурість – найвищий прояв Мудрості...
Тільки Мудрість розтаємничує Дурість...
Розумом це не досягнути...

Розум – це перманентний стан перебування між Дурістю і Мудрістю...

Дурість і Мудрість – зовсім поряд, а між ними великий простір – Розум !

Розум – це повсякденне життя з його найбільшими бажаннями Мудрості, найстрашнішими фобіями Дурості...

На одному краю Розуму починається Дурість, на іншому – Мудрість...

Тільки від Вас залежить напрям руху до одного чи іншого...Але!
Чи є різниця напрямку?!

Більшість живе в Розумі і бовтаються в ньому...

Хтось пробує вийти з цієї бовтанки, але не знає як і, куди...

Хтось пробує, щось знає, здогадується... часом – сумнівається, але – йде! А що робити?!

Не перестарайтеся в досягненні...

08.03.2020

Про творчих людей...

Подумалось:

Чому вони трохи інші?!

Кожна сутність індивідуальна... як відбиток пальця чи роговиця ока...

У кожного певний набір рис певного спрямування... якихось більше, інших менше...

Середньостатистична людина несе в собі всього по троху... через те, вона не виділяється особливо, серед інших, подібних їйому...

Творча людина володіє чимось значно більше чим інші... через те, вона інша...

Творчість потребує енергії... значної енергії...

Найбільше енергії в страху, переживаннях, емоціях... багато і сексуальної енергії, якщо вона не витрачується часто і бездумно...

Творчі люди схильні до періодичних, деколи частих та спонтанних перепадів настрою, поведінки... підйом у них часто змінюється падінням, аж до небажання жити...

Чому так?!

Нетворча людина живе, відносно спокійно: сім'я, робота, певний відпочинок...

Творчому завжди чогось хочеться... він ніколи повністю не задоволений тим, що є... він шукає... спотикається, кудись йде, малює, пише, співає...

Він горить, часом ззовні, але більше – зсередини...

Він розуміє майже все і майже всіх...

Його майже ніхто не розуміє...

Через те, у нього небагато друзів

Йо вважають трохи диваком і мало хто підтримує тісні відносини...

Єсенін, Пушкін... надзвичайно яскраві представники творчих Людей, що надзвичайно яскраво горіли і згоріли швидко... їх біографії далеко не відповідають тому, що було насправді... це тьм'яні відблиски подій, що чередувалися одна за одною і висвітлюють маленьку толіку їх активності...

З такими надзвичайно складно жити... Можна зрозуміти Наталію Гончарову – Пушкіну і поспівчувати їй... жити з таким чоловіком – нелегко...

З іншого боку!...

Жити у спокої – не бути інакшим...

Тільки емоційні перепади, зриви, піднесення, падіння, захоплення, закоханість, зради, скандали, драми ... зумовлюють народження чогось значного, великого, неординарного...

Даючи Генія, Бог забирає розум...
Забравши Розум Бог дає – часом Мудрість, часом Дурість...
Тільки на піку, на вершині, деколи – на самому дні, можна осягнути недосяжне...
Тільки згорівши швидко і дотла, можна зігріти іншого...
Згораючи тихенько, можна горіти довго, але не зігрівати інших...
Середина – не така барвиста, зате спокійна... і – довга...

07.03.2020

Друзі! Дякую за вітання!

**Частина вітань особливо зворушлива!
Дякую!**

Можна писати серйозні речі, філософствувати; можна бешкетувати і бути несерйозним...

Можна бути Кимось, а можна – Ніким...

Це притаманно будь-кому...

Але!

Є людські відносини і відповідне ставлення одного до іншого...
Це важливо... Важливі саме – Добрі відносини... щирі, незлобиви, безкорисливі...

Старими не стають! Мудрішими – також!

Якщо Вам попадеться з виду мудрець – він не такий!

Мудрий такий, як всі! Він всередині трошки інакший!

Мудрість без присмаку легковажності, часом нерозумності – нудна...

Будьте Собою і, не забувайте Друзів!

Дружба можлива тільки через спілкування!

Цінуйте і дорожійте Дружною!

Спілкуйтеся поки молоді! Не шкодуйте часу і не лініться!!!

Повірте на слово: кохайтеся поки можете, страждайте поки страждається, радійте поки радується... не відкладайте на завтра нічого... не наздоженете

Гарного Вам всім вечора!

Фейсбук нагадав минулий рік, мені приємно, можливо, ще комусь сподобається. Виставляю вірш написаний минулого року у цей день!

Мені він, чомусь подобається!

Я разменял уже шестой десяток,

Друзья! Не верьте никому-,

Что мир потух, что нету ярких красок,

Что жизнь не та!... Я вас прошу !...

Я был никем! Никем я и остался!

Кто рядом был, тот помнит обо мне!

Я водку пил, повсюду я шатался,

Не выбирал; бродил словно во сне!

Да и теперь, немного сменилось!

Прошли года, я глупый как тогда –

Грешу, люблю, смеюсь и улыбаюсь,

Шалю, грущу, мечтаю – иногда!

Я рад друзьям и, в каждой новой встрече,

Люблю, живу, надеюсь и стремлюсь!

Я воспеваю Вас в своих сонетах,

Я Вас Люблю! Вас Всех превозношу!!!

06.03.2019 ☘ ☘ ☘

З повагою і Любов'ю до Вас!

06.03.2020

Про мораль та право... (початок без кінця...)

Подумалось:

- Виникнення моралі
- Виникнення права
- Взаємозв'язок першого з другим
- Первинність моралі, домінантність права
- Можливість існування суспільства без моралі і без права...

ВСТУП

Це не спроба аналізу, порівняння сталих, академічних визначень... Це думки, навіяні відчуттям Буття та місця людини в ньому... порядку появи, існування, важливість цих категорій в процесі існування людини, як суб'єкта сім'ї, колективу та суспільства...

Людина, як Сутність формувалася протягом довготривалого часу розвитку природи та зачатків суспільств. Незалежно від місця розташування чи перебування на планеті сутність проходила певні сходинки розвитку, що могли відрізнятися один від одного в незначній мірі. Можливо, навіть, розвиток відбувався за подібним сценарієм з деякими відмінностями через вплив кліматичних умов в різних місцях перебування певних груп людей. (Африка, американський континент, північ Європи чи помірний пояс...)

Як не дивно, саме кліматичні умови мали значний вплив на швидкість та ефективність розвитку людини.

Це можна пояснити тим, що перебування людини у складних умовах об'єктивно прискорює її розвиток в силу необхідності виживання, пристосування до періодичних, деколи частих змін середовища перебування, забезпечення виживання та збереження сім'ї і її розвиток.

Можливо варто відмітити значення для розвитку різних кліматичних умов. Саме – помірного клімату помірних широт. Ця кліматична зона досить значна за розміром і дає людині можливість не

тільки виживати, а і видумовувати різні засоби покращення сфери проживання. Тобто, у людини є певний час для вільного роздумування, мрій, фантазій, які з часом, втілюються в життя!

Проживання північніше такої змоги не дає. Оскільки кліматичні умови там значно суворіші і перебування у них вимагає максимум зусиль просто для виживання.

Екваторіальний пояс навпаки – розхолоджує людину і дозволяє їй без проблем виживати користуючись даним природою: тепло, їжа...

Людина, за своєю природою лінива. За певними виключеннями. Якщо вона перебуває у комфортних умовах: забезпечена теплом, харчами вона не задумовується над завтрашнім днем, не планує, не мріє, не ставить перед собою задач і не старається виконувати їх. Це розслабляє і притупляє.

Людині, необхідний стимул, перепони, страждання... Тільки перебуваючи в перманентній боротьбі: з природою, самою собою, іншими такими як вона людина рухається, живе і виживає. Виживаючи, вона розвивається.

Щодо саморозвитку. Певна, очевидно не переважна частина людей здатна до саморозвитку. На початку це необхідність та підкорення основним інстинктам природи: виживання, самозбереження та продовження роду. Деякі, відповідальні перед собою та сім'єю особи, використовуючи закладені природою задатки починають думати про житло, забезпечення їжі на певний час, тепло, захист дітей, сім'ї...

Великі особистості народжуються у сталих, традиційно сильних емоційно, духовно, масштабних, часом – войовничих суспільствах...

З часом, приходять розуміння покращення середовища та забезпечення надійної безпеки, певного комфорту шляхом часткового об'єднання з іншими.

Процес об'єднання відбувався часом об'єктивно, у разі співпадіння інтересів особин, сімей. Часом це могло відбуватися під певним тиском сильнішого над слабшим...

Виникали об'єднання людей, сімей, родин... З виникненням колективів людей, об'єктивно виникала потреба у керівниках.

Життя общин, порядок, традиції, потім і правила багато в чому залежали саме від особистості керівника, голови.

Риси характеру притаманні голові общини відкладали певні ознаки, що знаходили своє відображення на характерах членів общин.

У разі тривалого керування общини однією людиною ці ознаки закріплювалися: на початку, можливо його волею, а потім ставали звичкою більшості.

Необхідність викликає відповідну дію. Багаторазове повторення дії породжує звичку. Звичка, як позитивна так і негативна стає нормою поведінки спільноти, що користується цими звичками.

Виникнення моралі

Мораль!

Що спричинило виникнення моралі, як явища та такого поняття, як мораль?!

Хтось Мудрий сказав, що Людина- це тварина, що повірила в Бога!

Можливо, вираз не у повній мірі виражає думку, що малась на увазі! Або, очевидно цю думку можна трактувати трошки інакше, або, можливо – глибше.

Існує декілька рівнів свідомості: найнижчий у рослин; вище у тварин і, найвищий – у людини;

Про свідомість каменя говорити зайве. Напевно.

Перший рівень свідомості визначається можливістю рослин визначати, відчувати наявність світла, тепла, холоду... закривати канали переміщення речовин при фізичних пошкодженнях тіла...

Другий рівень складніший: тварини відчують емоції – радість, смуток, біль; тварини сміються, плачуть; вони дружать, ненавидять, ображаються; вони відчувають колектив, зграю; вони можуть цькувати один одного, зграєю одного; у них є ієрархія, вони знають вожака і підпорядкованість йому; вони моногамні і полігамні...

Третій рівень майже рівний другому з невеликими перевагами: людина може вірити, планувати, мріяти, досягати; накопичувати та використовувати накопичене, створювати комфорт, розвивати технічні засоби, займатися та розвивати науку, самоудосконалюватися...

Таким чином: говорити про виникнення моралі у першого і навіть другого рівня свідомості – не варто. Хоча, можливо, у звірів уже є зачатки моралі, якщо споглядати за їхнім ставленням до своїх чи навіть дитинчат інших тварин. Кормління собакою вовчат, кішок... можливо це можна оцінювати, як співчуття (сострадание), допомога...

Про четвертий, вищий рівень свідомості можна думати, гадати... Одне можна сказати з впевненістю – він існує! Пояснити складно, часом – неможливо... Деколи він відчувається, усвідомлюється, але він не знаходить свого підтвердження науково і, тому – вірить в його існування небагато людей.

Мораль, як явище виникає у середовищі людей об'єднаних у якусь спільноту, через діяльність, дії авторитетних, значущих людей спільноти. У кожного з часом з'являються якісь звички: мити руки вимазані чимось, їсти сидячи, пити воду з якоїсь посудини, їсти першим зважаючи на значимість... Ці звички, які повторюються значимими людьми спільноти потихеньку перебирають і використовують інші, «другорядні» його члени... Деколи сильний силою змушує слабого поводитися так, як він хоче. Тобто: звички впроваджуються еволюційно, а деколи методом кнута. Метода пряника, напевно використовували менше, але думається, також застосовували.

Впродовж декількох поколінь такі звички стають сталими, вважаються вірними, деколи викликають певну гордість, бо засвідчують належність до певного роду...

Зміст цих звичок може бути трошки невірним, з нашої точки зору... поганим з точки зору людей іншого роду-племені на той час... але вони мали місце там і тоді. Вони визнавалися всім родом і їх дотримувалися.

У деяких общин переважали керівники з жорсткими манерами правління. Свою жорсткість вони впроваджували в постійне життя громади і там, вироблялися моральні принципи жорсткого типу, слухняності, порядку та дисципліни...

В інших колективах під керуванням демократично налаштованих керівників мораль виникала більш м'яка, демократична...

Виразниками першої групи можна вважати готів, німців... другої – слов'ян козацької доби...

Варто зважити на те, що становлення моральних, етичних принципів – це довготривалий процес і він не був і не являється навіть на даний час чітким, розмежованим...

Висновок: виникнення моралі, довготривалого, еволюційного процесу – підняло розвиток людини на певний, вищий щабель існування; визначило певні межі, напрям руху розвитку та заклало підвалини для виникнення та формування права, як вищої за мораль категорії...

Виникнення права...

Право, очевидно, виникло за результатами розвитку моралі та звичаїв. З розвитком суспільних відносин, суспільства, принципи моралі поволи ставали звичаями. Цей процес, в певній мірі залежав від тривалості перебування при владі однієї особистості. Чим довше перебувала людина при владі, чим жорсткіше тримала спільноту в певних рамках з певними правилами, обмеженнями та дозволами тим швидше дана спільнота набувала моральні та етичні звички, що ставали традиціями.

Якщо традиції ставали загальноприйнятими, або сприймалися більшістю за належне, вони, навіть після смерті чи зміни керівника виконували свою роль певного регулятора внутрішнього, часом і зовнішнього життя спільноти. З часом вони поглиблювалися, деталізувалися, розгалужувалися та потихеньку проникали у всі сфери життя людини.

Очевидно, що духовний розвиток життя людини в той період також впливав, певною мірою на формування моральних устоїв та зародження права.

Думається, на початку лідер уособлював у одній особі ознаки «світської» та духовної влади.

Людство перебувало на тій стадії розвитку, коли ще зарано було розділяти функції сконцентровані в одних руках. Концентрація влади допомагала виживанню колективу та скорішому його розвитку.

Прийняття рішень з вирішення спорів, що виникали між членами общин покладалося на керівника. Це також накладало певний відтінок на моральні принципи та зародження і становлення звичаїв. Авторитаризм чи демократичність цієї людини заклала основи продовження і розвитку традицій, що з часом ставали основою права.

Збільшення кількості людей, об'єднання певних громад під керівництвом мудрого керівника народжувало додаткові обов'язки, вимоги та права, що покладалися на нього.

Через те, наступив час, коли одна людина уже не могла справлятися з навантаженням хорошого керування спільнотою. У нього самого виникало почуття тягості влади. Якщо у керівника були хороші помічники, він виділяв кращого і передавав йому певні повноваження. Думається, що він, у разі наявності розумного, активного помічника концентрувався більше на духовній сфері общини і ставав, таким чином, жрецем. Це давало змогу тримати в руках віжки загального керування, перебуваючи, якби в тіні.

Очевидно, деколи, нові керівники проявляли самостійність більшу ніж передбачалося усними домовленостями між керівниками. Не завжди старий міг керувати новим і тратив контроль. Виникала необхідність у формальному фіксуванні домовленостей про розподіл прав та обов'язків.

Подібні питання виникали і стосовно формального закріплення моральних та звичаєвих вимог. Керівник був зацікавлений у сталому, традиційному перебуванні людей під певними правилами.

З виникненням писемності, що могло стати результатом вищевказаних ситуацій з визначення правил буття общин, а також, можливо, певною ініціативою окремих обдарованих особистостей, що могли в індивідуальному порядку видумати якісь знаки писемності, художнього образу, певні частини життя общин почали відображатися у формальному вираженні.

...

05. 03.3020

Про красу... (і жіночу, також...)

Подумалось:

Краса є... краси немає...

Розуміння краси, як і розуміння присмаку у кожного своє...

Те, що зводить з розуму одного, байдуже для іншого...

Краса – це внутрішнє бачення і його відповідність закладеним, виробленим, вихованим стереотипам ...

Є ще розуміння пропорцій, симетрії, гармонії...Це більш зовнішні бачення та оцінювання об'єктів краси (90х60х90 наприклад)...

Це більш геометрична краса...

Існує краса гіперболізовано непропорційна: роботи Далі Сальвадора...

Краса тілесна, надзвичайно різнобарвна: на відстані все гарніше, коли відповідає виробленим на даний час вимогам (довгі до непропорційності ноги, певний розмір грудей, випуклі сідниці...) Десь раніше в моді були жінки пишніших форм...

Існує краса обличчя: розрізи очей, їх колір, форми брів, випуклість скул, припухлість губ... наявність тату, пірсінга...

Зачіски – це окрема тема: від лисини до коси довжиною до п'ятки, наявністю неймовірної гами фарб...

Вигляд живота, наявність «преса»,убиків... це питання, як чоловіків так і жінок... кожен (на) хоче кубики у себе і у нього...особливо влітку і, особливо на пляжі...

Небагато бачать неймовірну красу маленького, округлого животика з ямкою пупка у жінки... і такі ж, невеликі, пружні (упругие), чисті, без силікона груди.

Кубики – вихідні...

Творець знав, що робив, адже раніше, на початку, силікона, тату та пірсінга не було... Пластичний хірург не може зрівнятися з Ним!

Краса запаху... неймовірний шарм тілесній красі жінки додає її запах...

Красива Жінка випромінює свій, тільки їх притаманний запах, який, якщо його легенько підкреслити, відтінити ароматами зведе з розуму найвишуканіших гурманів Жінок...

Якщо до всього цього додати легенький, провокаційний згин шиї, поворот голови, напівзакриті очі, порух руки, переривчасте дихання, показну, нарочиту і провокативну демонстрацію недоторканності, можливо – незайманності та трошки флірту...

Чоловіки вмруть! Всі, зараз, негайно!!!

Жінки! Використовуйте свою Красу!

Для цього вона Вам дана!

Чоловіки! Любіть красу! Допомагайте красі бути прекрасною!

Це все для Вас!

В міру...

04.03.2020

Жінкам присвячується... Абракадабра думок до свята Жінок...(коротше не зміг...)

Подумалось:

Чому саме восьме ... березня...

Не будемо згадувати Розу Люксембург, Клару Цеткін...Можливо вони були непоганими жінками...

Цифра вісім – нахилений знак, символ безкінечності – 8...

Символом безкінечності можна вважати також символ – Ін-Янь...

Навряд чи випадкове «совпадение» безмежності простору- часу і свята жінок, а точніше – просто Жінок?... не варто думати... Напевно.

Безкінечність в кінці... а чи є кінець чи початок у безкінечності?!

Ніщо не повніше за Інь і Янь... ніщо не повніше за дві половинки безмежності...

Ніщо не повніше за пустоту Жінки...Тільки в жіночій пустоті виникає Життя!

І, тільки заповнивши пустоту Інь, насолоджується і зачинає Життя, Янь!

Янь не може без Інь, як і – Інь без – Янь!

Очевидно,Творець завжди робить все не просто так...

Він у Все вкладає подвійний зміст... у Всьому створеному є – дуальність...

...

Чому Творець створив Жінку не першою?!

Вона не Перша, але і, не Друга!!!

Грішно думати, що Творець робить щось не досконало...

Він знає, що робить!!!

А може – це був навмисний хід Творця?! – Ти, Адам перший, але Ти, трошки не досконалий і Ти, вічно будеш захоплюватись, залежати, можливо трошки заздрити другому, другій...Може не заздрити, але схилитись перед нею...

Гордість першості Адама гальмується красою і досконалістю Єви!!!

Можливо, також, що – перший млинець – нанівець (первый блин – комом! Творець навмисно допустив цей млинець!

Зазвичай, перша річ – це недосконала форма будь-чого ... Друга річ виготовлюється із врахуванням недоліків першої і, завжди трохи елегантніша, більш витончена, ніжніша, хрупкіша... загадковіша...: якщо у першого щось виступає, значить у другої повинна бути заглибина; якщо перший грубий, – друга, м'яка; якщо один сильний, інша – слабка...

Творець враховував ці речі і, вже не поспішав творити, коли виготовляв Жінку...

Очевидно Він вивіряв пропорції, догинав згини, піднімав випуклості, розпушував волосся, підбирав фарби та відтінки... насолоджувався, любувався Своїм творінням.... Уявля радість і задоволення Адама, коли той побачить новостворену Єву.....

В нього був час, бо Адам любив поспати...Усі Адами люблять поспати...

Особливу увагу Творець звернув на Душу Єви! Він не вдихав у неї нову, а, очевидно, взяв частку Душі Адама, (як і ребро з його тіла) і з неї сформував її. Через те, ніхто і ніколи не зможе досягнути незрозумілий потяг, нудьгу, самотність і, одвічну потребу єдності чоловіка і жінки...

Дві частинки однієї, Богом розділеної Душі одвічно шукають одне одного: тикаються, помиляються, розчаровуються, зраджують, знову шукають...деколи знаходять, як їм здається і, ... вдивляються в глибину нічного неба ... знову шукають...

Роз'єднана Душа потребує Єдності!

І сталося: відійшовши від сну, Адам не міг нарадуватися своїй подружці... і радується, десь там, на небесах, до тепер... Навпевно...

Ця радість, задоволення, заздрість, туга, бажання, ненаситність і Любов до жінок, від Адама передалася всім нормальним чоловікам, що живуть на Землі...Цей потяг такий сильний, що породжує шторми, бурі, землетруси в Душах чоловіків, починає війни і захоплення заради Жінок...

Жінка – це Душа, це Земля, це пасивність...і це – загадка!

Тільки в Душі, з Душі народжується щось нове... Завдяки Духові, але, – з Душі...

Ніхто не розгадав і ніколи не розгадає Жінку до кінця ...

Ніхто не зміг і не зможе розгадати Душу Жінки ... Як і свою!

Навіть сама Жінка не може розгадати Себе...

Це загадка Творця!

Тільки Він знає: чому? Для чого? Для кого? Навіщо?

Але, Він – мовчить! Думайте, гадайте, мучайтеся, шукайте... так веселіше!

Бог дивиться на наші потуги Зверху, мило посміхається, часом підказує несподіванками і... чекає... чекає нашої Любові, зрілості, нашого кінця і нашого приходу... Він ніколи не поспішає...

Творець знає: Той, хто розгадає Жінку, Загадку, відразу злетить на Небеса! Йому знайдеться Там місце! Там чекають...

Але! Поки що, такі невідомі!

Я б також хотів, але – не можу...

Із святом Вас: досяжно-недосяжні, безмежно-пустотливі, чуттєво-безчуттєві, небайдужо-байдужі.... Любимі нами – ЖІНКИ!

07.03.2020

Про Мудрі книжки... (афоризми)

Подумалось:

Хочеться писати так, щоб було зрозумілим написане...

Деколи хочеться писати розумно, але воно не завжди зрозуміло...

Часом думається Мудро, але Мудрість розуміється ще менше...

Очевидно – мудрі книги пишуться для Мудрих, але Мудрі не читають написаного іншим, вони самі пишуть книги про Мудрість...

Мудрі пишуть Мудрість не читаючи іншої Мудрості... Вони вже начитались...

Мудрість Мудра і без нашої Мудрості!

Тоді, чи варто писати Мудрість?

01.03.2020

Про якість... час і простір та життя...

Подумалось:

Немає розвитку.... Життя проходить по колу, повторюючись вкотре...Змінюються декорації, дійові особи...

Незмінні – час та простір! Як не дивно!

Це не парадокс!

Час і простір – це стала, безмежна константа у якій відбувається рух Життя... (зрівняйте з теорією струн...)

Час та простір не рухаються...

Життя проживається (вібрирує) рухаючись, переміщаючись просторово-часовим континуумом...

Через те, відсутність життя – відсутність відчуття часу та простору...

Час і простір відчуває Все, що створене...

Все, що створено – відчуває час і простір...

Окрім Творця!

Але!

Творцю так не цікаво: спокій, постійність, вічність... Йому відоме ВСЕ, але йому хочеться відчутти те Все, що відчуває кожна маленька людина, що ніколи не зрозуміє Його розуміння ВСЬОГО!

І, Він створив Життя... – видиме і, невидиме...; матеріальне і духовне... Він дивиться на Все це і дивується, вражається нескінченним можливостям людини придумувати самій собі проблеми і, героїчно шукати шляхи їх вирішення... мрії, теорії, визначення, сенс ...

Не шукайте сенсу життя! Його нема!

Сенс нашого життя – у Творця! Ми – ШАШКИ-пешки!

Подивіться на життя з висоти Його Творення – неумудрість пропадає зарАз...Дурості не буде, а Розум перестане керувати і стане слугою Вам!

Не вірте, що: ... пройшло стільки-то годин, днів, років... Це Ваше Життя витрачається, проходить по часу... можна йти по колу, можна йти скоріше, можна – повільніше... Від цього залежить тривалість Вашого життя...

Тривалість Вашого Життя закладено у його потенціал... час тут ні до чого... Можна лежати і не рухатись, а потім – раз і, померти...

Життя, як вино у чаші – наявне поки його не вип'ють...

Чаша, вічність – вино – тимчасова змінна і замінна субстанція...

Час – це, як стовби кілометрові при дорозі: вони лише відзначають те, що ви пройшли, проїхали їх і, до кінця Вашого шляху їх залишилось менше...

Нагадую вкотре – не поспішайте... насолоджуйтесь Життям...

Хотілось написати про якість, але думки пішли іншим шляхом... Не варто примушувати когось до чогось... навіть – Думки...

Очевидно – про якість – іншим разом...

...

09-11.03.2020

Про розвиток...

Подумалось:

Світ думає, що розвивається????

Немає розвитку...ніщо не розвивається...

Нерозумна думка, якщо не сказати більше... подумає певна частина людей!

Тим не менше:

Не було, немає і, не буде розвитку...

Існує Все, існує Повнота, існують Всі Знання про Все...

І, діють Закони існування Все Світу яким Все підпорядковано...

Людина, як Сутність, існує подібно всьому іншому: народжуючись, виростаючи, накопичуючи, використовуючи; продовжуючи свій рід, вид і – помираючи (перетворюючись) :

- народження – це не розвиток, це поява на світ чогось, когось ...
- ріст – це збільшення розміру будь-чого...
- навчання, практичний досвід – це накопичення знань...
- засвоєння, застосування знань – це використання накопиченого...
- старіння і зменшення можливостей функцій – це згасання, зменшення енергій і підготовка до смерті (переходу в інший стан, або – нове народження...)

Коло замикається!

Де розвиток?!

...сила тяжіння, яку, ніби-то відкрив Ньютон, бо на нього впало яблуко, існувала вічно: до Ньютона і після нього...кожен користувався нею, хоча ніхто не знав, як вона називається...

... об'єм води, витісненої тілом Архімеда, вічно був тим самим до нього і після...

... хімічні елементи, таблиця яких приснилася Менделєєву, існували у своєму розташуванні до відкриття і після нього...

... поділ атомного ядра, як і його синтез чи радіоактивне випромінювання існував до Бора, до Сахарова чи когось іншого...

Друзі!?

В чому розвиток?!

Може в цьому:

- На початку людина вбивала іншого каменем, стрілою, ножем...
- Потім навчилася стріляти...
- Пізніше почала вбивати газами... потім випромінюванням...
- Ядерна бомба дуже затратна; придумали різні віруси... дешевше і тихіше...

- Екологія і гена інженерія довершують справу...
- Штучний інтелект ... Напевно вирощують заміну...

Немає розвитку!

Відповідно до законів існування Все Світу виникають ситуації коли комусь приходиться певна думка про щось нове, на той час, і, воно видається за відкриття!

Хтось щось ніби-то відкрив...

Нічого він не відкривав, йому підкинули це! Підкинули інформацію, ідею!

Це, все рівно, як допомогти дитині вирішити якусь нескладну головоломку, яку Ви вже давно знаєте і, її знають всі дорослі! Але не знають маленькі!

Для дитинки – це відкриття! Для Вас це дрібничка, яку вже майже забуто!

Так було, так є і, так буде!

Вічно!

Ніщо не відкривається, ніщо не розвивається...

Щось забувається, щось замовчується, щось приховується... але Все завжди було, існувало... Як у коморі – там є Все, але, часом, важко щось знайти... особливо коли хочеться, або є потреба.

Ніколи не було таємниць, секретів...

Таємниця, секрет – це інформація відома комусь, але не відома Вам! Інакше це не таємниця!

Хтось може розказати Вам інформацію, що являє собою таємницю, але – Ви, в силу свого рівня розвитку не сприймете це, як щось надзвичайне, глибоке і важливе! Вам по барабану ця інформація!

Якщо б Вам, Марія Складовська-Кюрі розповіла щось із того що відкрила, чи зацікавило б це Вас?

Кожному своє і всьому свій час!

Життя – це не розвиток, це проживання...проживання з виділенням розвитку...

01.03.2020

Про лабіринт...

Подумалось:

Лабіринт ?!

Головоломка? Таємниця? Портал? Розігриш? Початок і Кінець?
Альфа і Омега?

Форма урагану, форма галактики, форма свастики... вигляд звивин (извилин) мозку, вигляд кишечника...

Кожен лабіринт має вхід і вихід...у кожному лабіринті є багато таємних, тупикових коридорів ... лабіринт можна пройти, а можна навіки застрянути в ньому не знайшовши виходу...

Лабіринт – це Життя!

До народження кожен обирає свій Лабіринт –Життя... (тому, не варто скаржитися, що важко... бачили очі, що купували...)

Народившись входиш у інший, незнайомий світ, який проходиш протягом свого життя: швидко, повільно, вправо, вліво, вперед, назад, вверху, вниз...

У кожного свій лабіринт : відповідної складності, величини, об'єму, протяжності...

У одного він простий і той проходить своє життя без серйозних перешкод...

Інший мучиться все життя і, не може зрозуміти в чому складність, чому так...

Йдеш лабіринтом, абсолютно не знаючи, що попереду...

Пройти лабіринт швидко можна на: інтуїції, знаючи його складнощі, абстрагуючись, або піднявшись над лабіринтом...

Можна йти, якщо є Провідник...

Можна йти не задумовуючись над виходом, над кінцем; просто йти, жити: насолоджуючись кожним кроком, кожним поворотом, кожним тупиком...

Можна поспішати, вивчати повороти, надіятись, мріяти, боятись смерті в його коридорах...

Лабіринт – це не вирок!

Вирок – це лабіринт!

Жити можна в лабіринті і, жити можна по вирoku!

Але! Все має кінець!

Навіть смерть посеред лабіринту це певний кінець, кінець життя в частині лабіринту... але, тоді – нове народження, в новому житті і – у старому Лабіринті нового старого життя...

Який і, у чому вихід?!!!

Варто подумати!

01.03.2020

Про «хандру»...

Подумалось:

Весна – прекрасний час! Час зародження, Любові, кохання... час народження та розвитку...

Але!

Тіло хоче одного, Душа – інше, Дух – ще інше!

Сутність на роздоріжжі, перехресті: куди, чому, до кого, для чого...

Знову вибір! В котрий раз...

Наступає «хандра», яма, песимізм, апатія... часом – депресія...

Такий прекрасний час і такий стан?! Як вийти ?!

Той, хто думає, що знає – говорить про: позитивне думання, позитивну поведінку...

...це допоможе, це витягне, хандра пропаде... живіть в позитиві і все пройде...

Але!

Кому допомгло...хто вийшов...хто забувся...в кого пропала...???

Не допоможе!

Спробуйте: коли Вам важко, погано, настрої погані, болить голова, Вас образили, зрадили... Ви один, друзі десь, або, взагалі – розтратилися, розчинилися... у Вас такий стан, що, аж вити хочеться... спробуйте думати позитивно!

Думається – ніхто не зможе !

Чому?!

Спробуйте і, відчуєте! У такому стані пропозиція думати позитивно просто не буде зрозумілою! Це буде звучати, як знущення над Вами!

Але!

Все це значно глибше!

Такий погляд – не повна дурня...

Істина в ньому існує, але вона не пояснюється, або не розуміється тим хто проповідує його!

Думати позитивно може: зомбований, нерозумний, той, що став на Путь, Старець, Просвітлений, Святий...

Більшість людей не може так думати! За деякими виключеннями!

Щоб думати позитивно треба пройти певний шлях розвитку, треба зрозуміти те, що більшість не розуміє... треба перебувати на тій сходинці усвідомлення Всесвіту і порядку Його існування де хандри немає...

Мудріше: не старатися думати позитивно тому, що хтось каже, що це добре; не медитувати на це, не практикувати і не молитися для досягнення цього...(це варіант, але занадто довгий...)

Набагато простіше і ефективніше не допускати такого стану! Це також не просто! Але – простіше!

Серединний Шлях (Срединный Путь), прийняття, смиренність, доброта і прийняття волі Творця – це шлях на який «хандра» не ступає... Навіть, якщо вона ступає туди, то, лише торкається Вас, але – не заволодіває Вами!

Хтось знає про користь «хандри», про алхімію різної енергії, переплавлення чи перетворення її... але це – інше...

Живіть без «хандри», але не забувайте про неї...

29.02.2020

Про образу (обиду)...

Подумалось:

Недавно я образився!
Надзвичайно образився!
Чи, мене образили?!
Образити можна того, хто ображається! Таких більшість!
Ображає також більшість! Та сама більшість, яку ображають!
Як це можливо?! Два в одному?! Дві протилежності в одній особі?!
Саме так!

Образити іншого може лише ображений! Той, кому не додали, той у кого забрали, той, кого не долюбили... Той, хто боїться... боїться бідності, боїться майбутнього, боїться навіть боятися... боїться навіть того, що його приймуть не за того ким він себе вважає...

Тільки такий – ображає!

Образити може багатий... може і – бідний !

Між бідним і багатим різниця дуже мала! Це різниця всього-навсього у різності статків!

Багатий трясеться за своє багатство... Бідний переживає за те, чого не має, може і не буде мати... Багатий жадібний свого багатства... бідний жадібний того, що має... Багатий бажає мати більше... бідний мріє про багатство якого не має...

Вони майже брати, навиворіт!

Ніколи не образить Добрий, Смирений, Люблячий... ніколи не образить самодостатній, гармонійний... Мудрий!

Він також, не образиться! Він приймає образу іншого, як данність...

Їх, на жаль – ображають! Ображають нерідко, безпідставно, ображають за вигадане, або про всяк випадок (впрок), для повчання інших..

Світ дуальний!

Майже...

22.02.2020

Щодо презентації другої книги: «Шляхами Мудрості...»

Друзі!

Презентація пройшла добре! На мою думку!

Щиро дякую керівництву університету в особі – Олександра Яновича за надану можливість проведення вказаного заходу в при-
міщенні ректорату УжНУ!

Дякую видавництву «РІК-У» і всім, причетним до оформлення,
коректування, упорядкування, верстці та виходу у світ книги.

Дякую всім Вам: хто читав, коментував, реагував іншим чином,
на сторінках фейсбуку, Думки. Інакше, очевидно, мені не було б так
цікаво, писати.

Окремо дякую рецензентам : Левкуличу Василю Васильовичу,
Геревичу Михайлу та Дацюку Віталію!

Левкуличу В.В. дякую і, за модерацію заходу! Було спокійно,
зважено і – думаю гарно!

Було багато теплих, хороших і добрих слів...

Важливо, що Ви прийшли, побачили, побачились, можливо
хтось познайомився, відчули себе, мене... обмінялися, або відда-
ли трошки свого тепла, енергії, добра і радості... можливо відчули
якісь нові риси, нотки, нові фарби... взагалі пригадали, відчули, що
існує і інше Життя, забувши на час про буденність...

Можливо я пребільшую... не знаю...

Друзі!

Думаю не варто вказувати, називати кожного з нас, хто був там!
Ви всі важливі для мене і, я пам'ятатиму Вас!

Ті що не прийшли, не змогли... багато не втратили...

Не придбавши не втрадиш... або – ніхто не тратить того, чого не
находить...

Завтра – Весна!
Оце – важливо!

Дякую Вам !!!
Бажаю Добра, Любові і – Нових зустрічей: весни, людей, Думок,
насолад, кохання...
З повагою....

29.02.2020

Про вогонь...

Подумалось:

Що таке, або – Хто таке (кий), Вогонь?...

Не часто людина задумовується над цим питанням... – це те, що горить, гріє, світить...

Конкретніше можуть сказати хіміки, Напевно: це перехід, процес перетворення одної енергії в іншу...

Але!

Що таке – ВОГОНЬ?!

Думається: Вогонь, як і Холод – це феноменальне проявлення Духа у, частково видимому і невидимому, але відчутному спектрі сприйняття людини...

Це той стан Духа, який звичайна людина може, частково усвідомити, відчутти, побачити... але не може пояснити...

Мойсей бачив Бога у вигляді куща, що горів...

Очевидно – Вогонь це прояв найнижчого із вищих проявів Творця!

Десь сказано, що ... ніхто не може бачити Бога і жити... (з пам'яті)

На вогонь можна дивитися, на електричну дугу – не можна, на Сонце в полудень – не можна...

Все вказане – це маленьке проявлення Творця, що смертельне для простої людини...

Думається, що, якщо навіть святі не можуть дивитися і бачити Творця, то неможливо простому, уявити чи усвідомити Його Сутність!

Це енергії такої висоти вібрацій, частот, які людина не взмозі ні побачити, ні відчутти...

Чи можна уявити сіяння Творця у всій його величі, безмежності, всемогутності...Навряд!

Через те і написано, що... ніхто не може бачити Бога і жити... (з пам'яті)

Очевидно, Творця можна лише відчути злившись, розчинившись у Ньому...

22.02.2020

Звернення...

Подумалось:

Дякую!

Очевидно настав час для такого рішення!

У кожній системі є два полюси впливу: найсильніший і найслабший!

Це баланс! Це, як Душа і Дух! Це як – Король і Блазень!

Система працює коли обидва полюси в дії!

Прибрано найслабшу ланку. Найслабша балансувала найсильнішу! В міру!

Коли у найсильнішого випадає протилежність, полюс посилюється до можливості розрушення!

Зроблено те, що мало бути зроблено! Ти сам собі, колись, не зможеш пояснити чому так поступив! Чому в усіх Твоїх проблемах ти побачив мене?!

Усвідомивши те що сталось прийшло розуміння того, що, очевидно в мене є застій розвитку. Мені необхідно було відчутти струс, сильні емоції, певну ломку відносин що «устаканилися» і стали досить стабільними.

Ти зробив це!
Дякую!

23.02.2020

Про страх майбутнього та жадібність...

Сьогодні зустрів страх за майбутнє, безмірну жадібність та повний пофігізм до всього окрім себе...

Може це не страх? Може це не жадібність? Може – не пофігізм?

А що ЦЕ тоді?

Може хвороба? Зневіра?

Може це спроба зберегти те, що є?

Корабель, що тоне першими залишають пацюки? Але чи тоне він, вони не знають !

І хто пацюк на цьому кораблі?!

Той, що втікає чи той, кого виганяють?!

А може той, що виганяє?!!!

Справжній Капітан рятує Всіх і, залишає корабель останнім, або – гине!!! Разом з кораблем!

Це ГІДНИЙ Капітан!

Інші – капітани – не капітани, а так – прапорщики (навіть не мічмани)...

Можливо...

20.02.2020

Про « лапшу на вуха» і корона вірус...

Подумалось:

Не відкриваю пости про повернення наших людей з Китаю та про «зустріч» їх «не нашими людьми»... неприємно, бо нерозумно...

З того, що зрозумів не читаючи...

Оці «зустрічі» не виникли самі по собі...

Там зібрали не кращих українців...

Там зібрали людей, що готові на все заради нічого...

Є розум, що використовує дурість, жадібність, бажання гостроти відчуттів...

Дурість і є втіленням жадності, ненависті, відсутності співчуття, моралі...

Українці співчутлива нація... вона егоїстична, але співчутлива...

Там – не українці... там люди, там, скоріше – раби... чиїсь раби, знаряддя ума, що позбавлений Розуму...

Невже можна повірити, що хтось так боїться «зарази», що сам, особисто лізе до неї в лапи...? Той, що боїться, обходить хворобу десятою дорогою!

Це «чудо» триватиме певний час і потухне, як все інше, що несповна розуму...

А немудрий ум буде чекати нового випадку, іншої ситуації, щоб вивести нерозумних на вулиці...

ЛЮДИ!
Будьте вищими від нищих і нерозумних!
У них така доля...

20.02.2020

Про прАвило, правиЛО і... закон...
(можливо для юристів... і, штукатурів...)

Подумалось:

На початку була думка... потім – бажання... потім – дія... потім – результат!

Багаторазове повторення дії призвело до звички...

Звичка стала прАвилом, яке, з часом, стало – нормою...

З прАвил виникли норми, які, потім, сформулювалися в НОРМИ
ПрАвил ...

Норми були зведені в Акти... з Актів сформульовано... – закони...

Є прАвило і є – правиЛО...

Абсолютно різні поняття хоча і, абсолютно пов'язані...

ПрАвило це стійка категорія, визначення, що народилось із звичаїв та звичаєвого права; може бути усним і формально сформульованим.

ПравиЛО – це предмет, яким підправляються огріхи допущені при виконанні певних прАвил, певної роботи...

ПрАвило – це бачення кінцевого результату...і, деколи – санкції...

ПравиЛО – це робота, процес, яким підчищається об'єкт до необхідної якості вказаної в прАвилах... за неналежного використання якого, не буде належного результату...

Право, закон, інструкція охоплює – прАвило і правило...
Використовуючи правило, варто знати – прАвило...
Знаючи прАвило, варто дотримуватись процедури застосуван-
ня правила...
І юристам і, штукатурам...
Напевно...

16.02.2020

Найщиріші вітання Магістрам,
випускникам юридичного факультету!

Друзі! Ви кращі!
Подяка Вам за час проведений разом, за Ваш вибір нас і, за ви-
бір фаху!
Ви досягли того, що хотіли на цей час!
Ставте цілі, досягайте і надалі!...
Частка нашої відповідальності лягла на Вас...
На Вас лягла і Ваша відповідальність!
Не розгубіть ентузіазм сьогоднішнього дня і вечора...
Не зупиняйтесь ... ідіть, ідіть...
Цінуйте надбане, не цурайтесь іншого, навчайтесь новому...

Піднімайте цю нещасну, рідну країну... Вона Ваша і – наша...
І нам тут жити...
Ваш успіх – наш загальний успіх!...
Але робіть все з гідністю, совістю, розумом і Мудрістю...

Ми завжди з Вами ...

13.02.2020

Про життя, як – вино...

Подумалось:

Випити чашу до дна; «испить чашу до дна» ...

Уявіть: життя – це наповнений бокал, кубок, чаша ...Грааль?...

... у когось він наповнений по вінця, у когось – менше, у когось на чверть... а у когось, взагалі – на дні...

Комусь наливо : вино, іншому – горілку, третьому віскі, четвертому – коньяк... комусь чачу, самогон...

Зазвичай наливає не той хто повинен випити! Наливає інший, той, що думає, що розуміє і знає, – що, кому, чому і скільки треба...

Кожен може вибрати свою чашу; поки є вибір!

Другий не може вибирати! Він підбирає з того, що вже перебрано...

Третій забирає з того, що залишилось...

Хтось взагалі бере те, що йому дають...

В принципі – обирають ще тоді, коли невидно вибору...

Тоді – обираєте Ви...

Обравши, забувається про вибір і, народившись...вже не вибираєш, а живеш в тому, першому виборі...

Перші п'ють смакуючи, розтягуючи задоволення, повільно...

Другі випивають двома – трьома ковтками...

Треті – не роздумовуючи виливають наявне в рот, одним махом...

Четверті п'ють те, що їм дали в руки...

Перші задовольняються наявним і «торчать » від процесу...

Другим замало і вони випивають ще...

Третім взагалі – мало...вони випивають все, що є...
Четверті п'ють те, що повинні...

Перші не п'яні, але задоволені...
Другі – напівп'яні і, хочуть ще...
Треті п'яні... їм уже не треба, але, вони не знають міри...
Четверті хочуть, але п'ють тільки у разі, якщо їм наллють...

Назавтра : одні в гуморі і гарному настрої ... інші з похмілля шукають «третього»..., треті взагалі нічого не шукають – вони лежать... четверті можуть бути мертвими, можуть працювати... все залежить від їх потреби...

Подумалось:

Життя не вибирається, його дають...
Самі не наливають, але – п'ють...
В житті краще бути першим...
Вибирати варто, поки є з чого...

Запас життя, як і вина, у кожного свій, але «випити» його можна:
- одним великим ковтком не відчувши ароматів...
- випивати ковтками і насолоджуватись букетом ...
- смакувати маленькими ковтками, відчувати смак, запах, гостроту, відтінки, кольори... відчувати процес, ріст, розвиток... відчувати себе, жінок... радуватися сонцю, місяцю...

На даний час уже відпито частину налитого... хтось розуміє, хтось – ні...

Чи поповниться випите?... Думається – ні!

Варто задуматись про інтенсивність життя – пиття – ... дивлячись на заповненість чаші, повноту налитого... чи відпитого...

Вашу чашу тримає ваша рука... І, Ваше вино, можете випити тільки Ви...

Ви можете випивати Один чи поділитися з кимось...

Можна випити вино і закінчити як: Єсенін, Пушкін, Лермонтов...
Можна випивати його як нектар і жити, як – Амосов...
Можна пити щодня, не відчуваючи смаку...
Можна взагалі не пити... і померти тверезим...так і не пізнавши
смаку ЖИТТЯ!...

Друзі! Вибір за Вами!
... вино, горілка, коньяк... бальзам...
Повільно... швидко... бігом...
Один, два, три... може з друзями...?
Не поспішайте і, смакуйте... ЖИТТЯ!
Навіть яд, у невеликих кількостях – не смертельний..
Але!

Не варто шукати Божественний Грааль... його можна не знайти...
In vino veritas ??? !!!
Можливо так, можливо – ні...
Варто шукати кращий напій, але випивати приходится те, що є...
Тільки від Вас залежить сприйняття налитого: еліксир Життя чи
яд Смерті...
Тільки Вам прийдеться... випити свою ЧАШУ – до дна!...
І, тільки Ви зрозумієте, що випили... в кінці!...
Пийте, та не впивайтеся!...

13.02.2020

Для себе...

Подумалось :

Тиша... думки пропали... шум у вухах... більше у лівому...лає со-бака... ще одна...

Ноги, руки ...- не свої, якби...

Повний місяць... гарно, холодно...

Щось відбудеться ? ... Ні! Нічого не може відбутися! Не перед-бачено!

Може пізніше?! Колись?! Може...

Сенс чи Гра?!

Скоріше Гра!

Сенс у Грі, але не у Грі, як факті, а у Грі, як правилах, часі, про-сторі...

Чи можна змінити щось? Правила Гри?

Можливо – так! Але! У Его надзвичайно малий потенціал, люфт, зазор... можливостей!

Тому, Его не змінює нічого! Воно лише вибирає з поміж нада-ного...

Лише Той, що вийшов за межі Его, але вийшов стабільно, пов-ністю і назавжди... Той, що наділяє Его можливостями, територією діяльності, часом і простором... лише той вправі і в змозі змінити правила Гри!

Все інше – спонтанно! Або задумано наперед!

Воно стабільно через стабільність спонтанності! Але – спонтан-ності не Его, а Того, хто створив і керує Его!

О Боже! Розумію все, окрім того, що ще не розумію...

09.02.2020

За наслідками Ваших коментарів...

Подумалось:

Трохи дістав Вас, розтягнувши думку про правління жінок...
З одного боку – навмисно, з іншого – об'єктивно... важко читати об'ємні тексти у такому форматі...

Дякую за цікавість і коментарі... дякую Жінкам... чоловіки не відреагували, чомусь... хоча один прокоментував...

Не думаю, що хтось з чоловіків образився... хоча...

У своїх думках, деколи навмисно, трошки згущаються фарби висловлень...

Деколи не повністю чітко викладаються думки...

Деколи – неможливо охопити всю палітру думок у одній публікації...

Через те, цікавіші Ваші питання, вислови, думки...

Привернула увагу думка про те, що ... секс наліво і направо – це комплекс і пошук матері у кожній жінці...

Слушна думка... можна навіть більше сказати: це – розпуста (разврат), бляд-во, це гріх...

Але, можна спитати розпусника, розпусницю, чи вважають вони це таким?!...

Пам'ятаєте анекдот про жінку- розпусницю, що прийшла до лікаря з цією проблемою: на її слова, про необхідність контакту з чоловічиною кожну годину той сказав, що вона хвора... вона на це – я те саме кажу своєму чоловікові, а він не вірить... дайте мені довідку, що я хвора...»

Суть?!

Цнотлива жінка може бути страшно нудна, страшно справедлива і вередлива...

Розпусниця може бути прекрасною домогосподаркою, ввічливою, приємною і розумною...

Творець майже ніколи не дає одному, одній лише позитив, або лише негатив...

Цнотлива завжди бачить і буде бачити у розпусниці негатив, аморальність... але, думається, що багато з них, таких, у глибині заздрять, (хоч трошки...) розпусниці... Кожному хочеться відчуті солідність гріха... вони також, бояться розпусниць, бо переживають за своїх чоловіків...

Розпусниці інакше: вони відчувають гріховність свого потягу... часом їм хочеться позбутися цього, але, поки «бісеня» не вийде з них, поки енергія не витратиться – вони будуть займатися тим, чим займаються...

І ще, деколи це кидається у вічі : із розпусниць виходять непогані дружини... (нагулялися...)

Десь раніше писав пост про те, що такі жінки в суспільстві це, як клапан, через який випускається пара, чи надмірний тиск... Мається на увазі : наявність певної кількості неодружених чоловіків, які хочуть сексу... і, які «стравлюють» свої бажання, енергію у розпусниць... Це природньо і, відносини з такими (грішними) жінками, можливо, у значній мірі зменшують кількість згвалтувань чи насилля іншого сексуального характеру у суспільстві.

Разом з тим, варто пригадати думку з Писання про камінь, який можна кинути в кожного хто не грішний... Або про митаря та фарисея... хто з них менш чи більш грішний...?

Ще одна думка про те, що хіть не заважди гріх...

Колись писав думку про гріх...

Думаю : хіть, як вино; може бути залежністю, пристрастю; може бути ліками; може бути задоволенням...

Все залежить від того хто п'є вино і його відношення до: кількості, якості, причини та бажань отримання певного задоволення від цього ...

Гріх, як мораль – це певні правила, вимоги, норми (писані і не писані...)

На вищому рівні, розуміння гріха виходить із рівня відчуття свободи сутності і його розуміння будови і функціонування ВсеСвіту та місця людини в ньому...

Інша думка про – любов і волю...

Неможна до кінця збагнути що таке –Любов, що таке – Воля...

Всі формулювання: великих, невеликих, Святих, грішників – це суб'єктивні відчуття ... своїх емоцій, інтелекту, бажань, страхів, мрій...

У підкаблучника любов одна; у розпусника любов інша...

У раба воля одна у Правителя – інша...

Навіть Любов Святого до Творця не досконала... Тому, що Святий це тільки творення Творця. А творення ніколи не можу бути тожним Творцю!

Досконала (совершенна) Любов, тільки – Творця!

А Він мовчить!

Творець, як викладач, що задав задачу на яку студенти не можуть відповісти... Він знає, що відповіді на неї нема! Але студенти не знають!

І пихтять! Пихтять, думають, радяться, «гуглять»...

Викладач посміхається, ходить між столами, дивиться на уми студентів і, чомусь радіє...

Тільки він знає, що радість і щастя студентів у пошуку... пошуку всього: питань, відповідей, знань, радості, горя, бажання кінця навчання, а потім біль і, розлука...любові і – волі...

Напевно...

Дякую за Вашу участь...

08.02.2020

Чи правда, що жінки керують світом?...

Подумалось:

Патріархат! Матріархат?!

Дух! Душа?!

Загальноприйнято і так розуміється – світом правлять чоловіки...

Колись був матріархат і, тоді, якби – правила жінки... Тепер – навпаки...

Реалії:

Жінки як правила так і правлять... Чоловіки, як думали, що вони правлять, так і думають...

Де Істина і, чи є Вона?!...

Істина є! Але Вона, як завжди, не проста ...

Задумом Зверху – Чоловік створений сильнішим, активнішим, енергійнішим... Це – Дух!...

Жінка – пасивніша, глибша, об'ємніша... Це – Душа!...

За нашою, людською логікою : перемагає сильніший, енергійніший...

За логікою Зверху – активність поглинається спокоєм... сила – безсиллям... енергія поглинається глибиною об'єму...

Різні енергії Всесвіту переходять одна в іншу і урівноважуються...

За кожним сильним світу цього стоїть Жінка!

Через Жінку часто розв'язувались війни...

За Жінок вбивали і – вбивають...

За жінок – помирали...

В чому секрет Жінки?!...

Любов?!... Ненависть!

Ревність?!... Звабливість?!

Жадоба володіння Жінкою чи її тілом?!

Можна написати багато і складно...

Спробуємо коротко, відносно... (без зазіхань на істину... просто Думка...):

Самостійна, і незалежна людина – це, Людина самодостатня!

Самодостатність охоплює Все! Особливо на енергетичному, Духовному рівні... :

дитина – не самодостатня; наявність дітей і любов до них – відсутність самодостатності; закохані – не самодостатні; якщо ви працюєте на когось – ви не самодостатні; ... якщо ви живі – ви не самодостатні...

Тобто, складність розуміння самодостатності виникає відразу, навіть при спробі формулювання самої якості чи категорії...

Найбільша залежність і перешкода самодостатності – це земна, людська, плотська – любов!

У всіх сильних світу було багато дружин, якщо не дружин, то – наложниць, якщо не наложниць, то коханок...

Дуже небагато серйозних чоловіків були однолюбамі...

Це не просто тому, що Вони полігамні і бажали кожного вечора іншу жінку...інші відчуття...

Природа перестраховувалась таким чином, щоб унеможливити, або хочаб зменшити вплив жінки на чоловіка. Маючи великий вибір найкращих жінок, будучи постійно зайнятим державними та іншими справами чоловік, правитель не міг, не встигав прив'язатися, закохатися... в одну. (Один з винятків, Напевно – Роксолана... але, це і є яскравим підтвердженням влади жінки на чоловіком...)

...

Ніде і нікому не докорялось тим, що правитель має гарем чи щось подібне; явно чи не явно – це сприймалось як належне...

Щоб бути незалежними, в частині християнства ввели целібат... монахам заборонено одружуватись чи навіть дивитись на жінок... Мирські священники – це окрема тема, але через те вони і є тими, ким вони є... (у позитивному розумінні...)

Пригадаймо, як раніше князі, королі... видавали своїх дочок заміж за правителів інших країн... Це знову ж таки не просто так... Через них вони мали невизначений вплив на правителя та його політику. Можна пригадати Раїсу Горбачову та її відомий і, більше, невідомий вплив на цей період історії.

У теперішній час подібно: жінки вигадують тисячу способів впливу... Деякі жінки використовують спосіб «залетіти», щоб легше заволодіти потрібним чоловіком...

Але вигадувати щось немає потреби... Це все закладено у жінку Творцем.

Суть :

У абсолютної більшості людей, найбільша насолода – це СЕКС!

За невеликим виключенням!

Секс – це акт у процесі якого відбувається найбільша концентрація енергії в людині...

У чоловіків, за природою, цієї енергії більше ніж у жінок... Тому вони значно активніші взагалі і, у цьому питанні також...

Якщо чоловік займається сексом наліво і направо, або за гроші – він не прив'язується до об'єкта насолоди... Не встигає... Його постійно тягне далі, далі... за новими відчуттями, новими формами... новими запахами... новими жінками...

Тому – він майже вільний...

Закоханий чоловік – раб!

Раб! Незалежно від освіти, посади, звання, віри...

Беззаперечний раб!

А рабовласник хто?!

Дружина, або – коханка...

...

Але: раб рабу різниця!

Раб – сантехнік і раб – президент... Це різні за можливостями раби!

Уявляєте раба – президента! А вони такі, як всі! Вони – люди!

Уявляєте сантехніка раба?! Зеро... зеро... зеро...якби...

І, уявіть сантехніка, коханця(любовника) рабовласниці президента?!

Уявляєте його потенціал, як коханця і наслідки реалізації цього неприборканого і не дуже інтелектуального фаворита?! Згадайте Катерину II і її фаворитів!

Пригадайте ще підкаблучника!

Підкаблучник – найщасливіший! Він же – найнещасніший!

Суть у тому, хто підкаблучник? Хто раб?!

Якщо підкаблучник, закоханий раб – він найщасливіший!

Якщо він підневільний, пригнічений раб – він найнещасніший!

Чому править Жінка?!

Чоловік, накопичивши сексуальної енергії домагається жінки...

Жінка грає, заграє... дразнить і розпалює похоть чоловіка ... і свою... Енергія наростає...

У цей, енергетично насичений час, хитра, мудра жінка може зробити надзвичайно багато... головне – не переграти... Це на ментальному рівні...

Жінка, яка переслідує певні цілі відносно чоловіка ніколи не користується презервативами, контрацептивами... Ці речі – серйозний бар'єр на тонкому рівні...Жінка хоче всього чоловіка... розумна, хитра і мудра жінка...

За результатами сексуальної гри, чоловік, віддавши частину себе жінці, знесилюється, заспокоюється...

Жінка, навпаки: отримавши порцію енергії стає сильнішою і, готова на подальше...

Але суть, як завжди, не тільки в цьому...

...

Енергія, яку віддав чоловік жінці, на найтоншому, субатомному рівні продовжує взаємодію із всім його енергетичним полем ...

А Жінка, отримавши в себе цю частку енергії може керувати нею... впливати на неї і, через неї на чоловіка, на його енергетику... знову ж таки на інстинктивному, найтоншому генетичному рівні...

Хочеш сексу, хочеш задоволення – віддай частину суверенітету, енергії... Мимоволі...

Бажання влади (у широкому розумінні...) у чоловіків вирівнюється бажанням, деколи надмірним, сексу ... а це – значна віддача енергії, послаблення себе і підсилення її, Жінки...

В цьому вся суть !

Чим більше Чоловік віддає їй, тим більше від неї залежить!

Чим більше Жінка отримує від чоловіка, тим більше на нього впливає!

Дуже важливо: якщо секс за гроші, за послугу, через залежність чи, як розплата... – все, вищевказане, втрачає дієвість...

Творець знав що робив, коли уклав Адама спати, а в той час тихенько, з його ребра, виготовив жінку...

Все геніально просте: чоловік сильний, але – похитливий...Жінка слабша, але стриманіша, розумніша і хитріша...

Перетікання енергії із одного посуду в інший вирівнює ваги обох...

В об'єднанні двох – БАЛАНС! Майже!

Похіть згубила найбільші чоловічі уми...Недаремно – хіть (похоть), хтивість один з найбільших гріхів...

Стриманість, хитрість, зваблівість жінок – це переваги завдяки яким отримано перемог більше ніж за всі кровопролитні війни....

Жінка не противник, жінка не помічник, жінка не партнер...

Жінка – Правитель!

Таємний, Моцний, часом з «бзиками», хитрий Правитель...

З волі та нестриманості нас, Чоловіків!

Одним словом – Шия...

01.02.2020

Про перехрестя і, не тільки...

Подумалось :

Що в Тобі – Перехрестя?!!!
Життя – це перехрестя!
Секунда – це перехрестя!
Навіть тіло – це перехрестя!
Куди йдеш, якщо стоїш на перехресті?!

Найщасливіший Той, що перебуває на перехресті!
Найнещасніший той – що стоїть там же!

Обирати доводиться щомиті: сидіти- вставати, говорити- мовчати, їсти- не їсти, їхати – не їхати... вчитися – не вчитися... одружуватися- не одружуватися... давати – не давати... просити – не просити...

Все життя можна прожити перебуваючи у стані перехрестя...

Можна оминати їх... можна проїжджати їх...

Можна їздити по колу і думати, що рухаєшся до цілі... до мети...
Але кожного разу бачиш одне і теж... і не можеш зрозуміти в чому суть...

Чому так? Чому немає Нового, нових відчуттів, ефектів, пізнань???

Ти не бачиш Кола! Ти не відчуваєш Перехрестя! Ти не бачиш можливості звернути з кола, вибрати Путь на перехресті і звернути у Новий Світ, Новий напрям руху...

Саме для ВИБОРУ існують перехрестя...

Саме там де найгірше, ховається найкраще... найкраща можливість змінити щось...

Радійте, коли не знаєте куди йти, куди рухатись... це найкращий час... час вибору...

Але!
Не затягуйте його, цей час!
Коло заворожує, затягує, зачаровує...
Зачаруєтесь – не вирветесь!

Вибір серед великого вибору – найтяжчий!
Вибирайте, поки не дуже роздивились!
Поки не влюбились роздивляйтесь вибираючи!
Бо, – не зможете зупинитись роздивляючись... а Життя, того –
тютю...

Ідіть хоч куди, але не катайтесь КОЛОМ...
Будуть нові перехрестя...нові можливості вибору, нові дирек-
триси...

Ідіть, помиляйтесь, знову йдіть...
Життя – лабіринт у якому необхідно шукати вихід...
Вихід є! Де він?!
Шукайте... може знайдете... а може, він сам знайде Вас...
Тільки не спіть... довго!

30.01.2020

Про серйозність...
просто – думка,

Подумалось :

«... усі найгірші справи робляться із серйозним виглядом об-
личчя...» цитата з пам'яті...

Неможливо бути веселим і посміхатися з таким виглядом...

Більшість впевнена у серйозності Творця!

– інакше не може бути!

Він створив ВсеСвіт, підтримує та контролює його... В нього багато клопоту...!

Прийшла крамольна думка про те, що, часом, Бог приходять на землю, щоб відчути себе, трошки «дурненьким», нерозумним... Ненадовго, за Його мірками.

Напевно, Йому також хочеться відпочити від серйозності і погратися, побайдикувати... відчути Себе дитиною...

Через це, Творець перебуває в маленьких дітках до трьох чи семи років... як говорять.

Варто гратися з Дитиною, балувати її, дозволяти їй багато... любити її...

Ви ж не знаєте: а може це Творець грається з Вами?!

«... будьте, як діти і, побачите ...»

29.01.2020

Про поклоніння зовнішньому...

Подумалось:

Погляд радує – краса! Краса зовнішня, видима!

Слух радує – звук! Гарний, приємний, м'який, барвистий... не-настирний...

Душу радує – тепло іншої Душі! М'яке, ніжне, ненав'язливе, глибоке...

Сутність радує – Любов!

Деколи радують чомусь одному... І задовольняються ним...

Потім пробують інше... І насолоджуються ним...

Приходить третє... І, здається – це вершина задоволення...

А далі що? ...

Розчарування! Роз-Чарування!

Ви були очаровані одним... потім очаровані іншим...

А потім прийшло Роз чарування! І одним і іншим і – всім...

Ви роз чарувались і побачили частину істини, реальну картину того, що задовольняло Вас так довго...

Прийшла апатія! Яма! Катастрофа! Деколи – злість, жорстокість, ненависть...

Чому, за що, навіщо і до кого...?

Яка різниця!!! До кого і за що!

Внутрішнє незадоволення Его вимагає жертви: Ви зриваєтесь на будь-кому, за будь-що і будь-коли...

Пар випущено, Душа опустіла, тіло знемогло... Ніч закінчується, зажеврив ранок, почувся легкий шум...

Ви піднялися? Ви опустилися? Ви залишилися на місці?

Завершилося маленьке коло Великого Кола...

Чи близький Ваш рух до спіралі...? Чи Ваш рух по замкненому колу?

Замкнене Коло немає початку! Але, Воно немає і Кінця!

27.01.2020

Про критику і критиканство...

Подумалось:

«Говорити не мішки тягати...» трошки перефразовано, але, гадаю – зрозуміло...

Можна пригадати: в наші молоді роки мала місце, так звана – «літературна критика»... Це така, так звана «творчість», яка, фактично нічого не створювала, а лише критикувала те, що було кимось написано, створено...

Вона була надзвичайно зручною... Короткі за обсягом перегляди змісту з об'єктивним та не завжди об'єктивним висвітленням і критикою... Прочитав і не має потреби читати весь твір!

До чого все це?!

Кожен самодостатній! Кожен хоче самовираження! Кожен хоче бути кращим! Кожен хоче, бажає, пробує, виставляє...

Але, не кожен може!

Кращим можна бути у разі наявності даних, або на фоні гіршого іншого, або приниженням іншого! Принизити, спробувати принизити і, тим самим піднятися – неважко... Варто бути нахабним, цинічним... трохи начитаним... цього досить щоб створити видимість розумного, компетентного...

Об'єктивна критика – це дружня критика! Кожен може побачити у питанні якусь рису, що не висвітлена, додати її... Це нормально і, це добре... Це – Гідно!

Немає Мудрих! Є Мудрість та певний доступ до неї! Не можна і, думаю, не потрібно, в одній думці чи короткому змісті висвітлювати максимально глибоко, повно і об'єктивно проблему чи питання, чи думку...

Це неможливо! І, не потрібно!

«Війна і мир» Толстого Л. не тоненький за змістом і об'ємом твір, але навіть в ньому не розкрито всіх правил Життя. Біблія – об'ємний, дотепер далеко не зрозумілий Твір...чи багато з нас зрозуміли її суть?!

Критика – це добре, бо наштовхує на нові думки, в нових напрямках, з нового боку...

Але! Коли в критиці відчуваєш зверхність, самовпевненість чи пихатість – невільно реагуєш подібно...

Приємно читати Ваші думки, коментарі, вітання... надзвичайно приємно...

Ще приємніше, коли пишеться Гідно...

Гарних Вам думок, дописів, інформації і – Гідності...
Чого і собі бажаю...

27.01.2020

Про цінність Людини, як Сутності...

Подумалось:

Людина – це іпостась Трьох:

Душі, Духа і Тіла!

Тільки їх Єдність може становити істинну цінність Людини!

В попередньому пості говорилося про зародження і народження людини та її цінність в трохи іншому вимірі:

із зародження та народження в Людині є зародки Трьох, але все перебуває у стані зародку! Зародження! Це лише початок формування Тіла, Душі та Духа у конкретній формі та вираженні!

З часом, ростом та накопиченням досвіду виростає вся Єдність!
Всі Три!

В період статевої зрілості і до двадцяти одного року наступає розквіт тіла...

Зрілість Духа і Душі наступає пізніше. Вона може і не наступити в цьому Житті.

У кожного по різному.

Про цінність Людини, як Сутності можна говорити при певному розвитку Всіх Трьох!

Діамант має ціну і у грубому, необробленому вигляді... Але! Оброблений він стає безмірно коштовнішим від першого.

Вартість книги, як предмету чи виробу – одна! Вартість книги із її ЗМІСТОМ – зовсім інша!

Людина подібно: тіло – це набір кісток, м'яса, крові, волосся... саме воно, не дуже коштовне...

Душа ... це інше.... Дух – ще інше...

У Єдності воно і цінне тим, що називається Людиною, Сутністю...

26.01.2020

Про чоловіка та жінку...

Подумалось:

Паралельні прямі – не перетинаються ! Аксиома!

Для перетину, необхідно змінити кут розташування обох, або, однієї прямої!

Можна проживати поряд, в одному будинку, в одному під'їзді... і не перетнутися ні разу протягом життя...

Можна жити на різних континентах і у певний час, у певному місці перетнутися , зустрітися...

Після зустрічі можна прожити все життя, йдучи поряд, паралельними лініями... навіть перебуваючи в сімейних відносинах...

Можна перебувати в сім'ї, а жити однією лінією з іншою, спорідненою душею...

Щоб поєднати дві паралельні лінії варто побачити того, хто рухається іншою лінією; не тільки побачити, відчувати його, розуміти, поважати і жити подібним життям...

Дві лінії, як рейки (рельси), ... створені для руху на них потяга з усім вантажем...

Сім'я тримається на обох... тоді вона надійна, сильна і врівноважена...

Але рейки, тримаються на шпалах; сім'я тримається, ґартується на подіях, випадках; приємних і не дуже...Якщо кожна шпала гнила, поїзд далеко не поїде; якщо сім'я буде розбирати кожен випадок, вона довго не проіснує...

Існує монорельс – це злиття двох в одне ...Це вища категорія, вища система і структура організації...

Якщо двоє поєднуються в Одне, тоді – це моноліт! На жаль, так буває не так часто...

Можна йти паралельно, але – поруч... Відчуваючи і підтримуючи одне одного...

Можна йти паралельно і, взагалі не бачити одне одного...
Можна стати монорельсом і жити одним Життям...
Але!

Варто пам'ятати про волю іншого...

Навіть будучи монорельсом варто давати волю іншому, десь на станції роз'єднуватись на певний час, дати вдихнути іншого повітря, відчути іншу якість, інший ритм...

Мудрість в тому, що це відчуття різності, тільки посилить вагу та якість монолітності...

19.01.2020

Ще раз про Мудрість...

Подумалось:

Соломон! Що у слові цім?!
Соло... Мон... (Мен...)
Один... чоловік... Одинока Людина!

Мудрістю СолоМона захоплюються всі! Або, майже всі!
Що за Мудрість промовляла ця Людина!

У певний період розвитку людства народжується Людина, що значною мірою впливає на цивілізацію!

На початках зароджень цивілізацій, таких Людей народжується більше, або вони народжуються частіше! (Платон, Арістотель, Діоген, Піфагор....)

Очевидно це необхідно у зв'язку з тим, що після загибелі старої цивілізації людство потребує спрямування в розвитку, відновлення

культури, освіти... можливо не відновлення, а зародження та розвитку...

Чи Мудрість те, про що говорили Мудрі, відомі нам... можливо і, невідомі?!

Однозначно Мудрість!

Але для кого і, яка Мудрість?!

Для більшості людства – Велика і Глибока Мудрість!

Для Мудрих – мудрість!

Для Мудрих, близьких до рівня Мудрості СолоМона – звична позиція, звичні думки, розумне розуміння Життя...

Мудрість подібного рівня – це Мудрість, що повторюється в кожній цивілізації... Вона не Нова і, не надзвичайна...

«... нічого нового під Сонцем..., ... все пройде, минеться і це – також...» це слова, майже – СолоМона...

На певному відрізку Кола Життя проповідується певна Мудрість, коло закінчується, замикається... Зникає цивілізація, зникає та форма Життя і, зникає Мудрість...

Зароджується нова цивілізація, нове Життя... починається нове коло і, знову проповідується нова-стара Мудрість ...

... Нічого нового...все старе, як Світ...

22.01.2020

Про Дурість Мудрості та Мудрість Дурості...(афоризми...)

Подумалось:

Немає окремо Мудрості!
Як і Дурості!
Дурість – це складова Мудрості!
Інший її край!

Мудрий, що показує свою мудрість – нерозумний!
Дурний, про дурість якого не знають, деколи – розумний!
Мудрість Мудрого для Дурня – дурниця!
Дурість Дурня для Мудрого, деколи – Мудрість!
Мудрий, що деколи вдає Дурня – Мудрий!
Дурень, що вдає Мудрого – Дурний!

Дурень той, хто таким вважає іншого!
Мудрий, навіть знаючи дурня, ніколи не скаже про нього так!
Щасливий Мудрий, що не забуває про Дурість!
Добре – Мудрим, але, Дурням – краще!

19.01.2020

Про фатум, волю, долю...

Подумалось:

Хтось вірить у фатум, долю...
Хтось абсолютно в це не вірить...
Може є середина?!

Абстрагуйтеся :

Чотири сім'ї з дітьми їдуть на відпочинок... Потягом...
Батько, голова першої сім'ї, купив білети у загальному вагоні поїзда...
Батько іншої сім'ї купив білети у плацкартний вагон...
Третій батько купив білети у купейному вагоні...
Батько четвертої сім'ї, зазвичай, не їздить поїздом, але так сталося і, він купив білети у спальному вагоні...

Відчувається різниця?!

Де тут доля, воля, фатум...?

У голів сімейств, якби є воля: купляє білет куди хоче, який хоче, коли хоче... це не фатум!

Дружина, якби, може впливати на чоловіка коли той йшов купляти білет! Тобто, існує трохи волі і, трохи долі!

Що діти?! У них абсолютно відсутня воля відносно цієї ситуації!

Це їх фатум, Доля! Їхати у тому місці яке купив батько!!!

Все!!!

Кожен народжується у певному місці, у певний час та у певній родині визначеній Творцем!

Ця, початкова дія Творця, абсолютно повно визначила Ваше місце і шлях в коридорі Життя!

Ви не можете нічого змінити!!!

Ви можете бігати по вагону, навіть по інших вагонах; ви можете

побачити життя інших людей, в інших вагонах; ви можете навіть поїсти у вагоні-ресторані, незалежно від вагону у якому їдете! ...

Але!

Вийти за межі поїзда, змінити його маршрут, напрям руху, час відбуття та прибуття на кінцеву станцію – Ви не можете!!!

Якщо Ваша доля їхати у спальному вагоні, і Ви не дурак, щоб переходити в плацкарт, життя вдалося! Ваша доля – спальний вагон!

Можливі інші варіанти, якщо ви не розумний, або така ваша доля!

Що таке фатум?! Доля?! Воля?!

Що таке коридор Життя?!!!

Чи можна перейти з одного вагону Життя в інший?!

Варто Роз-Думовувати!

18.01.2020

Про інцест... інша думка...

Подумалось:

Не торкаючись Біблії...

Статеві відносини між родичами існували завжди. Більше, менше; десь дозволялися, десь заборонялися... Чи то, законом, чи – релігією...

У певний час, на певних територіях, для чистоти правлячої еліти, утримання влади взагалі, одружувалися тільки з сестрами, іншими родичами...

Відомо також про те, що з часом, такі рОди вироджувались, втрачали красу, часом – вимирали...

Виключення, як завжди – є...
В чому суть?

Нічого у Все Світі немає однакового!

Хіба вага атома якогось хімічного елемента. Завдяки чому їх групують ! Але це дуже глибокий рівень.

Близнюки, близнята – різні фізично, навіть, не вдаючись у відмінності їх характерів, духовності чи чогось іншого, не матеріального.

Тобто! Енергетика кожного відрізняється від енергетики іншого!

Творець, даремно створив ДВОХ... чоловіка і жінку... Колись, було інакше...

Але, очевидно – це був не кращий варіант розмноження і Творцем, було організовано таку форму розмноження, що існує і в даний час!

Колись буде інакше... Світ повернеться на круги своя, але у іншій формі...

Поєднання енергетики Двох, народжує енергетику і фізику Третього...

Отже! Поєднання двох різних потенціалів народжує третього, інакшого за ці дві субстанції... часом кращого, деколи – не зовсім кращого! Результат залежить від різних чинників...

Чим відмінніші за наповненням субстанції, що поєднуються, тим кращий результат!

(Діти батьків різних рас, надзвичайно гарні...)

Якщо поєднуються подібні потенціали (брат і сестра) не може народитися щось, принципово нове... навпаки – іде подавлення, тиск домінуючого суб'єкта серед однакового і, народжується нове зі старого із старими якостями...

Творець не любить одноманітності!

Він не створює нічого однаковим!

І не дозволяє нам, робити копії!

Радість Життя в його різноманітності: фізичній, тілесній, духовній і душевній...

18.01.2020

Про цінність життя...

Подумалось:

Кожен знає – Життя безцінне...

Разом з тим, кожна смерть оцінюється кимось: у разі шляхо-во-транспортної пригоди – позовом; просто смерть – вартістю поховання; на війні – сльозами матерів; вбивством – по-різному... сум, журба, туга...

Але!

Цінність життя, в цілому, визначається вартістю статевого акту! Одного сперматозоїда та яйцеклітини!

Все!

Цинічно?! Не думаю!

Абстрактно істинно? Можливо!

Кожен оцінює вартість свого акту по своєму! Якщо зважити на те, що більшість чоловіків готові викинути свої «безцінні» сперматозоїди в «кожну ліпшу ямку», тоді стає зрозумілою вартість життя!

Якщо життя зачалось після п'янки, значить вартість такого життя дорівнює вартості п'янки; якщо життя починається від випадкового сексу – вартість його, як купівля чогось. Залежить від спроможності покупця та бажання продавця.

Безцінним життя буває! Але – це Життя зачатє від справжнього кохання, істинної Любові і, серед Істинних Людей!

І, таке Життя буде безцінним тільки для Істинних сутностей!

Для більшості – воно все рівно буде таким, як описано вище!

Творець створив нас з Любові, а не з розваги!

Він дав нам повноваження творити, створювати подібне тому, що створено Ним! Або, майже те!

Колі говорять, що Людина може створити Всесвіт – це якраз та ситуація: зачати, народити і виростити нову Людину – це і є – Створити Новий Все Світ!

Отже!

На кожному з нас велика відповідальність за Все Світ! За Його і наше майбутнє!

Будьмо відповідальні! Відповідальні за кожную частинку нас, за кожен рух, кожне прохання та кожную згоду!

Не розкидуйте дане Творцем куди попало і, у кого попало!

Не приймайте в себе, що попало і від кого попало!

Робімо все з Любов'ю і тоді, Все Світ буде Любити Нас!

Думаймо до сексу, а не після! Думайте головою, що зверху!

Якщо там є чим!... Думати!

17.01.2020

Про «кошерну» їжу...

Подумалось:

Всі знають, або чули про кошерну їжу, можливо не всі усвідомлюють важливість її.

Кошерна, значить хороша, корисна, вкусна, свіжа... Можна ще говорити про складові елементи кошерної їжі... але це вже хімія, елементи, тонкі субстанції...

Кошерна їжа для Тіла— це, як об'єктивна, правдива, повна, можливо – якісна, часом – духовна інформація для Ума...

Чим кормиться Ум, такі думки, рішення і дії власника Ума!

Чим кормиться Тіло, таким воно є і, таким воно буде в майбутньому!

Якщо немає можливості купляти кошерну їжу чи її інгредієнти (у нас країна великих можливостей в цьому, для більшості населен-

ня))) тоді, варто змінити своє внутрішнє відношення до того що є та, та до його приготування.

Для того, щоб їжа була, стала корисною для Тіла :

- не варто готувати їжу наперед (впрок) і вживати її протягом доби і більше (є виключення для їжі, що настоюється...);

- готувати їжу необхідно з гарним настроєм (збита думка, всі її знають, але мало хто дотримується цього, через суєту і поспіх, або невіру в це...);

- готувати їжу потрібно на тихому вогні, тобто – чим довше тим краще...;

- по можливості купляти натуральні продукти;

- вживати воду...;

Надважливо!

Думки з якими готується, розкладається на стіл та вживається їжа! Навіть яд в невеликих дозах не шкодить організму! Ніколи не варто їсти поспіх, слухаючи музику, розмови, дивлячись мультіки, фільми...(особливо для діточок...) Коли їси, варто думати про їжу!

Їсти і думати, відволікатися чимось – це, як займатися сексом і дивитися комедію... Варто виробити звичку перед їдою подумати добре про їжу і того хто її приготував! Це, як благословення трапези священником.

Варто зрозуміти, що це все енергетика: думки, дії і їжа...

Якщо робити все з умом, усвідомлено, тоді, навіть та їжа яку ми вживаємо постійно, в силу наших можливостей, може ставати кошерною (в міру...)

І ще важливо – не переїдати!

16.01.2020

Подумалось:

Не всім цікаво чесно чи не чесно людина ставиться до всього... Комуś – цікаво...

Прийшла думка написати трохи, бо виставлена світлина і, думаю, Ваші коментарі, приємні мені, завишають мій статус для тих хто не знає мене!

Щиро дякую Вам і, вітаю всіх з наступившим новим старим роком!

Я не професор, не доцент, не кандидат, не доктор... і, навіть не філософ ...

В мене своє розуміння і ставлення до посад та звань... Любий статус я поважаю, але не схиляюся перед ним. Хіба з поваги до Людини, але не статусу!

Складно сказати коротко про Людину – Хто Вона:

- якщо про інших думається краще ніж про себе, тоді з Тобою більше-менше порядок!
- якщо приходять думки про те, що знається більше за іншого – немудро!
- якщо похвала приймається, як належне – пахне гордістю!
- якщо доводити комусь, що ти Дурний, а не Мудрий, або навпаки – ще більша не мудрість!

Маленька цитата з моєї Думки про «Хто Я» (вона досить об'ємна і, ще не закінчена...)

...

...Вчитися Думати, Роз-Думовувати, Мислити, Уявляти абстрагу-ючись від дрібних проблем, тілесних прив'язок... вміти проникати в суть, зміст речей, подій, категорій, визначень..., відчувати масштаб, різновид подій, творень, механізмів... усвідомлювати співвідносність Всього... розуміти Ієрархію створеного – значить наблизитися до Творця, до Просвітлення ...

Це складно, довго... але – цікаво і, можливо...

...

Я не знаю Хто «Я»! Можливо – хто «я»!

Я думаю і ділюся тим, про що думаю!

Можливо не всім! Всім не потрібно!

Може, колись, буде сказано більше! Можливо!

Розуміти Вас, Думати про Вас, жити ... приємно, відповідально і не зовсім легко...

Добра і Мудрості Вам!

14.01.2020

Про вагітність... (думка того, хто нічого в цьому не тямить...)

Хтось вагітніє не бажаючи...
Хтось не вагітніє, хоча дуже бажає...

Чи існують якісь закономірності цього?

Вагітність, зазвичай, пов'язується із сім'єю, одруженням...Хоча завжди існувало і існує багато випадків, що виходять за ці рамки.

Особливо в теперішній, цікавий час, коли заможні «вумен», з різних причин не одружуються, а народжують, деколи «заводять» дітей щоб не бути самим, або молоді дівчата, часом, вагітніють випадково, деколи не випадково...

І все-таки думки про вагітність тісно перекликаються з думками про одруження.

Думати про вагітність потрібно до вагітності! Думати потрібно ще до одруження! Взагалі – краще думати!

На жаль, мало хто так думає!

Причини?

Виховання, соціум, пофігізм, думки про себе, егоїзм, лінь...

Секс для людини не тільки продовження роду, (як у тварин), а і для отримання задоволення!

Пуританство не вітається! Як і вседозволеність! У всьому є міра та задоволення!

Але!

Коли бажання задоволення статевої пристрасті переважає здоровий глузд та необхідність, це переходить в статус розпусти.

Розпушта – це уже категорія гріха! (тим хто вірує).

Що перешкоджає вагітності?!

Страх!

Страх свого: минулого, теперішнього і майбутнього! (не буду розшифровувати...)

Страх за майбутню дитину!

Сильне бажання завагітніти!

Нелюбов до свого чоловіка!

Любов до іншого чоловіка!

Хвороби свої та чоловіка!

Випробування вашої терпимості!

Щоб завагітніти:

– потрібно Любити!

– в другу чергу – побороти страх...Страх всього: від того, що я не зможу... до страху за майбутнє своє і дитини та сім'ї...

– страх того, що вже давно пора, а чомусь не виходить... це страх обов'язку перед чоловіком, рідними, скоріше – батьками, що чекають онуків...

– чоловіка, навіть не любимого, прийняти як того, кого дала доля і змиритися з цим, або вирішувати питання глобально : жити разом чи розійтися ...

- якщо розлучитися не можна, з якихось причин, а дітей треба... тут варіантів багато, але, головне – незлоба, прийняття, любов хоча б до майбутньої дитини...

Не самий гірший варіант – мати дитину від коханого, але не свого чоловіка... якщо такий є. Дитина у такому разі, часто схожа на маму, а не на батька...(це не порада...)

Лікування проблем з вагітністю...

Багато людей лікуються. По різному: за допомогою традиційної і не традиційної медицини...

Думається – це проблема більше ментальна, кармічна... рідше – фізична, тілесна...

Хто вірить у гріх – деколи наслідки гріха по роду (діди, батьки), свої гріхи молодості...

В такому випадку потрібна допомога духовного характеру...

Якщо проблема фізична, тілесна – важливий діагноз і хороший лікар...

Про духовний, ментальний бік цієї проблеми можна писати багато...

Думається, що важливим є баланс енергетичних субстанцій жінки і чоловіка. Їх Гармонія.

Якщо вона хоче, а він не дуже, або йому пофіг, навряд чи буде результат... Якщо навпаки – також...

Якщо обидва хочуть дитини... але, дуже хочуть. Результат може затриматись, аж до часу коли вони розчаруються у своєму бажанні...

Думається, найкращий варіант, щоб багато не писати – усвідомити той факт, що не ви обираєте родити дитину чи ні...

Душа дитини обирає Вас, як своїх майбутніх батьків, час та місце народження! Вагітність наступить в ту секунду, коли Душа дитини впевниться, що Ви готові прийняти її... незалежно – генія, інваліда, з ДЦП, індіго, просто – дитину...

Варто трохи задуматись і переконатись в цьому...

Вагітність, як дощ: його не чекають, а він приходиться; його чекають – а він не приходиться; Дощ випадає тоді, коли йому хочеться! Йому по-барабану ваші бажання!

Працюйте! Чекайте дощу, довіртеся йому і, він прийде!

12-16.01.2020

Душа і Дух...(просто думка...
без претензій на щось...)

Подумалось:

Душа і Дух – це Простір і Час ...

Матерія (читай – тіло) – це конструкція з Душі, або Простору силою, дією Духа, або Часу...

До недавнього часу вважалось, що час і простір це окремі категорії буття...

Дехто, взагалі, вважав і вважає час четвертим виміром ...

Відносно недавно прийшло розуміння, серед наукового світу також, про єдність простору і часу...

Почалися розмови про просторово-часовий континуум.

Розуміння в тому, що не можна відділити одне від іншого...не можна зустрітися з кимось назвавши тільки місце зустрічі без часу... Простір, як і час має минуле, теперішнє і майбутнє... Все, що пройде, стає в системі координат та часі минулим; шлях, що планується пройти – стає майбутнім і, тільки те місце де перебуваєється тут і зараз є – теперішнім і в часі і у просторі. Тобто: час і простір співпадають, точніше – являються одним , у певному відрізку часу та простору. Якщо говорити лише про час, або лише простір у минулому чи майбутньому, вони можуть бути окремо. Певну подію можна вказувати просто в часі: наприклад – це було у 2008 році; але, якщо конкретизувати подію, все рівно не можна обійтися тільки одним...

Якщо екстраполювати розуміння часу і простору на розуміння Душі та Духа...

Всі, хто має чи немає відношення до цього, вважають Душу окремою від Духа!

Не варто ставити під сумнів таке розуміння, сприйняття! Для більшості – це так!

Але!

Завжди, відносно будь-чого, були і інші думки!

Думається, що таке розуміння не саме кінцеве!

Навіть такий простий, але Вічний Догмат, як Трійця стверджує Єдність Душі, Духа і, навіть – Тіла!

Як пояснити і чи можливо це?!

Думається, що це не тільки можливо, а так воно і є!

На рахунок пояснення – складніше!

Хто розуміє той знає і, у нього немає питань!

Хто довіряє релігії чи вченням, той не знає, але не сумнівається!

Хто не знає і не вірить, тому можна не пояснювати!

Якщо коротко і просто: ВсеСвіт циклічний і побудовний у строгій ієрархії... Ієрархії Всього... Знань також... Поки сутність не підніметься на певний щабель розуміння, вона не може досягнути того, що перебуває у складності цього рівня...а, піднявшись на певну сходинку розуміння чи мудрості – питань не виникає... сумніви є, але вони стосуються, скоріше, ще вищого рівня розуміння...який ще не досягнуто...

Поки не було Часу та Простору, не було ні Душі ні Духа!

Щось повинно перебувати в Чомусь!

Душа і Дух проявилися і почали своє існування як Сутності, із Загальної Сутності, одночасно з появою Простору та Часу...

До цього – не було Нічого!

Був Абсолют, Буття, Бог...

Це був стан Самадхі Всесвіту...

Душа, Дух, Час, Простір, Думки... все було в потенції, але ніщо не проявлялося. До Часу!

За думками вчених, близько п'ятнадцяти млрд. років тому стався Великий Вибух і з'явився Всесвіт. До цього Все перебувало у спресованому виді в Крапці (Точці).

Чим це підтверджується? Конкретно – нічим!

Що було до Вибуху? Яка величина чи інший вимір цієї Точки?!

Що було за межами Точки?!

Питання є, відповідей – нема!

Але, вони є!

Глибина таких понять може усвідомлюватися, в якійсь мірі...
Описати їх майже неможливо!

Раніше я не розумів, як таке може бути!

12.01.2020

В продовження думки про одруження...

Подумалось:

Немає однакових людей, як і однакових ситуацій...

Любий закон, як і закон подібності, має виключення...

Пам'ятаєте : революцію роблять романтики, а використовують циніки...

В подружньому житті також буває подібне: поки не одружені, все класно: згода, кохання, любов, підтримка, відсутність розбіжностей...

Після одруження починається майстер клас: кожен правий, кожен хоче бути зверху, кожному мало уваги, кожного не розуміють; домашні клопоти, кухня, білизна, панчохи

Для чого це все?!?! Для чого таке життя?! Краще розійтись, краще одному; він (вона) була краща...

Одному простіше! Безперечно! До часу!

Але!

Варто пам'ятати про те, що навіть зібравши двигун внутрішнього згоряння його обкатують, дають час на притирання частин одної до іншої... Тільки після стирання виступаючих частин, кутів і нерівностей можливе спокійне, м'яке і приємне тертя одного об інше... навіть взуття приміряють купляючи...

Життя складніше!

І ще!

Варто більше «копати» у себе ніж у когось! Людей без недоліків не буває.

Адже! Чим більше недоліків у Вас, тим більше Ви знайдете їх у іншому. Так буде безкінечно і, одруження – не «світить»! Або «за-світить» як покарання і, тоді – ще гірше!

Мудрий сказав: одружишся пожалкуєш, не одружишся також пожалкуєш...

Але!

Удвох завжди тепліше, удвох – веселіше, навіть дві струни звучать гарніше одної...

... одружитися, вийти заміж, давати трохи волі, деколи терпіти і дбати одне про іншого...

Чому не щастя ?...

12.01.2020

Подумалось, чомусь...

Щоб вийти заміж потрібно любити! Варто не чекати когось, варто випромінювати добро, участь і Любов до всього навкруги...

Любити всіх і все! Це не значить «вішатися» на шию...

Не варто шукати недоліки у будь-кому чи будь-чому... Висока планка деколи, скоріше частіше – це прояв гордості і зарозумілості... поки є зарозумілість і відчуття зверхності (фізичної, духовної, ментальної...іншої) вас будуть оминати. Можливо поважати, рахуватися з вами... але не більше...

Доля, часом, щоб дати зрозуміти невірність вибраного шляху чи поведінки, «підкидує» різного роду випробування: гордість, звичай лікується приниженням; правота, справедливість – надмінністю, зухвальством, свавіллям... Зради...відчай, самотність...

Варто навчитися думати правду про себе, свої думки, дії та поступки...

Повірте – це не легко...там впливає досить багато такого, чого і не чекаєш. І це важче, ніж думати чи говорити негативно про когось...

Абстрагуватись і подивитись на себе з боку, об'єктивно: відносини вдома, на роботі, серед друзів...

Заняття цікаве, скажу Вам...і, корисне, на перспективу...

Хоча – довготривале...

Успіхів...

11.01.2020

Про кінець...

Подумалось:

Вогонь догорає...

Джерело – висихає...

Сили закінчуються...

Бажання щезає...

Усьому приходиться кінець!

Чому кінець?

Може продовження?

Проміжкові станції і зупинки – це не кінець!

Поїзд їде до кінцевої зупинки, проходячи проміжкові! Там – кінець!

Кінець це досягнення цілі!

Кінець – це закінчення часу!

Кінець – це випрацювання ресурсу!

Кінець – це кінець Життя!

Життя – це Гра!

Гра – це процес партій, таймів, періодів...

Гра – це змагання Гравців...

Можна бути Гравцем за ігровим столом, можна – фігурою на дошці...

Значимість, велич фігури на дошці, абсолютно не впливає на результат Гри...

Велич і глибина ума Гравця, того, що за столом – важливі для результату Гри...

Можна грати все життя і не вигравати...

Можна народитись і виграти...

Усе залежить від того: хто ТИ?! Де ТИ?!

На дошці, чи за столом на якому лежить дошка...

А може... ще десь???

Цікаво...?

08.01.20 20

Подумалось:

Хочеться написати щось гарне, добре, приємне і, можливо, корисне...

Старше покоління бачить небагато гарного і приємного...

Середній вік усвідомлює свою значимість, важливість... через що, не встигає бачити красу, хоча ще в силі відчувати її...

Молодість бачить красу, приємність, смак, запах... вона відчуває багато, вона ще кохає, часом – Любить...

Молодість може все, але не знає про це...

Що краще, коли краще, що корисніше...?!

Завжди: Усе, Усюди і у Всіх – найкраще, найдобріше, найзакоханіше, найважливіше...

Живіть активно, вставайте і пийте каву, зустрічайтеся, спілкуйтеся, працюйте, лінуйтеся, співайте, кохайте і дружіть...

Не варто проспати Молодість, не можна нагнати пропущене в середині, неможливо повернути Все в зрілості...

Якщо налито – випийте, якщо застелено – лягайте, якщо запряжено – женіть...

Ідіть вперед, можливо – назад, але не стійте!

Мудрість прийде... у свій час, якщо повинна!

Дурість пройде... у свій час, якщо повинна!

Жити не мудрістю, але і не дурістю...

Мудрість у всьому, що приємне, не дразнить, заспокоює... у чому є радість...

Не Мудро можливо не дурно...

08.01.2020

Хто Я?

Подумалось:

«Я» – це Душа і Дух... і Тіло, подумалось щойно! (У тривимірному вимірі)

Душа – Спокій! Дух – Дія! Тіло – Виконавець!

Не мудро применшувати значимість Когось із Трьох!

Одвічна боротьба всіх релігій за надання переваги одному – не може задовільнити Все:

- боротьба з Умом за перебування без-ума...
- боротьба за Душу, при відсутності Душі ...
- боротьба за Дух і, не розуміння Його...

– боротьба за тіло чи, проти Тіла, не розуміючи наслідків...
Тільки Гармонія всього і Всіх – означає перебування у Творцеві!
Тільки Двоє народжують третього...

Чому думають, що пізнання, усвідомлення, наприклад – Духа – це вершина всього; що цей стан дозволить володіти над можливостями, досягати небаченого і т.п....

Буддизм, Дао і інші східні традиції ставлять за основу перемогу над умом, перебування поза умом, поза межами ума, «вне-ума»...
Але!

Думається, що Ум – це якість Духа. Його риса. Не може Дух без Ума! Можливо – Раз-Ума!

Ум має декілька рівнів : ум маленького «я»; ум на межі маленького та великого «я,Я» та ум великого «Я»

Очевидно, що східні традиції мали і мають на увазі вихід за межі ума маленького «я». У такому разі, дійсно можливий вихід за межі обмеження ума маленького «я» і отримання часткового доступу до необмеженого ума великого «Я»: інсайд, озаріння (озарение), проблиски генія, геніальність деяких творчих людей...

Очевидно, також, що це ще не повне просвітлення...

Повне просвітлення – це повний вихід за межі ума маленького «я». Це придбана, або – дарована здатність Сутності за власним бажанням входити у стан виходу за межі «я» та входження і перебування у стані ума великого «Я». Тоді ум Сутності, якби вливається, розчинюється у Вселенському умі і говорить від нього, або, як Він.

І ще!

Перебувати поза межами ума взагалі? Можна! Але, тоді, це вже буде якість Душі, а не Духа! Повний спокій, штиль, без-рух... Повна бездіяльність! Повна ПОВНОТА!

Тоді життя у фізичному тілі замре! Тіло може ще існувати якийсь час. При умові, що Дух оживе у ньому, фізичному тілі. (Самадхі) Інакше – повна фізична смерть тілу! І повна інертність Духа!

У нашому, тривимірному світі – повне «Я» можливе тільки за наявності ТРЬОХ!

Якщо розвиток, або рівень розвитку Душі, Тіла і Духа відповідний, збалансований, тоді це «Я».

Якщо щось одне із Трьох розвинуте більше – тоді воно буде «я», а інші два перебуватимуть в тіні, на других ролях і вони постійно будуть у ролі того великого «Я» яке шукають уже тисячами років Мудрі і не зовсім мудрі...

Тобто! Маленьким «я» може бути будь-що : Дух, якщо він переважає; Душа, якщо вона переважає, або Тіло, якщо переважає воно;

Чи рівня Душі, Духові тіло?

На перший погляд – ні!

Якщо глянути глибше?

Якщо тіло з маленької букви – звичайно його не можна порівнювати з Душею чи Духом! Це тіла, що потребують їди, розваг, сексу, відпочинку... Воги хворіють, устають, ламаються... гниють...

Але! Існують «нетлінні» Тіла! Тіла святих, старців, просвітлених, лам... Такі Тіла не стають прахом і не зникають. Вони впливають на людей, лікують...

Рідко, але є живі Тіла, що анігілюють, левітують, зникають і по-являються нізвідки...

Можна говорити про першість чогось, але всі Три нерозлучні, бо не можуть проявлятися одне без одного: не можна відчуту Душу чи дію Духа без Тіла, як не може і Тіло існувати без Душі і Духа...

Тіло, якби допоміжний об'єкт, не головний, але, у тривимірному світі без Тіла, без матерії у ширшому розумінні, не існує нічого... Інші виміри не потребують Тіла, а тут Воно відіграє важливу роль. Тіло як екран, воно проявляє, показує те, що закладено у проекторі.

Залишившись без тіла, Дух і Душа переходять у інший вимір! У іншому, безтілесному вимірі просвітлення немає! Воно там не потрібне. Там всі просвітлені!

Але!

Слід пам'ятати, що просвітлення у нашому вимірі, це нижчий рівень розвитку ума на іншому, вищому рівні. Тому, наше просвітлення – це дитячі знання і можливості в порівнянні з Вищим.

І ще!

Тільки у тривимірному вимірі Буття, просвітлення, це, як аванс, можливість піднятися вище, у вищий вимір Буття. Розвинутися і піднятися у своєму розвитку!

Довгий час думалось інакше: ум – це «я». основна задача – усвідомити і змогти перебувати поза умом, перебувати у якості «свідка», потім, навіть – поза «свідком» і тоді повинно прийти просвітлення.

Сумніви є і зараз. Але викладена вище думка прийшла вночі, а про Тіло, взагалі – під час записування думки.

Якщо роздумовуват глибоко і об'єктивно – ця думка про Трьох має сенс; просвітлення дійсно може прийти лише після випробування всіх варіантів, докладання максимальних зусиль для досягнення, а потім – повного розчарування і усвідомлення марності всього. Просвітлення можливе тільки у тривимірному просторі! Коли всі Три разом в Одному, або – являються Одним у всій повноті тоді, Сутність отримує можливість доступу до Акаші... Тобто, фізична суть Сутності не чинить перешкод Загальній інформації бути прийнятою Умом. Можливо навпаки, через нього, завдяки йому можливе просвітлення. Варто, або потрібно лише налаштуватись (настроїтись), розчинитися Усією Сутністю всередину (до субатома) і назовні (до Всесвіту)

Можливо тоді щось відбудеться. Хоча приходять думки, що нічого не станеться і, не може статися...

Подумалось – може! Обов'язково щось станеться... Для цього і створено тривимірний, наш світ! Тут для подавляючої більшості нічого не стається!

Але! Не часто комусь дозволяють, або – дають надможливість... Їх все-таки дають, деколи, для того щоб це побачили і відчули інші... Так цікавіше і, появляється можливість для інших людей кудись іти, чогось досягати, мріяти...

Якщо є бажання, мрія... тоді це може статися... На жаль, воно не залежить від нас... Думається – це чисто Дар Зверху для того, що наведено вище... Самому цього не досягнути і не досягнути...

Думают Всі! Користуються умом не Усі! Ум служить – небагатом! Ум керує більшістю!

Ум – гарний слуга, але поганий Господар, сказав Мудрий!

Очевидно Ум, це якість можлива на різних рівнях, що можливі у зв'язку із наближеністю сутності до балансу, Гармонії Усіх Трьох!

Чим вище рівень усвідомлення Єдиного, тим вищий, глибший і глобальніший ум. І навпаки – чим приземленіша свідомість, чим вона ближче до тіла, його проблем тим ум мілкіший, дріб'язковий та вузький... а маленьке «я» бачить себе великим «Я».

Але без Ума життя не можливе!

Творець, перед тим, як творити – думає, планує, мріяє, уявляє...

Вчитися Думати, Роз-Думувати, Мислити, Уявляти... абстрагу-ючись від дрібних проблем, тілесних прив'язок... вміти проникати в суть, зміст речей, подій, категорій, визначень..., відчувати масштаб, різновид подій, творень, механізмів... усвідомлювати співвідносність Всього... розуміти Ієрархію створеного – значить наблизитися до Творця, до Просвітлення ...

Це складно, довго... але – цікаво і, можливо...

Напевно...

Наближення до Творця... Як просто сказано і, якби – зрозуміло... Але сказано без прив'язки до відносності... до теорії відносності...

Якщо вважати рівнем Творця рівень розуміння Буття слідуєчий за нашим, вищий за наш, тоді – це вірно!

Якщо є трохи розуміння глибшого устрою Світу, тоді – це майже нічого! Це просто – плюс одна сходинка вище від тої на якій перебувається... А таких сходинок наверх, до Творця, багато... Тоді розуміється, що не розуміється майже нічого!

08.01.2020

Про милостиню...

Подумалось:

Давати чи не давати...

Питання, що виникає досить часто... особливо коли просять на дорозі, ринках... Коли відчувається, що це, скоріше, заробіток чим потреба...

Як розуміється це явище?

Просити милостиню – вчинити великий подвиг, надзвичайно принизити своє Его.

Дати милостиню – відгукнутися на це прохання, взяти участь у допомозі та підтримати сутність у вирішенні якихось її проблем...

Не дати милостиню – проігнорувати прохання, відмовити в допомозі і, можливо, забрати останню надію на здоров'я, деколи – життя прохача...

Не мудро оцінювати необхідність, важливість потреби прохача. Це його проблеми!

Проблеми давача у оцінці потреби, відмові або – ігноруванні прохання.

Чому?

Прохач уже принижений тим, що опинився і перебуває у стані прохача. Творець принизив цим його гордість і випробовує – терпимість...

Проханням про милостиню Творець випробовує **нас**, наше милосердя, нашу Любов, нашу терпимість і нашу щедрість...

Просять не певну суму; просто просять. Сума залежить від вас і вашої щедрості та можливостей. Для одного десять грн. багато, для іншого тисяча – так собі...

Через те, маленька сума бідного деколи переважає значну суму багатого...

Милостиня і помилування...

Співзвучно і – адресно...

Милостиня дається на прохання когось конкретного і, Помилування відбувається на прохання когось конкретного...

Милостиню дає кожен, хто може...

Милує тільки Глава держави, Президент...

Помилування значить дуже багато для помилуваного...

Може Ваша милостиня має таке ж велике значення...?

І ще! Не варто забувати, що чиймись руками надається допомога Творця...

Якщо можна – варто давати...

Якщо не можна – можна давати..

Варто подивитися, вловити погляд прохача, можна відмітити, що він осмислений...

Творити Добре – бажано...

02.01.2020

Про після смак (послевкусье...)

Подумалось:

Звернув увагу на цифри : 01.01.2020... гарна комбінація.

Настав день, який чекали вчора і, якому не завжди радіють сьогодні...

Хтось ще спить, лежить, ніжиться... хтось, когось уже покохав... хтось варить, а хтось уже випив каву... когось щось болить і важко знайти знеболююче...хтось сидить у фейсбукові чи ще десь...

І я сиджу... і пишу...

Що змінилось за ніч?

Нічого!? Все!?

... настав день і ми живі – це добре;

... змінились цифри і роки – це об'єктивно і, без емоцій... (емоції є у малих і старих, можливо у жінок...);

... хтось отримав в подарунок те, що чекав...;

... хтось нічого не отримав...;

... сніг так і не випав... (в крайньому разі у нас...)

... добре, що немає дощу...

Друзі!

Час додав маленький штрих у картину Великого Життя!

Пензель Великого Майстра продовжує вимальовувати завитки нашого з Вами Буття!

Радійте, що Живі! Будьте здорові і потрібні! Пишайтеся, що не забуті!

Нічого не змінилось!

Ніч змінилась на День і все!

Ми стали на 11 годин доросліші... може – розумніші... можливо – мудріші...

З наступившим Вас!

01.01.2020

Про життя... погляд з боку...

Подумалось:

Приходить час і, кожен задумовується над життям...

Чому? Для чого? Коли?...

Кожен хоче знати відповідь! Кожен хоче ту відповідь, що задовольнить його!

Від найпростішого до надскладного: хочу іграшку; хочу розуміння Буття!

У людині закладено багато! У життях людини – закладено Все!
Як зрозуміти Все?!

В одному житті, або протягом одного життя осягнути Все – неможливо!

Життя – це дуже довга штука! І вона – цікава!

Але вона стає цікавою тільки після деякого розуміння її змісту!
До цього, життя радісне та тяжке... неоднорідне, з підйомами і спусками...

Навіть часткового розуміння сенсу життя замало, щоб сприймати його з цікавістю. Воно, як гарний день, коли сонячно, тепло, кругом зелень, приємні люди, відповідна обстановка... Але так не триває довго.

З кожним новим втіленням досвід життя накопичується, росте... душа дорослішає...

Нове втілення, нове життя – це як роки одного життя! Лише протяжніше!

Дитина нерозумна, бо ще маленька... З роками вона набирається досвіду і розумнішає... під старість людина набирається розуму...

Душа, це та ж дитина – народилася без досвіду, але з кожним втіленням, інкарнацією, вона набирає досвід і, десь на 9-11 втілення вона вже з досвідом...

Так от, людина, в межах одного життя стає розумною, деколи – мудрою під кінець свого життя, проживаючи коло за колом, рік за роком. Перевтілень в одному колі – дванадцять.

Тобто, Душа стає дорослою у віці близько однієї тисячі наших років... Для порівняння – Ной жив 950 років у фізичному тілі.

Що далі?

Далі нове коло, новий круг, нова якість, вища сходинка...

Деколи повторення першого кола...

Кожному своє... своє місце, своє коло, своя сходинка розвитку...

Все!

Весь процес розвитку, якби залежить від нас, від нашого старіння, розуміння, везіння, нашої активності, лінії ...

Але і це – одна істина! Всього лише одна із багатьох!

Зрозумівши це, постають нові питання і знаходяться нові відповіді!

Нові відповіді прояснюють нову істину, відмінну від першої... Починається новий Путь, нове коло, нове втілення... Знову шукається нова Істина...

Кінця нема! Бо кожен кінець це початок нового, невідомого...

30.12.2019

Іще трохи, про Душу...

Подумалось:

Перевтілення Душі у різні, послідує Тіла передбачає накопичення знань кожного із втілень! Тобто: народившись у новому тілі, Душа повинна пам'ятати те, що вона придбала в минулому житті і, позаминулому...

Логічно!

Але ж ми не пам'ятаємо! (виключення є...)

Як можна зрозуміти це і, взагалі, чи можна зрозуміти?!

Усвідомити чи зрозуміти можна! Чи буде вірним це розуміння?

Життя кожного це рух від народження до смерті коридором Життя!

Рух у просторі – зигзагоподібний, поступальний, по колу, вперед-назад...

Рух у часі – один! З минулого через теперішнє в майбутнє...

В перспективі – смерть! Кожен це знає і з часом – відчуває!

Ваша Душа знає про це ще до вашого тілесного народження ...

Але! Життя – це Гра! Душа знає про це, бо Вона організовує цю Гру!

Душа – це Гравець в шахмати, який розставляє фігури і грає...
Ваше життя – це сама гра на шаховій дошці... Вами грають! Грає
Душа! Ваша!

Відокремлене Его, що перебуває у фізичному тілі – це «я»... Це
фігурка, фігурки на дошці, якими Душа грається з іншою Душею...

Скільки таких Душ?! Це окрема тема, досить об'ємна і складна
для розуміння. Хоча можна сказати одним словом – Творець, Бог,
Абсолют...

Чому пам'ять минулого життя стирається?

Якщо дивитися фільми одного спрямування – драми, напри-
клад, вони швидко набридають; вгадується їх зміст, одні актори;
схожі сюжети...

Душа – Гравець, режисер і оператор... Придумовуючи сюжет
Вашого життя, Вона хоче різноманітності, широти, остроти, драми...
Вона хоче того, що Вам хочеться зі сходинок Вашого розвитку і ро-
зуміння життя... Ваші думки – це її думки у Вас!

Щоб Вам було цікаво жити і пізнавати світ в кожній реінкарна-
ції, перевтіленні Ви не маєте пам'ятати минулого!

Розумієте?

Інакше Вам буде не цікаво жити!

Жити цікаво стає тоді, коли ти нічого не знаєш і пізнаєш життя,
якби, по новому...

І, жити цікаво тоді, коли ти знаєш Все, але, Ти знаєш, що це Гра,
Ти включився в Неї, Гру і, – просто – граєш!

Через те – Життя – це ГРА!

16.01.2020

Про щурів, пацюків (крыс)...(перед приходом року Щура...)

Подумалось:

Все живе створене для чогось...

Все, що створене, викликає радість чи огиду...

Ніхто не знає повноти призначення чогось, якщо він не являється тим, чимось...

Людина, як щур... Вона ніколи не думає про себе гидко... Всі інші, можуть бути поганими, тільки не Я...

Щур – це той, що краде, гризе, втікає... може вкусити...

Щури є всюди: в державах, колективах, сім'ях, тюрмах...

Якщо є корабель – є і щури...

Якості щура є в кожному...не кожний проявляє їх...

Щур розумний і хитрий... він живе там де хоче і там, де дозволено йому... Він не виходить на світло зайвий раз...

Якщо щури втікають з корабля, значить щось буде...

Але!

Щурі покидають корабель не тому, що вони хочуть поганого кораблю... Вони просто, думають про себе... Про них ніхто не думає, вони дбають про себе самі... В них спрацьовує інстинкт...

Але!

Найбільший Щур – це щуролов : визначаючи того хто буде щуром, своїми діями і обвинуваченнями безпричинно чи з якихось причин ганяючи їх без перестанку...

Захищаючи себе він нападає на інших...

Напад – це найкращий захист!

У цьому його правда і право...

У рік щура, не будьте, як щурі...

Живіть, як жили: не втікайте і не наздоганяйте... ідіть своїм кроком, своїм напрямом і своїм шляхом...

Якщо вас покинуть – не вважайте тих щурами... може – це на краще...

Якщо до вас прийдуть, прийміть їх і, не вважайте, наперед – щурами...бо невідомо хто вони...

Головне самі не будьте щуром, пацюком... бо, як тільки ви називаєте когось таким, самі відразу стаєте щуром...

З наступаючим Вас роком....

Роком – ЩУРА!

29.12.2019

Про призначення...

Подумалось:

Капітан корабля має призначення, статус, функції...

Кочегар корабля – також...

Це найнижче і найвище: від ватерлінії до клотика...

У кочегара дві функції : жити і кидати вугілля в топку...

У капітана мільйон функцій: від підтримання життя у кочегара та наявності вугілля.... до вибору порту призначення, доставки туди пасажирів, товарів, корабля в цілому і, цілими...

Що чи хто, важливіший?!

Питання риторичне і нерозумне!

Корабель попливе лише за наявності обох: найменшого і, найбільшого!

Функція кожного повинна працювати, виконуватись...

Тільки в гармонії, балансі, співпраці кожної частинки з іншими, відповідно до їх функцій та призначення Ціле, як автономна Одиниця вищого порядку, може виконувати Свої функції...

Варто відмежовувати функції та відповідальність... хоча вони переплітаються.

Виконання функцій нижчого залежать від відповідальності вищого. Якщо вищий виконує обов'язки відповідально і повно, кочегар ситий, задоволений, повний сил і працює відповідно...

29.12.2019

Про Велике і мале...
(за результатами розмов...)

Подумалось:

Є люди Великі... є люди – малі...

Але!

Не буває Великих без малих!

Щоб бути Великим , потрібно бути поряд з малим...

Серед Великих і Великий – не великий!

Щоб бути малим, потрібно стояти поряд з Великим...

Малий посеред малих, також – не малий! Він – рівний!

У кожного своє призначення, своя роль, свої плюси і мінуси; своя відповідальність!

Варто пам'ятати : ... кому багато дається, з того і багато спитається...

Ставши в ряд з Великими необхідно підтримувати статус: відповідати не лише за себе , а і за приручених, підлеглих ; думати, працювати... не перекладати тягар Величі на інших, тих, що малі...

Малі – не великі... їм статус Великого ні до чого... у них свій статус... але вони гідні свого статусу і, мають на нього право.

Варто цінувати свій статус, яким би він не був...

Але !

Не гідно Великому, принижувати статус нижчого, навіть зовсім низький...

Допустившись цього, можна, непримітно самому змінити свій статус...

29.12.2019

Подумалось:

Любов справжня можлива після повного розчинення, прийняття всього, як є...! З усім : добром і злом, чистотою і брудом, гордістю і ницістю... через переплавлення цього всього в Одне; одну субстанцію, один час і простір, одну матерію і один дух... об'єднання всього в Єдність! Коли зібрав ... усе каміння... тоді повна Любов! До того – це частинки любові, що йдуть врізнобій, часто перешкоджаючи одна одній на шляху до Любові...

25.12.2019

Про збирання каміння...

Подумалось...

Протягом життя людина відбирає...

Протягом життя людина віддає...

Приплив – відплив... Кидання – збирання...

Поки дитина біля батьків, вона відбирає: час, сон, здоров'я, увагу...

Навчаючись – відбирає і наповнюється... наповнюється коли чим, але – наповнюється...

Досягнувши певного віку людина починає витрачати... частинами... у різних напрямках:

народження дитини, сім'я, робота, друзі, відпочинок...

Людина витрачає навіть тоді, коли придбаває. «Шари» не буває!

Збираючи багатство – втрачаєш багато; роблячи кар'єру – втрачаєш друзів, деколи – повагу; хочеш кохання – витрати; навіть своя сім'я – витрати; просто жити- щось втрачати...

Але!

Настає час – коли потрібно збирати...

... є час розкидати каміння і приходить час – збирати його...

Саме потрібно, а не – треба, чи повинно... Не через зобов'язання, а через розуміння...

Це час, коли людина стає трохи мудрою: хтось більше, хтось – менше...

Приходять Думки про неважливість всього розкиданого чи придбаного... Чогось більше, чогось – менше! Яка різниця!

Хто згадає тебе, коли ти сам зі своїми думками?!

Що втратить Світ, якщо ти не у Світі?!

Кому ти потрібен, коли тебе немає?!

Навіть твої боржники не згадують тебе, коли не бачать!

Людина замислюється над прожитим, витраченим, втраченим, придбаним...

Соломон був Мудрим, хоча також робив дурниці...

Мудрим було не його життя, а Думки записані за Ним...

І так буває зі всіма! Навіть Мудрими і... не дуже мудрими...

На жаль, Істинна Мудрість приходить запізно!

Ми починаємо розуміти, яке « каміння » потрібно збирати вже тоді, коли мало сил, насаги; мало вогню, хоча тепло ще є; вода ще є, а хвиль – замало; ми вже не горимо, а тліємо...

Варто Думати, Роз-Думовувати; варто думати перед тим, як розкидувати, кидати в когось – каміння...

Деколи потрібно кидати, але, варто думати – що і у кого?

Кидаючи, розкидаючи варто пам'ятати, що прийде час і ВСЕ, розкидане, потрібно буде збирати! Збирати Самому!

25.12.2019

Різдво... День народження...

Подумалось:

Як багато в цьому слові – Різдво...

Кожного дня народжуються люди... багато людей, невеликих...

Великі народжуються нечасто...

Багато невеликих не впливають на розвиток людства...

Небагато Великих часто кардинально змінюють його історію.

Великі народжуються тоді, коли процес, розвиток сповільнився, суспільство починає деградувати, загнивати...

Потрібен поштовх, зміна напрямку, можливо – розворот, можливо – підйом...

Потрібна нова енергія, нова програма, новий напрям...

Потрібна Нова Людина ! Велика...

Вода змінює свою якість тільки зазнавши змін...

Нова сім'я будує нову сім'ю розвиваючись за своїми правилами...

Життя продовжується тільки після народження...

Святкуйте Різдво, бо буде Нове, Різдво!

Все проходить і це пройде!

Рух вперед – це зміни! Зміни у всьому!

І вони, ці зміни – будуть!

Очевидно...

24.12.2019

Про дарунок і плату...

Подумалось:

Плата і дарунок – зовсім різні поняття, категорії за дією...

Аюсолютно однакові, за результатами зовсім різних дій...

Дарунок – безкорислива передача чогось іншому...

Плата – виплата, відшкодування чимось іншому за отримане...

Дарунок від щирого серця, душі – можна приймати ... в іншому разі – не варто!

Якщо відчувається нещирість, жадібність, запопадливість, якийсь інтерес ... у діях даруючого, краще віддячити йому чимось, співвартістним з подарунком.

Плата має бути відповідною... названа сума, плюс-мінус декілька відсотків; до не втрати почуття доброзичливості, гумору у продавця; у разі погіршення, зміни настрою у продавця через вимагання заниження вартості, краще відмовитись від покупки; вона не піде на користь;

Дарунок і плата – це передача частини енергії.

Якщо дарують щиро – це від надлишку енергії, доброти, задоволення; це бажання зробити когось трошки щасливим... В такому разі Даруючий абсолютно не відчуває нестачу від роздачі свого, Себе... Це йому в радість, бо на місце відданої енергії поступить нова, свіжа, добра і розвиваюча енергія...

Обдарований отримує річ і поповнює свій загальний потенціал. У першого вибуває у другого прибуває. Але все – добровільно.

Якщо продають і оплачують продажу за, по-доброму погоджену ціну, баланс відданого і придбаного витримується ... Ментально не втрачає ні продавець ні покупець. Один отримав очікувану суму, а інший отримав бажану річ за приготовлену, визначену суму...

23.12.2019

Чому один помирає легко, інший – тяжко... (погляд з іншого боку...)

Думки про це і не тільки в час, коли не спиться...

Подумалось:

Кожен помирає по-своєму...

Скоріше – кожен помирає так, як повинен.

Життя – це період перебування Душі у тілі. За цей період Душа відчуває ті позитивні і негативні моменти, які можна пережити пе-

ребуваючи тільки у фізичному тілі. Душа перебуваючи тут, не навчається нічому, не пізнає нічого, не знайомиться ні з ким...

Вона знає ВСЕ до і, після...

Але, Душі цікаво і Вона просто: відчуває, споглядає; колись сумує, колись радіє, плаче, сміється... Вона грає у відому їй, але цікаву Гру, що називається – життя!

Душі сумно без тіла, бо «там у безтілессі» усе чітко, ясно і зрозуміло: там немає чорного і білого, тепла і холоду, чоловіків і жінок, щастя і нещастя...

Душі цікаво у тілі, хоча, напевно, деколи – занадто багато «невизначеного екстриму...»

Приходить час, коли період визначений для перебування Душі у тілі закінчується. Хочеться чи ні, а треба!

Смерть – це час, коли Душа покидає (залишає) тіло.

У когось Душа відходить легко, у іншого – не дуже!

Чому?

Віруючі говорять просто: грішник помирає тяжко; віруючий – легко;

В цілому, можна погодитись з таким баченням. В такому випадку важливо, що розуміти під гріхом!

Разом з тим – інша інтерпретація цього процесу:

Душа це тонка енергетична субстанція, що вселяється у тіло і перебуває в ньому невидимо.

Тіло – це груба енергетична субстанція, через що вона видима; вона проживає життя виключно в період перебування у ньому Душі. (хоча, деякі виключення є...)

За період сумісного проживання тонке тіло Душі проникає у всі клітини грубого фізичного тіла. Проходить дифузія (вростання) тіл одне в одного.

Чим більше Душа ідентифікує себе з тілом, (маленьке «я»), тим глибше проникнення одного в інше.

Якщо людина проживає життя більше піклуючись про інтереси тіла і менше душі, тоді душа відходить на другий план. Більшість

енергії Душі витрачається на «насущні» питання і проблеми : тіло, сім'я, друзі, робота, заробітки, відпочинок, комфорт ...

Для потреб душі енергії майже не залишається.

Домінує тіло!

Але ж, первинна – Душа!

Світ перевертається!

Для повноцінного життя Сутності необхідні три види енергії: для тіла – фізична; для ума – інформаційна; для Душі – емоційна, духовна;

Перевага будь-якої енергії – породжує дисбаланс!

Найкраще – Гармонія, баланс! Або всього порівну. Думається, одна третя визначена не випадково, Напевно. Цієї пропорції досягати важко і, тому, в більшості людей, завжди домінує якась із сил. Через те відбувається розвиток Сутності. Але розвиток відбувається у тому напрямку, де переважає одна із сил. Якщо трохи більше енергії фізичної – скоріше розвивається тіло, якщо – духа – Душа ...

Людина грішить багато чим і, тим самим, порушує баланс енергій:

- спортсмени досягають висот у спорті приділяючи максимум уваги тілу, не думаючи (не багато думаючи) над питаннями духа, емоцій...
- віруючі (справжні за їхніми мірками) максимум часу, зусиль і можливостей надають молитвам, постам, дотримання правил встановлених « житіями » святих; вважають грішними інші проблеми (тіла...) . Сюди можна віднести і монахів, йогинів... які для досягнення висот духовності аскезою, асанами... вимучують і нездоровляють фізичні тіла...
- люди вільних професій надають перевагу «вольностям», гонитвою за емоціями, відпочинком...

Досягнути балансу енергій – важко: Ісус Христос, Будда... більше в ум не приходять.

Навіть Великі святі дуже рідко перебували у балансі енергій! Вони досягали Висот Духа, але часто страждали хворобами тіла. Церква пояснює це тим, що вони беруть на себе гріхи інших і тому хворіють...

Можливо! Але, перекіс енергій, збільшення однієї за рахунок іншої, об'єктивніше пояснює фізичні чи навіть духовні проблеми будь-якої сутності...

Досягнути висот Духа можна різними шляхами, протягом різного часу... Це дуже індивідуально...

Але! Хто визначить чого досягнуто?!!!

Чи буде це дійсно розвитком Духа, чи може це «прелесть», чи може це, взагалі – психічні проблеми?

Кожне «я» скаже, що в ньому говорить Дух;

Але! Кожне «Я» ніколи такого не скаже!

Там дуже тоненька межа, «грань»! Її не пізнати, її можна тільки відчути...і то, не завжди...

Чому ж душа одного відходить легше ніж іншого?!

Думається:

- душа, що менше поєдналася з тілом протягом земного життя – розділяється, або відділяється від фізичного тіла легше; цей процес полегшується вірою, молитвами, часто затяжними важкими хворобами...
- душа, що тісно поєдналася з тілом тяжко відділяється у час смерті; це як випад осадку у воді – деякі речовини випадають швидко, а деякі – довго; через це людина помирає довго, тривалий час і важко; важкість і біль пояснюється тим, що частинки душі важко проходять, випливають і відділяються із клітин фізичного тіла завдаючи болі, страждань та незручностей сутності;

Через це традиційно, тіло ховають на третій день, відмічають дев'ятий, сороковий день та річницю. У кожний із вказаних періодів тіло залишають залишки частинок душі і приєднуються до цілої душі, що покинула тіло.

Важливу роль відіграють молитви при похованні! Звуки молитв (мантри) на похованні, врівноважують, збалансовують енергію душі померлого.

Можливо цим пояснюються і привиди душ (непокаяних...у тому числі), що можуть появлятися після смерті декого. Частіше це можливо у осіб, що померли раптово (вбивства, аварії...) оскільки у Душі немає часу, щоб вільно, спокійно і повністю вийти з тіла і вона

довгий час повертається, деколи проявляється... Частинки її енергії ще певний період часу перебувають у мертвому тілі і потрібен певний час для їх від'єднання і з'єднання з Душею...

Коли спиться – треба спати!

Якщо не спиться – тоді не спіть!

Роз-Думуйте!

23.12.2019

Про письмо...

Подумалось:

Акумулятор може віддавати енергію, коли заряджений!

Людина працює коли в неї є енергія!

У людини є чотири види енергії: фізична, розумова, емоційна і психічна.

Відмінності енергій не потребують пояснень.

Але!

Якраз розумова енергія і витрачається коли пишеться, читається, думається.

З емоційною трохи складніше, бо вона може задіюватися з іншими двома...

Психічна – складна ... вона – це скоріше синтез всіх разом, або у різних варіаціях, по-різному...

Наявність розумової енергії потребує реалізації, що відбувається продукуванням різного роду розумової діяльності та її наслідків.

Направлення реалізації буває вузько направленим, певного спектру та невизначеного, необмеженого спрямування: повідомлення товаришу; смс-повідомлення у певну групу; пост для невизначеного кола читачів.

Чим більше енергії тим для ширшого кола читачів послання.
Чим більше енергії тим глибше і змістовніше послання...

Писати одному – просто. Писати для всіх – складно.

Для чого писати розумне, коли читається декілька відсотків з написаного.

Легке і не дуже розумне читають більше!

Розумне і мудре, важке – читають зовсім мало!

Але! Не писати не можна, коли маєш писати!

Очевидно, написане – це той квант, порція енергії що кинутий у простір та час і, який буде вічно летіти кудись, поки його не зловить інший, подібний ум, якому якраз не вистачатиме цього кванта... і, тільки отримавши оцей маленький кусень інформації той, новий ум трансформується, балансується, можливо досягне того рівня розвитку до якого він так довго йшов...

І, якщо це так, тоді варто писати, говорити, читати, слухати і думати...

Але, все рівно,- пишеться до часу...

Коли прийде час... писати не буде про що, не буде для чого і, не буде кому!

21.12.2019

Про існування...

Подумалось:

Розчарувати можна того хто думає...

Не думаючого, не знаючого – не розчаруєш...

Буття існувало і існуватиме Вічно!

Певний вид життя у Бутті існує певний час і зникає, перетворившись у інший вид...

Через те, розуміння життя лише в межах певного виду породжує страх смерті, кінець.

Смерть існує лише у вказаних межах!

Смерті, як факту, події у розумінні Буття – взагалі не існує !

Не варто боятися смерті через потепління, похолодання, падіння метеориту... через хворобу, автокатастрофу... через те, що Сонце перестане виділяти тепло, світло...

Це не залежить від нас...

Вам вибрано шлях! Вам обрано початок і кінець!

Можливо вибрано – Вами!

Життя людини – це як шлях по GPS-навігатору: обрано місце, початок шляху, і кінцевий пункт, або пункт призначення.

Все! Людина нічого не може зробити! Максимум: вибрати один з декількох запропонованих варіантів руху. Можна ще обрати інтенсивність руху. Від інтенсивності залежить повнота чи пустота життя! Рухаючись повільно, можна багато відчутти, побачити; рухаючись швидко – вражень небагато!

Система координат Життя і рух по ній діє невідворотно!

Можна, умовно, прожити життя довше, якщо не поспішати! Створиться ілюзія повільності (уповільненого) часу. Але – це також лише ілюзія!

Про можливість обрання варіантів життя: про це багато пишуть, але, майже ніхто не пише коли, де і, яким чином його можна обрати...

Після народження у фізичному тілі, вибору фактично немає... Тут він існує лише в певних межах обраного коридору життя... В цьому розуміється, якби, наявність волі, свободи волі... Насправді – це не свобода волі... Це – не розуміння свого нерозуміння відсутності волі... Це сприйняття вданого за бажане...

Боже!

Наскільки реальна нереальність всього! Хто зрозуміє і побачить?!

Простір для думок, бажань, мрій – майже безмежний!

Але !

Навіть цей простір обмежений потенціалом розумових можливостей людини...

Потенціал різний, але ця різниця в більшості, це різниця кількості багатства, трохи культури, мистецтва, трохи духовності, трохи пізнання Буття...

Тому варто: мріяти, думати; бажати – також.... Це не зашкодить... Можливо відверне, поверне, можливо навіть, наверне на якийсь шлях...Можливо наблизить мудрість ???

Можливо...

21.12.2019

Про доступ, ініціацію...

Подумалось:

Більшість не допускають в коло меншості!

Допускають небагато і, чим вище, тим допускають менше!

Ті, що мають доступ – ініційовані!

Мудра меншість завжди важливіша за не мудру більшість!

Більшість не розуміє того, що розуміє меншість!

Потуги меншості в інтересах більшості, губляться саме більшістю!
Меншість, завжди потерпає від більшості саме за спроби, покращити становище більшості!

Стадо і його інстинкти завжди топчуть хороші паростки, островки розумності у своєму середовищі.

Істинну Ініціацію проходить меншість із меншості і, дуже рідко!

На жаль інфляція зачепила і ініціацію... існує фальшива ініціація...

Не розумно бути фальшивим...

Не мудро бути фальшиво ініційованим і, фальшивим...

20.12.2019

Про свідомість і рівні...

Подумалось:

Рівень свідомості сутності – горизонт обмеження її розумових можливостей у даному часі та просторі...

Це визначається не освітнім рівнем, навіть не життєвим досвідом ...

Якщо довго йти у певному напрямку, можна дійти до певного місця... Якщо стукати, вам можливо, відкриють... Якщо просити – вам дадуть, можливо...

Не можна досягнути завчасно!

Абітурієнт – це ще не студент!

Дівчина – ще не жінка!

Жінкою стають після того, як стали жінкою ...

Справжнім солдатом стають пройшовши курс молодого бійця і ще багато чого...

Вийти на вищий рівень свідомості – розширити горизонт розумових можливостей!

Вийшовши на певну межу розумових здібностей, включається розуміння і відчуття емоцій.

Відчувши і розібравшись, певною мірою з емоціями, приходять відчуття інтуїції...

Це вже певний рівень розвитку!

20.12.2019

Істину певного рівня можна зрозуміти тільки перебуваючи вище цього рівня...

Кожен, що перебуває на певному рівні розвитку може мати свою істину в межах істини цього рівня...

Тільки абстрагувавшись, розвинувшись, піднявшись на верхню межу розвитку даного рівня можна зрозуміти його істину... Або піднявшись вище в розвитку.

Тільки перебуваючи за межами, можна досягнути повністю межі і те, що за ними...

Тобто, в середині чогось існує багато істин... Істинна Істина цього «чогось», може бути пізнана лише із-за меж цього «чогось».

Ось чому : тільки Бог є Істина! Бо Він найвище! Все інше неістинне відносно Нього! Бо воно нижче!

І тому, коли говорять про істину, варто знати з якого рівня розвитку говорять!

І, чи знають, про що говорять чи стверджують!

17.12.2019

Про систему...

Подумалось:

Не можна зрозуміти систему перебуваючи у системі...

Тільки вийшовши за її межі, можна зрозуміти систему.

Але! Вийшовши за межі однієї, попадаєш в іншу систему...

Тільки Творець системи знає і використовує її...

Всі інші – складові системи.

Тільки наблизившись до розуміння її суті, можна вирватися з системи...

Гвинтик системи не може керувати нею. На певний час він може вивести її з ладу, частково, поки йому не знайдуть заміни...

Хочеш керувати – створи систему...

Система – це не погано...

Все – система!

Системи підпорядковані ієрархії і, розуміння всього залежить від того, у системі якої частини ієрархії систем перебуваєш...

Нерозумно, коли керівник нижчої системи береться керувати системою вищого порядку...

Немудро, коли системою вищого рівня керує керівник, що перескочив декілька сходинок в ієрархії систем ...

Тільки Великому кораблю Велике плавання...

Інше – гра!

17.12.2019

Про Світло...

Подумалось:

Найвище відчуття Творця – відчуття Любові, відчуття Світла!

Світло буває різних відтінків: від сірого до сліпучо білого... діапазон відчуттів широкий...

Знайдеш у собі Світло і, не буде Темноти!

Там де Світло – немає Темноти!

16.12.2019

Про геній...

Подумалось:

Кожен бажає геніальності, над здібностей, над можливостей...

Кожен бажає, але не кожен знає про відповідальність Генія...

Кожен переконаний у позитиві геніальності...

Але!

Геній – це біда, але – це розвиток!

Геніальність – це надзвичайний тягар, який далеко не кожен в змозі винести...

Геній : Македонського, Сократа, Наполеона, Гітлера, Сталіна, Брауна, Сахарова...

Бетховена, Далі, Толстого....

Хто з Геніїв був щасливим???!

Одиниці! Якщо, були, щасливими!

Усе, що виходить за рамки звичайного, звичного, буденного, посереднього, середнього – важке!

Генії: політики, державники, патріоти, націоналісти ... завжди приносять людству горе, біду... і не тільки чужим; своїм, можливо ще більше...

Генії культури, мистецтв, музики, архітектури, духовності... вони привносять і підтримують життя, але – ніколи не бувають зрозумілими їхніми сучасниками у їхній час...

Генії науки не завжди розуміють наслідки своїх одкровень, вчень, теорій... зрозумівши, вони пробують зменшити тяжкість наслідків, але це не завжди виходило...(Сахаров)

Істинні Генії – мовчать... майже ніхто не знає про них, їхній Геній та Істинність...

Коли приходиться розуміння Істини, говорити немає про що... слова – це зайве і, неістинне...

Найкраща істина для більшості – культура, музика, духовність...
Якщо плачеться слухаючи... якщо плачеться: дивлячись, споглядаючи, усвідомлюючи...

якщо плачеться від співчуття – Ви ще ЖИВИ!

Плачте: від радості, від горя, від смутку... відчувайте Життя!

Лише не плачте із злості та заздрощів – помрете, або накличете біду...

15.12.2019

Про книгу...

Подумалось:

Книга – матеріальний об'єкт призначений для передачі іншим якихось знань закладених в ній!

Книга складається з трьох складових : сама книга, як матеріальний об'єкт, текст та зміст тексту.

Тріада! Трійця!

Що головне в книзі?!

Все головне!

Не можна розділити три частини! При відсутності будь-якої з них – пропаде книга!

*Книга без тексту – ніщо! Текст без книги – неможливий!
Зміст, суть написано, без двох перших – не можливий!*

Книга- це пробраз Тріад, Мудрості – тіло (книга), текст (душа) і суть тексту, зміст (Дух)...

Читати – вивчати мудрість...

Думати, роздумовувати – наближатися до неї...

Пізнавати, відчувати духом – жити в Мудрості...

І ще подумалось ...

щодо первинності Духа чи Душі: очевидно ці дві сутності Творця можуть бути першими кожна у свій час та у відповідній ситуації. Тобто, серед них немає першого і другого, або навпаки, кожна з них може бути і першою і другою. Вони – рівні!

Очевидно Вище за них – Єдність, Абсолютне Буття, що немає поділу і воно Нероздільне.

У час, коли Воно пробудилось у Собі, у Нього виникло розуміння Духа-Енергії та Душі енергетичного Поля. Це ще не був поділ на матеріальне і нематеріальне. Матеріального ще не було. Душа-Поле і Дух-Енергія створили реальність (матерію?), Третю Сутність Творця.

Тобто: Крапка (Точка) розділилась на два промені, які, з'єднавшись кінцями, створили ТРИКУТНИК. Тріаду, Трійцю.

...

Очевидно Христос, втілювався у Творця після сходження на нього Святого Духа . Після Хрещення Його Іоанном Крестителем в Йордані! До цього він був, напевно, просто обдарованою людиною???

Тобто, відбулась ініціація. Подібним чином Христос провів ініціацію Апостола Павла, коли той йшов у Дамаск...

14-15.12.2019

Подумалось :

Тіло – це проявлена, груба частина душі, що матеріалізувалась через свої низькі вібрації...

Вона настільки закрубіла, що закриває можливості тонкої душі проявляти себе. Через те, в нього короткий час існування. Тільки після смерті тіла, душа отримує свободу і живе за відповідними законами тонкого світу.

Тонка душа, як діамант! Вона завжди прозора, чиста і добра незалежно від того у якому тілі перебуває... але її не видно із-за тіла...

Допомогти душі – це, очистити тіло!

Очистити тіло – привести його до належного стану і підтримувати його в ньому! Це не легко, але можливо!

14.12.2019

Про контроль...

Подумалось:

Ніхто не хоче контролю...

Всі контролюють...

Усі бояться контролю і усі люблять контролювати!

Найвищий контролер – БОГ!

Найнижчий контролер, відомий на даний час – квант...(можливо, ще щось менше...)

Усі говорять про світовий уряд, про тотальний контроль масонів, олігархів, про три ббб...

Не варто боятися контролю...

Ви вже так давно і настільки глибоко контрольовані, що, якщо додати ще одного контролера, особливо трохи вище від вас по ієрархії – вам буде абсолютно по-барабану!

Ви навіть не відчуєте додатковий контроль!

Вас контролюють до народження, в процесі народження, після народження; у садочку, у школі, в університеті; контролюють батьки, друзі, родичі; вихователі, вчителі, викладачі;

контролює преса, роботодавці, заздрісники, помічники; влада, поліцейські; вас контролюють священники...

Ви помрете, а вас ще і так контролюють...

Ну, хто ще вас не контролює?!

Вас контролюють навіть ваші проблеми... Ви навіть встати з ліжка не можете без контролю: потрібно кудись іти, щось робити, когось годувати, до когось іти, від когось йти; вас чекають, ви чекаєте...

Не контрольований тільки – Творець і ще, частково невелика кількість сутностей, що живуть особливим життям і підпорядковані Йому...

Не варто боятися контролю! Усі контролери контролюються Творцем і Йому підзвітні!

... і, ні один волос не впаде з вашої голови без волі Творця...

14.12.2019

Про сутність...

Подумалось:

Що таке – Людина?
Хто така – Людина?
Сутність тотожна Людині?
Що таке – Сутність?
Тіло – це Людина?
Що таке – Розум?
Що таке – емоції?

Питань більше ніж відповідей!

У кожному питанні є частина відповіді!

Людина – це сукупність якостей, рис, характеристик, що належать індивидууму ідентифікованому у фізичному тілі та виділяють її з-поміж інших існуючих суб'єктів матеріального, реального світу...

Сутність – це сукупність якостей, рис та характеристик, що належать їй на енергетичному, польовому рівні, не ідентифікованому з тілом, яка незримо, невидимо перебуває у тілі або поза ним...Це маленька душа, створена із Великої Душі...

У розумінні більшості – сутність і людина – це одне... можливо – людина навіть ширше, бо воно включає в себе душу і тіло.

Думається трохи інакше...

07.12.2019

І знову про – добро і зло...

Подумалось:

Скільки людей – стільки добра...

Скільки людей – стільки зла...

У кожного своя шкала добра і зла...

В принципі, добра і зла немає... є відрізок, шкала емоційного стану частини душі людини на якій, кожним по-своєму, відміряється сила, якість приємних чи неприємних відчуттів людини в даний час і, в даному місці...

У бідного – своя шкала...

У багатого – своя...

У залежного від наркотиків – своя шкала, відмінна від усіх... у алкоголіка – своя...

Можна виділити різницю у розумінні добра і зла, навіть у наркозалежного: стан тіла, духа, его, коли залежний хоче «дозу» і, стан після отримання дози... Вони – категорично протилежні!

Велике значення для розуміння питання має масштаб впливу чи вирішення проблем та серйозність, глобальність ситуацій... :

- за насильство над собакою чи іншими звірями людина несе відповідальність!;

- за вбивства на війні тисячі людей ніхто не відповідає... Часто навпаки – той що направив людей на вбивства визнається героєм!

Чому так?

Різна шкала, різні рівні, різна ієрархія розуміння добра і зла...

Через те – різна відповідальність...

Це те, про що говорять : людина вкраде мішок картоплі – і буде засуджена на три роки ; політик вкраде на мільйон – і понесе політичну відповідальність. Якщо – понесе!

Усе відносно! Теорія відносності Енштейна діє безперервно і без збоїв !

Якщо пробуджується розуміння життя, правил, вимог до їх виконання та дотримання, тоді розуміється і добро та зло... скоріше, їх відсутність ...

Зрозуміти Принцип – вийти за його межі... Вийти за межі – стати вільним!

Оце і є – Свобода...

06.12.2019

Про владу...
(можливо, самоврядування...)

Подумалось:

Чому бідні? – Бо дурні...

Чому дурні? – Бо бідні...

Твій стан залежить від тебе! Стан сім'ї залежить від сім'ї, її членів, голови!

Стан колективу залежить від керівника і членів колективу!

Принцип будови всього: масштабність, ієрархія, нижче підпорядковане вищому, частка входить до цілого, з одиниць складається одиниця вищого рівня...

Більшість складається з одиниць, що обирають окрему одиницю за головного...

Коли обирають – всі рівні!

Коли обрали – рівність зникає!

Казну наповнюють всі одиниці, розпоряджається вибраний ...

Він найближчий до корита! Фактично – він – в кориті...
В кориті з ним ще декілька одиниць...
Але!

Корито не безрозмірне!

Вони жруть стільки, скільки влезить в рот, або перетравлює шлунок ... деколи давляться...

Деколи беруть те, що їм не потрібно, але ж беруть...Бо воно лежить під ногами...

Біля корита трохи більше одиниць: ті жруть тільки те, що випадає з корита, або те, що не можуть з'їсти перші, або те, що першим не потрібно, або те, що кидають їм перші, щоб задобрити...

Ті, що в кориті задоволені всім! Життя вдалось!

Ті, що біля корита, задоволені менше, але підтримують перших, бо залежні...

Ті, кого виштовхано з корита під час виборів і пізніше стають другими і мовчать, або стають третіми, четвертими... і, тоді кричать про несправедливість, зажерливість перших, інфантильність других та, свою праведність...

Більшість одниць, ті, що обрали першого і інших, допустили чи всадили їх в корита, не мають з корита абсолютно нічого...

Точніше: вони мають проблеми від тих кого обрали у вигляді рішень, заборон, правил, дозволів... обмежень в доступі до багато чого...

Перші кричать про своє піклування про більшість, інших... Вони для виду та на показ, виставляння дещо роблять, але роблять таким чином, щоб через короткий час знову переробляти, доробляти те, що навмисно погано зроблено...

Не варто вірити в те, що вони піклуються про вас, якщо чинять вулицю на якій ви проживаєте...

Вони переживають за себе і свій інтерес; ремонт вулиць – це те, що вони не взмозі з'їсти в кориті і те, з чого вони, або другі, що за межами, але близькі до корита, ще відкусять, виконуючи дані роботи, або зроблять зацеп на перспективу, для слідуєчих ремонтів...

Хто винен?

Не варто шукати винних, бо винні ВСІ!

Скоріше ! Не винен НИХТО!

Кожний обраний старшим, в кориті стає – старшим корита!

Період перебування старшим корита використовується виключно для наповнення корита, хороші зуби, кишені і коло ближніх (окружение), що буде залежним і не зможе усунути його...

Поганий старший корита відрізняється від кращого старшого корита, лише звуком ричання, силою чавкання в кориті...

Ніщо не змінити: крісло перебування визначає поведінку, форму та зміст сідниці, що вкладається в нього...

Щоб щось змінилося – потрібно прибрати крісло, або змінити його, обраного функції! Кардинально!

Вибірні посади повинні бути виключно на громадських засадах! Без будь-яких особистих преференцій. В такому разі будуть керувати ентузіасти, філантропи...Все з чим ти прийшов на посаду, з тим ти повинен і виходити звідти... ні гривні більше!

Повна відкритість діяльності та можливість контролю в будь-який час!

Не погоджуєшся – не обирайся!

На жаль, так не буває...

05.12.2019

Ще раз про свободу волі...

Якщо є переконання про наявність у когось свободи волі, ніщо не переконає його в іншому... І не варто переконувати його.

Об'єм свободи волі у кожного свій. Але, чим категоричніша упевненість тим менша ця свобода!

Чим більше слів про свободу тим, менше свободи!

Глибина свободи обмежена її бажанням.

Деколи у раба більше волі чим у вільного.

Вільний володіє мінімумом свободи волі, якщо знає її межі...
Межі бувають у сім'ї, на роботі, в соціумі... бувають в – голові...
Незнання меж і їх відсутність – дві великі різниці...

02.12.2019

Про свободу... повну

Подумалось:

Повна свобода – це повне розуміння Істини!
Усвідомивши Істину, отримуєш повну свободу! Можна робити
Все! Ти вільний від Всього!
Але!
Найбільша свобода – це найменша свобода!
Чому?

Усвідомлення повної свободи і повної Істини дає розуміння не-
можливості порушення прав і свобод інших сутностей, що не розу-
міють і не мають повної свободи!

Інші, не розуміють повноти повної свободи... Вони не розумі-
ють істинності істинної Істини... у них, у багатьох – своя істина...

Але ж ти розумієш!

Оця різниця в усвідомленні Істини і істин багатьох, обмежує
безмежність повної свободи!

Якщо це розуміється, тоді немає повної свободи. До часу!
Через це, Абсолютно вільний тільки – Творець!

31.12.2019

Для себе

Про тривимірний світ...

Подумалось:

Буття людини створено в трьох вимірах і тому, тут все тривимірне : Бог-Трійця; людина- душа, дух і тіло; час – минулий, теперішній і майбутній; куб – висота, довжина і глибина; стан води – газ(пар), вода і лід...

Людина у теперішньому, фізичному стані не може перебувати в іншому вимірі, відчувати його...

Вона може знати щось, усвідомлювати, розуміти ... з інших вимірів...

Поодинокі знають більше, дехто використовує ці знання... але цього замало...

Знати і могли більше ніж інші, можна, якщо сутність перебуває на межі переходу на вищу сходинку розвитку, або, якщо їй, чомусь, дані ці над можливості, як виключення...

Більшість людей не можуть і не мають можливості відчуті інший світ, інший вимір, виміри... Через це , більшість не вірить, і не може повірити в їх існування...

...

29.11.2019

Для себе..

Про червоточини...

Подумалось:

Вчені, хтось, або причетні думають, що червоточина це потенційна можливість переміщення в часі і просторі... з одного світу в інший...

Все значно простіше...

Або – навпаки...

Червоточина – це створена можливість, конструкція в часі і просторі завдяки якій народжуються нові Світи, новий простір та час...нова матерія...

Вона створюється завдяки накопиченому потенціалу енергії в якійсь частині та певному часі часово-просторового континууму; завдяки захопленню навколишньої енергії, об'єктів поглинає, трансформує, переміщує і створює нові види енергії, матерії, Світи на виході іншого кінця...

Створення, перетворення, переміщення відбуваються підкорючись законам розвитку і буття Все Світу: перетворення і збереження енергії, балансу...

Враховуючи наведене, не має підстав вважати червоточину найкоротшим шляхом між різними, віддаленими місцями Всесвіту в найкоротший час... там зовсім інше призначення...

Все що попадає у червоточину закінчує своє існування в момент попадання і переміщення по трубі червоточини. Воно анігілюється, структурується в іншій суті, формі та призначенні...

Це як м'ясорубка: в прийомник вкинули кусень м'яса, цибулі, часника, а на виході отримали фарш...

Якщо людина не знає як зникнути, то найнадійніше кинутися у червоточину...

Створити червоточину людству поки-що, не під силу... це, як дитині створити тайфун, ураган...

Переміщення у Все Світі зі швидкістю вищою за швидкість світла, значно вищою – можливе...

Але, це інші рівні свідомості, Буття, існування енергій, матерій...

Спроби пізнання нами Світу на цьому рівні дасть не багато, якщо взагалі щось дасть нашому уму, тобто – Розуму нашого рівня розвитку...

Для нас, це фантастика високого рівня, про яку пишуть, деколи – знімають фільми... і, здається, не дуже глибоко...

Навіть, потенціал Маска та його можливості, на даний час – це, очевидно, рівень початкової школи середньої освіти у нашому вимірі... не згадуючи про вищу освіту...(не применшуючи його можливості, які ще не розкриті...)

28.11.2019

Про нас... людей...

Подумалось:

Друзі!

Люди перестають бути людьми!

Ми перестаємо бути ними!

Це не занепад, припадок ума, не песимізм...

Людина що лежить на землі!...

Майже звичне явище...

Вона не викликає уже майже ніяких емоцій... п'яниця, бомж...

Ніхто не дивиться, всі обходять, бояться вимазатися, всім соромно, нестерпно, гидко... краще б його не бачити...

За таких майже ніхто не переживає...

Частина людей зайнята боротьбою за здоров'я та життя собак...

Вони так активно відстоюють їхні, собачі права, що за людей не мають часу навіть подумати...

Організуються клуби, розплідники, лікарні, клініки... завозяться дорогі ліки... Вартість лікування собаки в рази дорожча за вартість лікування людини...

Родовід (родословная) : ... собак не зводять (совокупляють) з іншою породою... Табу, погана спадковість... А вартість всього цього?

А що люди?

А люди, що? – ніщо... Секс за гроші : будь ласка, будь-де, будь-з ким, будь-коли...який там родовід?! Довідка про стан здоров'я пару сотень гривень; паспорт громадянина – ще десь стільки ж...

Зате – народження – дорого; смерть – також дорого...

Напевно, для обмеження народження...

Собаки утримуються в квартирах, а людей виживають із квартир...

Собака порве тапки, наслідить в квартирі – нічого... це любима лапочка...

Людина скаже свою думку, протилежну іншому – вона вже во-рог, не патріот...

Люди пакостять людям не задумуючись над людяністю...

Людина служить собаці, а не так, як Творцем дано, щоб собака служила людині...

Я за любов до тварин... за любов до всього: живого і, не дуже... живого

Але!

Як же Любов до Ближнього?!

Люди – любіть собак, любіть клопів, мурах... любіть Все, та не забувайте про Людину!

Колись євреї вилили собі тільця, поки Мойсей ходив говорити з Богом...

Час повторюється?! Але ще у гіршому варіанті!

На жаль – Мойсея немає.... Хто буде говорити з Творцем?! Чи захоче Творець говорити з кимось?!!!

Що буде далі???

Боже!

Переверни світ з голови на ноги! Так, як Ти його задумав!

Чи захоче почути голос «вопиючого», волаючого в пустині Творець?!

Песимізм?!

Оптимізм!

А що залишається...

Нічого... певного...

26.11.2019

Про «легіон...» (думки з приводу притчі про вигнання з душі легіону злих духів...)

Подумалось:

Хто знає Істину?!

Всі знають – істину!

Чи велика різниця між тими і.і.стинами?!

Хтось скаже – істина одна, але сам найменшого розуміння Істини не має...

Не буває одної істини, у кожного вона своя... скаже розумний...

Інший скаже – кожна істина Істинна... розуміючи багато...

Ще хтось промовчить і – це буде його Істина...

Людина одна: одне тіло, одне обличчя...
А скільки масок?!
Чи думав хтось, чи рахував емоції, думки, поступки...
Як довго висить одна маска на обличчі?
Як часто змінюється вона впродовж доби...
Чи думалось, що кожна емоція, кожна думка, кожна дія – це окрема маска?

Шлях до роботи – ви одні;
зустріли друга – ви вже інший;
Зайшли в музей – спОкій в душі;
Ви на базарі – де цей спОкій?

Вас «легіон» в одній душі!
І не можливо це сховати!
Вас не втримАти у свині...
І в морі вас не потопити!

Вам не втопити «легіон»,
І не звільнити душу.
Свиня не втерпить, просить – вон!
Людині пофіг – в неї – маска...

Чи є потреба, необхідність у вселенні в людину «легіону злих духів»...

Чи не перебувають вони там давно?!
Чи не комфортно їм там?
Чи не комфортно вам з ними... ?!

Подивіться в себе... що... там???

25-28.11.2019

Про Адама і Єву, рай і секс...
(без посягань на чиїсь почуття чи
вірування... довільна інтерпретація
початку життя....)

Подумалось:

В раю сексу не було...в раю була Любов... вона, і зараз там!

Інший погляд на загальновідоме...

... і створив Бог Адама... і, – Єву...

Чомусь усі уявляють, що Бог створив Адама дорослим! Єву – також – дорослою!

Через дану обставину складно зрозуміти історію про рай, взаємовідносини Адама і Єви, як чоловіка і жінки та зародження, а можливо і – продовження життя людства!

Уявіть створення Богом Адама маленьким хлопчиком... що народився, як всі ми...а, через певний час, народжується дівчинка – Єва...

Вони проживають разом у раю!

На прекрасній території, прекрасного саду... прекрасної сім'ї...

Рай описаний в Біблії алегорично, як і створення людей: це хороша, самодостатня, не бідна сім'я у якій, прекрасний Батько-Творець. Напевно і мама, про яку чомусь не згадано...; прекрасні, виховані дітки, надзвичайної краси сад, або щось більше (рай), у якому діти любили гратися... діти ходили «нагі» голі, бо ще були маленькі і не відчували зову плоті...у них був гарний будинок, а у діточок – окремі кімнати Батько дозволяв діткам гратися всюди, окрім певного місця (можливо своєї спальні), ...вкшати з усього окрім дерева пізнання...

Діти підросли...

Прийшов час статевої зрілості. Як відомо – дівчата дозрівають скоріше хлопчиків...

У один цікавий час, Єва відчула, що стала зрілою... у ній пробудилось бажання, зов плоті... (змій прошепотів їй у вухо, що потрібно попробувати заборонений плод і вони стануть, як боги...)... змій це – похоть, бажання... жадоба тілом іншого тіла – дерева пізнання...

25.11.2019

Продовження...

Вона розповіла про всі ці відчуття і бажання Адаму чим розпалала в ньому бажання... і, він не втримався...

Так вони : «...вкусили плоду пізнання...», пізнали одне одного і пізнали насолоду, доступну тільки богам... (батькам)...

Після цього, вони відчули, що «голі» і почали ховатися від Творця. Очевидно батько запідозрив зміни у їх поведінці та взаємовідносинах і просив їх признатися у вчиненому... але їм було соромно...

Після цього, очевидно, Єва завагітніла, батько сказав, що ... будеш народжувати в муках... і вигнав їх із своєї сім'ї та свого саду... можливо вони самі пішли звідти у самостійне життя...

Таким чином рай це – час, в період перебування людини в дитинстві, точніше – відчуття та сприйняття світу душею дитини...

З віком, розуміння глибини Раю замінюється змістом слова щастя, яке далеко не тривале, періодичне, спонтанне і чергується зі змістом слів – нещастя, негаразд, біль...

В глибинній пам'яті людини відчуття Раю залишилось і ми напівсвідомо бажаємо його не розуміючи того, що знову перебувати в ньому абсолютно неможливо... Хіба у слідуючому втіленні, інкарнації, самсарі... після слідуючого, чергового народження...

Але, пам'ять не тримає всього пережитого і, не переходить з одного життя в інше тому, все починається з початку і, якби по-новому...

Рай в минулому не пам'ятається. Існують лише смутні згадки, здогадки і бажання досягнути його в майбутньому...

Таким чином, сексу у раю не було, нема і не може бути. Там перебуває Любов! ...

Рай існує реально і це – життя протягом певного періоду життя людини, до появи у нього сексуального потягу...

Пізнавши секс людина пізнає пік тілесного задоволення, але часто втрачає відчуття Божественної, дитячої Любові ...

Секс, оргазм – це рай, що продовжується надзвичайно короткий час...

Не завжди розумна людина поміняла відчуття вічного раю, на коротке, явне і високоемоційне відчуття тіла, ума...

... будьте як діти і ... увійдете в царство небесне...

Творець продумав процес Життя таким чином, щоб взаємовключити деякі категорії, сторони його...:

– якщо буде вічний рай, не буде народження, продовження і розвитку життя...

– організувавши народження і продовження та розвиток життя, Творець виключив з нього вічний рай, надавши людині короткочасне райське задоволення і надію... на вічний рай!

Не варто жити в минулому... не варто надіятись на майбутнє...

Від вашої любові залежить Рай вашої дитини... не шкодуйте її... любові...

Шукайте Рай в теперішньому, сьогодні... від вас залежить рай іншого... від іншого залежить ваш рай...

Множійте і розмножайтеся... радійте тому, що є... надійтеся на краще... не бійтеся гіршого...

Просто – живіть!

23-25.11.2019

Для себе...

Про ініціацію... трансформацію...

Роз-Думи:

Коли підходить час, щось повинно статись...
Не може прийти нове, якщо місце зайняте старим...
За все треба платити...

Трансформація (ініціація) болюча фізично, духовно і емоційно...
Пережити її надзвичайно важко...

Найскоріше і найлегше – впасти в летаргію...або клінічну
смерть...

В іншому разі – це надзвичайно довго і тяжко...

Легше тим, хто перебуває з учителем (гуру) там процес відбувається повільно і постійно, вчитель наглядає та надає допомогу, якщо треба. На Апостолів просто зійшов Дух і вони кінцево трансформувались, почавши говорити різними мовами... вони були поряд з Учителем і у них це відбувалось і відбулось неспішно і спокійно....

Апостол Павло був сам... він отримав «бачення (озарение) раптово і тому, досить помучився отримуючи ініціацію (трансформацію)... три дні мучився, осліп...

Процес БАРДО...?

Очевидно ініціація може відбутися спокійніше у разі: тривалої підготовки до неї; свідомої, часто – несвідомої, напівсвідомої; ознайомлення та максимально повне розуміння змісту Тібетської та

Єгипетської книг смерті; розуміння на енергетичному рівні виходу, точніше розширення свідомості (Душі і Духа) за межі тіла, потім – далеко за ці межі... Можливий варіант навпаки – входження енергетики Творця у вашу свідомість, вас і, таким чином, розширення душі і духа за межі тіла і, до максимально можливих масштабів всесвіту ... усвідомлення того, що різного роду енергетичні створіння (навіть злі духи...) це «ракові, хворі» утворення створені тобою же у твоєму енергетичному полі;

Страх виходу за межі тіла, оболонки та малорозмірної душі і духа необхідно перемогти, усвідомленням їх розумового походження та можливої втрати ними ідентифікації, як і усвідомлення Его в цілому;

Страх втрати Себе як сутності, душі і духа, страх пропасти у всесвіті – переборюється усвідомленням любові до всього і Єдністю з усім...

Необхідно категорично усвідомити і реалізувати ігнорування всіх оцих «ракових» утворень на шляху трансформації і не тільки ракових, як поганих, а і ракових – позитивних;

Розуміти певну тривалість піку цього переходу (не менше трьох днів, деколи інші строки)... усвідомлення в цей період віддачі процесу на волю Творця і стремління тільки до нього, максимально ВИСОКОГО.

22.11.2019

Подумалось...

Я не поспішаю...

Куди мені поспішати?!

Я споглядаю... споглядаю Вас, поза Вас, між Вас і поміж Вами... споглядаю Світ...

Споглядаю себе... щось бачу, деколи... часом – нічого не бачу...

Часом застриваю і, не відчуваю мети...

Часом переважає те, що вже не має переважати, але ж – переважає...

Часом приходиться відчай, зневіра... часом шкодуєш, за тим, що є...

Часом, здається, що краще без цього ...
Потім приходиться розуміння неможливості путі назад... залишається рух тільки вперед...

Як? Чому? І для чого?

Чому болить? Чому туга?
Чому безвихідь і журба?

Якщо дано, дай до кінця!
Налий його, аж по вінця!

Не муч мене, а дай води
І спрагу духа утоли...

Немудрий розум просвіти...
Подай води, налий мені...

21.11.2019

Про святість...

Подумалось:

Хто святий?
Хто вирішив, що хтось святий?!

Святих уже так багато, що місця для не святих майже не залишилось...

Але чомусь, світ не святий?!

Може щось не так із тими, що – святі?!

А може гріх став більше грішним?!

А може ті, що визначають святість, не дуже святі?!

Всі мудрі для себе, а Мудрих катма?!
Кожен повчає іншого... хто повчає його?!
Кругом Содом і Гомора! Але там не знайшлося ні одного свя-
того...
Чи є святі серед нас?!
Що чекає нас?!
Не судить і, не судимі будете...

21.11.2019

Ще раз про щастя...

Подумалось:

Кожен хоче щастя, кожен шукає його...
Високоморальний і розпутний хочуть щастя...
Святий і грішний також бажують щастя...
Життя блудниці деколи святіше за святе життя святого?!!!

Чи має право віруючий зневажати блУдницю, якщо вона також хоче щастя?

Вона не одружена, але щастя хоче... як і заміжня! У кого наявне право засуджувати її ?!

Хто дав і, чи давав комусь, таке право?!

Замужня була щаслива весь час замужності, поки на її шляху не стала блУдниця...

Щасливою стала блУдниця, а нещасною заміжня! Чому?!

Що не так у цьому світі?!

Немає вічного щастя...

Щастя як і нещастя недовготривале...

У кожного воно різне за якістю і – величиною...

Довготривале щастя – уже не щастя!
Довготривале нещастя – не відчувається нещастям!

Зміна щастя на нещастя народжує надію...
Надія деколи переростає у віру...
Наявність віри дає сили...
Присутність сили – народжує життя...
Втративши щастя радійте... коло замкнеться і воно повернеться до вас...
Інакше не буде... не може бути!

21.11.2019

Про ставлення до людей...

Подумалось:

Кожен оцінює себе сам...
Кожен цінує себе сам...
Кожен вважає, що заслуговує того, що думає про себе сам...
Але!

Не кожен думає, що інший також думає, думає про себе і оцінює себе, також – сам...

І ніхто не думає, або не хоче думати, що інший оцінює його інакше ніж він сам!

У своїх очах ми завжди кращі ніж у очах іншого...

Не хтось думає про нас погано, це ми думаємо про себе краще ніж інший...

Це ми чекаємо від інших кращого ставлення до себе...

Можливо в очах іншого ми гірші...

Для чого чекати кращого?
Хороше ставлення до вас, не завжди об'єктивне...
...можливо це лестощі?

Правда про вас не завжди гарна!
Якщо вам скажуть правду, чи приймете її?!
Якщо ви зробили комусь добре, для чого чекати взаємності?
Ти зробив і забудь! Через тебе Творець зробив добро іншому!
Через когось Творець зробить добро тобі! Нечекано!
Очікуване добро часто повертається недобром...
Варто зрозуміти це і, не чекати... добра!
Допускати, але не чекати!
Не чекаючи не отримаєш розчарування!

19.11.2019

Про людину- комп'ютер...
(погляд – з іншого боку...)

Подумалось:

Молитва, медитація, мантри – це код доступу до вищого рівня свідомості...

Розумові можливості людини обмежені багажем знань отриманих протягом життя, продуктивністю ума та діапазоном варіантів закладених у пам'ять, можливістю черпати та аналізувати знання із доступних і напівдоступних файлів, станом на певний час ...

Вийти за межі дозволеного можна у разі наявності коду... інакше – зась!

Щоб отримати код доступу необхідно пройти певні практики, певні рівні розвитку свідомості, відповідати певним вимогам, пройти через певні – «тернии»...

Через те, небагато окремих досягають над можливості та над свідомість...

Страх, жадібність, гордість, розпуста... інші негативні і позитивні, але надмірні емоції – це віруси, що тормозять, перешкоджають розвитку та віддаляють, продовжують час досягнення коду доступу...

Релігія... один із шляхів початку руху...

Існують інші шляхи...

Старчество, апостольство, просвітлення, мудрість, реалізація... – найвищі, доступні (окремим) рівні свідомості...

Нижчі ступені розвитку навряд чи піддаються чіткій регламентації рівнів: містики, маги, хілери... поети, художники, винахідники, вчені... це вищі рівні за звичайний стан... але – це над можливості у певних напрямках, що надаються для розвитку людей, суспільств та цивілізації в цілому..., а також, для підтримання цікавості в отриманні таких здібностей...

Варто пробувати...

Там – цікаво...

18.11.2019

Про поради...

Відкрита думка на закриті питання...

(не зміг написати коротко...)

Подумалось:

Порада – це правдива думка, яка гуляє навколо вас, яка невловима для вас і яка, на вашу думку, може вирішити якусь вашу проблему і, яка на вашу думку – правдива...

Кожен хоче, чекає поради... Так легше... зникає проблема думати, проблема відповідальності за прийняте рішення...

Деколи це вихід вихід з тупика, зі скрути, застою...

Порада це добре...!

Але це не ваше... не ваша думка, не ваші відчуття... не ваш вибір. Це вибір іншого!

У вас своє життя... у вас повинен бути свій вибір...

Слухаючи поради можна прожити чуже життя, життя того хто радить...

Не можна заперечувати поради...

Варто користуватися всім, що є...

Часто за порадою йде той, хто вже має відповідь...

Йде не за порадою, а за підтвердженням своєї відповіді...

Такий ніколи не отримує поради...

Порада можлива тоді, коли ви пусті, виснажені... коли вже не бажаєте її, коли ви просто слухаєте, розмовляєте...ви дійшли до дна! Мозок, інтелект вже не продукують нових варіантів... ними перебрано, зважено і передумано все...

Прораховано всі можливі шляхи, дії, наслідки та результати... позитиву не видно...

кожен варіант – програваний (в цілому...)

Приходить розуміння тупості, безвиходу...

Стіна! Опускаються руки... апатія, яма, депресія...

Від активності ума, починає страждати тіло.

Інтелектуально – тупик!

Це певний стан душі, духа і тіла. Не кращий (можливо – навпаки...)

Як не дивно, це також вихід із ситуації! Але – це вихід пасивний, довготривалий...

Окрім Ума у людини є ще емоційний центр, совість, інстинкт, серце...

Емоції швидші за ум... вони правдивіші за нього...

Часом вони також помиляються... хоча помиляються не вони, а якраз ум, що невірно інтерпретує їх, емоції.

Але, об'єктивно, вони ближче до істини...

Знайти істину, відносну істину, можна використовуючи прояви емоцій, серця...

Абстрагувавшись від ума, прислухаючись до відчуттів можна знайти Путь... можна не знайти його...

Для вірного сприйняття і трактування емоцій варто навчатись відчувати їх.

Для відпочинку ума, необхідно задіяти емоції і тіло.

Корисні: фізична робота, тяжка, відносно довготривала; сильний, активний прояв емоцій неважливо яких: позитивних чи негативних; секс, краще з новими, гострішими як зазвичай відчуттями; відпочинок (хоча б три доби) подалі від знайомих місць, краще в глухому закутку і, краще із застосуванням перших трьох елементів.

Варто пробувати, а не залишатися на місці.

Порада не може бути конкретною! Порада не гарантує відсутність помилок!

Порада – це напрям, Путь, дорога... На цьому напрямку будуть підйоми, схили, роздоріжжя, будуть джерела, що підтримають в дорозі... будуть помилки...

Це життя і такі його різновидності... Ідучи по дорозі поради, всерівно, вам прийдеться обирати...

Помилкою буде повна відданість пораді, як і повне ігнорування її...

Пораду можна відчутти у словах дитини, старця, просвітленого... у словах вашої бабусі чи дідуся до якого ви рідко приходите...

Не кожен паломник, десятки разів відвідавши Афон, знаходить те, що шукає...

Не кожен віруючий приходять до Творця...

Не кожен грішник помирає під парканом...

Істина перебуває у Душі і її потрібно шукати Там!

А порада там де Істина! Істина не порадить не істинну пораду!

Абстрагуйтеся (отрешитесь) від думок, проблем, задач, відповідальності...

Прислухайтесь до серця, душі... усвідомте найменший подих совісті, блага і добра, що є у Вас... усвідомте потаємні позитивні

почуття до співрозмовника, до об'єкта бажань, забудьте користь; знайдіть стороннього, незацікавленого у Вас, не залежного від Вас... порозмовляйте, слухайте... не ставте питань, не вимагайте відповідей... просто розмовляйте і, ви почуєте...ви почуєте ПОРАДУ, відповідь і, вона буде Вашою! Вашою відповіддю, порадою Вам... але, після цього не слухайте ум, не аналізуйте і не прораховуйте нові варіанти...

Почувши поклик серця, варто слідувати за ним...

Це важко... це – тонко... це, трохи містично...

Але як без цього...

Помиляйтеся... помиляйтеся, робіть висновки і йдіть...

Все рівно пошкодуєте...

Пошкодуєте поки – не зрозумієте...

14.11.2019

Вірю тому, що бачу...

Подумалось:

Товсті священники і худі апостоли...

Чому?

Що змінилось у вірі за дві тисячі років?

Майже нічого.

Чому проповідники, послідовники змінились ?

Може вони стали фарисеями...?

А може вони і не переставали ними бути?

Можливо перший в храмі – це священник, а останній, митар, простий прихожанин?!

Хто ближче до Творця під час служби: перший чи останній...?

Життя першого і життя останнього зазвичай дуже різні!

Чому?

Перший завжди приклад другому, але, який, чи кращий приклад?

Що станеться з нами усіма, якщо послідуємо прикладу життя першого?

Може мамона це тренд і приклад за яким треба жити?

12.11.2019

Про Ваше...

Подумалось:

Вашим може бути тільки Ваше...

Ваше авто не купить інший...

На ваш «зелений» не поїде інший...

І ваш «червоний» не зупинить когось... тільки Вас...

Тільки ваша жінка може бути Вашою...

І Ваше горе, буде тільки Вам...

І Ваша радість вихлюпнеться лиш Вам...

І Ваше життя буде тільки Вашим...

А Ваша смерть буде тільки Вашою...

12.11.2019

Про зміни...

Подумалось:

Все тече все змінюється...

Міняються люди, міняються друзі, міняється природа... міняється час...

Міняється все тимчасове...

Тільки постійне не змінюється!

Постійне не може перебувати у тимчасовому...

А тимчасове все, кругом!

Виходу нема?

Змінна тимчасовість може стати стабільними змінами в певному напрямку!

Тільки напрям змін можливо обрати, і зробити з цього позитив!

Тільки зміни свідомо обрані, ведуть до мети!

Тільки за результатами змін приходять успіхи!

Варто змінюватися, варто жити в період змін...

Не варто боятися змін...

Головне вибрати напрям, директрису, поставити цілі, – змінювати, змінюватись, змінюючи... творити... творити добро... можливо не тільки для себе...

Творчість матеріальна – це добре...

Творчість духовна – це більше...

Творчість внутрішня, душевна – близька творчості Творця...

11.11.2019

Про розпусту...

Подумалось:

Розпуста – це пошук і отримання задоволення без любові...це залежність від задоволення тілесного, любою ціною...

Це – енергетичні розряди між двома різними зарядами, що продовжується певний період часу ... можливо за плату, з обов'язку, з боргу...

Розпуста – комусь гріх, комусь – задоволення!
Деколи гріх – найбільше задоволення...
Щоб пізнати життя, необхідно пройти гріх...
Тільки відчувши, пройшовши гріх, можна жити без нього...

Свяtimi не народжуються, ними стають!
Святість, як і грішність – результат життя...
Гріх без відчуття святості – не гріх, а спосіб життя...
Святість без розуміння гріха, неповна святість

Життя тут- можливість вкусити різного...
Моралісти забувають про свої гріхи...
Грішні деколи хочуть бути свяtimi...
Мудрість – у прийнятті, розумінні різного.

Не живіть крайнощами:
- не будьте свяtimi, бо не досягнете...
- не будьте грішними, бо не вийдете...
Живіть як живеться, але тяготійте до Мудрості!

11.11.2019

Коли хочеться...?

Подумалось:

Хочеться по різному...

Комусь з надлишку, комусь від нестачі...

Накопичення надлишку потребує віддачі... інакше дискомфорт, нетерпіння, ріст бажань, задоволень... результат – віддача насиллям...

Накопичення нестачі... потребує наповнення... інакше дискомфорт, нетерпіння, невдоволення, нерви і агресія...

Що добре?

Контак! Фізичний контакт суб'єкту надлишку і суб'єкта нестачі: чоловіка і жінки.

Перший віддає надлишок, друга – отримує нестачу. Настає рівновага, баланс.

Ще краще- Гармонія.

В чому сенс?

Напевно в тому, що контакт кращий між закоханими...

А взагалі, не варто шукати сенс там, де потрібно кохатися!

1.11.2019

Про мудрість – маленький аспект...

Подумалось:

Чи можна змінити щось у фільмі, що переглядається...?
Чи можна допомогти комусь, або покарати когось у фільмі?
Чи можна переживаннями за героїв фільму уникнути наслідків
встановлених режисером...?

Дурні питання?!

Дурні відповіді...

Нічого не можна змінити у фільмі!
Можна вийти із кімнати і не дивитися фільм...можна дивитися і
не нервувати...можна абстрагуватися, дивитися, повчатися...

А при чому тут мудрість?

Для того, щоб подумати...

11.11.2019

Про людей...

**Без повчань, заздрості, моралізаторства ...
з... повагою до всіх...**

Ното sapiens...

Людина не розумна...

Хто визначає розумність людини?

Хто чи, що визначив цю розумність?

Розумність – це здатність сутності обдумувати, осмислювати і вчиняти розумні дії, які визначають можливість інтелектуального, морального, фізичного, духовного і іншого її розвитку...

Спитайте будь-кого чи він дурний!

Спитайте будь-кого чи він розумний!

Відповіді будуть майже однакові!

Але різниця є! І, деколи суттєва!

Невже всі розумні? А куди поділись інші? Ті, що не дуже...

Чи завжди соціальний статус визначає розумність?

Чи завжди справжня мораль перебуває в душах владу тримаючих?

Чи в кожному тілі владу тримаючих перебуває Душа?

Чи пахне в тих кругах духовністю? Якщо так, то якою?!

Чомусь при владі завжди хитрі, часом аморальні, жадібно ненаситні...

Що жене їх туди?

Напевно страх! Страх за минуле, страх за теперішнє і страх за своє майбутнє!

У них все життя – це страх!

Страх боїться страху!

Страх боїться не тільки страху!

Страх боїться правди, Істини!

Якщо відкрити правду збагачення всіх багатих... чи буде там місце : моралі, честі, совісті, закону...

Чому кругом неправда?

«... уколотися і забутися...» часто буває і так...

Всі вбивають усіх! Для свого виживання!

Можливо це вірно!

Але, де межа виживання?!

Невже: Македонському, Наполеону, Гітлеру, Сталіну, Пол Поту... погано жилось...?

Невже їхньому життю, чи життю народів, якими вони керували, щось загрожувало до такої межі, що потрібно було вбивати тисячі, сотні тисяч, а потім і мільйони життів інших людей?

А паради, триумф, свята... що організовуються в честь перемог, а точніше – вбивств інших людей... це не варварство?

Де тут розум, навіть доцільність, необхідність...?

Голодний звір вбиває одну тварину, щоб не померти з голоду, або нагодувати своїх дитинчат для продовження роду!

Він більше не вбиває!

Може тут більше розуму? Може це інстинкт?

Давайте жити інстинктами?! Може так краще?!

Люди вбивають звірів, люди вбивають людей...

Homo sapiens...???

Якщо розум більшості, розвиває і удосконалює засоби та способи, можливість вбивати собі подібних і інших та створювати комфорт для вбивць – чи можна назвати це – розумом, цивілізацією?!

Чи можна назвати розумом вбивство будь чого і будь-кого, як розвагу?

Можливо ми дивимось якийсь фільм про «ужастиків», а самі не маємо відношення до цього?

А для чого тоді розум?

О, Боже!

Можна попросити Тебе змінити фільм?!

10.11.2019

Про пізнання...

Подумалось:

Чи можна пізнати Все?

Можна Все пізнати не можна! Без розділового знаку.

Але!

Все відносно! І пізнання теж!

Дитинка пізнає день і ніч! Все ! Більше нічого! Але, вона пізнала
Все!

Дорослий знає багато, але це – далеко не Все!

Старий знає більше дорослого, але і це – не Все!

Перестарілий може знати стільки, що забуде Все і для нього –
це також Все!

Пізнання, як жінка:

- вся тут, тілом, перед вами, а Душею з іншим !
- здається ви пізнали її, а вона непізнана!
- сьогодні вона мила, а завтра – звір!
- коли ви її хочете, її немає!
- коли не хочете, вона тут!

Здається Мудрець знає Все!

Можливо, але – він не знає – Жінки!

Шерше ля фам, Друзі! І пробуйте пізнати її!

Удачі!

10.11.2019

Подумалось... Для себе...

Про реалізацію...

Чи збуваються мрії?

Однозначно – так!

Зеланд стверджує, що ми вибираємо життя із багатьох варіантів і, тільки наш вибір вирішує його подальший шлях...

Лазарев говорить, що основою нормального життя є вірна розстановка пріоритетів життя і, слідування цьому...

Вчення Буддизму, Дао, Крішни за основу в житті ставлять ілюзію, путь, все і – ніщо...

Християнство вимагає дотримання заповідей, досягнення царства Божого...

Всі шляхи ведуть до Риму...

Кожна дорога до Риму – вірна!

Чи істинний Рим?

Рим істинний для римлян! Для не римлян він – не істинний!
Або може бути не істинним!

Чому?

Із Києва не видно Риму! Із Рима не видно Лондон! Із Тегерана не видно Мачу Пікчу!

А із Токіо не видно Лхасу!

Вірити можна в те, що бачиш, що відчуваєш...чому навчений.

В почуте, але інше, не твоє – вірити важко...

Але!

У що віриш, те збувається! Що хочеш, те отримувеш! Чого бажаєш, того досягаєш!

У що Віриш, те істинне... для тебе!

Навіть твоя віра у неістинність іншої віри – істинна... для тебе!

Тому: людей багато, вір багато, істин – багато...

Всього, багато...
Але – Істина Одна!!!

Кожна істина Істинна на певному рівні, до певної межі! (римляне бачать тільки Рим...)

Вихід за межі розуміння певного рівня відкриває нову істину... (римляне знають не тільки про Рим... про Мачу Пікчу, Лхасу і Тибет в цілому, також...)

Осягнення, усвідомлення і розуміння нового, досягнутого рівня розвитку народжує також багато істин... кожна з яких може бути Істинною для нижчого рівня розвитку...

Думаю, принцип зрозумілий...

Але ! Є одне Але, що дає можливість усвідомити більшу глибину Буття...

Це усвідомлення похідності маленького «я» від великого «Я», перебування у «Я» і керування діянням «я» у теперішньому часі...

У такому разі, життя відбувається «тут і зараз», інтерактивно в онлайн житті...

Чому це можливо?

Якщо «Я» дозволило маленькому «я» зрозуміти і усвідомити похідність його від великого «Я», тоді, воно дозволяє «я» творити життя онлайн; реалізовувати бажання великого «Я».

Тобто: мрії, бажання... все твориться тут і зараз... не потрібно чекати, планувати, старатись на майбутнє...все що є, це твоє, все що отримуєш, не отримуєш створено тобою... ти перебуваєш в оточенні, яке створив... інші чинять те, що ти передбачив і заклав у їх обов'язки... іншого життя, окрім створеного тобою – нема. Інший світ у який ти переміщаєшся – твориться тобою тепер і зараз...

В іншому разі... в іншому разі життя продовжується дорогою в Рим! Чи вірна ця дорога, чи істинний Рим...??? Одним словом – самсара...

09.11.2019

І ще, подумалось:

Найглибше, доступне розуміння на даний час енергії випромінення чи приймання в тому, що Творець є Всім і немає ні віддачі ні приймання енергетики. Все і є енергетикою і просто існує, перебуває як Буття, Абсолют... Але це, у найвищому і нерухомому, несвідомому стані. Оскільки світ проявився і існує в якійсь реальності то, очевидно енергетика, енергія перебуває в певному русі і, виконує певні задачі для підтримання видимості ВсеСвіту та його життя.... Напевно.

10.11.2019

І ще , подумалось...

Випромінення і віддача, прийом чи не спротив прийняттю енергії... Напевно, все вірно... але! Властивості Творця непізнанні і тому, можливі і інші варіанти підняття, підвищення частот низької енергії...

Тобто, дії Творця щодо людини невизначені і не можуть бути до кінця визначеними інтелектом людини: найнижча людина може бути піднята до Небес, а найвищий Дух – понижений стану до Грішника... Це вирішує Творець і Він Сам Собі Указ.

На даний час повного і чистого розуміння розвитку чогось подібного немає.

Хоча... Напевно уже щось є...

...Закон може змінити Той, що створив Закон!

А, Закони Світо творення та розвитку Природи створені для Всього і Всіх, окрім Творця!

Через те, існують абсолютно непізнані і трансцендентні випадки, що не мають пояснення людським інтелектом і, не можуть бути пізнані...

У цьому ще одна загадка Творця і його відношення до всього, що Ним створено...

08.11.2019

Для себе

Ввійди в стан... розслаб тіло від макушки до нігтів... до атомів... усвідом випромінення енергії Сонця і вище, його значення для всього Світу... розслаб атоми, кванти і впусти енергію в себе... не впитуй, а дозволь входити, проходити через тебе. Не чинити спротив, приймай аж до найтоншого відчуття... сприяй проникненню і розчиненню... Промені Сонця розплавляють лід... енергія Творця сильна і розплавляє застиглу енергію Его... завдяки високим частотам Творця, частоти людини розплавляються і набирають вищих якостей... з часом частоти вирівнюються і співнастроюються, резонують... Синхронізація частот Его з вищими частотами дозволяє відчувати і перебувати у цікавому стані... з часом відбувається кристалізація накопиченої енергії і перехід її у вищий стан...

Енергія Его направлена до Творця не така ефективна, як дія принципу прийняття... очевидно, що низька енергія не може пробити, розчинитися у сильній, надвисокій енергії. Вона дисонує і тратиться даремно в спротиві, боротьбі... майже даремно... звук скрипки що не співзвучний з оркестром поступово затихає і зникає, або обирає вірні, істинні ноти і стає – оркестром!

Мідь не може покращити якість золота, тільки золото може бути золотом навіть у розплавленому виді...

Таким чином прийняття більше ніж віддача... усвідомлене і активне сприйняття... нехай буде Воля Твоя... як на Небі так і на Землі ... (... як в Духові так і в Матерії)

Ще подумалось...

Віддавати потрібно навіть не Егрегору, а просто віддавати...

Принцип віддачі енергії Егрегору подібний до віддачі її Творцю. Егрегор значно Вищий за більшість тому, Він також не завжди зможе приймати низьку енергію...

Думається, що принцип інший:

кожен являється маленьким перетворювачем... отримуючи енергію від Творця людина, як призма розкладає Енергетичний Промінь Творця на маленькі промені різного кольору, емоцій: добра, зла, щедрот, заздрості... в людині закладено все, весь спектр емоцій, думок, дій, бажань і від його волі (на цьому етапі розуміння) залежить якість чи напрям випромінюваної ним енергії.

Через те, люди дуже різні не самі по собі, а тільки тому, що душа, Его, тіло кожного різні; і кожне тіло може випромінити тільки те, що відповідає якого якості...діамант випромінює промені такої якості, які не може випромінити ніякий інший камінь... болото не може випромінювати якості мармуру...

Отут заховано сенс призначення людини, як творіння Творця! Напевно!

Свідомість людини може розвиватися і змінювати частоти випромінювання!

Чим вище свідомість тим вища якість, вищі частоти випромінювання, переломлення отримуваної енергії.

Болото може висохнути, а через декілька століть, тисячоліття може перетворитися в нафту, кам'яне вугілля... випромінювання вже зовсім інші. Потрібен час, розуміння і бажання...

Перевтілення, самсара... підтверджують наведену думку в розумінні: те, що не змогла, не захотіла, не зрозуміла свідомість людини протягом одного життя, вона, людина може наздогнати, виправити у наступному житті, розвиваючи свідомість і виконуючи складніші і якісно інші дії.

03.11.2019

Щоб відбулась трансформація духа і тіла, повинно бути накопичення... накопичення відповідної енергії, до відповідного рівня...і доведення її до стану «кипіння»... тільки у такому разі може відбутися зміна, зміна якості, вигляду та функцій... дерево не загориться , не запалає, не згорить і не змінить своєї форми поки його не нагрієш до температури загорання... тільки в процесі горіння вона згорає і віддає своє тепло та світло навколишньому...

тільки отримавши світло, тепло від Сонця дерево проростає, росте і плодоносить...

Очевидно Творець наповнює нас своєю енергією до часу, а потім його творіння віддають накопичене навколишньому і, таким чином – Творцю...

Про це йдеться і у притчі про блудного сина: він отримав від батька все і, тільки витративши повністю все – повернувся...

18.11.2019

... із-за меж...

Подумалось...

... щоб віддавати енергію Творцю, необхідно відповідати Його якостям. Творець не прийме нижчого... Він не може прийняти через велику різницю... для цього існують Егрегори. Це, як конденсатори, що приймають енергію низьких частот, перетворюють, підвищують її частоту і направляють вище, до Творця...

Розуміння такого шляху має право буття на певному етапі розвитку. Це виконання першої заповіді.

Виконання її в повній мірі надає можливість і розуміння іншого, вищого стану. Але щоб дійти до нього, необхідно пройти перший Путь!

03.11.2019

Про зусилля...

Подумалось:

Нічого не буває без прикладення зусиль...

Розвиток – це витрата зусиль! Хочеш розвиватися – витрачай!

Витрачаючи отримуй !

Встановлені правила змінити не можна! Правила може змінювати той, що придумав їх!

Навіть найвищі грають за правилами! Просто у них – свої правила!

Докладаючи зусилля можна вийти за межі правил...за межі правил певного рівня!

Тільки розвиток дає право змінювати правила... але – вийшовши за межі правил одного рівня підпадаєш під дію правил іншого, можливо вищого, а може і нижчого рівня...

Правила певного рівня, це правила потоку: найкраще у потоці – середина; але , тоді –розвиток відбувається лише в межах потоку; вийти з нього можна розвиваючись, деградуючи, або порушивши самі правила потоку... це складно і потребує багато зусиль...

Варто витратити зусилля!

Витрачаючи стаєш пустим! Але – тільки в пустий, порожній посуд можна налити нове вино...

Нове вино – нова якість; нова якість – новий рівень; новий рівень – нове життя!

Витрачайте і – живіть по-новому!

05.11.2019

Про необхідність думати...

Подумалось:

Кожному своє...

Хтось думає, хтось не думає, хтось думає мало, хтось за когось думає...

Закономірність одна: хто більше думає, у того більше болять голова...у того хто менше думає – частіше болять інше...

Можна вибирати? Якби!!!

Хто хоче думати – тому не думається...

Хто не хоче працювати – тому думається...

Когось позбавляють думання – поставивши діагноз...

Окремі думали глибоко і написали так, що їх мало хто розуміє...

Кожен думає про своє і по своєму...

Кожна думка, навіть глибока чи мілка, дріб'язкова знаходить відгук у людини близької по духу до того, що написав!

В іншому разі, можна читати Трисмегиста, Веди, Тору, Біблію, Коран..., а задовольнятися новинами з телебачення...

Еволюція і інволюція – це шляхи пізнання.

Хтось піднімається і впевнений – це розвиток...

Інший опускається, переконавшись на вершині, що не розвивався до Повноти...

Зустрівшись в Путі, вони бажать один одному удачі на шляху пізнання... кожен вкладаючи в побажання своє розуміння удачі. Але, деколи це протилежні речі...

У того, що перебував на Верху, вершина – це Низ!

У того, що перебував в Низу, Вершина – це Верх!

В чому сенс пізнання?

Хто бачить Вінець, Вершину до якої всі прагнуть?

Хто вправі визначати Істинність цієї Вершини і, у чому її Істинність?!

А що у Вас?

03.11.2019

Про дятлів...

Подумалось:

Дятел! Цікава, гарна і... корисна пташка...
В неї немає ума, але в неї є звичка робити добру справу...
Завдяки своїй нерозумності вона може врятувати велике дерево, а дерево – це життя...

Таким чином – нерозумність (вважайте – дурість) – рятує частину світу.

Розумна людина, часом руйнує світ!
Розумна вона тому, що сама так про себе думає!
Мудрі, часом, думають інакше!

Ум людини часто направлений у деструктивному руслі : повчаючи інших як краще жити, пишучи заумні речі і вірючи, що це корисно і покращує комусь життя ... відзиваючись і характеризуючи інших, таких же як він, умних, в негативному світлі... сам живе – не кращим чином...

Маючи розум не варто вважати, що в іншого його нема...
Цінуючи свій розум, варто цінувати розум іншого...
Мабуть не варто жити чужим розумом, але і ганити іншого за його розум не варто!
У кожного свій рівень ума!
Можливо варто думати перед тим, як називати когось «дятлом»!

Мабуть не варто ставити питання: а від кого більше користі?

01.11.2019

Подумалось...

Віра є у кожного...

У кожного своя віра!

Є віра, що об'єднує, є інша віра – що роз'єднує!

Вірування як потічки, що сходяться у річку...

Через певний час і простір вони всі об'єднуються в океані!

Немає річки гіршої, як немає і – кращої!

Вони різні: більші, менші, чисті, нечисті, мілкі і глибокі, бурхливі і спокійні...

Але їх сутність – вода... вода, що в процесі течії, руху, свого життя очищується, змішується, набирає інших якостей і, в кінці-кінців стає солоною, однаковою, розчинившись у великій, одній воді океану...

Немає віри кращої і некращої...

Вони – різні... але всі вони ведуть до Одного!

Пройде час... війни, страждання, радість, гордість...

Прийде Розум... вір стане менше...

Стане менше людей і – менше вір...

Коли прийде Мудрість – віра буде Одна!

І буде – Спокій!

Але, це буде інший Спокій!

01.11.2019

Для себе:

Перебувай, максимально часто, в стані випромінення енергії до Першого... відчувай випромінення аж від клітин, атомів... розчиняй тіло по максимуму... не думай, а відчувай...

«дихай»... вдихай всім тілом, видихай більше чим вдихаєш, також всім тілом... дихай на такому рівні, щоб відчувати весь світ в подиху... розслаб тіло... стань подихом на тоненькому рівні, щоб не відчувати подиху... щоб відчувати лише відчуття, а не подих... твій легесеньких подих відчуває весь Все Світ... Світ живе подихом...вібраціями твого дихання... таким чином очищаються, викристалізуються вібрації тіла, думок і емоцій ... проходить розвиток...

Дивись на думку як на предмет у воді... пробуй встановити звідки вона з'явилась і куди зникає... розумій: думання згущує думку і, посилює енергетику у ній...посиливши думку, послабиш себе; посиливши думку ти поглиблюєш, продовжуєш і розширюєш її; ...

шукай того, хто думає, створює думку, хто споглядає її; будь ним, споглядачем...

Зумівши стати Споглядачем, свідком, уникнеш прив'язки до Его... почнеш думати ширше за Его... думки виникатимуть без думки... появлятиметься усвідомлення, знання... зможеш думати на рівні колективної свідомості, можливо – над свідомості... познаєш те, що мало хто пізнає...

... І це – не край...

16.09.2019

Любов до Творця, – це відчуття близьке до перебуванню в стані «осознанности» з можливим відтінком цілеспрямованості почуття і, таким чином, направленості енергії до Нього; тоді, як сама «осознанность» – це ширше, нейтральніше і пасивніше відчуття все охоплення, відчуття Все Світу в собі, або себе в Ньому... а також постійне, у реальному вимірі часу усвідомлення (осознание) навіть найменшого руху тіла та свідомості, реагування на нього відповідно до розуміння відповідної нейтральності до Все Світу...

18.10.2019

Про те, що не вражає...

Подумалось:

У певний час при певному розумінні – не вражає нічого...
Це буває у дурних, мудрих... повних «пофігістів»...
Це не добре і не погано... так розуміється тоді, коли повинно
бути.

Залежить від того хто і як відчуває...
В більшості це сприймається, як не позитив, можливо – нега-
тив...

Чому?

Розуміння своїх інтересів – добре, але це дуже вузько і суб'єк-
тивно...

Розуміння інтересів сім'ї, колективу – краще, але також суб'єк-
тивно, хоч трохи ширше...

Патріотизм, націоналізм на рівні нації, народу – часом добре,
але також вузько і не об'єктивно...

Розуміння інтересів людини в межах планети – глибше, але да-
леке до повноти...

Усвідомлення і можливість переживання Життя, як Буття у всій
Його Єдності – це Повнота у всій Повноті!

Усвідомлення Цього – не потребує пояснень! Воно або є, або
Його нема!

Отоді уже – ніщо не вражає!

І, це не «пофігізм» !

29.10.2019

Про те, що вражає...

Подумалось:

Глибина віри – вражає...

Навіть, якщо цю віру інші приймають за не мудрість...

Сила віри, на певному рівні розвитку, може робити чудеса... Навіть якщо обходиться без чудес, а людина продовжує вірити і жити відповідно до своєї віри, її життя наповнене змістом!

Вірити і не втрачати своєї віри не дивлячись ні на що – це чудо!

Маленька Людина із сильною вірою досягає більше ніж велика людина з малою вірою!

Досягнути Творця можна всім!

Але не всі досягають Його!

Деколи це залежить від віри! (І ще багато від чого...)

Варто вірити навіть, якщо не віриться...

29.10.2019

Про теорію Дарвіна...

Думка:

Цикл життя, самсара, уроборос... відповідає теорії Дарвіна в межах та інтересах певного виду... можливо навпаки: теорія Дарвіна вписується в певні правила розвитку життя;

Перехід одного виду в інший неможливий; можливі варіації, мутації в межах одного виду...

Людина не розвинулася з мавпи...

Але! Навіть, якщо вона виведена з неї, то це було свідоме рішення когось, Хто взяв тіло мавпи як матеріал, заготовку, ввів зміни у її генетику та вселив в нове, підготовлене тіло свідомість вищого рівня. В подальшому людина розвивалася як окремий вид, що може підпадати під зміст теорії Дарвіна...

Теорія Дарвіна – це думка непересічної людини, що шукала розуміння виникнення та життя людини і природи. Його думка була високою, але – не надто глибокою!

Вона пояснює певний бік, частину великої сфери життя і, вона завузька для його повнішого (не повного) розуміння.

Ця думка істинна для певного кола людей, але не Істинна в Принципі!

18.10.2019

Про сенс (зміст...)

Думка Мудрої Людини – сенс Гри в правилах Гри...

Якщо зрозуміти всю глибину цієї Думки, усвідомити і жити за нею – тоді не потрібні досягнення, вивчення, аналіз... медитації, молитви ...

Друзі !

Ніхто не мудрий!

Ніхто не дурний!

Існують Кимось встановлені правила за якими живе Природа!

Правила можна порушувати, можна жити відповідно до них!

Від цього залежить рівень і умови життя!

Головне – зрозуміти і відчувати ці Правила!

29.10.2019

Про мухи і життя... можливо – байка...

Подумалось:

Муха хоче жити...

Людина – також!

Все живе хоче жити, бо воно створене для життя!

Все живе хоче краще жити... бо воно так хоче...

Але: не все що краще – краще; не все що гарніше – гарніше; не все голосніше – розумніше; не все розумніше – мудріше!

Муха б'ється в скло, бо за склом сонце! Там тепліше і там, краще! На її думку.

Вона не може збагнути, що там, за склом вітер, можливо – дощ, прийде вечір і сонця не буде... але вона цього не знає. Її манить зовнішня краса, зовнішній простір і воля... вона хоче невідомого, непізнаного... вона хоче того, про що нічого не знає...

Вона не цінить того, що має, що в неї позаду... вона не дивиться назад. Її погляд і бажання в майбутньому, за склом...

Інша муха лінива, сонна... вона повільно літає по кімнаті, сідає, куняє... перелітає на місця освітлені сонцем, вигрівається... перелітає на стіл, покуштує чогось смачненького і, знову куняє... Вона не розуміє муху, що б'ється об скло... не розуміє її бажань, потягу... вона бачить сонце із кімнати, вона вигрівається в його променях в середині кімнати... куди летіти, що бажати... все є! Все поряд! Всього вистачає! В кімнаті тепло, затишно... життя вдалося!

.....

Через годину муха, що билася об скло впала безсила, спробувала підвестися, знятися в політ, але не змогла і, ... тихенько – померла!

Інша, лінива муха, який час ще літала по хаті, поспівчувала несподіваній і швидкій смерті першої... потім захотіла поїсти, сіла на стіл і там... несподівано була вбита рукою маленького хлопчика, якому вона вже давно надоїла своїм постійним жужжанням в хаті...

Сенс байки?
У кожного свій сенс, у кожного своє життя, у кожного свій сенс
свого життя...а може немає сенсу?
А результат?
А результат завжди ОДИН!
І він незмінний!

Друзі!
В чому сенс життя...?

27.10.2019

Про хворобу...

Подумалось

Сьогодні ранком померла Людина!
Протягом одної – двох хвилин! За годину-півтори до того, ми
спокійно, як завжди, пили каву, жартували...
Потім він пішов до магазину, повернувся ... зайшов на подвір'я,
спіткнувся, впав... завдяки допомозі піднявся пройшов десять-два-
надцять метрів, присів на лавицю і... ВСЕ!

Кого винити, за що винити, до кого пред'являти претензії...?
Хто винен, що ти прихворів, помер? Чому зараз, чому тут і так
– несподівано!
Смерть завжди несподівана, хоча її завжди чекають!

Хто винен, що ти народився, жив, радів, кохав, любив, народ-
жував ; десь вередував, поспішав, нервувався...

Які претензії можуть бути до іншого, що пройшов півсвіту, проживає між нами і – захворів?

Невже він винен у хворобі?

Невже ніхто з нас не хворів далеко від свого будинку?

Пригадайте себе і свій стан, коли біля вас нікого із рідних, ніякої допомоги, а на вас ще дивляться як на ворога! Бо ви хворий!!!

Жити в суспільстві і бути вільним від нього – неможливо!

Перебувати серед людей і бути абсолютно здоровим – неможливо!

Неважливо якого ти кольору чи віри !

Якщо є непоборне бажання бути вільним і здоровим, варто усаїтнитися в лісі, горах, пустелі і, ... очевидно – бути здоровим!

Але! Укус маленького кліща чи комара і ваше здоров'я чи свобода закінчились! Ви ніхто і ніщо! Радість вашої гордості зміниться відчаєм і жадобою життя... забудуться ненависть до інших, забудеться зневага та претензії, що хтось щось заніс, якусь хворобу чи проблему...

Маленька сутність – комар чи кліщ і, – Всемогутня людина...

Ваша всемогутність – НІЩО! Надуте самобахвальство і – одна-дві хвилини на роздуми... а далі?

Далі – Занавіс!!!

Можна волати до совісті, до віри, до співчуття!

До Бога, в кінці- кінців!

Можна волати... якщо є Кому і є до Кого!

Друзі!

Між життям і смертю – хвилина- дві! Не більше! Перевірено!

Всі там будемо! Швиденько!

Йдемо – довго! Доходимо – швиденько!

Але, поки ми ще живі, любімо одне одного, не поспішаймо відправляти іншого Туди... часом тільки за те, що інший не такий як ми! Не поспішаймо!

До кожного прийде Його час, або – кожен прийде до Свого часу...

Навіть: якщо немає Любові, співчуйте; якщо нема співчуття – не зловтішайтеся!

Потерпіть! Перетерпіть!

Потерпите Ви і Вас, у Ваш час, потерплять!

26.10.2019

Чи дає щось Мудрість...

Подумалось...

Десь раніше були думки про те, що Мудрість є, а Мудрих немає....

Не думаю, що є Мудрі! Просто Мудрість перетинається з кимось частіше, з кимось рідше... когось взагалі обходить...

Вона була, є і буде вічно... але їй нудно самій і, вона обирає когось із нас через кого проявиться...

Чому Все проявляється таким чином, чому життя таке коротке, чому щастя не приходиться...?

Мудрість – це не Розум...

Вона, в якійсь мірі пасивна, а Розум навпаки – активний...

Вона може довго чекати, вибираючи... вона не нав'язується... вона просто існує і чекає поки хтось не зверне увагу, не зацікавиться, не спробує ...

Мудрість творить свою Гру з тим, щоб побачити реакцію людей: бачиш біль в іншого, як зреагуєш; бачиш голодного, чи нагодуєш; бачиш хворого, чи полікуєш; бачиш щасливого, чи позаздриш; бачиш дурного, чи насміхаєшся...

На жаль, ми бачимо більше негативу...

Це Гра на випробування кожної душі, на її мораль, духовність, щирість, доброту...

Це Гра Мудрості самої з собою в собі, використовуючи нас...

Поки не буде зрозуміло цих правил доти не буде щастя...

Коли це стане зрозумілим, нещастя не буде...

Життя – це Гра... якщо хтось пам'ятає...

І, дякую Мудрості за зустріч!

21.10.2019

Подумалось:

Мудрість дає більше ніж сказано.

Мудрість дає ВСЕ!

Але Мудрість як і Істина буває різних рівнів:

В молодості мудрістю можна вважати в міру законослухняний образ життя, прислухання до порад старших, батьків...

В середні роки це вже виглядає інакше...

В дорослому, зрілому житті ще інакше; тут уже мова може йти про духовність, зрілість, погляди на життя у глибшому розумінні, розуміння світо творення та духовних законів життя, правила життя та наслідки за їх порушення...

Через це, і не тільки, деколи не все сказане можна зрозуміти в тому сенсі, у якому подана думка; або важкувато зрозуміти сказане...

Чому це все можливо?

Може все значно простіше чим нам думається!

Якщо Ви оптиміст, тоді написане диссонує з Вашим розумінням і сприйняттям Світу;

Якщо ви – песиміст тоді, можливо Вам достатньо фрази – тому, що так має бути...;

І все-таки : чому?

– біль тому, що, розуміючи і відчуваючи багато що у житті, є усвідомлення невідворотності того що відбувається: роми (цигани) протягом тисячі років не змінили свій образ життя...

читання лекцій з моралі не змінить алгоритм мислення, думок вбивці кішок, собак, навіть – людей...; наявність голоду в Ефіопії і інших країнах та безмежне багатство олігархів навіть не зв'язані між собою (хоча, як підходити до цього)...

Можна писати і писати... можна просити і просити, можна навчати і повчати, можна кормити і давати... можна померти через співчуття, допомагаючи та витягуючи когось з біди...

Повірте, і це – суєта – суєт...

– усвідомлення непереборності, смуток, жаль...якщо роздумувати з рівня розвитку трохи іншого ніж зазвичай, приходиться усвідомлення марності людських зусиль у досягненні будь чого... це досить об'ємне питання і розуміється, що є багато скептиків фатуму та долі і я не хочу і не можу доводити комусь щось... кожен з нас приходиться до розуміння чогось у певний час... хтось розуміє, хтось сміється і кепкує з цього всього... але така поведінка – абсолютно нормальна і перебуває в межах певних відносин та рівня розвитку свідомості...

Аналіз написаного може бути досить об'ємний!

Резюме:

Гарні слова : життя таке коротке...а негарного так багато...

Щоб жити гарно, потрібно ГАРНО Жити!

Світ кругом нас такий маленький: прикиньте кількість людей з якими Ви перебуваєте у відносинах; 20-30 людей ... в когось менше, в когось більше...

Якщо більше, значить люди з вищою освітою, начитані, моральні, інтелектуали ...

Питання? Невже ми, володіючи отакими характеристиками не можемо вибудувати гарні відносини з оточуючими... якщо кожен з тридцяти буде мудрим і буде посміхатися іншим, робити компліменти, робити добро.... ну, хоча б не робити іншому погано... ВСІ навкруги будуть радісними і щасливими... і, невже це важко?

Ні! Напевно важко!

Его, почуття справедливості (своєї), заздрість, гордість, багатство... ось що править нами... навіть у сім'ї де двоє, троє людей не

буває ні дня без сварки... Ви навіть не пам'ятаєте через що виникла сварка, але вона виникла і пішло, поїхало...

Далеко не кожен проходить побачивши біду іншого...

Не кожен відчуваючи допомагає...

...

Мудрість розуміє Все це, але вона розуміє і те, що ЦЕ НІЧОГО не змінить в цілому... це як лікувати ракову пухлину: ти вирізаєш тут, вона виникає поряд і далі і далі...

Це не значить що не потрібно допомагати: всі знають, що Вашими руками Творець допомагає іншому... допомагайте і Вам допоможуть...

Щастя саме не прийде... якщо Ви знаєте, що таке ЩАСТЯ то воно уже у Вас! Не потрібно чекати чи шукати! Дурні не знають, що таке щастя, але, часом, вони щасливі, напевно; Як розуміється щастя?! Хто знає це?

Мудрість, як і Щастя шукають всі!

Рідко хто знаходить!

І добре, що не знаходить!

Поки Ви в Путі – Ви щасливі хоч , можливо, і не Мудрі...

Щасливі тому, що, не Мудрі! Бо, ще не зазнали розчарувань!

20.10.2019

Подумалось...

Чи дає щось, Мудрість....?

Нічого окрім болі...

Нічого окрім усвідомлення непереборності ...

Нічого окрім смутку, жалю...

Нічого з того, що може порадувати Вас...

Знати і відчувати безпорадність...

Знати і не могли допомогти...

Відчувати і проходити...

Могти і не чинити...
Бачити і не відкривати очі...
Любити і Мовчати...

Легше дурним... Напевно...
Хоча, їм також не мед...

19.10.2019

Подумалось...

Трошки афоризмів...

Не можна писати все, про що думається... це загрожує спокою і... сну...

Істина часто приймається, як неістинна істина...

Неістинна істина, в більшості, приймається за істинну Істину...

Невірно прийнята думка породжує сумніви, деколи – гнів...

Нерозуміння думки приводить до викривлення її суті...

Викривлене розуміння заводить в оману і віддаляє від Істини...

Щоб розуміти, необхідно думати... багато думати...

Щоб розуміти істинно, треба думати з Серцем...

Роздуми в Серці за сприяння Духа – приводять до розуміння Істини.

Совість найближчий друг Душі...

Дух – це не Душа, але Він поступає Істинно...

18.10.2019

Про свободу, волю, щастя ...

«...Найбільше щастя – відсутність щастя...»

«...Найбільша свобода – відсутність її...»

Деякі викладені думки потребують певних пояснень, Напевно...

Подумалось:

Волі потребує тільки невільний...

Свободи потребує тільки не вільний ...!

Сутність, свідомість за природою – вільна!

Людина, створена за образом і подобою – вільна!

Протягом життя людина сама, часто добровільно, заковує себе у кайдани обмежень: виховання, навчання, соціум, робота, освіта, право, релігія...

Все накладає на Его певні обмеження. Ростає Его, ростуть можливості, ростуть потреби, але ростуть і обмеження...

Свобода буває фізична і духовна!

Це дуже різні свободи!

Христа лишили фізичної свободи, але не зламали його Дух!

Тобто – Дух первинний! (в даному розумінні).

Для атеїста все навпаки – первинна матерія; дух, свідомість – вторинні.

Через те і розуміння волі, свободи і щастя можуть бути різними у різних людей.

Людина, загалом створення не дуже розумне! За деякими виключеннями!

Вона сама обмежила свою свободу, а потім шукає тої ж свободи, яку віддала...

Вона не хоче зрозуміти того, що варто, лише, зрозуміти вчинену нерозумність, усвідомити її і, можна жити інакше. Можна бути вільним і щасливим без дозволу будь-кого, без прохань, принижень...

Ви Всі – вільні за Природою!

Тому думка: «...найбільша свобода, це її відсутність...» – істинна! На нашому рівні розуміння істини. Вона потребує трохи глибшого, ніж зазвичай, розуміння і все стає на свої місця.

Якщо дуже коротко і, можливо, трошки глибше: щасливий – не потребує щастя; вільний – не потребує волі, свободи !

18.10.2019

Вся мудрість світу, досягнення і занепад...

Всі слова сказані, написані, висловлені і створені в думках – суєта...

Ніхто нікого нічому не може навчити... і це суєта...

Розвиток, досягнення, успіх ... і це суєта...

Народження і смерть ... також – суєта...

Життя – головна суєта...

Немає не суєти!

Все – суєта суєт!

Відсутність суєти – Мудрість!

17.10.2019

Про ... суєту-суєт...

Подумалось:

У певний час приходиться розуміння марноти всього... абсолютно всього.

Це дивний стан і передати його неможливо...

Усі великі справи, великі знання, таємниці, війни, утворення і зникнення цивілізацій, святі, мудрі і, дурні – це все – марнота...

Суєта – суєт це праця заради самої праці, це зусилля витрачені на непотрібне, зайве і скороминуле...

... сьогодні ти керівник і ти бажаєш, мрієш, напружуєш... все крутиться навколо тебе, і без тебе все завалиться. Так думається. Завтра ти захворів...

Все!

Ти ніхто і ніщо... колесо котиться без тебе! Ніщо не зупинилося, ніхто не помер через твою відсутність; твої мрії пропали, розчинилися в небутті, бажань немає...

Часом – навпаки: хтось радіє, що немає «цього дурня...», ніхто нікого не напружує, все йде своїм порядком і у спокої...

Думка, яку приписують Соломону : «...все пройде і це також...» абсолютно тотожна – думці – суєта-суєт...

Мудрі розуміли марноту, скороминучість і плинність всього тому, справжні Мудрі, ніколи не вип'ячувались; про більшість з них майже ніхто нічого не знає...

Мудрість розуміє марноту всього. Навіть сказаного чи написаного. Навіть – непочутого.

Певна частина з них, як-то: Еклезіяст, Соломон, Апостоли – написали свої думки, або, їхні думки записали їхні учні для того, щоб

хоч хтось прочитавши зрозумів, усвідомив мудрість життя, усвідомив глибину «... суєти-суєт...» і, продовжував жити читаючи у своїм серці – все пройде і це – також...

Жити варто хоча б тому, що, поки що – живеться...
Варто бути оптимістом, але і це – суєта...

17.10.2019

Роз-Думи...

(без претензій на істину, повчання...)

Творець –найбільший і найголовніший Егрегор...у хорошому розумінні.

Згадайте першу заповідь!

Все, створене Ним, спрямоване на випромінення енергії і віддачі її Йому!

Всі хто вірить – моляться Йому, поклоняються і направляють свої думки до Нього!

А там де думка, там і енергія!

Є менші егрегори!

Різні!

Матеріальний світ, тривимірний світ людини абсолютно відповідає цьому закону.

Людина, як творіння Творця, протягом життя витрачає свою фізичну і ментальну енергії: розвиток і розширення знань, наповнення пам'яті, планування, проектування, плани, цілі, теорії; вся робота фізичного тіла: від руху тіла в просторі до створення космічних апаратів, айті, нано технології ... на все витрачається енергія.

Але вона не просто витрачається. Вона, якби поповнює Тіло Творця. Весь Світ – це Тіло Його. Людина також. Все, що створює

людина, створюється із Тіла і у Тілі Творця і постійно змінює Його, Тіло... все створене людиною через певний час розрушується, зникає...на Його місці створюється нове... але всі дії, всі зміни матеріального чи ментального характеру виділяють енергію...

Через те: чим більше працює людина, тим більше енергії вона приносить Творцю. І – навпаки. Тому, притча про таланти, як не дивно, абсолютно повно відтворює цю ситуацію: тому хто має – додається, а у того хто не має забереться і останнє...

Категорії моралі, права, закону, справедливості це, як не дивно – суєта-суєт... навіть на тому рівні...

Це не значить, що бідні чи ліниві не потрібні. Цей світ створений на протиріччях, дуальностях і, чим їх більше, тим більше енергії буде «вироблено»...

Ментальність людини створена з основною мотивацією до розвитку, прогресу та успіху і, часом – творчості (але це трохи інше...)... через те – нерівність та протиріччя, двигун прогресу... Хоча – прогрес це також : суєта-суєт...

17.10.2019

Про вибір (без повчань чи спонукань...)

Подумалось, за наслідками питань та думок...:

«... обраний...» – звучить, як вирок!

Обраний ким, з чого, з поміж кого, для чого... ?

«... званих багато, обраних – мало...»

Обраним був Іуда Іскаріот, і Апостол Павел...

У кожного своя місія для якої його обирають... Павел гонив християн, а потім став стовпом християнства... Іуда був близьким, але – зрадив...

Чому обрано Павла?!

Всі Апостоли були простими людьми, без освіти... вони не могли, в силу свого стану, донести до людей те, що потрібно. Не применшуючи їх ваги, можна все таки сказати, що декілька з них: Марк, Матвій, Іоан написали послання, але вони, в основному переказували те що бачили, перебуваючи поряд з Христом. Очевидно, що потрібна була людина, яка могла глибоко думати, говорити, писати...

Він не був свідком, не був поряд, не чув і не бачив Христа...

Він писав те, що думав, що пережив сам, як розумів і як сприймав життя, бачення життя, мораль, духовність, душу... він був високодуховним, глибоким... йому було відкрито те, що мало кому відкривається...

І ще!

Апостолів було дванадцять! Один випав... повісився... це був його вибір, можливо не його, але так сталося...

Цифра «12», сакральна для багатьох... Дванадцять колін ізраїлевих, дванадцять знаків Зодіаку, місяців...

Павел став новим «дванадцятим» і, він виконав свою місію – обраного...

17.10.2019

**Кожен може вважати себе обраним...
навіть дружину вибирають,
або – чоловіка..**

Кожного, майже, можна обрати – головою товариства...президента...

Але це не те!

«Обраний» це Людина історичного масштабу, Великої духовної сили... що змінила хід історії в якомусь напрямі...

– Будда, Моххамад, Крішна, Мойсей...

Є обрані трохи нижчого рівня... Апостоли, Арджуна, святі чи просвітлені різних релігій, Мудреці...

Існує думка, що частина обраних це одні душі, що втілюються в тілах наступних Великих людей...

Є обрані, які у значній мірі змінили хід історії: Македонський, Чінгізхан, Тамерлан... Наполеон, Гітлер, Сталін...

14.10.2019

Подумалось:

Як стають просвітленими...

«... будьте совершенны, как совершенен Отец ваш небесный...»

З моєї пам'яті – найкоротший час протягом якого людина стала просвітленою – три роки... Махарші в Індії. Він абсолютно повірив у слова свого Гуру і виконував сказане протягом вказаного часу і, став просвітленим.

Будда медитував дев'ять років...

Прийшло розуміння, на даний час, що досягнути, стати ... просвітленим можна різними способами: мантра, рейки, молитва, послух (послушание) медитація, дихання...

Апостол Павло став просвітленим протягом трьох днів... якщо зміни, що відбулися з ним по дорозі в Дамаск вважати просвітленням...

14.10.2019

Про смерть...

Подумалось:

Помирають усі: святі, не святі і грішники...
Помирають тоді, коли приходить час...
Помирають однаково... можливо, у різний спосіб...
Більшість хоче довшого життя...хтось – не хоче... чи розумно це?

Ной жив 950 років... в нього діти народились десь у триста років...

Тепер не всі доживають до 90 років...

Час скоротився близько в десять разів...

Чому?

Немає винних і, невинних!

Так задумано і, такий порядок!

Винним можна визнати розвиток та інтенсивність життя... частково.

В тіло закладено міцність, витривалість та час... воно проживає до закінчення чогось із вказаного!

Окремо можна виділити потребу людини у пізнанні та задоволення цієї потреби!

Тіло не може жити вічно, Его, дух і душа на рівні нашого розуміння – також...

Як не парадоксально, ці, здається глобальні і цивілізаційні питання напрочуд схожі на умови страхування та гарантій, наприклад – автомашини у теперішній час: період страхування, пробіг, або строк (час). Після закінчення цих умов ніхто не знає, коли авто зупиниться...

Штучне створення умов та продовження часу життя людини, не вирішить проблеми ...

Запчастини можна замінювати, авто ремонтувати, але це – тим-часово... це відстрочка кінця...

Щоб жити довго необхідне розуміння, усвідомлення іншого підходу, інших принципів життя, інших форм життя... необхідний зовсім інший рівень свідомості... перехід на рівень відмінний від нашого...

Теперішній рівень розвитку не дає змоги значно продовжити життя... навіть, у разі, часткового його продовження, – це будуть муки, а не життя...

У теперішньому стані перебування, життя цікаве юним, молодим, дорослим... частково – старшим... Для більшості – це страждання...

Люди хочуть... дуже хочуть... але вони не знають чого вони хочуть!

Все невідоме манить... його хочеться... отримавши, і погравшись з ним, через якийсь час, не знаєш як його позбутися... На горизонті з'явилося інше нове, ще невідоме і цікаве... чого також хочеться...

Чи є вихід із ситуації?

Не буває безвихідних ситуацій!

Але!

Розуміння цього виходу, це вже розуміння сенсу Життя! Над цим думали і думають: Мудрі, дурні і всі ми... Хто зрозумів? Хто дійшов?

Дехто зрозумів, дійшов і він не питає!

Хтось не питає, бо йому – пофіг!

Хтось просто живе, для чого йому сенс життя?

Хтось помирає так нічого і не знайшовши...

Хтось народжується і у нього, з часом, виникають такі самі питання ...

САМСАРА?! ЖИТТЯ?! Уроборос?

А може, не варто забивати собі «баки»???

13.10.2019

Подумалось...

Найбільша Мудрість – відсутність мудрості...

Найбільше щастя – його відсутність...

Найкраще життя – відсутність його...

Найглибше розуміння – найглибше ігнорування розуміння...

Жити не задумуючись над життям, найкраще...

Можливо це дурня?

Можливо!

А хто знає, що краще?

Хто став щасливим прочитавши Коран, Біблію, Бхагавад- Гіту, Веди...?

Кому стало краще після вивчення вищої математики, філософії?

Хто став кращим після розводів та неодноразового одруження?

Кому стало краще після розкрадання мільйонів?

Можливо прекрасно: спортсменам, танцюристам, шоуменам...
протитуткам, лесбіянкам...?

Поки немає розуміння відсутності потреби, бажання пошуку щастя, – щасливим не можна бути...

Парадокс?

Життя- це абсолютний парадокс!

Радійте парадоксам і, будете радіти Життю!

Напевно...

... продовження життя, еліксир молодості, довголіття... алхімія...- протягом існування цивілізації кращі уми працювали і працюють на вирішенням цієї проблеми..

Чи знають люди з чим борються, над чим працюють?

Чи бажать довшого життя 120 річні? Хто питав їх, хто цікавився, хто аналізував...

13.10.2019

Про «Волю Божу...»

Подумалось за наслідками спілкування...

У духовному, як і матеріальному світі все пізнається в порівняннях, або відносності одного до іншого...

Дещо, що перебуває у одній площині настільки відрізняється від іншого, що можна подумати про речі з різних вимірів: чи зрозуміє кучер принципи і устрій автомашини, столяр – механіку годинника, годинникар – принцип дії сили тяжіння...

Не варто говорити про Творця атеїсту; не варто говорити про ситість – голодному; не варто розповідати робітнику про теорії Хокінга, швидкість світла, теорію відносності ...

Розрізняють «волю Божу» і «промисел Божий»...

Хтось не бачить різниці, але вона є і, вона значна... хтось знає це...

11.10.2019

Думки про якість. Для себе

Якість організму і душі, скоріше – духа. Практика по заміні чи вичищенню, або – заміні суті сутності (легеньке дихання : вдих-видих, із заповненням сутності новим змістом матерії, космічного матеріалу...) дихання на надзвичайно тонкому, непомітному рівні; відбувається відчуття дрожі на рівні клітин і менше...

З'явилось розуміння, що в результаті повної заміни внутрішнього «матеріалу» духа і душі, сутність, наповнившись по вінця виходить на нову якість. Порівняння – вода підігрівається до максимуму, в результаті чого, на піку (100 градусів) переходить в нову якість – пару.

Людина подібно – займаючись різними практиками, медитуючи, молячись, максимально часто перебуваючи в станні «осознанности» ... наповнюється якісно новим змістом тіла, духа і душі... Наповнившись по максимуму, вона може перейти на нову сходинку розвитку (просвітленість....)...

Забулось те, про що писав раніше – синхронізація...!!!!!!!

Що дає просвітленість – нічого! Не так категорично: нове розуміння Світу, Буття, сенс сутності і її перебування тут; інше відношення до навколишнього...Це не значить, що ти багато розумієш... це значить, що трошки більше розумієш і відчуваєш, можливо – відчуваєш більше ніж розумієш...

Деколи бувають думки інакшого порядку. Але, думається, що це, скоріше бажання ніж реальні можливості.

10.10.2019

Дурних нема...

Подумалось...

Усі мудрі... просто мудрість, у кожного своя...

Дурень також мудрий, просто його ніхто не розуміє... очевидно в цьому і є його мудрість...

Але, мудрість кожного відмінна від Мудрості!

Істинна Мудрість поза межами розуміння більшості!

Частину її осягають окремі, і, вона стає відомою через них. Але, більшість все рівно не все розуміє і тому, вона не стає Мудрістю для них у повному розумінні.

Дурень своєю мудрістю не порозуміє Мудрого...

Мудрий розуміє дурну мудрість нерозумного...

Загалом, Світ створений для усвідомлення кожним своєї і іншої мудростей... але далеко не кожний розуміє іншого і в цьому є певна загадка життя...

Варто розуміти свою мудрість, свою дурість...

Варто шукати можливість та порозуміти мудрість інших, часом їх дурість, деколи мудрість Мудрих!

Варто просто шукати...

Коли щось шукається, обов'язково знаходиться ще щось... кожне це, – ще щось, складає ваш Путь, дорогу, розвиток... це складові вашого життя, вашої мудрості...

Це Путь для наближення до Мудрості...

10.10.2019

Раніше були думки (пригадалось) про взаємозв'язок, взаємодію душі, духа і тіла...

Це трохи прояснює розуміння тріади, триєдності і Єдності в цілому.

Образно: Трійця : Бог Отець, Бог Син, Бог Дух Святий;

Книга : матеріальна книга(книга із паперу), текст на сторінках, зміст тексту в буквах;

Книга матеріальна – це Син (матеріалізована іпостась), його можна бачити, відчувати, чути...;

Текст на сторінках – Дух; його можна відчувати, в даному випадку – читати;

Зміст тексту – Душа, яка усвідомлюється, але її не можна ні відчувати, ні пощупати, ні почути...

Але є ще Автор, той, що написав цей текст...

Він взагалі невидимий і невідчутний... лише за характеристиками змісту тексту можна відчувати його настрій, стан...

І, здається – це вже поза межами тривимірного Світу...

Взаємодія і взаємовплив: у нашому просторо-часовому вимірі Світ побудовано отаким чином. Все – це тривимірна Єдність! Одне без іншого – ніщо! Книга без тексту, текст без змісту – ніщо!

Тільки Все разом, поєднане у своїй взаємній залежності дає сенс, дає дію і наслідок, дає Життя!

На даний час – отак!

Але, є ще Автор!!!

Приходять думки трошки іншого змісту і якості... можливо з часом, щось буде написано, трохи інакше... можливо...

09.10.2019

Писати – не писати...

Розум хоче писати...

Душа – не хоче...

Завтра виступ на телебаченні. Щось підготував, але принтер перестав печатати. Спробував через вайбер переслати і отримати назад файл. Не відкривається.

Прочитав написане, сфотографував на телефон, на всяк випадок; хоча це дуже не зручно для мене.

Думаю, що так має бути і все буде прекрасно. Подивимось. Промайнула думка проте, що було б непогано, щоб вона розпочала розмову з останнього, загального питання.

Послухаю Душу і, йду спати.

07.10.2019

08.10.19 року ранком був на телебаченні. Все пройшло добре. Першим було останнє питання.! !!!

Вночі на 09.10.19 року були деякі цікаві думки щодо місця людини в тілі Загальної Душі (Творця), плин часу на планетарних і більше відстанях.

З певної відстані життя людини в тілі Душі це, як маленька лінія (малюнок олівцем) , штрих в тілі Душі; на більшій відстані – життя людини – точка (крапка).

Образно: споглядається Свідком збоку чисте небо (тіло Душі) ; з'являється хмаринка посеред неба, народжується дитинка – крапка, початок лінії: дитинка росте, виростає, дорослішає, старіє і помирає, хмарка розростається, потім зменшується і, зникає; лінія має протяжність протягом життя людини чи хмарки і – закінчується, обривається. На відстанях в межах планетних систем і трохи менших, життя людини має вигляд такої лінії у Душі Творця.

Таким чином, лінія життя протяжністю декілька сантиметрів, складає 70-80 років нашого часу. Творець може спостерігати це протягом секунди –хвилини і іншого відрізка часу. Все залежить від Його бажання та потреби. Якщо Центр Душі Творця перебуває відносно недалеко, в межах Соняної системи, тоді життя людини взагалі немає часу. При таких відстанях можна говорити про час життя цивілізацій, можливо народів (сотні і тисячі років)

Через це можна спів ставити плин і швидкість руху часу з тої відстані, менших відстаней і при збільшення до бачення самої людини. Теорія відносності в дії.

Для Творця, людина, в цілому, просто складова Його загально-го тіла (як клітинка в тілі людини). Через це Бог –Все! Але, оскільки Бог все і всюди і Він – це Свідомість, загальна Душа, то подумавши, сконцентрувавши думку Творець вмить із Вселенського масштабу може перейти у масштаб земної людини зі всіма її проблемами і баченнями. Тому Він – всюди!

Окрім того, були думки чому не визнають розумних людей у суспільствах під час їхнього життя: або не розуміють до кінця їхніх думок, хтось зрозуміє їх тільки після смерті; або через вплив впливових людей, що заздять успіху і стопорять потрохи визнання людини. ((як варіант).

09.10.2019

Зміст

Думки Друзів	3
Про книги... про свої, книги.....	7
Про назву книги	11
Про оргазм в Усьому... і – проблеми.....	13
Про потребу.....	15
Про біду.....	16
Про Перше, Дуальне та Тріаду.....	17
Про бозон Хіггса.....	17
Про класиків.....	18
Про Повноту та Баланс.. ..	20
Маленьке Чудо.....	21
Про дистанційність... віртуальність... ..	22
І про – погоду.....	23
Про свободу ... (як відповідь на питання)	24
Іще про свободу.....	26
Про свободу волі... вкотре.....	27
Афоризми.....	28
Про чудо.....	29
Про Душу, Духа і Ум.....	31
Про зміни... навколишні і, внутрішні.....	32
Про принципи створення всього.....	33
Про «Темні» і «Світлі» сили.....	34
Втомився писати	35
Про голову.....	36
Про парадокси... всякі... і судової влади також	37
Про незалежність.....	38
Про ум і, мозок... (туман...)	39
Про призначення.....	41
Хочеться йти! Куди?	41
Все дурниці: вчення, релігії, медитації, мудрість, дурість.....	42
Читаю нове:.....	44
Щодо Білорусії... (думка в нікуди...)	44

Мудрість обтяжує більше всього.....	46
Ум – це Все!	46
Про медитацію.....	47
Про вихід на круг певного рівня.....	47
Прийшла серйозна думка: про вихід на круг певного рівня!!!.....	48
Думки в лісі:	53
Все наперед визначено! (предопределено.....)	53
Про... просто про Все.....	56
Чому Мудрі багато не читають.....	58
Про Садівника і сади.....	59
Про дитя гріха (Дитя порока...) як афоризми	60
Про цифру «5»... абракадабра думок... ..	61
Про історію...Всього... ..	62
Про досконалість (совершенство) декілька слів.....	63
Думка про тепер і, можливо... завтра... ..	65
Думка на думку... ..	67
Про втому (усталість...)	68
Про звук...(можливо трохи складно...)	69
Ще раз про лінь... ..	72
Про лінь-матушку... (одна гарна Жінка наштовхнула на Думку...)	73
Про гадання чи бачення майбутнього.....	75
Про сенс життя... ..	76
Про долю	78
Про Україну і про жінку...(байка про сучасність...).....	80
Про сумніви	82
Про Петра і Павла... (з привітаннями до Всіх, хто має відношення...)	83
Про Духа, як оператора (керівника) життя.....	85
Про замороження (криогенне) тіла (думка на думку...)	87
Про інтелект (продовження...)	88

До Діаманта.....	91
Про – хочеться.....	92
Про зброю... (із розмов з друзями...)	93
Про Себе... істинного.....	95
Про потрібність.....	96
Іще про роль в Грі... життя, як футбол.....	97
Про однаковість... ..	99
Про життя, як Гру.....	100
Про владу... і лайно (можливо трохи вульгарно...)	102
Про жаб і українців... ..	104
Про те, що буде... ..	105
Ще раз про штучний інтелект (Ші)... ..	106
Про ієрархію... судову... і всього що контролює.....	108
Про Конституцію... і не тільки.....	109
Про право на ... існування чи Життя... ..	111
Чому справедливість у несправедливості, або, у чому найвища справедливість... ..	112
Робити ДобрО – добре!.....	113
Про «неякісних дітей... людей...».....	114
Про нудьгу (скуку)... ..	115
Чим більше віддаєш тим більше отримуєш.....	116
Про реінкарнацію.....	117
Чому існує несправедливість... ..	119
Про Життя, життя... ..	121
Про Зло...і Добро... ..	123
Про Добро... ..	124
Про судову владу...(думка не юриста... без намагання чи спроб применшити вагу та значимість системи ...)	125
Про владу... (інший погляд... можливо більше для юристів...)	128
Про друзів.....	132
Імпровізація.....	133
Про Життя, як оркестр... ..	134
До журналістів.....	137

Про силу віри.....	138
Про молодість.....	140
Про самогубство... (за фактом самогубства у Мукачево...)	141
Про вплив.....	143
Про залежність ... (і наркотичну...)	144
Просіть і дасться.....	145
Про розвиток.....	146
Не для Всіх... (як афоризми...)	147
Про пошук.....	148
Плач за раєм.....	149
Афоризми.....	150
Про ініціативу.....	150
Про матрицю Буття.....	152
Про сім'ю.....	154
Про сенс...життя.....	156
Про мам.....	157
Про випробування (випробовування).....	158
Просто, Думка.....	160
Про Досягнення.....	161
Найбільший порядок – це хаос.....	164
Коли це закінчиться.....	165
Про рай... (без зазіхань на чиїсь почуття чи переконання...).....	166
Про теорію Великого Вибуху.....	168
Про заборону... (виїзду за кордон через вірус...)	171
Про високе та низьке.....	173
Як допомогти світові.....	174
Про релігійність і духовність.....	175
Про справедливість та небезпеку.....	176
Відповідь на коментар.....	177
Афоризми про щастя.....	177
Про собак, людину та «намордник»... (можливо, як жарт..., але, можливо глибше...)	179
Про категоричність.....	180
Для чого ми тут.....	182

Про нас, як ...	184
Христос Воскрес!	186
Про ненависть, як щастя...	187
Про дупу (задницю), свободу і волю..., або для тих кому нудно (скучно)	188
Життя – це Гра!	190
І знову про Жінок...	191
Коли не спиться...	193
Про життя, як секс і про смерть, як оргазм... (туман...)	194
Про свободу волі.. в масках...	197
Про Ковчег... Заповіта...	201
Про Ноя, ковчег і ... коронавірус...	202
Про сон...	204
Розумні не дуже думки:	206
Про квіти...	207
Про майбутнє...	210
Про борщ...	213
Про маски...	214
Про життя, як існування...	215
Про смерть...як – життя...	216
Про повернення ... (через коронавірус...)	217
Про рівні ума...	219
Коли не спиться...	219
Про книги...	221
Не чіпай ... вино – не пахнутиме... (не про день насущний...)	223
Святий і грішний	225
Про людину, як вінець Природи...	227
Про посмішку... Пісня надихнула!	228
Думки не про вірус...	229
Хвороба... вірус...	229
Дякую друзі за Ваші Думки про те, що відбувається...	230
Про те, що відбувається...	232
Про любов...	233
Про першість та першородність...	234

Про мрії... і їх здійснення...	235
Що найтяжче в житті?!	235
Про паралельні світи...	237
Коротка думка, без натяків на свої книги: Чому варто читати...	239
Про лайки, екстаз, задоволення та коронавірус...	240
Про рух у потоці...	241
Про Дурість, Розум та Мудрість... (вкотре...)	242
Про творчих людей...	243
Друзі! Дякую за вітання!	245
Про мораль та право... (початок без кінця...)	247
Виникнення моралі	249
Виникнення права...	251
Про красу... (і жіночу, також...)	253
Жінкам присвячується... Абракадабра думок до свята Жінок...(коротше не зміг...)	254
Про Мудрі книжки... (афоризми)	257
Про якість... час і простір та життя...	258
Про розвиток...	259
Про лабіринт...	262
Про «хандру»...	263
Про образу (обиду)...	265
Щодо презентації другої книги: «Шляхами Мудрості...»	266
Про вогонь...	267
Звернення...	268
Про страх майбутнього та жадібність...	269
Про « лапшу на вуха » і корона вірус...	270
Про прАвило, правИло і... закон... (можливо для юристів... і, штукатурів...)	271
Найщиріші вітання Магістрам, випускникам юридичного факультету!	272
Про життя, як – вино...	273
Для себе...	276
За наслідками Ваших коментарів...	277
Чи правда, що жінки керують світом?...	280

Про перехрестя і, не тільки...	285
Про серйозність... просто – думка,	286
Про поклоніння зовнішньому...	288
Про критику і критиканство...	289
Про цінність Людини, як Сутності	290
Про чоловіка та жінку...	292
Ще раз про Мудрість...	293
Про Дурість Мудрості та Мудрість Дурості... (афоризми...)	295
Про фатум, волю, долю...	296
Про інцест... інша думка...	297
Про цінність життя...	299
Про «кошерну» їжу...	300
Про вагітність... (думка того, хто нічого в цьому не тямить...	303
Душа і Дух...(просто думка... без претензій на щось...)	305
В продовження думки про одруження...	308
Подумалось, чомусь...	309
Про кінець...	310
Хто Я?	312
Про милостиню...	317
Про після смак (послевкусье...)	318
Про життя... погляд з боку...	319
Іще трохи, про Душу...	321
Про щурів, пацюків (крыс)...(перед приходом року Щура...)	323
Про призначення...	324
Про Велике і мале... (за результатами розмов...)	325
Про збирання каміння...	327
Різдво... День народження.....	328
Про дарунок і плату...	329
Чому один помирає легко, інший – тяжко... (погляд з іншого боку...)	330
Про письмо.....	334
Про існування.....	335

Про доступ, ініціацію.....	337
Про свідомість і рівні.....	338
Про систему.....	339
Про Світло.....	340
Про геній.....	341
Про книгу.....	342
Про контроль.....	344
Про сутність.....	345
І знову про – добро і зло... ..	346
Про владу... (можливо, самоврядування...)	347
Ще раз про свободу волі.....	349
Про свободу... повну.....	350
Для себе.....	351
Для себе.....	352
Про нас... людей... ..	353
Про «легіон...» (думки з приводу притчі про вигнання з душі легіону злих духів...)	355
Про Адама і Єву, рай і секс... (без посягань на чийсь почуття чи вірування... довільна інтерпретація початку життя....)	357
Про ініціацію...трансформацію.....	360
Про святість... ..	362
Ще раз про щастя.....	363
Про ставлення до людей.....	364
Про людину- комп'ютер...(погляд – з іншого боку...)	365
Про поради.....	366
Вірю тому, що бачу... ..	369
Про Ваше... ..	370
Про зміни... ..	371
Про розпусту.....	372
Коли хочеться...? ..	373
Про мудрість – маленький аспект... ..	374
Про людей... ..	374
Про пізнання... ..	377
Подумалось... Для себе... ..	378
Для себе.....	381

... із-за меж.....	383
Про зусилля.....	384
Про необхідність думати.....	385
Про дятлів.....	386
Для себе:.....	387
Про те, що не вражає.....	389
Про те, що вражає.....	390
Про теорію Дарвіна... ..	390
Про сенс (зміст...)	391
Про мухи і життя... можливо – байка... ..	392
Про хворобу... ..	393
Чи дає щось Мудрість.....	395
Подумалось... ..	399
Про свободу, волю, щастя	400
Про ... суєту-суєт... ..	402
Роз-Думи.....	403
Про вибір (без повчань чи спонукань...)	404
Кожен може вважати себе обраним... навіть дружину вибирають, або – чоловіка.. ..	405
Про смерть... ..	407
Про «Волю Божу...».....	410
Думки про якість. Для себе	410
Дурних нема.....	411
Писати – не писати.....	413

Літературно-художнє видання

Павло Конч

СВІТЛО РАЗУМА

Дизайн обкладинки: Миколюк Олени

Верстка: Полянської Іванни

Підписано до друку 11.11.2020 р.

Формат 64x90/16. Гарнітура Calibri.

Ум.друк.арк. 24,6. Тираж 200 прим. Зам.№ 2779

Оригінал-макет виготовлено та видруковано ТОВ «РІК-У»:
88000, м.Ужгород, вул.Гагаріна, 36, +38095 48 00 799, print@rik.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №5040 від 21 січня 2016 р.